

18656

I

Mag. St. Dr.

P

18656

0915 1/2 sk
U W A G I

N A D

U W A G A M I,

C Z Y L I

OBSERWACYE NAD XIAZKĄ,
KTORA w ROKU 1785 WYSZŁA

P O D T T U Ł E M

UWAGI NAD ZYCIEM

J A N A

ZAMOYSKIEGO

KANCLERZA i HETMANA W. KOR:

w W A R S Z A W I E,

u P. Dufour Konfyl: Nadwor: Druk: J. K. Mci
i Rzpłtey, Dyrektora Druk: Korp: Kad:

M. DCC. LXXXIX.

P O W O D.

W tak wielopiszczym wieku : iaki jest ten w którym żyjemy, pisać jeszcze Uwagi nad Uwagami, czyli Kommentaryusze nad Kommentaryuszami, byłoby to niezmiernie mnóstwo produktów literackich, z naprzykrzeniem publiczności, aż do zbytku rozmnożyć, gdyż roztrząsanie z pod prasy wychodzących Pism powszednich, nie zawierających w sobie, tylko obojętne uwiadomienia; można zostawić Pismom Peryodycznym, tym Cenzorom i Zurnalistom, którzy sobie prawo tego sądzenia przywłaszczyli. Lecz rozciągając tę literacką obojętność, do tych Pism

1865 6. I

Politycznych, które za cel poprawę rządów, przeistoczenie ustaw Kraiowych, i ztąd wypływającej prawdziwej, czy mniemanej szczęśliwości mają, byłoby naganną oziębłością o powszechne dobro, zwłaszcza iż w wolnym Narodzie: którego sam sobie Prawa stanowi, każdego Obywatela jest powinnością, wszystkie do tego końca dążące propozycje, iak nayscisley examinować, i Współobywatelów o prawdziwej wartości tych Projektów ostrzegać. Między Pismami takowy zamiar mającemi, wyszła niedawno Xiążka pod tytułem: Uwagi nad życiem Jana Zamoyskiego, Kanclerza i Hetmana W. K. w której bezimienny Autor, rozliczne wielostronne szkodki, i do wykonania podobne, i niepodobne sposoby, do ocalenia Kraiu i uszczę-

śliwienia Ojczyzny, z prawdziwą o Dobro publiczne troskliwością podaje; lecz ta patryotyczna gorliwość, często go w takie zachwycenie Enthusiasmu unosi, iż mało się radząc ograniczonej fizycznej i moralnej naturalności, ani się oglądając na pierwiastkowe grunto-
wa ustawy towarzysztwa, na okoliczności czasu, zwyczajów, i obyczajów; wystawia sobie na powietrznej sferze Platonickie Rzędy państwa. Dla czego zaś Autor tym swoim politycznym wykładom, i do poprawy losu Kraiowego dążącym Projektom, nadał tytuł Uwagi nad życiem jednego wielkiego Ministra, kiedy historyczne wystawienie działań i czynów tego sławnego Obywatela, w tym dziele nie znajdujemy, a nawet zdania i maxymy tego Ministra, ledwo kiedyś

wzmiankowane: ciężko zgadnąć, i często Autor swego Pohatera, tak z oczow zgubi, iż w rozwiękłym przeciągu, ledwo gdzie o nim wspomnienie się znajdzie, a na to miejsce, szczególnie swoje własne zdania i myśli nam wystawia Autor; Ja zaś przecie nie w tym roztrząśnieniu z oczow nie myślę wypuścić mego Autora, lecz szczególnie postępując za powodem textu [*] chciałbym iedynie powciągnąć zbyt rozbuiane Projekta, one naturalnemi okryślić grąpicami, oraz takowe propozycje przez Matematyczne rozbieranie, i ocenienie, do prawdziwey ich

(*) Liczby Marginesow na skrajnościach kart przypisane, znaczą liczbę karty oryginalnego textu Uwag nad życiem Zamoyckiego, gdzie się ta materya znajduje, którą się w tych uwagach roztrząsa.

wewnętrzney wartości zredukować, a ile możności unikając wyboczenie, nie chciałbym na miyscu Patryotycznych myśli cnotliwego Autora, moje własne zdanie i Projekta wystawiać, gdyż do poprawy obyczajow i rządow, nie mam ani dostateczney powagi, ani zdolności, a nawet nie czuję żadnego wewnętrznego powołania, abym był Kraiu reformatorem. Ostrzedz tu muszę, że każdemu, któren nie czytał Autora uwagi oryginalne, ciemne, niezrozumiane, a nawet dziwaczne te moje uwagi zdawać się będą, a gdyby komu czytaniem tych powszednich miálkich myśli, zatrudniać się chciało, to także te uwagi nad życiem Zamoyckiego są potrzebne, bo przyłączyć ich do tych moich przypiskow, wcale ani sposobności, ani czasu nie mam, a do tego po

mimo licznych omyłek, prześa-
dnych Proiektów, i tey nabrzmia-
łej nadziei z która Autor tak
skutecznego uszczęśliwienia Rze-
czypospolitey z podanych propo-
zycji oczekuje, to to dzieło tak
zbiawienne w sobie zawiera my-
śli, i tyle ma w sobie głębokich
uwag, iż jest warte aby się w rę-
ku każdego Obywatela znajdow-
wało. Jakoż uczony Autor w
tych uwagach wielką biegłość w
polityce i w dziejach, a przedzi-
wną wiadomość różnych Nauk u-
kazuje, a choć go często dość o-
stro krytykuje, przecież znam szac-
unek, który winniem talentom,
a nade wszystko tak cnotliwym za-
daniom dobra powszechnego, i tey
chwałobney miłości Ojczyzny,
która iedynie zdaie się naszego o-
żywiać Autora, wcale mi niezna-
jomego, którego wielce poważam,

choć też często przeciwnego iemu
zdania, nayzaduśalsze iego Pro-
iekta mu psuję, kiedy tego inte-
res prawdy, lub Dobra publi-
cznego, wyciągać mi się zdaie, a
może też czasem niewinne uprze-
dzenie, albo omyłne zdanie, mnie
do tego wiedzie; w tym nas nay-
lepiey publiczność rozsądzi.

UWAGI NAD UWAGAMI

XIAZNI:

UWAGI NAD ŻYCIEM

JANA ZAMOTSKIEGO

KANCLERZA I HETMANA W. K.

NA wstępie Dzieła Stanowi Rycerskiemu przypisanego, wychwala Autor cnoty J.W. Andrzeja Zamoyckiego, a nieco przykreimi wyrazami, wyrzuca całemu Narodowi iakoweś zaślepienie, iż podane od tego zacnego Obywatela (którego wielkie przymioty i cny charakter, i my zarówno z nim szacu:

iemy) Prawa, przez niebaczną iakąś niewiadomość, zostały odrzucone, którego sporu między Narodem, i Autorami Projektu Prawa cywilnego, rozeznawanie nie jest w kompetencyi partykularnego człowieka, zwłaszcza kiedy prawne wiadomości, nigdy moją nie były pryncypalną nauką, ani też żadney z Prawnictwa nie czynię profesyi. Tego podobno nikt nie zaprzeczy, iż w tym zbiorze projektowanych ustaw wiele się znajdzie dobrego, a z prawem natury, z prawem Narodów, i z prawem towarzyskim, bardzo zgodnego, i że cały zamiar tych ustaw, jest uszczęśliwienie wszystkich Kraiu mieszkańców; ale cóż kiedy te z gruntu formy rządów przeistoczenie, w zafundowanym na przeciwnych ustawach towarzystwie i wiekami umocowa-

nych zwyczajów i obyczajów, już miejsce mieć nie może; naywyższy stopień doskonałości w Prawodawstwie, i to zabezpieczające uszczęśliwienie każdego współczłonka towarzystwa, ledwoby gdzie przy pierwszym formowaniu nowej Rzeczypospolitey wprowadzone być mogło, dopieroż w podstarzałych Narodach, gdzie różniące się Stany, są już w zadawnioney possessyi różnych Praw, Przywilejów i Prerogatyw, które bez gwałtowney konwulsyi w Kraiu razem zniszczyć i uchylić nie podobna. Za czasów Solona Rzeczpospolita Ateńska, nierównie była młodsza od Polskiej, a przecież ten sławny Prawodawca, nie filozofskiej wytworności, i ludzką doskonałość przechodzące Prawa, iey musiał nadawać, kiedy na za-

pytanie, czy te jego ustawy są nay-
lepiej; odpowiedział: naylepsze
z tych, które Ateńczykowie te-
raz znosić mogą, a te nowe usta-
wy zapewne zasadały się na da-
wniejszych Prawach Drakona, i
przytłoczone były do zwyczajów,
i sposobu myślenia tego Narodu,
w niezmiernym mnożeniu Praw,
Konstytucyi, Statutow, i Ustaw,
które od czasów dawnych Piaśtow,
aż do teraźniejszego czasu uchwa-
lono. Znajduje się tyle mądrych,
i do uszczęśliwienia Obywatelów
dążących Ustaw, aby ich tylko w
tym ogromnym iż tak rzekę leśie
wyszperać, od niektórych błędów
oczyszczyć, z starożytnej prostoty
niektóre na styl nowy przekształ-
cić, do okoliczności i obyczajów
przytłoczyć, a dopiero niektóre-
mi nowymi prawami brakującą re-

szę dopełnić. Choć też dawnym
Ustawom zchodzi często na tym
pretendowanym naywyższym sto-
pniu doskonałości, przecież sama
starożytność, w oczach pospolitych
iż im ziedna jakąś świętą wiele-
bność, że z chęcią przyjmowane,
i z ochotą pełnione bywają. Nie
moja rzecz nad tym ważnym Ar-
tykułem moje uwagi rozszerzać,
ani też przetrząsać projektowane
Prawa JW. Zamoyckiego, dla od-
krywania w nich jakowych wad;
niech mi jednak wolno będzie, nad
tą materją parę słów powiedzieć.
Nayprzód moim zdaniem opisanie
i wyznaczenie Praw osobistych Kró-
la, w Prawie cywilnym, nie jest
na swoim miejscu, gdyż osoba Kró-
lewka, nie w Rządzie cywilnym,
ale w politycznym ma swoją loka-
cyę, zaczynam też tak okryślenie,

iako i rozprzestrzenienie obowiąz-
zkow, władzy, i prerogatyw Mo-
narchy, nie do cywilnego: lecz
do reprezentującej cały Naród, w
zgromadzonych Stanach Maiestatu
całej Rzeczypospolitey to Prawo-
dawstwo należy. Powtore niewiem
jak rzeczy tak blahe, iakimi są
tytuły osob partykularnych, mo-
gły zatrudnić wielki geniusz powa-
żnego Prawodawcy, iż przez wy-
rażną ustawę Patronom wyznacza
tytułu Wielmożności; ta bardzo o-
bojętna grzeczność, która Rzeczy-
pospolitey ani zaszkodzi, ani nay-
mnieyszej korzyści przynosi, mo-
gła bydz bez naymnieyszego u-
szczerbku dla WW. Patronow zo-
stawiona polerowaney manierności
teraźnieyszego wieku, tak boga-
tego w wyniosłe tytuły, gdzie ob-
fita w komplementa podchlebność,

iuż

iuż ledwo śmie umknąć Ekonomom
i Podstarościom tej Wielmożności,
toć nie łatwo się kto tak zapomni,
aby poważniemu a bardzo mu po-
trzebnemu Patronowi, tego tytułu
niemiał dolożyć, choć też mu pra-
wem nie jest nakazane, bo iak
prędko Konstytucya to stanowi:
potrzeba było oraz wyznaczyć ty-
tuły sądzących osob, gdzie w tej
progresylii postępując, zapewneby
nam w naszym ięzyku, tak teraz
w komplementa obfitym, na tytu-
łach braknęło, gdyż z tytułami od
Wielmożności, aż do Najjaśniej-
szego, ledwobyśmy do iakiego Sę-
dziego wyższej instancyi doszli. Te
wszystkie mało znaczące od prawo-
dawczego istotnego celu zboczenia,
możeby z łagodnością poprawiono,
gdyby wszystkim odmianom i po-
prawom, zaraz w przedmowie te-

Uwagi

B

go praw projektu, drogę nie zagrożono, gdzie się z nieiaka wyniosłością utrzymuje, że najmniejsza odmiana przerwałaby jednością łańcuch tych ustaw, i zniszczyłaby w gruntownych początkach wszystkie skutki z tego Prawodawstwa oczekiwane, tak że w przypadku tych odmian i wyrwania choć jednego ogniwa z tego łańcucha, jużby lepiej było wszystko odrzucić i przeistoczyć, a przecie iako ludzkie dzieło ciężko, żeby mogło być bez wszelkiej omyłki, gdyż żadne Prawo z pierwszego piora, podobno w zupełnej doskonałości nie wyszło, a nawet nayszbawieniejsze ludzkie ustawy, z czasem iakie odmiany i poprawy wyciąga. Doznały tego niektóre dawne Rzeplte, które uporczywie i przy odmianach okoliczności i czasu,

przy dawney formie rządów, i starych Prawach obstawali, i z stratą nawet imienia swego Narodu, tę źle zrozumianą stałość przypłacili. Ow naszego wieku admirowany *Codex Fridericianus* ieszcze za życia swego Prawodawcy, musiano przeformować. Co się zaś u nas przez odrzucenie tych nowych Praw nayszkodliwzego stało, jest to, iż przez ten postępek Rzeplta na zawsze sobie zawarła wrota, do gruntownego przeformowania i uregulowania Prawa cywilnego, bo ktożby się kiedy mógł odważyć na podejmowanie takiej pracy, kiedy mu się równego losu obawiać potrzeba, a uregulowanie osnowy takich ustaw, nie może nigdy być w Narodowych licznych Zgromadzeniach stanowione, bo choć nikt nie jest sposobniejszy do projekto-

wania rozlicznych samodzielnych ustaw, i onych examinowania iak publiczność, przecież tych Praw wykształcenie, w każdym rządzie rzeczy ulokowanie, szczególnie w cichości gabinetowej, i od małej liczby osób; dokonane bydz może.

5.) Pochwały, które nasz Autor ostatniemu, a desperackiemu uśłowaniu Kartaginczykow, przy skonaniu swojej Rzepltey czynione udziela; są bardzo sprawiedliwe, a ta ostatnia reszta Patryotyzmu tego już zepsutego Narodu, ztąd musiała pochodzić, iż w tym już zkorumpowanym w tey części świata wieku, iednak początkowy związek towarzyski, ieszcze nie był potargany, i te węzły współeczności nie do tego kresu rozwiązane, iak w terażnieyszym wieku niemal w wszystkich Narodach nasze-

go wieku to się widzieć daie, co dowodzi JJ. *Roussseau*, okazując dość nie wątpliwemi wnioskami, iż tych pierwiastkowych Paktow towarzyskich, ledwo gdzie iakie ślady widzieć można.

Edukacya.

7.) **N**Ad wychowaniem w tych Uwagach bardzo wiele dobrego powiedziano, choć też różniące się części tey materyi bez przyzwolitego rozdzielenia i rozporządzenia do kupy pomieszano. Lecz te zbawienne myśli, tak iak owe milionowe propozycye, przez niezręchowaną liczbę Pedagogow, Philantropów, Instytutorów, Guwernorów i Professorów podane, podo-

бно nie łatwo gdzie uskutecznić. nemi będą, kiedy po dziś dzień pomimo ogromney liczby pism w tey materyi wydanych, mało ieszcze musi być co udecydowanego, kiedy ci Nauczyciele ludzkiego rodzaju, z wielką zaiadłością ieszcze uporczywie się z sobą kłocą; zaczym też w te materye mało się wdawać, ani też w wszystkie tropy za naszym Autorem iść mogę, szczególnie nad niektórymi punktami może uczynię obserwacye.

Wychowanie duży pospolitych, z których zwyczajnie wżrąb ciał politycznych, czyli więkza i czynna część Narodow jest złożona, moim zdaniem, prócz objaśnienia rozumu, powszedniemi a nieodbycie potrzebnymi naukami, także coś machinalnego w sobie zawierać powinno, gdzie te powszednie subiekta

regularnym wprowadzeniem do pracy codzienney, do rządneho życia, do cnot pospolitych, i zgoła przez przyzwyczajenie w teich obroty wprowadzić, w których dla spokojności kraju, dla szczęśliwości Państwa, i swoich familii, całe życie ruszać się powinni, każdemu z osobna tylko tyle udzielając nauk i oświecenia, ile stan, kondycya i profesya każdego wyciąga, nie zaś iak w dawnieyszych szkołach, wszystkich bez excepcyi od Infimy, aż do Poetyki, Retoryki &c. przepędzano; bo co Rzemieślnikowi po tym ięzyku Łacińskim, Rolnikowi po Poetyce, a Żołnierzowi po Teologii. Edukacya głów ciemnych, i tępych subiektow, ieszcze powinna być machinalnieysza, i takie przyćmione mózgi, powinnyby bardziey światła gornieyszych nauk, iak słowy

promieni słonecznych się chronić, bo cała natura tak dziwacznych dziwotworów fizycznych utworzyć nie może, iak te uczone dziwolagi, u których wrodzone głupstwo z szkolnemi mądrościami się pomieszały, produkują, których uczone prace, zapewne nie rozprzestrzenia granice wiadomości ludzkich, lecz dość iasne nauki przyćmią, i wszystkie święte i światowe, pewne i niepewne prawdy, tak pomącą, że w długie wieki następnym po sobie Fanatykom, Pedantom i głupiomędrkom; obszernie zostawiają pole, do dysput, swarów i kłócenia całego Narodu ludzkiego; te zaś uprzywilejowane od natury wielkie filozofskie dowcipy, któremi opatrność kiedy nie kiedy przesady wytepia, rozumy oświeca, i granice nauk i wiadomości rozprzestrze-

nia, nie potrzebują żadnych przepisów, i nie cierpią żadnego niewołącego określenia, dosyć na tym, aby ich w świątynią nauk wprowadzić, resztę ich gorliwa aplikacya, i wygórowany dowcip dopnie.

W tym się zupełnie zgadzam z Autorem, iż przykładami, praktyką i śladowaniem natury, daleko lepiej nauczać można, iak nieprześcannym gwarem i bechtaniem, na którym Pedanty cały nauczania sposób zasadzają, gdyż też to za zwyczaj iedyny ich talent, że gadać umieją; gdyż myśli albo uczynków nadaremnieby kto u nich szukał.

Jeżeli mamy narzekać z Autorem na edukacyę, która w Polsce dawana była, to oraz wychowanie całej Europy przyganić należy, gdyż ten najważniejszy dla całej

ludzkości interes, bądź dla barbarzyńney ciemności przeszłych wieków, bądź dla iakich błędnych przesądów, tak Duchownych iako i Swieckich, ogólnie zaniedbanym, albo przewrotnemi sophismami zupełnie zepsutym został. To podobno u potomności zawstydzi nieieden polerowany i błyszczący swemi naukami Narod, iż naypierwey w Polszcze, w Kraiu, któremu ledwo barbarzyństwa nie przyznawaią, naypierwey tę prawdę uznano, i wprowadzono tę rozumną edukacyą, nad którą iedna z nayoświeceńszych Magistratur czuwa, i według naydoskonalszey plany budowlą struktury całego zbioru nauk zarządza.

25.) Nie wiem co Autorowi winna lekarska nauka, że iey tak przygania, zaciągnięcie się pod iey

znak tak mocno trudni, i ledwo ią wcale z pomiędzy Klafs, a nawet z Kraiu nie ruguje. Zaprzeczyć nie można, że w tey nauce żadney ieszcze matematyczney pewności nie masz; lecz tey też w żadney inney scyencyi nie mamy, a przecież trudno ie pokasflować, i cofnąć się nazad do grubey niewiadomości. Medycyna oświecona Anatomią, Pathologią i innemi naukami, ma tyle moralney i fizyczney pewności, iak iaka inna ludzka wiadomość; to prawda że ta lekarska sztuka, postępując po samych doświadczeniach, musiała naturalnie wiele ofiar zarznąć, nim do iakiey konkluzyi przyiść mogła, i dziś różne ieszcze tey nauce, podobne zarzuty dobrym sumnieniem czynić można, kiedy się do iey świątnicy wkradną ciemne półgłówki, albo

wesolutkie letkie podrygacze, nie wspominając tego lekarskiego haydamactwa, którzy Sydenhama nie znają i o Hypokratesie nie słyszeli, lecz prosto z warsztatów i z przedpokoiów, porzuciwszy naczynie, albo liberye, do Doktoryzowania w naszym wolnym, od nikogo nie strzeżonym Kraiu się udają; lecz ta wina osob nie powinna spadać na naukę, w której się dobrze rozpatrzywszy, dziwić się należy, iż w tych naysławikliwszych trudnościach, do tego stopnia doskonałości doysć mogła. Co ją zaś naybardziej męsza, trudni, i z niepełności wydobyć niedozwala, jest ta w tym wykwinnym wieku, nieskończona różność temperamentów, pochodząca z różności życia i myślenia, używania pokarmów, napoiów, odzieży; natężenie, lub

opuszczenie sił duszy i ciała, dla której każdej komplexyi by nie mał osobney medycyny potrzeba. Poślijmy kilku doskonałych Doktorów między Tatarskie, lub Arabskie Ordy, gdzie ludzie tak iednostajnie bez wykwinności, iak w pierwiastkowej naturze, bez zbytku i bez mizeryi żyją, a nie pewnością, iż na tę małą liczbę, nieoddzielnych od ciał żyjących wad i słabości, bardzo prędko nie zawodne lekarstwa ustanowią. Jak mało czasem potrzeba do wydarcia śmierci z gardła prostego wieśniaka, tylekrotnie sam doświadczyłem, kiedy prostotnemi lekami, czasem tego się do życia przywróciło, którego wieśniacka zabobonność już na ziemi położyła; iak ograniczone te moje wiadomości, i szczerupła moja Apteczka, to nawet

jeszcze po wsiach są rzeczy dość rzadkie, a naypożyteczniejszy Kraiowi Obywatel, jakim jest rolnik, bez naymniejszego ratunku, nawet w nayłatwiejszych do leczenia słabościach ginie, bo do których tylko trafiło mi się użyć, jakiegokolwiek z Medycyny, czy Chirurgii Lekarza, ten nayczęściej uratowanym został, lecz to nie farbowaną wodą, iak Autor chorych ludzi radzi, bo u wieśniaków ciężko znaleźć imaginaryne choroby. Jak wielka liczba pracowitego polstwa w kwiecie lat swoich ginie, którychby można prostotnemi lekami ratować, to każdy po wsiach widzieć może; co zaś bardziey zaludnieniu jest szkodliwego, jest to: iż w wielu mieyscach niemal połowa kobiet w połogach razem z płodem ginie; grubą niewiadomość,

i zabobony bab odbierających, a naybardziey gorzalczane pijaństwo, te nędzne matki, razem z nowo wydanemi na świat Obywatelami w grób w pędzą. O zapobieżeniu temu nayszkodliwyszemu dla Panów i Rzeczypospolitey wyludnieniu, mało jeszcze gdzie zamyslaią, a nawet mało jeszcze o ten naywaleńszy interes dla właścicieli tych niewolników, iakiey dbałości dostrzedz można. Gdybym był tak zadufany w skuteczności moich projektów iak nasz Autor, zapewneby w pierwszym ferworze moiey gorliwości, o ocaleniu i rozmnożeniu plemienia ludzkiego, ustanowił po każdym Powiecie przynajmniej iednego Lekarza albo Chirurga, aby miał pieczę nad zdrowiem wieśniaków i nad odbierającymi babami; byłoby oraz powin-

nością tego fizyka, mieć staranie o wytepienie zabobonów, szkodliwych zwyczajów, iako też odpędzenia szarlatanów, kuglarzów, i inny szkodliwy owad; przykazałbym moją Autorowską władzą i powagą, aby nie tylko Xięża Plebani, ale nawet ta Szlachta, która na żadne publiczne Rzeczypospolitey usługi iść nie ma ochoty, i na bycie w szkołach nauki, w oborach i w stajniach nadaremnie grzebie, aby zamiast próżnych a im do roli nięstwa lub polowania niepotrzebnych wiadomości, uczyli się Medycyny, Chirurgii, Pharmaceutyki, a te nauki na ratowanie bliźniego obrócili, a dla tego w domach swoich samą treść wyboru prostych lekarstw zawsze na pogotowiu mieli; ale ponieważ świat ma nadto uporczywości, aby najzdrowiej

zdrowiej rady usłuchał, kiedy go do tego nie przymuszaia, ia zaś tych gwałtownych frzodków nie chciałbym używać, zostawię to więc czasowi, któren tak nieznacznie błędy, zabobony, i przesady wytepia, za których utrzymania ciemne pułgłówki umęczyłyby się dały, aż bez gwałtowności nawet samych głupców do iakiegoś promienia zdrowego rozumu przywiedzie, choć też na to długiego przeciągu czasu potrzeba.

25. Ze zabójstwa lekarzów nie tylko nagany; ale nawet przykładowej kary są warte, nikt nie wątpi, żeby tym lekarzom zaś i z tego zrobić występpek, że czasemby mogli zachować przy życiu człowieka wyrokiem iakiegoś przeyrzenia, czy od natury na śmierć skazanego, iże przeto iak Autor

Uwagi

C

mówi mieřzaię urządzenie opatrności, to za wielkim przeproszeniem iest, czyřty sophizm, tym Źzkodliwszy, iř tym Źpōsobem Źdząc, mořna iakiemu ludźkości obrońcy, ktōren męřzoboyłki oręř na zabicie niewinnego człowieka podniesiony wřtrzymał, albo utonionego do Źycia przywrōcił, zadać kryminalny wyřtepek, iř tym Źpōsobem urządzaniom opatrności Źię Źprzeciwił zatrzymuiąc przy Źyciu tych ktōrych moře iakiř przedwieczny wyrok na śmierć Źkazał. Dobroczynna opatrność wszystkie Źyjące Źtwarziąc kreatury, do iak naidłuřszego kresu Źycia deřtynowała, a wszystkie ořywiailąca natura, nie moře mieć tak niřzczącego celu, w Źwoich zřządzeniach, i zapewneby wymiar lat Źycia ludźkiego i teraz iestzcze wyrowny.

wał wieku Źtarořytnych Patriarchow, gdyby człowiek był zōstał Bogu i naturze wiernym, i Źwoiā przewrotnościā Źam tego Źycia nie Źkracał. Kiedy Autor wszystkie choroby na registr medycyny kładzie, dziwno mi, iř iestzcze i ta Źřkaradną chorobę, ktōra ludźki rodzay tym bardziej trapi i wytępia, iř Źame Źřródło plemienia zaraza, to iest, iř ten iad weneryczny, ktōren przez dworakow, Źōłnierzy i włōczęgi, ař w nayodlegleysze, niewinnych zwyczaiew zakatne Źchronienia rozniesiony, takře lekarzom nie wyrzuca, ktōrzy iestzcze iego rozřzerzeniu nieiakā tamę zarzucili, a ktōra choroba tak iak milionowe przez wykwintność, obřarřstwo, zbytek i nędę, wprowadzone Źlabości, dziś koniecznie znanomości rozlicznych lekarřw

wyciągaia, ieżeli ziemia nie ma
bydź do połowy wyludniona. Ze na
Ukrainie mniej rodzajow chorob
panuje, to podobno nie koniecznie
z nieprzytomności Doktorow po-
chodzi, lecz z tego, iż w tym ob-
fitym a rafinowaną wytwornością
iezcze nie zarażonym kraju, bez
zbytku, i bez tey okropney nędzy,
ludzie żyją, którą uciążliwe prywa-
tne famowładztwo, w inszych stro-
nach wprowadziło, a którym bunt-
owniczego kozackiego ducha, w
tym kącie iezcze obarczyć nie by-
ło można, a przecież i między tym
iezcze prawie w ręku natury ży-
jącym ludem, różne choroby fan
widziałem. Zeby zaś ofobliwze
iżkie choroby w Woiewodztwie Kra-
kowskim panować miały, iak nasz
Autor powiada, że przy tak ge-
stym ucześnieżaniu w tym Wdztwie

postrzedz nie mogłem, a ieżeliby
tam takowe zdrowia wady zage-
fzczone bydź miały, toby ch ba
między mieszkańcami gorniejszych
piąter w wymysłnych roskoszach
żyjącemi, lecz nie między pospol-
stwem się mieszcili, bo ciężko, w
ktorey inney stronie, widzieć tak
zdrowych, krzepkich, cielistych,
i iż tak rzekę potężnych ludzi iak
w okolicy Krakowa.

26.) Ten co naszym Autoro-
wi Włochy tak nie ludne wystawił,
iakiemi są nasze kraie, nie musiał
bydź bardzo ściśly obserwator, i
tę ludność chyba tylko po wsiach
rachował, gdzie oną zapewne nie
lekarze swemi zboieckimi lekami
wytępili, lecz duch Mnichowski, a
za nim idące próżniactwo, tey nie-
ludności pierwszą przyczyną by-
bydź musiały, a ten rachmistrz po-

lityczny, zapewne musiał omiać wielką liczbę znacznych miast, w którym każdym po kilkadziesiąt, i do kilkukroćtętyśięcy dufz się znayduie. Same Królestwo oboyga Sy-cylii, przeszło sześć milionow ma mieszkańcow, a nie posiada tylko 1836. mil kwadratowych; w całych zaś Włofzech, które mało co nad trzy tyśięce mil kwadr: zawierają, ośmnaście milionow iest ludzi, kiedy mi na dziewięciu czy dzieśięciu tyśięcy mil kwadr: dzieśięciu milio-now Dufz nie znaydziemy.

Nie mogę sobie przypomnieć nazwiska tego Francuza, któren nay-pierwey napisał, że lekarze swoim rezonowaniem wszystko popfowali, i iuż potym w kilkunastu xięgach ten znalazłem wyrok, któren też nasz Autor powtarza, właśnie iak-by bez rozumowania iaką chorobę,

często dziwacznie powikłaną, można poznać, albo w leczeniu na ślepo postępować. Hipokrates za-lecił w prawdzie iak nayscisleysze obserwowanie chorego, wszystkie odmiany choroby, i skutki, które czynić mogą zadane lekarstwa (a) lecz w tych docieczeniach ten rozsądny lekarz, nie mógł zakazać rezonowanie, bez którego nawet w tey mierze nie pewnego stanowić nie można, i bez którego nie zwy-czaynych chorob dochodzić, ani nowych lekow wynaleść nie podobno,

(a) Nie nadaremnie dobroczynna natura obdarzyła tak rozlicznymi lekarskimi własnościami, niezmierne mnoſtwo swoich produktow, lecz aby ſtworzenia one dochodziły, i na poratowanie ſwego zdrowia używali, zaczym nie godzi ſię też według powieſci namienionego Hipokrateſa chorego, bez lekow zoſtawić, *Impiū est relinquere agram, ſine remediis.*

i gdyby zaraz od początku w medycynie to wielkie axioma uznane było, toby cała lekarska nauka była została w rękach tych bab usłużnych, które w ciemierzcy, w dziekiu i w różnych kuglarzkich ceremoniach, tak wielkie znaydują skutki, a owa czarodziejska elektryzacya medyczna, i owe iadowite zioła, iakimi są cikuta *pulsatilla* &c, które naprzeciw iadow i chorob wprowadzone, aniby znane nie były. Tak ciemne, iako też iakrawe półgłówki, mogły wiele swoim rezonowaniem popsuć, ale na coż te przypadkowe zdrożności zaraz na całą naukę rozciągać (b)

(b) Prawdziwie dziwować się potrzeba iak przy tak oświeconym rozsądku, nasz Autor mógł proponować tak przykrą ustawę, iakim jest to prawo, aby lekarze pod karą nie podieli się nikogo leczyć, aż wprzód spoz-

28.) Nic zbawienniejszego, iak żeby iakas Magistratura po ściślym subiektow wyexaminowaniu, wyznaczyła im szczególnie te nauki, przyzwoite ich zdolnościom i pojętności, albo stosowane do ich po-

wieź odprawi. Przy chorobach chronicznych gdzie w opóźnieniu niemalż żadnego niebezpieczeństwa, zastawuję te propozycye na swoim miejscu, ale gdy kogo paraliż, albo apoplexya ruszy, na pleurę, albo inną gwałtowną chorobę zapadnie, to i w tym razie czekać na spowiednika, a zostawić chorego bez ratunku, choćby też tym czasem miał skonać? a w przypadku, że czulego lekarza politowanie nad bliźnim uwiedzie, i że go przed przybyciem Xiędza poratuje, to iaki pieniącz go może za to przestępstwo Prawa szykanować, kłócić, i domagać się kary za to, że chorego przeciwko Prawu utrzymał przy życiu, iakichby excepcyi i objaśnienia takie Prawo nie wyciągało, a wszystkie excepcye, objaśnienia i tłumaczenia wbrew się sprzeciwiają powszechności prawnych ustaw, i

trzeb, żeby zaś niektóre klasy nauk zupełnie wyrugować z szkół, ośobliwie z tych najwyższych świętyń nauk, które *universitas* nazywają, to podobno w tym przesadnym wieku i nauk przepychu, nie ka-

temu duchowi iasney, a niewielofronney prostoty, którym Prawa tchnąć powinny. Cóżby dopiero takie zarządzenie za Hiszpańskie inkwizycye by nie w prowadziło, w szperające przykre badania Religii, tak chorego iako też lekarza, którzy różnego mogą być wyznania, a to w nayokropnieyszym momencie. Do iakiey by to obłądy Dyssydenckich lekarzow prowadzić nie powinno, a lekarzom starego zakonu, mogłoby to dać okazy do iakiego tajemnic. Gdziekolwiek zbyt wytworna Policya swym zarządzeniem, wszystkie sprawy nawet i obojętne kierować uśluie, i z naganną ciekawością swoje szperania, aż do wglądania w wewnętrzne familiow rządu, i do tajemnic domowych rozciąga, już tam żadney szczęśliwości cywilney szukać nie potrze-

żdemu do smaku przypadnie, choć Logika i Metafizyka, nie każdemu uczonemu są potrzebne, iednak o-
wym dziwotwornie uczonym Polihistorom, Sylogizmy i argumenta, są tak potrzebne iak Matematykom

ba, coż dopiero tam za uciemienie nastąpić musi; gdzie same powszechne Prawa swemi groźnemi karami nawet do regulowania obojętnych spraw Obywatelskich się wtrącają. W tym tylko Narodzie można się spodziewać cnoty, otwartości i szczerości, któreń się bardziey chwalebniemi zwyczajami, i nieskażonemi obyczajami rządzi, nie zaś tam, gdzie mnóstwo wymędrkowanych, Praw i dyspozycyi, ledwo mieszkańcom nie przypisują, czym .. iak .. i w którą godzinę: ma iść, spać, wstać, odziewać się, i iakiego kroiu suknie nosić. Tak wytworne zarządzenia, które famodziernskich rządów, niektórzy rządcy całe Narody uszczęśliwiać uśluiają, z niemłym podziwieniem tych mędrców wartogłownego rozumu się to dzieie, iż zamiast skojarzenia iakiego dobra, to szczegó-

definicje i demonstracje, a bez Metafizyki wyższe nauki, nie wielki postępek sobie obiecywać mogą, do tego zachwyconym abstraktywnym głowom, umknąć tę zawistną naukę, to się ich chciwość naby-

nie spokojność i bezpieczeństwo publiczne, te ich ustawy kłocą, sprawy Obywatelskie bałamuca, a Narod do obłudnej skrytości, a przez to do nikczemności prowadzą, z tego co się już w tej materji praktykowało, ledwo się obawiać nie potrzeba, aby dla porównania, i na iedno kopyto nastroszenie umysłów, któremu zrzeszonych Rządzców politycznych, kiedy do głowy nie przyszło, aby nawet iednostajność sposobu myślenia wszystkim wiernym poddanym nie przepisał, co zapewne nie wszystkim do smaku przypadnie, bo sam widziałem tak przeciwne buntownicze subiekta, którzy znacznych majątków w swojej Ojczyźnie odbiegli, a iak mówili przed excesssem rządu i porządku do krajów nierządu uciekali. Jak najmniej Praw, ale przykładowie zachowanych powinno by być po-

wania tych górujących ciemnych nauk, tym bardziej zaostrzy, że za temi wiadomościami za granicę (tak iak niegdys Grecy wędrówkę, do Egiptu po Mythologie i Hieroglifiki jeździli) biegać będą, a dla honoru Narodowego oświecenia, potrzeba, żeby wszystkie wiadomości potrzebne i niepotrzebne w Kraju uczono.

wszelchne polityki Axyoma. To samo o Policji mówić można; w Londynie żadnych zarządzeń Policji nawet dostrzedz nie można, a bezpieczeństwo osób i majątków tak zapewnione, że nawet dla donosicieli wody, piwa &c: miedziane i cynowe dzbanki i flasze na tlicę wyrzucają, a nikt ich nie weźmie, choć po kilka godzin leżą. Przemądre rozrządzenie Policji Paryzkiej w największym foliale by nikt nie pomieścił, która do tego kilkanaście tysięcy szpiegów utrzymuje, a przecież tam i w kieszce ciężko co przed rzezimieszkami zabezpieczyć; różność obyczajów tę różność sprawowania stanowi.

29. 30.) Podobno ten wiek nie zaraz się wróci, żeby Teologia miała nad wszystkimi górować naukami, i być panującą nauką, ale ponieważ całemu stanowi Duchownemu jest potrzebna, więc też w szkołach publicznych uczona być powinna, a nie może być bez bardzo szkodliwych konsekwencji dla Rzeczypospolitey do zakątów Seminaryjskich relegowana; Rzeczypospolitey bowiem bardzo wiele na tym należy, aby każdy Xiądz był Obywatelem, i te powinności, które winien Ojczyźnie, przenosił nad wszystkie następne swego stanu obowiązki, zaczyn też pod oczami publiczności i pod dozorem Edukacyney Magistratury, powinien być wychowany, a nie zaś w zakęcie Seminaryjskiej osobności, gdzieby fanatyczne na-

uczyciele, mogli wpaść w niego, owe tranfalpowe sentymta i maxymy, tak często się sprzeciwiające obowiązkom Obywatelskim w Narodach, w których Duchowieństwo ma tak wielkie wpłynienie w moralność, iak w Religii Chrześcijańskiej. Każdy Naród chcący w zepsutym wieku obyczaje poprawić, powinien zaczynać od stanu nauczającego, bo za nauką i przykładem tego stanu, gmin zwyczajnie idzie; święte cnoty Duchowieństwa, powoli nayprzewrotnieysze wieki poprawią, a zepsute tego stanu obyczaje, naycnotliwsze Nacye wprędce zepsują. To zdanie by można licznemi przykłady z dzieiow poprzeć; doznała tego Polska w pierwszej połowie tego wieku, kiedy polityka Domu Saskiego, dla zapewnienia w Polszcze te-

go stanu, którego wychowanie, nauki, i nawet sumienia miał w ręku, temuż pobrażaniem, darami, a naybardziej prześladowaniem odziesiępięców podchlebiał, bo nie wiernych przeciwników, i rostrząsałych cenzorów, żadne Duchowieństwo na świecie cierpieć nie może, gdyż mu daleko wygodnię, kiedy w Narodzie różności zdań nie ma, bo każdy w ten czas naukom wierzyć, a nie Izperać powinien, a w ten czas nawet ta prożna, ale rozumy polemiąca Polemika, już nie jest potrzebna, i już można się obeyść bez przykrego przeszpierania owych ciemnych swarliwych produktów prafs Rzymskich i Padewskich, a na to miejsce w daleko wesełszy humor wprawiające produkta z pod prafs Węgierskich sprowadzać, tak się też i

u nas

u nas stało; wielkie dostatki ten stan w rokoszne życie wprawiły, a żadney nad sobą karzącey nie mając zwierzchności, ani tego obocznego bodźca dysput i emulacyi, musiał się za naturalnym biegiem moralności, koniecznie z korrumpować, a gdzie na ten czas szukać nieskazonych obyczajów, kiedy źródło nauk i przykładów nadpsute.

36.) Ze Rycerskie szkoły, szkoły Rękodziel i Rzemieślnicze; iakich Autor żąda, byłyby bardzo Kraiowi pożyteczne, wcale nie wątpię, żeby zaś do ich zafundowania i opatrzenia, mieli się dobrowolnie przyłożyć owi gorliwi o polepszenie losu Ojczyzny Opaci, i cnotliwe Klasztory, których Autor wzywa, to wątpię, aby dla ciężkości czasów, i szczupłości do-

Uwagi

D

chodów, które zaledwo na nieodbyte potrzeby kuchni, piwnicy, stajni, piarni &c. wystarczą, iego patryotyczne żądanie wypełnione być mogło, a nawet ten projekt uskutkowawszy, znalazłby się zaraz drugi patryota, i dowiódł iż szkoła Rolnicza, w którejby teorię i praktykę, tak Kraiowego, iako też Zagranicznego rolnictwa, w całej iego rozciągłości, z wszystkimi różnych naczyń, pługów, siewników &c. na rozmaitości gatunków ziemi rozróżnionych, z doświadczeniem na oddanych gruntach, do tego gospodarską Botanikę, i ogrodnictwo, leśnictwo, wraz z plantacją lasów, bydłochow z konowalstwem, i całą weterynaryą, a nawet owczarstwo, pasiecznictwo czy chowanie pszczół, rozmnożenie iedwabniczek, i zgo-

ła gospodarstwo w całej iego obfzerności, uczono, iest bardzo potrzebna, bo gruntowe gospodarstwo, iako iedyne źródło Kraiowych potrzeb i dostatków się poprawi, i z tej szkoły będziemy mieli nie takich Ekonomów i Podstarościch, którzy o tym nie tylko nie słyszeli, ale nawet ledwo kiedy wiedzą, iak skiba na zagonie złożona być powinna, i w prowadzeniu tych porządków by nigdy końca nie było, a i bez nich na Opactwach, w Klasztorach, i w innych domach bardzo dobrze bywało.

58.) Zawsze gorliwy o Obywatelską, a nawet o naturalną każdego człowieka wolność nasz Autor, nie postrzega tego, iż tak licznymi ustawami, których pod prawnym rygorem chce mieć wpro-

wadzone, znacznie nawet w obojętnych dla powszechnego dobra rzeczach, cywilną obarcza wolność, i ten zakaz wyjazdu za granicę, byłby nowym ogniwem do towarzyskiego pęta; zaprzeczyć temu nie można, iż zupełnie otwarte do wyjazdu wrota, czasem więcej złego iak dobrego, lub korzyści dla Kraiu skojarzyły, zwłaszcza kiedy tępo ciężkie subiekta, albo zbyt letkie podrygacze, choć znacznemi pieniędzmi w tę się wybierają podróż, w których się te prawdzą głupie wierze: *Poleciała gęś za morze z nadzieją tęgą: A nazad powróciła gęgą.* I takie półgłówki za wywiezione skarby, nie wielkie oświecenie do Kraiu wprowadzili, iednak choć się powracali, często z nadwreżonym zdrowiem, i zepsutemi obyczajami, przecież te obco-

wania z polerowanemi Narodami, przynajmniey frogie umysły ułagodziły, i los nieszczęśliwy niewolniczego rolnika nieco znośnieszczyniły. A choć też trzpiotowate Peregrynanty, domowe cnoty i wady w infze obyczaiu zamienili, iako to pospolicie pijactwo w lubieżność, politykowanie w żarciki &c. przynajmniey nieludzkie i dzikie okrucieństwo w litującą ludzkość przemienili, tak iż pod temi zfrancuzalemi Paniczami, poddaństwo już daleko łagodniey traktowane bywało, i może po części tym postronnie ułagodzonym obyczajom, winniśmy zachowanie iakiey części rolniczych nędzarzów, z którychby starożytna obyczajów frogosc, Kray ieszcze bardziey była vypleniła; lecz czy te woiażowania szkodliwe, czy nieszkodli-

we, przecież z obfzernego Państwa nie podobna zrobić kłaſztorną klauzurę, zwłaszcza że temu ſpółkowaniu ſwiat ſwoie oświecenie, obyczaie ułagodzenie, a nauki, kunſzta i ſztuki, poſtępek i wydoſkonalenie winny, a Polska bez tego obcowania, tak iak niektóre odłączone barbarzyńskie Narody, pewnikiemby ieſzcze w pierwiaſtkowym zoſtawiała Sarmatyzmie; wſzak wſzyſcy prawie owi ſławni Polacy, którzy ſwoią Oyczyznę, ſwemi talentami i cnotą wspierali, którzy imię Polaków w poſtronnych Nacyach wſławili, których z tak głębokim uſzanowaniem ieſzcze wſpominaamy, do cudzych Kraiów wyieżdżali, i po Zagranicznych Akademiach ſię ćwiczyli; przykładem tego ten nawet wielki Zamoyſki, którego godną pochwałą naſz Autor

wdzięczney wyſtawia pamięci. Kiedy ſię więc z doſwiadczenia okazuje, że te podróże wielkim umyſłom nigdy nieſzkodziły, że ich owſzem wydoſkonalaiąc w naukach i wiadomościach, coraz więkſze oświecenie w Kray wprowadziły, za czym też Francuſi podobno temu niewinni, że Polacy ſwój Kray tak mało kochaia, iak Autorowi ſię zdaie, i niż mi pokaże między temi Obywatelami, którzy ani Guwernerów, ani cudzych krajów, ani Francuzczyzny nie znaią, którzy ani ſtroju, ani mowy nie odmienili, a których liczba nie ieſt mała, którzyby z prawdziwego Patryotyſmu, choć z połowę z zbywającego nad pierwſze życia potrzeby, majątku, gotowiłożyć na ratowanie Oyczyzny (nie wyciągam oſobiſtey iezy z niebeſpieczeń-

stwem życia obrony, choć i to jest powinnością każdego Obywatela) znaczną jeszcze liczbę; to mi pozwoli o tym mniemaniu: że Francuzi są winni temu, że miłość Ojczyzny tak mocno nadwątlona, powątpiać. Gdyby ekuzowanie siebie, i prawdziwe wystawienie przyczyn nieszczęśliwych wypadków na tym zawisło, aby na pierwszego nawijającego się postronnego winę zwać, mógłby iak Patryota Hollenderski tym samym prawem, fatalne dzisiejsze rewolucye swego Kraiu, na Polaków złożyć; wszakci i my tak iak inne Narody mieliśmy i mamy swych awanturników, którzy po Kamszatce, po Madagaskarze, po Ameryce, i po inszych Kraiach, dziwotworne swoje awantury roznosili, i niemniej iak Francuzi choć

też w mniejszey liczbie w dzieiach awanturnicznych się wstawili, a te niespokoyne burzliwe duchy, chcąc gwałtem w Kraiu zatrzymać, zapewne dobra powszechnego w niczym nie pomnożą, i owszem wewnętrzna spokojność zawsze kłócić będą. Jakże dopiero zamknąć wyniszczenie przed przemyślnym Kupcem, któren po nowe dostatki z Kraiu w swoich handlownych spekulacyach wyjeżdża, albo to wyiszczenie trudnić chciwemu się doskonalenia w swoim rękodziele rzemieślnikowi, a rozciągać ten wyjazd zakaz na tych Kawalerów, którzy w Cudzoziemskich wojskach, z taką dystrykcyą i z sławą dla Narodu Polskiego służą, często z obszernemi wiadomościami Taktyki i sposobu woiewania do Kraiu powracają, byłoby to te napełnione

chwalebną ambicyą zacne Obywatele do gnusności przymusić, boby może czasem sam kaprys Magistrackich Osob nad tą częścią rządu przełożonych wyjazdu im zabronić. Nie jest to moim usiłowaniem zupełnego zbitania tej dobrej myśli Autora, lecz szczególnie wystawienie niepomyślny konsekwencyi, która nadto zakazami obarczona, cywilną wolność za sobą ciągnie; i z jaką ostrożnością takie zakazy stanowić należy, aby lekarstwo nie było gorsze nad samą chorobę; ponieważ pierwsze impresye wpoitych w wychowaniu sentymentów, tak się głęboko w duszę ludzką wpaiają, że ich nawet widzenie lepszego nie łatwo wygluzować potrafi; zaczym też nie bardzo obawiać się potrzeba, aby iakiegokolwiek rządu Obywatel, miał

się tak zaraz zakochać w innym, choćby też oczywiście lepszym od jego Ojczyzny rządzie, albo żeby też nieco nabrane przeciwne zdania nie miały bydz przytłumione, gdy znowu w swoim Kraiu iaki czas przebywa. Ostry Lacedemonczyk zawsze na wesołych Ateńczykow z pogardą iak na zniewieszczonych kuglarzów się spoglądał, a Ateńczyk wzajemnie z politowaniem nad mniemaną mizeryą tych politycznych pokutników się patrzył. Wszyscy nasi wielcy ludzie zostawali znowu Polakami, iak tylko w granice Ojczyście powrócili; nie potrzeba się nawet tego obawiać, aby nam naszego rządu Monarchiczni poddani mieli zazdrościć, nawet świeżo w niewolę zagarnieni Galicyanie, na których iak nad ubogim chorym nowicyusz Lekarz wszystkie iady

doświadcza, Despotyzm wszystkie formy rządów próbuje, iednak iuż o nas zapominać zaczynaia, i bardzo pięknie i wesoło się bawia.

50.) Choć dzieło tak wielkie myśli i zbawienne propozycye zawieraiące, iak te są Uwagi, nie należy z wyboru słów przetrząsać, i porywczco iaką niewłaściwość wyrazow Autorowi przyganić, choć też honor literatury wyciąga tego ostrzeżenia, aby tak ważne maxymy powabnieyszymi uczynić, i przez przyjemność stylu do czytania zachęcać, zaczym też zostawię Grammatykom z professyi, decydowanie czy się należy z Autorem: mamkow i lalków; czyli też mamek i lalek mówić. Jakie zaś błędy w edukacyi pochodzić mogą z tych nieżywych posążków, iakimi są dziecinne lalki, wiedzieć

nie mogę, kiedy się Autorowi nie podobało, co za gatunek lalek pod tym wyrazem rozumi, nam powiedzieć; w tym się zapewne wszyscy zgodzą, że dobrego charakteru rozumne i cnotliwe mamki, piastunki, i cnotliwe uczone nauczyciele, nierównie do wychowania dzieci byłyby lepsze, nad ten motłoch głupich kobiet, i ciemnych nieuków, lub trzpiotowatych Guwernerów; gdyby było w czym wybierać, i gdyby nawet oświeceni rodzice, często nie byli przymuszeni do powierzenia swoich dzieci, pierwszym się nawiaiającym, i jeżeli ie chcą mieć wykarmione, i nie zostawić ich bez wszelkiej edukacyi. Roztrząśnienie wszystkich patryotycznych zbawiennych zdań i myśli Autora, nad edukacją tu powiedzianych w za bardzo rozwle-

kłe, a nudne moralizowanieby mnie zapędziło, gdybym chciał wewnętrzny walor każdego projektu z osobna okazać i jego podobieństwo, lub moralną niepodobność, w exekucyi tu wyluszczyć; bo chcieć do iednego razu edukacyą publiczną i prywatną, według zamiaru naszego Autora, od wszystkich wad oczyścić, i zupełnie doskonałą zrobić, byłoby to cały Narod przestworzyć, i potomności w pierwszym po nasz pokoleniu wystawić tak wydokonalone i nie naganne towarzystwo, którego ie-
szcze pod słońcem nie było, a u-
skutecznienie takiego przedsięwzięcia, daleko trudniejszy, iak gdyby kto chciał krzywe od wieków wydrążone koryta Rzek prostopać, kiedy z iedney strony wysokie góry, a z drugiey nieużyte

skwały; to dzieło, ieżeli wcale nie podobnym nie czyni, przynajmniej ludzkie siły przechodzi.

Prawodawstwo.

49.) **N**Arzekania Autora na krótkość wymierzonego do Seymowania czasu, iż nie potrzeby Rzeczypospolitey czasem, ale czasley potrzebami rozrządza, i na inne niektóre wady, tak się dziś już sprawiedliwemi zdają, iż w publiczności te narzekania iednostaynie powtarzane wszędzie słyszeć można. Co zaś daley o tey wszechmocności *liberi veto* mówi, którym ieden człowiek w niszczeniu niemal tak dzielny, iak Stworca w stworzeniu, i to słowo: nie pozwalam, właśnie jest w oppozycyi z Boskim *fiat*, tak iż iak nasz mówi Autor

ieden obywatel staie się wszystkim;
a wszyscy niczym; w tę materję
nawet i wdawać się nie śmiem. Co
też teraz tym mniej potrzebne;
kiedy zdrożność owego mniemane-
go wolności Bożyszczu, do tego
powszechnego przyszła uznania, iż
o tey delikatney zrzenicy już dziś
z takim bezpieczeństwem mówić i
pisać można, toć już rzecz do swo-
iey dojrzałości dąży, i sama upa-
dnie; bo przed 30. lat nie życzył-
bym był Autorowi po takim napi-
saniu, po Polskim świecie się prze-
sufzać, bo gdyby zaraz po napisa-
niu o skutecznym rad sposobie, sta-
wny pamięci X. Stanisław Konarski
był się na iakich ziazdach nawinął,
niewiem czyliby go świętość Ka-
płańskiego charakteru i poszanowa-
nie iego wielkich nauk od insultow
było zabezpieczyło.

50.) Tak się dziś wszystkie nie-
mal głosy na to w publiczności
zgadzają, iż Polscze w Panowaniu
następstwa potrzeba; iż przy tym
moim wrodzonym wstręcie, do uzna-
wania inszego (po Prawach) nad
sobą przewyższenia, procz fizy-
cznych i moralnych przymiotow,
i żebym uznawał nad sobą Panowa-
nie niemowlęcego Kopronyma, dla
tego, że go w purpurowe pielu-
fzki obwinęli, gdyż w tey mierze
prawdziwie iestem zdania tych A-
merykanow, którzy w ustawach
nowey swoiey Rzeczypospolitey
napisali: iż większego *absurdum* nie-
masz iak to wierzyć, iż człowiek
do Pañowania nad ludem się ro-
dzić może, nieśmiem się nazemu
Autorowi sprzeciwić, iż familia
Panująca Polscze, teraz iest potrze-
bna, a w inszym miejscu dokłada,

iżby nieodwłocznie jednemu z najsilniejszych Domów ten Tron w dziedzictwo oddać potrzeba. Nie zarzucam tu tej trudności, na której Dom by głębiej pogodzić można, ale pytam się, w którym z tych Domów Panujących wielkich ludzi, prawdziwie do tak zawiązanego rządu zdanychby znaleźć można? W tych Familiach, które są Panującami w Europie, i wielkimi Monarchami rządzą, samowładztwo, rozkosz, i podchlebstwo, otaczająca ich płaszczyzna podłość, tak te ziemskie Bóstwa po większej części zepflowały i odrodziły, że prócz dumy, uporu, preumpcyi, niecierpliwości, żadnego sprzeciwienia nie cierpiącej i zaciętości, ledwo w którym jaką iskierkę fizycznego wigoru, i pierwiastkowych natury sentymentów, i wewnętrznego u-

żucia ludzkości znaleźć można. Pomniejsze Domy, których ambicja wyrównywania drugim, jeszcze ożywała, i których siły okolne opory nęczały, albo niebezpieczeństwa w tej nieprześciennej czynności utrzymywały, która jedyną ciąża i duszy jest sprężyną; iako to Domy: Brandeburski, Sabaudzki, Brunświcki, i niektórych mniejszych Xiążąt, których szczęśliwa mierność w tym nęczeniu utrzymywała, tak że całe szeregi następstwa wielkich ludzi wydawały, zdają się samą propozycją Autora być ekskludowane, bo te mniejsze Domy w początku, nie dostatecznie, by nas od napaści postronnej nie mogły załonić. Dom zaś Brandeburski, któremu Autor nie bardzo sprzyja, podobno, by był za bardzo niebezpieczny dla

naszey wolności, zwłaszcza, że się też zupełnie zgadzam z rozsądnym zdaniem iego, iż Polakami nikt tak dobrze rządzić nie może iak Król Polak.

Cały przenikniony, i aż do uprzedzenia napełniony nayfzaczniejszą prerogatywą nie rodzić się żadnego współczłowieka poddanym, lecz być posłusznym dobrowolnie obranemu rządzący, to uczucie wszystkie moje zmyśli, na wymyślenie iakiego sposobu nie zawodnego do Elekcyi prędkiey, spokojney, w wyborze rozumney, nie parcyalney, korupcyi nie podpadaiaćcey, a za cel szczególnie szczęśliwość Oyczyzny mającey; w tym smażeniu i dreczeniu mego mózgu, wszystkie używane i nie używane obrania sposoby przepędziłem; Elekcyę *virilim*, przez Posłow, przez

zebrane po całym Narodzie skrutynia, przez obranych Elektorow, ledwo nie przez rzucanie losu, a nareszcie przez pewną Kommissyą, na przykład Edukacyną, powiększoną obranemi Kommissarzami z wszystkich Woiewodztw, dozorującą nad Seminarium czy Nowicyatem Królow i Ministrow, z których Kommissarzow, aby każdy zawsze miał *Candidata in Petto* (iak Włochy mówią) wszystko mi się to przez głowę przewinęło; przecież mój dowcip daleko nie dostarczający, aby nie zawodny wynalazł środek, a co daleko ieszcze iest rzecz trudniejszy, aby naypozorniejszy z tych sposobów, mógł znaleźć powszechną approbatę, a obiecywać sobie powszechne przekonanie, w tak różnostronnej materyi, byłaby to niemniejszy pre-

sumpcya, iak chceć cały rodzaj ludzki przedysputować, i onego do iedney wiary przyprowadzić, a ia żadnych nie lubię czynić propozycyi nad te, które matematycznym sposobem okazać mogę, a często te moje geometrycznie dowiedzione mechaniczne projekta, ieszcze powątpiewaczow znajdują. Gbyby się znalazł sposób przy burzliwych nawet Elekcyach ocalenia Kraiu, to wolne Królów obranie ma nie tylko coś wspaniałego i powabnego w sobie, ale też daleko przyzwoitsze do rządzenia stworzeniami rozumnymi, iakiemi są ludzie, nad te dziedziczne i od samego przypadkowego urodzenia zawisłe Panowanie; cóż bowiem w tym razie nie spadnie za ciężar na Narod, kiedy ta Królująca familia nadto płodna, w liczne potomstwo się rozmnoży, którym

przesadna Polska tytulatura, tytuł Nayaśnieyszy zarowno z Panującym Królem nadawa, którym wszystkim krwi Królewskiej Osobom, dla utrzymania okazałości tey naważszey iałości, bardzo licznych dochodow potrzeba, gdyż ta iest różność między Patryarchalnym i Monarchicznym rządem, że w pierwszym Patryarcha czy Oyciec, całą familie żywi, a w drugim poddani Pana i familie iego utrzymywać muszą; albo kiedy ta familia rozniołszy po różnych Panujących domach posagowe pretenzye; po niejakim czasie zgaśnie, cóż za mnostwo Pretendentow do takiej sukcesyi, którzy swoje Prawa orężem popierają, a każdy z swej strony wiernych poddanych do posłuszeństwa zwołuje, z przykazem złamania karku tym

współ-obywatelom, którzy się równe prawo mającego, przeciwnego komperytora strony chwycą. Doznawała wszystkich okropnych skutków tych pretendentzkich wojen, między Domami Yorck i Lancaster, Anglia niemal przez wiek cały; na początku naszego wieku Hiszpania, w środku tegoż Domu Austriacki, a za świeżey pamięci Bawarya; cożby jeszcze za liczny szereg Państw przytoczyć można, w których sukcesyonalne wojny większego spustoszenia narobiły, iak nasze Elekcye. Jakież okropne sceny nie wystawiały światu na widok, niektóre Panujące Domy, nim po zgwałconey wolności na Tronach się umocniły, przy każdej Panowania odmianie. Nie dawnemi czasami w Danii okazywało się jeszcze to straszne widowisko wojny, mię-

dzy panującą Familią i Narodem, kiedy w samym momencie skonania Króla, wszystkie bramy pozamykano, mosty pozwodzone, hałmaty po kasztelach i wałach nie z strony pola ku nieprzyjacielowi, ale na miasto naprzeciw obywatelów rychtowno, inżę wszystkie morderckie maszyny z zbrojowni wyprowadzono, a żołnierstwo wszystkie wraz z dworskimi satellitami i szepaczami pod bronią dzień i noc stali, dopoki Narod nie zrzekł się naturalney i człowiekowi właściwey wolności, i niewolę nie zaprzyściągł. Podobno wszystkie burze zaiadły wojny domowe, nie mogą w oczach Filozofa wystawić okropniejszego obrazu, iak ta postać prawdziwey tyranii, w którejby się iasniey pokazywała szkaradna przewrotność, do której śmiałe sa-

mowładztwo prowadzić może tak,
 iż tę przyrodzoną naturalną czu-
 łość, do tego krefu przytlumi, iż
 zamiast płacenia naturze w okro-
 pnym momencie utraty Autora swe-
 go iestestwa rzewliwego trybutu,
 wyrodny od natury syn, szczególnie
 myśli zabełpieczyć wyniosłą swoją
 ambicyę, przez straszące brząka-
 nie niewolniczym łańcuchem, aby
 przez momentalne go rozwolnie-
 nie lud nie domagał się przyrodzo-
 ney swoiey własności, to iest ieże-
 li nie naturalney, przynajmniej
 cywilney wolności, i nie określił
 mu samowładztwa granice, choćby
 mu też dostoięństwem i całą świetność
 Tronu zostawił.

52.) Pomijam ślepy traf losu
 w tym proiekcie, lecz tylko to na-
 mienie, że ponieważ według tej
 propozycyi Seymu Elekcyinego

potrzeba, więc już wszystko na ie-
 dno uczyni, czy Woiewodowie,
 czy wszystkie Stany Króla obiera-
 ią, ponieważ zarówno, tak iedna
 iak druga Elekcyja, znacznego cza-
 su wyciąga, a dla zapobieżenia
 wszystkim intrygom i cudzoziem-
 skim fakeyom, potrzeba żeby Bez-
 krolewie nad dni, a naywięcey nad
 tygodni kilka trwać nie mogło, tym
 dożywotnym Elektorom, iakiemi-
 by byli Woiewodowie, by więcey
 nic nie potrzeba, iak żeby się za-
 czasem w swoich dostoięństwach
 dziedzicznemi zrobili, a mieliby-
 śmy piękną liczbę Suweranow, i
 w tych Elektorach wielkie podo-
 bieństwo z *Imperium* Rzeczy Nie-
 mieckiey.

56.) Nazwiska któremi rządy
 rozróżniono, iako to Despotyzm,
 Oligarchia, Aristokracja, Demokra-

cya, &c. niemal razem z ustanowieniem towarzyskiej społeczności są wprowadzone: zaczynam mógł Autor te starożytne nazwiska cytować bez dołożenia: iia to nazywam Oligarchią &c. gdyż te nazwiska nie teraz są wymyślone, ale tak dawne, że ich początku nawet odkryć nie można.

59.) Wielka prawda, że rozprysnięte były Republikańskiego rządu, nie długo opierać się potrafią ziednoczonej przemocy Despotyzmu; lecz gdyby też można w wolnym rządzie zakonserwować cnotę, duch patryotyczny, i zachować go od wszelkiej korupcyi: zapewneby nayogromniejszy Monarchie, przed dzielnością małych Republikańskich Narodów, iak niegdyś największe Mocarstwa, przed jednym miastem Rzymem drżały.

Montesquieu rozsądnie za sprężynę wolnego rządu, naznacza cnotę, co to samo znaczy co patryotyzm, miłość Ojczyzny, i ten wspaniały izafunek majątku i życia, dla swego Kraiu; a w którejkolwiek Rzeczypospolitey ta sprężyna ieszcze nie nadwątlona, lub cale skruszona, nie bardzobym życzył ziednoczonym nawet Despotom, taki Naród zaczepić, bo zapewneby doznali skutku tey dzielności, którą wspaniałe męstwo, machinalną bitność takiego wojska przewyższa, którego poruszająca sprężyna jest boiaźń. (c)

(c) Gdybym chciał przewyższającą przemoc, którą ma nad sztuką wojska naydawniejszego ćwiczenia, odważna waleczność nowo zebranego ochotnika, dowodzić licznemi przykładami z starożytności; zapewneby mi partyzanci sztuki Taktycznej,

62.) Aby Korpus Legislacyjny był zawsze na pogotowiu, aby mógł na każdą wyciągającą potrzebę w całym Rzeczpospolitą reprezentującym Maieście, prawodawcze rozpocząć czynności, tego sa-

którzy o wewnętrzney wspanialej waleczności ledwo iakie wyobrażenie mają, a całą siłę na machinacyjnych poruszeniach i obrotach wojśka zakładając, odpowiedzieli; że po wynalezieniu prochu i machin wojennych, tak się też sposób wojowania odmienił, że bez poprzedzającego ćwiczenia z nowemi zaciągami, choćby też natchniętymi nawiśpianą ofiarą za Ojczyznę, naprzeciw regularnego wojska ostać się nie można; ale mi ci wyzwoleney nauki Taktyczney pozwolą przytoczyć z parę przykładów naszego wieku, na początku którego w Szwecyi same chłopstwo z własney ochoty, prosto od rolniczych i kopalnych robót z ról i pól zgromadzone, znieśli do szczętu regularne wojsko Duńskie, które to Królestwo w niebytności Króla (Karól XII. na ten czas

ma potrzeba wyciąga; żeby zaś ta prawodawcza władza zawsze zgromadzona była, tego nie widzę w prawdzie potrzebę, gdyż nie mam do podawania tyle projektów iak

w Benderze siedział) ogniem i mieczem pustoszyło; a co więcej, na poprzedzonym batalii zpotykaniu, uformowany Regiment Jazdy tych wieśniaków, którzy oklep na bronowłokach siedzieli, a pałasze na powrozach przypasane mieli, cały Regiment Gwardyi konney Króla Duńskiego tak porazili, że tyle żołnierzy z życiem nie uszło, aby było można dostateczną strażą pozostałe Sztandary okrywać; a w teraźniejszy lat dzieśiątku, 800. zbieraney drużyny Amerykańskiej, pod Komendą Generała Morgan 1200. ludzi wyboru wojska Angielskiego, podkomendą Pułkownika Tarleton, w okolicy Kopwens tak porazili, że ten Pułkownik przeszło 800. ludzi tak zabitych, iako też i w niewolę zabranych utracił, a to takiego wojska, którego podobno żadne Europeyskie wojsko w regularności i w waleczności, nie przewyższa.

nasz Autor; iednak decyzye tego punktu, zostawię biegley szym nademnie w Polityce. Co zaś się tycze połączenia tey władzy, z mocą wykonywającą, na przeciwko tegobym się z mieysca mego ową mało znaczącą częstką głosu, którego mieć mogę w publiczności, iak naysołenniej zaprotestował. Wszyscy filozoficzni Statystowie, i wszystkich wieków Politycy, iak naydowodniej okazali, iż gdziekolwiek więcey nad iedną z rządzącym władz iest w rękach iedney Osoby, iednego stanu, albo iednego zgromadzenia, tam żadney właściwey niemasz wolności; a co więcey w takim ziednoczeniu naywyższych dwoch Władz rządzących, żadnego czuwającego stanu nad stanem, i władzy nad władzą, dozoru nie masz, a bez wszelkiew

zwierz-

zwierzchności, albo przynaymniey napomnienia, nawet towarzystwo z Aniołów złożone z czasemby się nieco nadpsuło, co w niedoleżności ludzkiej iest dowiedziona rzecz, że każda ludzka ustawa koniecznie zwolnić i psować się musi kiedy kto tey maszyny iezeli nie nowe nakręcanie, przynaymniey iakim potrącaniem, albo odporem zwolniony, albo zbyt przyśkorzony ruch nie ożywi, lub wstrzymuje. W rządzie władz cywilnych, a nie władz politycznych, tak od przepisow prawodawstwa, iako od dozoru wykonywającej władzy, dependująca władza sądownicza w przeciwney szali, tak mało zaważy, że te złączone władze, w żadnych czy dobrych czy bezprawnych czynnościach, iużby żadnego odporu nie miały. Gdyby zaś

Uwagi

F

ta najwyższa władza do tego punktu się zapomniała (co i między największymi cnot Bohaterami nie jest rzeczą niepodobną) aby miała krzywdzić Obywatela, albo uciskać cały Narod (bo o złomaniu praw nawet nie wspominam, bo te do upodobania znosić i stanowić może) ta najwyższa władza; do kogoż się udać! do tego Bostwa, co światem zarządza, iak nasz Autor mówi, to jest bez wątpienia rada wielce budująca, gdyby tylko światowi politycy naniey polegać chcieli, bo tym sposobem mogłby kto żalącego się o jaką krzywdę, do ostatniego Sądu Boskiego odeśłać; gdzie nieochybnie krzywdziciel sprawiedliwą karę odbierze, gdyby tylko skrzywdzonym do tego czasu cierpliwości stało. Od równoważności wydziału, mocy ro-

żnym stanom lub rządzącym Magistraturóm pónadawaney, w których tak wszystkie należne, iako też odporne siły, są umiarkowane, tak iż przy ustawicznym się z sobą pąsowaniu, i przesilowaniu, przecież jedna drugiej przemodz nie zdola, a zarównie wszystkie rządzące władze, są interessowane wzajemnego na siebie czuwania, zawisła prawdziwa każdego wolnego Narodu szczęśliwość, a całości Państwa i wolności trwałość, nie naiakieys imaginaryney iedności, którą sobie wszyscy nasi Autorowie w głowach uroili, a która chyba między Pasterskimi, ale nigdy między polorównemi Narodami mogła się kiedyś znaydować, ale na tey wszystko ożywiającey emulacyi, i tego równoważnego sił podziału, ta prawdziwa harmonia wewnętrzna

zafadza się, choćby też czafem nie co burzliwą bydz miała. Kto chce widzieć tę prawdziwą jedność, niech idzie do Moskwy i do oryentalnych Państw, ale niech ją nie szuka w wolnych Narodach. Wszystkie osobiste siły i prześilenia, do jednego centrum dobra powszechnego wyrzutowane, to nawet kłotnie i swary, jeżeli nie koniecznie na dobro publiczne, przynajmniej na większe objaśnienie wszystkich materji, i na utrzymanie w Narodzie owej żywey zapalczywości, która wszystkie działania orzeźwia, a od gnuśney niedołężności i zatopienia się w spokojnych rokoszach, strzeże. Lubo się dość obszernie namieniło, że upatrzona przywara w rozłączeniu władz prawodawczych od wykonywającej jest wcale imaginaryna; muszę tu nie

co ofnowę textu mego Autora wyprzedzić dla uniknienia pomieszania materji i nudnego powtarzania, niektóre reflexye nad następującym oddziałem tych Uwag powiedzieć na karcie 71 i 75, znowu Autor na rozdzielenie tych władz narzeka, i za wielką tego rządu wadę poczytuie, że Narod przez swoich Reprezentantow na wykonywającą władzę, to jest Radę Nieustającą narzeka, nie które ich czynności przygania, i tę Radę w jakimś ma podeyrzeniu, nie moia rzecz roztrząsać godziwość, czy niesłusność tych narzekań, ale w tym przekonany jestem, że zamiast upatrywania w tej ustawie iakowey wady, to na takowym pasowaniu się sił nalegających i odpierających, i na tym wzajemnym na siebie czuwaniu, cała doskonałość dobrego

rządu zawisła, choć wcale utrzymać nie myślę, aby często w tych przyganiach nie miały się dziać pokrzywdzające niesprawiedliwości, bo to jest los wszystkich ludzkich ustaw, że do najwyższej zbawienności coś koniecznie nagannego przymieszać się musi; z natury żaden człowiek zwierzchności i dozoru nad sobą cierpieć nie lubi, a uwolnić go od tej przykrości, to albo dumne samowładztwo sobie przyrości, albo w rokosze i gnuśne niedbałstwo wpadnie, a na ten czas same przypomnienie mu jego powinności, buntowniczym będzie kryminałem. Żeby u nas tylko można prawodawstwo czynniemy zrobić, jego patryotyzm oświecić, że z burzy i hałasów nie wiele dobra dla Rzeczypospolitej wyniknie, że tylko

konkludowane mądre rezolucye, jakie zdrożności poprawić, i bezprawiom w następnym czasie zapobiec mogą, takowe maxymy mówię, gdyby można powszechnie w umysły wpoić, to te swary i przygany, zamiast co złego dla Rzeczypospolitej, owszem wiele dobrego uczynić powinny; gdyż takie dysputy wszystkie umysły w tym rzeźwym natężeniu utrzymują, bez których wszystko powoli zgnuśnieje. Ruguymy z literatury wszystkie próżne uporczywe dysputy, i znieśmy ową przykrą, a często nierozumną grubą krytykę, a nowo wychodzące produkty literackie, już nie owe przeźornie wystawione propozycje, dowcipnie wytłumaczone prawdy, i przeźornie twierdzone mniemania, lecz nabrzmiała czczych słów na-

dętość, albo grube fałsze bezwsty-
dnie za szczere prawdy wystawio-
ne, zawierać w sobie będą. Tą pra-
wdą musiał być przenikniony ow
ślawny literator Paryzki, którego
imienia sobie przypomnieć nie mo-
gę, gdy odrzucił ofiarowane sobie
mieysce w Akademii Francuzkiej,
i nieprzyjęcia tego z znaczną pen-
sya złączonego honoru, za którym
się wszyscy uczeni uganiają, te
szczególnie Akademikom dał przy-
czynę, mówiąc: a któż was i wa-
sze dzieła będzie potym sądził.
Niechay woysko nayregularnieysze
i nayporządnieysze, będzie zosta-
wione przez jaki czas, bez czu-
wającego dozoru, i opuści swoje
popisy, i częste musztry, to to
w prętce tak zkozaczeie, iż śla-
wne żołnierstwo Pruskie przemie-
ni się w Ordy Filistynow. Po-

nieważ ta zamiana nieustannego
Seymu w Kommissye, czy Radę,
którą Autor na karcie 77. propo-
nuie, nie rozdziela prawodawczej
władzy, od wykonywającej; gdyż
te same Osoby do ułatwienia tych
spraw szczególnych, muszą być
użyte, które są ziednoczone z Kor-
pusem naywyższej Władzy, a za
tym zostaje suppozycya, iż tchną
duchem tego prawodawczego cia-
ła; więc też w niedostatku prawa,
zapewne sobie sami go utworzą,
a nierozdzielna całość pewnikiem
tego nie zgani, co nayprzedniey-
sza część tego ciała ustanowiła.
Ta propozycya wzięta z Rządu
Angielskiego, wcale to zdanie po-
pierać nie może; bo tam choć Par-
lament przemienia się w Comité,
dla roztrząśnienia pewnych spraw
szczególnych, przecież żadna wy-

konywająca Władza nie jest przy tym prawodawczym zgromadzeniu, która szczególnie przy Królu i Ministerium zostawa, a zatem w tym powszechnie pochwalonym rządzie, wykonywająca Władza zupełnie od prawodawczej jest oddzielona, a to rozdzielenie wcale nie przeszkadza aby Król z Narodem nie formował jedno ciało, bo tej gruntowney sentencji, którą Autor na karcie 73 napisał, że Król i Naród, koniecznie jedno ciało składać powinni, nikt który nie jest z rozumu obrany, nie zaprzeczy; choćby też nie miał o tym ziednoczeniu takie wyobrażenie, jakie o tym złączeniu może mieć Turczyn, albo dzisiejszy Duńczyk.

Tego nie można mieć za złe naszemu Narodowi, że zawsze był

troskliwy o swoje prerogatywy i wolności, aż do podeyrzliwości, ale że ten wspaniały Naród nie chcący żyć w Anarchii, obierając Królów i Magistratury, przecież niechciał im być posłusznym; że stanawiając mądre i zbawienne Prawa, onych sam pełnić niechciał, i na tych Rządców, którym sam pieczę nad temi prawami oddał, za to się oburzył, kiedy go do wypełnienia tych własnych swoich ustaw, według swych obowiązków chcieli przymusić; że ta wyuzdana rozwiozłość, do tego go czasem przywiodła, że wykonywającą władzę co raz bardziej określał, a na końcu tak okrepował, że już ledwo iey wolno było bez obrażenia delikatności wolnych ustaw, o wypełnienie Statutów się domówić, a przecież nie przestał

ten Naród Prawa stanowią; że Królom w Paktach przepisywał różne obowiązki, a zarówno na nich się oburzał, za wypełnienie, i za zaniedbanie tych przepisów, nad tym największego dziwactwa, i bez przykładu w dziejach ludzkich postępkiem, wydziwić się nie można, i to sprzeciwiające się zdrowemu rozumowi dziwaczenie, chyba większe oświecenie umorzy, i po części wykorzeni, iakby się już doszło do tego stopnia poznawania, a poskromiłoby się dzikie pretensye, tych napaśtnych rostrząsicieli cudzych postępków, którzy żądają zamierzonych skutków, a na sprawujące tych skutków środki pozwolić nie chcą. Bądź to tych badań i przygan ścisłym ograniczeniem, bądź też hańbiącym tych dziwactw wyfizdzeniem, już nie

masz się czego obawiać z naszym Autorem, aby Exekutorowie prawa z bojaźni tych hałaśliwych narzeków, mieli ręce opuścić, i żeby dla uniknienia dziwaczego strofowania iakiey niespokoyney głowy, mieli zostawić prawa bez exekucyi, kiedy reprezentujące Naród prawodawckie Zgromadzenie, zarówno o zaniedbaną exekucyą, iako też o roszczone samowładztwo troskliwe, pochwali wszystkie chwalebne czyny władzy wykonywającej, tak iak zdarzone zdrożności zgani, bezprawia uchylili, i onych powtórzeniu, swemi ustawami zapobieży. Ustawy i wyroki wszystkich Narodów, Rządów, i Magistratur, zawsze duchem pierwsiastkowej formy rządów, a ztąd pochodzących dobrych lub złych maxym, zdrowego lub przesądne-

go rzeczy wystawienia, i Panują-
cych swego wieku cnotliwych, lub
skazonych obyczajów tchnąć bę-
dą tak w zepsutym wieku przed
poprawieniem obyczajów, do póki
szczęśliwe zbrodnie czczone, a
skromne nie okazałe cnoty wzgar-
dzone będą. Nadaremnie będą wszy-
stkie usiłowania gorliwych Patryo-
tów, i troskliwych o święte pra-
wa ludzkości i poczciwości Filo-
zofów w skorumpowanym wieku;
nadaremnie oświeceni Reformato-
rowie wszystkie zakąty polityki
przeplóndrują, i wszystkie fizycz-
ne i moralne sprężyny poruszają,
wszystkie ich patryotyczne exor-
ty, tak gorliwe Misyjonarskie Ka-
zania, ledwo momentalne poru-
szenie sprawią, po których roz-
rzewnione polpółstwo, prosto do
karczm dąży, aby czym prędzey

gryzącego sumnienie mola, trun-
kami uspić. Ow wzór cnot pa-
tryotycznych. Kato Utycki, dzień
i noc od stóp do głowy uzbroiony,
z wyrychtowaną włócznią, prze-
biegał Kraie swojej Rzeczypospo-
litey, wszędzie szukając ratunku
dla upadającej wolności; lecz na
wspomnienie świętych słów: Oy-
czyzna, Wolność, Prawa, Honor
Narodu, wszędzie znalazł głuche
uszy, albo nie znaczące, niedołę-
żne, konającego patryotycznego
ducha westchnienie; wszystkie ie-
go patryotyczne perory z wiatrem
spełzły, bo już pierwiastkowa cno-
ta dawniejszych Rzymian zgasła,
która od wprowadzonych bogactw,
a zatym idącym zbytkiem zupełnie
przytłumiona była. Jakże znie-
wieściane Obywatele mieli bronić
wolności, kiedy ich ciała osłabio-

ne rokoszami, nie pozwalały im ciężkiej nosić broni, i na oczywiste narazić się niebezpieczeństwo, albo czynić ofiary części majątku, który im cały, już na rozmnożone potrzeby niedostarczał. Na daremnieby nawet jaki Monarcha ruszony wspaniałomyślną ludzkością, chciał udarować niewolniczych poddanych wolnością, której użyć bez poprzedzonego przygotowania by nie umieli. Ową koronowany Autor Xiegi Anti-Machiawela, w której wszystkie przewrotne maxymy, a święte prawa ludzkości wyniszczającej szkaradnej polityki niegodziwego, czyli satyrycznego Machiawela, zwyciężkami dowodami zbija, a na to miejsce stanawia uszczęśliwiające rodzaje ludzkie, pełne sprawiedliwości i filozoficznej ludzko-

ści rządów reguły, które jednak porwany przez ambycją i chciwość, tak mało w praktyce wykonywał. Fryderyk II. Król Pruski, mówię; zagrzany sentymentami filozoficznej ludzkości, które wyczytał z Dzieł owych przyziściół plemienia ludzkiego, i zastępców świętych praw ludzkości filozofów Kosmopolitów; czy Obywatelów całego świata; na początku swego panowania chciał w niektórych swoich Kraiach stany Prowincjonalne przywrócić, i dla tego zwołał Szlachtę Pruską; na Sejm do Królewca, ta z radośną nadzieją zechawszy się, całe trzy dni obrady swojej, klóciła się o pierwszeństwo, a dla klasyfikowania dawniejszych Graffów; Baronów i Szlachty, od późniejszych, jedynie szperali po Dyplomatach, i podobnemi ważnemi zatru-

dniali się intereśami, co widząc Król skaffował ten zjazd, mówiąc: ponieważ Szlachta Pruska od wolności i obrad odwykła, więc ten zjazd kassuję. Toby poniekąd można rozciągać, do przypuszczenia do Obrad publicznych Deputowanych od Miast, którym starożytność niesprawiedliwie tę właściwą każdemu Obywatelowi należytość odebrała, i których Autor z chwalebney żądzy dobra powszechnego, chciałby mieć przywróconych, bez dołożenia, gdzieby chciał mieć tych mieyskich Reprezentantow pomieszczonych; czy mają tak iak w Szwecyi, w Rzeszy Niemieckiej, niegdyś w Danii i w inszych Państwach, osobny Stan w swojej własney Izbie formować, czyli się też w Izbie Poselskiej mają mieścić, gdzieby

podobno dla owej przesądney wzgardy, którą Stan Rycerski w wszystkich Europy Narodach, prócz w Anglii i w Holandyi, na ten sławetny a bardzo pożyteczny stan pogląda, nie bardzo figurowali, zwłaszcza ieżeliby tylko tych Miast coś znaczących, które swemi dostatkami, i oświeceniem nad Kraiowemi intereśami, mogłyby coś swym zdaniem, i przykładaniem do powszechnego dobra iaką częśćkę przyzyczynić, toby szczupła ich liczba, przewyższaiącą wielością, zupełnie przytłumiona była. Jeżeliby zaś te wszystkie rolnicze osiadłości, i słomianych chałup zbiory, których Miastami nazywamy bez poprzedzonego oświecenia i przygotowania, do tych Obrad publicznych przypuścić, to od tego niedzą i niewolą znikcze-

mionego motłochu, któren nawet nie zna swego miejsca gromadzkiego interesu, a o prawodawstwie cywilnym, i politycznym, nawet żadnego nie ma wyobrażenia, chyba nikczemne niewolnicze milczenie, albo iakie wrzaskliwe bydlęce beczenie, nie zaś rozumne iakie Obrady spodziewać się można, i powoliby szczególnie wodzowie iakich facyi, krzyki swoich partyi, ich głosami by powiększyli, a nie wielką zradą dla Rzeczypospolitey korzyść. że Czopowe Gorzałczane w Warszawie nieco poydzie w górę. Tak to jest rzecz trudna, jeżeli wcale nie podobna, od pierwszego zamachu z zepsutym ludem co zbawiennego dla dobra pospolitego udzielać. Na końcu panowania Augusta III. kiedy powszechna korupcyja naywyż-

szego doszła stopnia, pokazywano mi w Lwowie ubogich nędzarzów bogatego Szpitala, znacznemi Włościami opatrzonego; na moje zdziwienie nad tym ubóstwie przy takich dostatkach, powiedziano mi, że Administracyja tych Dobr, cały cyrkuł wszystkich stanów, i różnych kondycyi ludzi przeszła, a nie się ubogim nie poprawiło: Arcybiskupi, Kapituła, różne Prałaty i Xieża, Panowie, Szlachta, Magistrat i przednieysli Mieszczanie, na przemianę temi Wioskami zarządzali, a ubogich ledwo plewy z swych włości doszły; w porównaniu owych czasów z naszymi, ta pocieszna wynika konkluzya, iż my się już o więcej iak dzieścić procentu poprawili, kiedy pomimo tych nieszczęśliwych rewolucyi, które się w Rzeczypospolitey

zdarzyło, przecięż dawnieysze
dzikie obyczaje znacznie ułago-
dzone. Ciemna a chlubna do tego
niewiadomość, znacznie oświeco-
na, edukacya poprawiona. Admi-
stracya sprawiedliwości przykła-
dnie wykonywana, Władza wyko-
nywająca i rządzenie dochodów pu-
blicznych ustanowione, i zgoła
duch przemysłu i dowcipu w ca-
łym Narodzie ożywiony; a to po-
rownanie rodzi pochlebną otuchę,
że z czasem możemy doysć, w o-
świeceniu, obyczajach tego krefu,
któren mógł kiedyś nayrządniey-
sze polerowane towarzystwa u-
szczęśliwiać. i że już nam nie bę-
dzie potrzeba z gminem posępnych
Moralistów, na Królów, na Panów,
na Duchowieństwo, na Szlachtę,
na Pospolstwo, i ledwo nie na O-
patrzność narzekać, gdyz naszey

bezrządności żadne szczególnierzą-
dzące, albo rządzone Stany, lub
osoby, lecz forma Rządów przy-
czyną była, gdyż wszystkie mie-
szkańce iednego Kraiu, zawŹse ta-
kimi będą, iakimi ich edukacya
utworzy, prawa uformują, i duch
Narodowy nadmie, nie ów niedo-
statek imaginaryney iedności, któ-
rą nam Patryocyczni Moralści za-
wŹse wyrzucali, i ledwo nie prze-
pisywali wielkość i formę duszy
Obywatelskiej, i miarę ciała, nad
którą wyraŹać nie był powinien.
Lecz zupełne przez *liberum rumpo*
zniszczenie prawodawczey Wła-
dzy, i nieczynne uczynienie wy-
konywającej mocy, wszystkich
nierządów i bezprawiów były przy-
czyną; a te gwałty i rozboie, któ-
re Autor na karcie 83. opisuje,
które nam zapewne nie wielki ho-

nor czynią, łatwiej ustanowie-
niem obostrzonego, a pod pilnym
dozorem trzymanego Sądu, wyko-
rzeni: iak owemi patetycznymi
perorami, któremi polityczni na-
uczyciele szkaradność takich ły-
pieztw wystawiać usiłowali.

Zgadzam się z tym zdaniem Au-
tora na kar: 68. wyrażonym, iż
sam wiek nie jest mądrością; ie-
dnakże niektóre urzędy i funkcy-
e potrzebują dojrzałego rozumu, i
tego doświadczenia, które tylko li-
cznych lat przeciąg naddawać mo-
że, a które nawet przedwczesne
talenta mieć nie mogą, i żeby przez
sędziwość tym urzędom iakąś sko-
iarzyć powagę, a nie podać ich w
pośmiejchowiisko. Gdyby u nas te-
go mądrego przepisu lat pewnych
nie było, wyrzeliibyśmy może nie
raz w Prawodawczych świątyni, te

przedwześnie mądre dziecka, w
których JJ. OO. lub JJ. WW. Ma-
tki wielkie rozumy tak ukryte u-
patrują, że ich żaden inszy, prócz
macierzyńskiego bystrego wzroku
dostrzedz nie może; Światu chcia-
ły pokazywać, aby miały tę pocie-
chę słuchania z Galeryi ich piskli-
wych głosów, choćby też na ich
obranie wielkie summyłożyć przy-
szło.

Władza Sądownicza.

78.) **N**ie wiem co za zrządzenie
nasze zdania tak rozróżniło, że usta-
wicznie sprzeciwić się muszę kocha-
nemu Autorowi, którego tak wiel-
ce poważam i szacuję, kiedy na
fundamencie pierwiastkowych sta-

rożnych zwyczajów, znowu mu zaprzeczyć muszę, aby Sądownicza władza od wykonywającej koniecznie, iak nasz Autor pretenduje, była oddzielona w wszystkich wolnych towarzystwach, gdzie Prawodawstwo zostawało przy zgromadzonym Narodzie, statecznie moc sądząca przy władzy wykonywającej została, tak że Monarchowie lub Rządzący oraz byli Sędziami w tych wszystkich sprawach, w których sami osobiście interesowanymi być nie mogli, a w takich własnych sporach, na Arbitrow kompromitowali, gdyż ta Sądownicza iako Prawa exekwująca władza, jest poniekąd częścią władzy wykonywającej, a zaś w tych obfzernych Państwach gdzie taż władza temu wystarczyć, ani nawet tym zatrudniać się nie mogła, ustanowiła,

lub też przez Obywatelów obranych potwierdzała Sędziów, i onym przez swoją powagę, te iey właściwą część władzy udzieliła, iakoż wszędzie ieszcze pod imieniem Królów i Rządców, oskarżonych pozywają i wyroki swoje wszystkie wydawała Trybunały. Wcale tu nie jest moją myślą przyganić tey Konstytucyi, która te Sądy od Tronu oddzieliła, bo to jest za zbawienna ustawa, aby co naprzeciw niej mówić można, tylko na ścisleyse wyłączenie fundamentalnych pierwszych ustaw towarzyskich okazanie, iż ta Sądząca moc z wykonywającą nie jest w żadnym pogodzić się nie mogącym sprzeciwieniu, choć ie też gdzie Prawa albo zwyczaje rozdzieliły, tak iak w Polsce gdzie Sądząca władza od Królów oddalona, ale nie można

mówić, żeby ta część wykona-
jącej władzy im odebrana była,
kiedy zwyczaj Królom w wszy-
stkich prawie Sądach zasiadać i sen-
tencyonować pozwala. Prawoda-
wstwo zaś w żadnym wolnym rzą-
dzie nie było, i nie jest z wykony-
wającą władzą złączone, i gdzie-
kolwiek się te dwie władze ziedno-
czą, tam niech się lud z wolnością
pożegna.

83. 87.) Przy niewiadomości
Praw, nie mogę się wdawać w roz-
trząśnienie tego co tu Autor o Są-
dach kryminalnych mówi, i ciężko
by mu podobno zaprzeczyć, aby
w tych ustawach nie było iakich
przywar. Bo też to nayistotniej-
sze Prawo, interessujące życie ho-
nor, i majątek człowieka, w pole-
rowaney Europie ieszcze ledwo
gdzie jest nie co objaśnione, i w tey

już Epoce, kiedy nie tylko wexo-
we i insze mnieyszey wagi Prawa,
ale też próżne ceremoniały i dzie-
ciństwa niektórych Dworow, aż do
nudności w wszystkich bzdurstwach
prawnie ustanowione; ta zaś kry-
minalna formalność, w ciemney
Barbarzyńskiego wieku, opisow zo-
stawiona. W tey polerowney Fran-
cyi gdzie tak pięknie tańcować i
śpiewać uczą, którego Narodu
chlubne niektóre Osoby na nas Po-
lakow iak na iakich Barbarzyńcow
poglądają; te kryminalne Sądy w
daleko są okropnieyszym stanie iak
u nas, świadkiem owe liczne ró-
żnych Sądow prawne zaboystwa,
które im zastępcy rodzaju ludzkie-
go Filozofowie wyliczać, i wyrzu-
cać nie przestają. Na honor Narodu
śmiało twierdzić można, że u nas
przedzey popełniony kryminał bez-

karnie się przemknę, iak żeby niewinny miał być stracony, chyba to czasem iak mnie upewniano przed Konstytucyą Roku 1768. do Trybunałów *cum paratis inquisitionibus* przywieziony, iaki o złoczyństwo obwiniony, przez to, że mu oczywiście źle z oczow patrzało, i wiele pięknie pisanych Manifestow oddalzego i nudnego dochodzenia, Sędziow dyspensowało, na śmierć został skazanym; iednak niezawadziłoby te obwinienia trochę więcej trudnić, i aby tylko na dowiedzionych faktach się zaśadzały, a mnie many Delikwent mógł się odwódzić, jeżeli ma na to dokumenta, i świadectwo, a gdyby mu się zdawało, że Sąd parcyalny, aby mu wolna była zostawiona apelacya, bądź to o decydujący wyrok do wyższego Sądu, bądź też do iakiey Aka-

demii, w której *facultas* Juryſtow i Doktorow Prawa, wydawają uznawania swoje Prawne o legalności, albo zbytniey frogości serowanego Dekretu; zkąd zaś wziąć fundusz na żywienie tych oskarżonych więźniow? Czy go pobożni Xięza Trynitarze zaſtąpić mają, czyli też zkąd inąd ma być wzięty, tego decydować nie mogę, gdyż to nie jest w moiey mocy; któżkolwiek się przyłoży do takiego utrzymania przy życiu, nie przekonanego więźnia, godzien nayżywfzey wdzięczności od całego człowieczeństwa, i taka dobroczynność właśnie przyſtoyna Miniſtrom nayświętſzey Religii, którą duch i ustawy naygorętszą miłością bliźniego tchną, i cały ſwój zamiar na dobroczynności zakłada.

89.) Ze się JJ. WW. Starostowie za czasem opuścili w swoich obowiązkach, pod któremi swoje Starostwa dzierżeli, to bardzo naturalnie ztym iść musiało, że nad niemi tej przynikającej władzy nie było; bez której wszystko w świecie gnuśnieie; spustoszałe zaś Zamki w prędkim czasie będą naprawione, i Kancellarye oporządzone, iak tylko Prawodawcza władza ustanowi sekwestrację Starostw, za najmniejszey opieszalosci dowiedzeniem, aby z dochodow te wszystkie spustoszenia i nowe potrzeby wystawione były, to iak wykonywająca władza tej ustawy dopilnuie, uyrzemy wprędce restaurowane publiczne gmachy, porządne Kancellarye, i Archiwa.

Kupia.

Kupiectwo.

96.) **P**Oiąc tego trudno, iak Autor z deklarowanym wstrętem przeciwko Metafizycznym abstrakcyom; w politycznych Uwagach, nad życiem jednego sławnego Ministra; mógł się zapędzać w głębokie szperania początkowych ustaw natury; i tchniętego w żyjące stworzenia pierwszego instynktu; które badania tylko w tych ponurych szperaniach szkolnych mędrców, a zatylni w dziełach Klassycznych nie zaś w uwagach nad Kupiectwem mieścić się powinny; żeby zaś dobroczynny wszystko ożywiający i przy życiu zachowujący Stworca, do swoich kreatur miał powiedzieć: mniejszy słabszego zwyciężay, to

Uwagi

H

jest taki sophism, któregoby można metafizycznym, moralnym i fizycznym bluźnierstwem nazwać, którego okropne skutki w naturze nie widzimy, bo ani Słoń Wielbłąda, ani Jeleń Sarę, ani Byk Barana, zwyciężać nigdy się nie kuś, gdyż go do tego ani instynkt, ani żaden interes nie wiedzie. A co się temu tylekrotnie powtarzanemu i za axyoma nam podanemu wyrokowi jeszcze bardziej sprzeciwia, jest to: iż Wilk nie równie słabszy od Konia i Wołu, przecież wiedziony potrzebą własnej konserwacji, tak często te daleko mocniejszy zwierzę zwycięża. Cożby za zgubne występienie w naturze się działo, gdyby tak niszczący instynkt w stworzenie był wpoiony. Opatrzność Stworzycielska, formując organizacje drapieżnych zwierząt,

do trawienia mięsiva, a nie roślin, nie mogła bez sprzeciwienia się swoim własnym zamiarom, bronić tymże zwierzogryzom, żywić się żyjącymi ciałami; lecz zamiast faworyzowania niszczącej drapieżności, opatrzyła słabsze stworzenia, ową bojaźliwą ostrożnością, która ich od zdrady chroni, a nadawała im tę szybkosć w nogach, skrzydłach, i skrzelach, która ich przed zgubą unosi. Na wielką pomocie ludzkości, tego szkodliwego natchnienia, ani w tych rękach natury żyjących, a od nas nazwanych dzikich ludziach, ani też w polerowanych Narodach nie postrzegamy, aby z samej wewnętrznej pobudki, człowiek miał słabszego zwyciężać, chyba go interes przywłaszczenia jakiego owocu, odzyskania jakiego połowu, zazdrośna

miłość kompana niecierpiąca, lub iaka krzywda rozdrażni, a wpole-rowanych towarzystwach, ani wojenni zaboycy, ani nawet kaci, nikogo darmo niechęcą zwyciężać, ale im za to zapłacić trzeba. Niechayże ta Opatrzność, która czuwa nad konterwacją słabszych, dobrotliwie broni, aby to zdanie nie było nigdy za axyoma przyjęte, bobyśmy i wszystkie słabsze towarzystwa pewnikiem byli zwyciężeni, i podgarnieni pod przemoc potężnych samodzierców, którzyby już nawet nie usiłowali usprawiedliwiać te swoje łupieztwo, owemi pozornemi wywodami, któremi ich Manifesta tak wytwornie są okraszzone; gdyżby im dosyć było tę początkową natury ustawę przytoczyć: mocniejszy słabszego zwyciężay. Owe przewrotney filozo-

fii systema wojny wszystkich, przeciwko wszystkim Hobesa, nie gorzszego w sobie nie zawiera, a przecież człowiek z natury nie jest tak zły, jak go jego czarny pędzel maluje; szczególnie interes, ambicya, chciwość, a naybardziej powabność owej sławy, którą Dzieiopisowie, Panegieriści, podchlebcy, i Poetowie, tak nierostropnie tym publicznym zaboystwom, w swoich mowach i pismach udzielili, wiedła człowieka do zwyciężenia człowieka. Gdyby po wszystkich wieki zamiast ubóstwienia tych zboieckich Bohaterów, sędziowie spraw ludzkich, filozoficzni Autorowie, te rozboie temi szkaradnemi farbami byli malowali, które im przynależą, mielibyśmy w Dzieiach mniej świetnych czynów, a człowieczeństwoby mniej wyte-

pione, i uciśnione było. Gdyby Alexander W. był wiedział, że go wszyscy sprzyjający ludzkości Filozofowie, będą mieli w obrzydzeniu, i że go temi czasy ieden Autor Angielski porówna z odważnym rozboynikiem Bagshot, byłby zapewne swojej dzielności granice przepisał, a nie plondrował i rabował całej Azyi, a całemu światu zniszczeniem nayhandlowniejszego Miasta Tyru nie szkodził, a dzikiej zapalczywości okrutnym morderstwem kilkudziesiąt tysięcy niewinnych, a całemu światu pożytecznych Kupców, na krzyże przybitych nie nasycił; wykwiśtne pochwały przewrotnych Oratorów i Poetów Greckich, próżną chlubę w nim wznieciły, zasługiwać sobie na takową admiracyą i pochwały, co też iawnie wyznał,

gdy w niebespieczeństwie i naywiększych trudach zawołał: " O „ Ateńczycy, wieleż to ja cierpię, „ dla podobania się wam, i abym „ był godnym waszych pochwał, „ Gdyby te szafarze sławy w swoich pismach i mowach, byli swoje pochwały samym tylko obrońcom Ojczyzny swojej, zastępcom wolności, i broniciełom niewinnych sąsiadów, od napaśtnych napaźdów dawali, wieleby był rodzaj ludzki wojen uniknął, bo te nigdy nie pochodziły z instynktu natury, ale z chciwości dóbr, albo sławy, których potym zemsta przedłużała, i między niektórymi Narodami, wiecznemi prawie uczyniła.

97.) Choć w prawdzie uczony Rainal przepisał reguły Handlu iakieby być powinny, gdyby mia-

ły cały Naród ludzki uszczęśliwiać, nie zapędzał się jednak ten rozgadny Autor w chimeryczną Sphę imaginacyjnego Kupiectwa, aleiego stan aktualny, tak iak go przemoc wprowadziła, i iak się między mocnymi i słabymi, między oszustwami zdziercami, i rzetelnymi poczciwcami praktykuje, opisał z mądrymi uwagami nad tym społecznym wianiem Narodów różnych części świata, przy tkliwych narzekaniach na gwałty i bezprawia, które te święte węzły łączące wszystkie Narody w jedną Rzeczpospolitą targają i rozrywają.

98) Nic zbawienniejszego dla plemienia ludzkiego by być nie mogło, iak żeby Monarchowie, i Magistratury Republikańskie, chcieli usłuchać rady *l'Abbé de St. Pierre*, i naszego Autora, i z całego ro-

dzaju ludzkiego uformowali jedną związkową Rzeczpospolitą, ale że to ziednoczenie i pod złączoną władzę się poddanie, niecierpiącej dependencyi Monarchów wyniosłości, wiele im do smaku być nie może, i że pierwszej potęgi Mocarstwa, nie łatwo się podobno wyrzekną Burmistrzowanie nad mniejszymi Państwami, a z tych mniejszych Potencyi, te które przez zkoncentrowanie i natężenie wszystkich sił swoich są na samym wzrastaniu i daleką sobie urosiły perspektywę, nie przychylą się do tego wiecznego związku, któryby im wszystkie drogi do dalszego rozszerzenia się zatarasował. Przeto też cnotliwego Xiędza, przez JJ. Rousseau obszernie objaśniony projekt, podobno nie tak prędko ięszcze uskuteczniiony będzie, a tym czasem w tym sta-

nie, w jakim została rzeczy natym świecie, tak polityczne Towarzystw zbioru, iako też osobiste iestestwa, muszą w zostawionych im miejscach, ciasnych czy obszernych, swoim obrotem krążyć, i odporną siłą, okolnych ciał napierające siły odpierać, i podobnie iak owe milionowe światy, i różnego rodzaju ciała, po niezmierny Niebios obszerności krążą, a wzajemną atrakcyą, i repulsyą w równi, i w tych regularnych obrotach się utrzymują, która nieustanną stanowi harmonię, z których gdyby jeden zatraciłszy szrodciągłą moc, a w różne części powierzchni, te centralne siły bez związku porozproszył, niechybnie od przewyższającego w masę i w siłę Luminarza, by był porwany, albo od blaknącey Komety na sztułki pokruszony.

99. 100.) Wspólne Prawo każdego człowieka do ziemi, koniecznie w podział tej ziemi, w towarzyskie i w osobiste własności, musiało być przemienione, kiedy rodzaj ludzki tak się rozmnożył, że ani samorodnymi produktami, ani łowami zwierząt, ani rybołówstwem wyżywić się niemógł, i koniecznie do uprawy roli i zasiewów udać się było potrzeba, a tych gruntów zapewne nikt uprawiać nie zechce, kiedy każdy może mieć prawo zbierania, i pasania na tymże gruncie; więc dla tejże uprawy, potrzeba było prawa własności, bo mało gdzie widzimy, aby jakie wspólne żyjące Ordy, miały się bardzo tą uprawą zatrudniać; więc to nie jest niewolą przemysłu, iak Autor mieni, ale owszem jego zachęceniem. Ale nie wiem na co flu-

żyć mają te szperania początkowych przyczyn, różnych następnych powodzeń, w takich Uwagach gdzie o radę do ocalenia Ojczyzny i poprawienia iey losu rzecz idzie; te głębokie wyśzukanie pierwszych przyczyn różnych zdrożności, mniej są potrzebne. Gdybyśmy też nareszcie na fundamencie natury prawa, oczywiście dowiedli, że ten ludzkiemu rodzajowi w ogólności bardzo pożyteczny, ale nie równy podział ziemi jest niesprawiedliwy, to to bezprawie tak mocno ugruntowane wiekami, ugodami i Prawami, tak utwierdzone, że go cała zgraia Autorow, Filozofow, i Prawnikow nie wzruszy; zostawmy więc te wytworne badania szkolnym Mędrcom, a wróćmy się do właściwey tym Uwagom materii,

100.) Jak żadney rzeczy fizycznej animoralney w całej naturze niemasz, któraby była ogólnie zła albo dobra, tak też Kupieństwo swoje wady, mieć musi, i przeświadczyć muszę, że handel bardzo wiele z tych tu od Autora długim rejestrem wyliczonych niepomysłności za sobą ciągnie, ale wszelako z tą wnoszę nie można, żeby w obfzernym Państwie, Kupieństwo wykorzenieć przynależało, bo przez to zniesienie, każdy cywilizowany Narod obróciłby się w dziką Orde, a nawet i te dzikie Narody, które ieszcze w Ameryce i w Australney Afryce się znaydują, mają iakiż zamianowy handel, którym futra, skóry, i inne natury i przemysłu produkta, za rzeczy im potrzebne zamieniają. To co już wiele Autorow naszym towarzystwom wyrzuca, i

nasz Autor na karcie 101. powta-
rza, że za czaſem Narody o iedne-
go Kupca wojnę będą wiedły, nie
ieſt taką zdrożnością, iakby ſię za
pierwſzym weytzieniem zdawać mo-
gło, i cała hańba takiego poſtę-
pku ſpadłaby na ten Narod, któren
obcego Kupca ſkrzywdzi, albo
mu ſprawiedliwości odmówi; te
zaś rządy, które aż do porwania
ſię do broni za każdym wſpółczłon-
kiem ſwego towarzystwa ſię uy-
mują, nie czynią przeciwnego
pierwſzym towarzyskim związkom,
w których ſię cały Narod zobowią-
zał, każdego ſwego wſpółczłonka
złączonemi ſiłami protegować. Gdy-
by wſzystkie rządy od dawnoſci
przeniknione były tą prawdą, że
winny dawać protekcyę każdemu
obywatelowi, możebyśmy nie byli
utracili, ów za Jagiellonów kwitną-

cy handel; bo upominając ſię aż
do wydania wojny obce Narody,
o ſkrzywdzenie przez łupieżę i ro-
zboie ſwoich Kupcow, które rabun-
ki nasz Autor na kar. 83. opiſuje,
przymuſityby były pokoy lubiącą
Rzeplą do skutecznego zapobieżę-
nia tym bezprawiom, aby niſzczą-
cych wojen uniknąć, a trafunkowo
obrażona ludzkość, prędkoby ode-
brała była ſatysfakcyą. Traktaty
handlowne bez uciążliwości właſney
i bez uciskania obcego, na funda-
mencie ſprawiedliwości i rozumne-
go kierowania Kupiećwa zawarte,
nie w ſobie zdrożnego nie mają, o-
wſzem oznaczają przykłądną pie-
czołowitość rządow o ſwoie Kupie-
ćtwo. I Polſka gdyby ſię od da-
wnoſci chwyciła była tych polity-
cznych z poſtronnemi ugod, to han-
del rozumnie kierowany, a nie po-

rzucony ślepeму losowi, byłby się znacznie rozkrzewił, więcęć Kraio-
wi korzyści przyniosł; a tak czę-
sto w szale zysku i straty, nie stał
się był tak szkodliwym dla Kraiu,
gdyż i w tej części działań ludz-
kich, nie ograniczona wolność tak
iako w wszystkich innych czynach,
może się stać szkodliwą. Z tych do-
wodów musiano nawet żadnych o-
brębów niecierpiące rolnictwo, w
niektórych Kraiach zakazami ob-
ciążyć, kiedy szczególnie większe
dochody z swych gruntów kalku-
lujący Rolnik, zasadzał one winni-
cami, morwami, farbierskimi ko-
rzeniami i ziołami, często na pie-
niądzach od głodu umierał; toć
troskliwie o zachowanie życia swo-
ich obywatelów, rozumne rządy
musiały dla pomnożenia żywności
te zyskowe plantacye czasem z

ich

ich wykorzenieniem okryślić, albo
wcale zakazać.

102.) W zepsutym wieku na-
daremne zawsze będą usiłowania
rządów na raptowne wytępienie
zbytkow; wymyślny nałóg przedzy
pokarmu i rzeczy pierwszej potrze-
by, iako przepychu i zbytkow od-
stąpi, a chciwość zysku, wynay-
dzie tyśiączne drogi do wprowadze-
nia *Contrabando* zakazanych towa-
row. Cała despotyczność samo-
władztwa zmarłego Króla Pruskie-
go, wszystkimi surowemi zakaza-
mi, ostremi karami i pilnym strze-
żeniem, nie mogła zabronić wpro-
wadzenia kryjomo kawy, i iej zby-
tnie używanie zmnieyszyć. Potrze-
ba wprzody obyczaje poprawić, i
skromność wprowadzić, nim się na-
wet o takie zbytku pohamowanie
pokusić można; zażywana w tych

Uwagi

I

zakazach zbyteczna ostrość, zaludnieniu gorzej iak woyna szkodzić może; zchwytna wielka liczba Kontrabandzirow, z czynnych Obywatelow, porobi więźniow, a konfiskaty i grzywny, przeistoczą ich na uciążliwych żebrakow, albo na niebezpiecznych rozbojnikow i złodzieiow, a łagodnieysze pobłażanie, ciągnie za sobą pogardę zakazow, i urąganie się z tych ustaw. Takie oszczędnicze przepisy łatwe są do wprowadzenia tam, gdzie lud nieutraciwszy ieszcze pierwsiakowey prostoty i cnoty, nie upuścił ieszcze z ręki wodzy swej chuci, i ma ieszcze iakież nad namiętnościami panowanie; tak owen zbior ludzi z różnych Narodow, w którym to ziednoczenie rozróżnionych umysłow sprawuje tę wrzącą fermentacją, która nieiako umyśli

do pierwszych praw natury wraca; Bostończykowie prędzey się wyrzekli ulubionego trunku herbaty, niż bez ich własnego zezwolenia włożone na te ziołka cło płacić mieli. Przed kilką laty czytałem w wiadomościach publicznych, iż w Włoszech w małym zakątnym miasteczku, Arędarz rzezi i mięsiva, przełożywszy Gubernatorowi pokrzywdzającą go niską cenę tego mięsiva, którą stratę całkowemi kadłubami, i ćwierciami mięsa, tak iasno Gubernatorskim oczom dowiodł, iż zezwolić musiał na podniesienie kilku balokow na funcie. Zdziwieni tą drogością miészkańcy, woleli wspólnie tygodniem prędzey pość wielki zaczynać, iak dawać tej otuchy łakomstwu. Nadaremne były przykazy rządu, a nareszcie niewczesne ulitowanie samo kupca,

iż z miłosierdzia przykładowego, aby mu się mięswo nie popsuło, przywrócił taxę do dawney ceny: zawzięty lud dla ukarania chciwości, statecznie całe ośm tygodni pościł; musi to być lud ieszcze nie zepsuty, choć w skorumpowanym Kraiu. Często gornieysze przykłady i poruszenie tey mocney sprężyny umysłu ludzkiego, iakim jest próżna chwala, i boiaźń szyderstwa, z łagodnością bez wszelkich gwałtowności, więcey skutkują iak te groźne zakazy i surowe kary, do których się zazwyczaj zwykły udawać despotyczni rządcy, co srogością chcą zarządzać ludzkiemi umysłami, nałogami, a nawet miarą i sposobami myślenia. Tak przed kilku wiekami w zakazie noszenia złota i srebra na sukniach Damskich, przez dołożenie, iż od tego zaka-

zu excypuie się wszystkie nierządne kobiety, żony Katów, i inne nieuczciwe osoby, którym owszem przykazuje się dla rozróżnienia ich od Dam zacnych: aby galony nosiły, to sprawiono; iż w Francyi ieszcze przed terminem wyznaczonym zakazu tych bogatych sukien, iuż nawet nigdzie śladu nie było; a u Dworu Fryderyka Wilhelma, I. Króla Pruskiego, gdzie powszechnie oszczędnicza prostota wprowadzona była, bogate stroje zaraz zniknęły, kiedy zamiast względów i pochwał, te wytworne suknie znalazły pogardzające wyśzydzenie; pod tymże Panowaniem bez zakazu zagranicznego sukna, szczególnie przez wspomaganie suknienników, i przenoszenie Kraiowego sukna nad obce, tak się te rękodzielnie wzmogły, iż w prędkim czasie

wprowadzać zaprzestano obcego sukna. W wolnym Rządzie Polskim, gdzie ieszcze tak mało mamy Fabrykantów krajowych, zdrowy rozum nawet nie każe się chwytac inszych szrodków, bo zakazać Towary, które ieszcze mało, albo wcale w Kraiu się nie fabrykuia, na nic więcey się nie przyda, iak na zaostrzenie appetytu do tych zakazanych rzeczy, a do ukradkowego onych wprowadzenia, i skrzywdzenia komor Rzeczypospolitey; iak zaś te ręko-dzielnie wprowadzać, rozmnożyć, i utrzymywać, nie moia rzecz tu wyłuszczyć, bobym zapewne mało kredytu i wniścia znalazł, a mam wielki wstręt od pisania próżnych pròiektów.

101. 104.) Potrzebaby wieków na skutecznienie tego co Autor tu

na dwóch kartach pomieścił, w rządach nawet domowych, nie tak pośpiesznie idą poprawy gospodar-skie, a w rządach Narodowych daleko więcey ieszcze na to potrzeba czasu, bo każda odmiana potrzebuie poprzedzonego przygotowania, iezeli zamiast bydź pożyteczną, niema się stać szkodliwą. Nic sprawiedliwszego, ażeby ta najszacownieysza część mieszkań-ców Krajowych, która swoią pracą żywi wszystkie wyższe i niższe stany, używała tey istotney własności człowieka, wolności; przecież tego naydroższego kleynotu temu ludowi długą niewolą znie-kieczemniemu, i prawie do bydlęcey natury upodlonemu, bez poprzedzonego przygotowania do przyięcia oney, porywczo do iednego razu powrócić nie można;

boby się znaczna liczba z tych użytecznych pracowników, na hultajstwo, kradzież, rozboje i włości po Kraju mogła udawać. Odmiana gnuśney pańszczyzny w czynsze, albo wydziałowe roboty, jest propozycja bardzo zbawien-
na, ale do tey odmiany ten lud także wprzód przygotować należy. Wątpić nie można, że czynsze z gruntów chłopskich przyłączone do tych co z dworskich płacone będą, kiedy się ich osadzi, więcej uczynią, iak ta z fukiem, i z okrucieństwem zebrana krescencya, a przez to nowe zaludnienie, Rzeczpospolita więcej poddanych, a Pan miejscowy więcej dochodów z propinacyi pozyska. Wbar-
dzo wielu wioskach wyrachowa-
łem, że pomierny bardzo czynsz, z famych gruntów chłopskich, wię-

cey wyniesie iak zyskane zbiory; lecz ten będzie mądry, któren do pierwszego razu i naylepszą dani-
nę od wszystkich odbierze, kiedy niewolnicze iarzmo, do tey prze-
wrotności ten nędzny stan ludzi przyprowadziło, że w nieczułości bez troskowności o własne mienie, i przyszłość żyć; zapewneby w gnuśności czas przepędził, a liche zbior-
y na pijaństwie ztrwonili. Były już takie przykłady, gdzie w pierw-
szej rzewliwości sentymentów ludzkości, tych nędzarzów od pań-
szczyznianych robót uwolniono, a musiano się do dawnych zwyczai-
ów wrócić, kiedy chłop nie tylko daniny oddać nie mógł, ale też tak się opuścił, że go jeszcze wspar-
ciem od zguby potrzeba było ra-
tować. Gdziekolwiek od dawno-
ści, zakupieństwa i czynsze są wpro-

wadzone, tam i chłop się ma lepiey, i dobra są intratnieysze; ale to się musiało stać powolnym wprowadzeniem, z rozsądnym wybo-rem subiektów, albo też ieszcze przed zepsuciem tego ludu, nim go ciężka niewola tak upodliła. Wydziałowey roboty wprowadzenie, także wielkie sprzeciwienie tak z strony chłopow, którzy machinalnego wzwyczaienia, nie radzi odstępuią, a każdą nowość mają w podeyrzeniu, iako też z strony Dworów, gdzie wielu właścicielow i dyspozytorów, ledwo iedno-dzienną pańszczyznę, rozumnie rozrządzić zdołaią, dopiero iakby te roczne pługi, radła, brony, kosy, sierpy, fury, i iane dni, oszczędzać, i na przyzwoite pory rozdzielić; na toby im nowey nauki potrzeba, a czymże znowu niezli-

czone domowe roboty porobić? pewnie na to naieinnika potrzeba: na przeciwko tey rady bardzo wielu Jchmościow się zaprotestuie, którzy nie zwykli iednego grosza na potrzeby gruntowe wydawać.

Wydziałem roli dla chłopow, i wyznaczeniem z tego gruntu daniny i powinności, Seym wolny ciężko aby się mógł zatrudniać, bo niezmierna różność gatunków gruntu, i ceny produktów różność, ubóstwo, albo dostatek, i zamożność rolnika, są to takie miejscowe partykularności, w których generalne Ziazdy Narodowe, w powszechności nic stałego stanowić nie mogą; naywyższe prawodawstwo aby tylko mogło wydać rozrządzeniom ogólnym, a te szczególności, wprzody na miejscu powinny być poznawane. Pod

Krakowem grządka więcey czyni iak na Polesiu morg cały, toć te różność wprzody poznać należy.

103.) Warzenie piwa, palenie wódek, i szynkowanie, tak iak inne działania, przy wolności, potrzebują iakiegoś ograniczenia; inaczej na złe mogą być używane, albo po naszych Miastach, ieden pieniądzeyszy, i mocniejszy wszystko pod siebie podgarnie, a potrzeba żeby znaczniejszy zyski, między wielu, lecz nie między wszystkich podzielone były. W nayszadniejszych bogatych Miastach Zagranicznych i w naszym Gdańsku, wolno każdemu przy osiadanu obracać sobie handel, rzemiosło, lub szynkowanie, do własnego upodobania, ale ustawy nie pozwalają nikomu, ani dwoistego rzemio-

ła robić, ani rozróżnione gatunki handlów połączyć, ani nawet przy rzemiosle mieć szynk, albo gospodę; czy zaś te rozdzielające zyski i zarobki prawidła, aby się wszystkim coś z nich dostało, są dobre, albo przemysł ciemniące, nie mogą decydować: kwitnący stan iednak tych Miast wnosić każe, że nie muszą być szkodliwe. Tarłość postaci, która się między Miastami Pruskimi, w ten czas kiedy jeszcze były pod panowaniem Polskim, a naszymi rolniczymi Miastami widzieć się dawała, musiała po części i z tąd pochodzić, że Pruskie Miasta statecznie przy propinowaniu się utrzymywały, i iednak mimo tej konieczności: że do kwitnącego stanu Miast, wolne propinowanie jest potrzebne, przecięż raptowne iey wprowadzenie,

na los puszczanie mogłoby więcej szkody, iak korzyści przynieść. Widziałem niektóre Biskupie Miasta, które tę mają wolność, a jednak w stanie są wielkiej nędzy. Mieszczanie koleyno robią i szynkują trunki, a piątkie affamblę za tą koleją idą, na końcu której żony tych Mieszczan, u sąsiadek upominają się o mężowskie i żonine długie, które sąsiadka kryskami na swojej ścianie płaci, i tak wzajemnie się kwitują zmazaniem krysek; a te Miasta mało co okropności niewolniczego iarzma doznawają, a jeżeli ich takie czasem dolega, to bardziey przez swoje własne upodlenie, iak przez naciężone samowładztwo. Gdyby wszyscy ludzie mieli zdrowy rozum, a zatym naturalnie idącą cnotę i mi-

łość swego plemienia, a swoją przewrotnością tak często towarzystwu w ogólności i bliżniemu w szczególności niezkodzili, a wrodzonym czy nabytym światłem umieli sami z sobą się rządzić, pewnikiem by na świecie o żadney niewoli nieistyszano, i wszelkie regulujące ustawy byłyby niepotrzebne; ale że w Narodzie ludzkim liczba niedołężnych półgłówek, i przewrotnych niecnotów daleko większa, iak ludzi rozumnych, i poczciwych, więc też w rządnyim towarzystwie, potrzebne są Prawa i Magistratury, któreby pierwszym gatunkiem ludzi zarządzały, a drugi od złośliwych zapędów broniły i zasnaniały. Choć przez wrodzoną miłość wolności, ten najszacowniejszy dar Opatrzności nad wszystkimie przymioty natury cenię, iż-

bym gotow przed niewolą na koniec świata uciekać, albo tak iak mówi *l'Abbé Rainal*, temu co na zniewolenie mnie rękę ściągnie, w wnętrnościach gotow pui-nał utopić, przecież nie sładzę nikogo godnym tey nieograniczo-ney wolności, poki nieda nie wątpliwe, cnoty i zdrowego rozumu dowody, i iż ma dosyć zdatności, aby sam sobą władał, i bez uszkodzenia komu potrafi z sobą zarządzać; bo nicby zbawiennieyszego dla szczęśliwości i spokoyności publiczney bydź nie mogło, iak żeby wszystkie ciemne i iaskrawe pułgłówki, to jest zaiadłe fanatycy, chciwe drapieżcy, gnuśne leniuchy, trwoniące roskoszniki, i z całą zgraią mędrków pomięszanego, albo przewrotnego rozumu, nigdy z opieki nie wychodziły. Gdyby

mnie

mnie ta chęć lechtala, abym się uczynił reformatorem świata, obmyśliłbym dla tych dwuno-żnych dziwotworów moralnych, przy każdej Parafii, albo zgromadzeniu, nieustającą opiekę, z ostrych Cenzorów, i rozsądnych Guwernorów, bez których zezwolenia i rady, aby nic im czynić wolno nie było; nad temi Parafialnemi Cenzorami, ustanowiłbym Prowincjonalne obyczajow Urzędy, a nad temi znowu naywyższą Magistraturę, a prawodawczyej Władzy bym zgubieniem Kraiu, i nieochybney nieszczęśliwości pogroził, jeżeliby tak mądrych ustaw przyjmować się wzbraniała. Ale, ponieważ nasze assamble, schadzki i posiedzenia za wieleby straciły, żeby te oryginały pozamykano, więc tak przez wzgląd na te dziwacznie pię-

Uwagi

K

kne role, które na scenie świata grają, iako też przez politowanie nad temi wytwornisiami, trzeba im pozwolić, aby daley świat burzyli i odurzali.

Moskwa.

106) **W** tym Artykule Polityka nie wielką tajemnicę znajdzie, gdyż ta wieszcząca powieść: „Ze „ Moskwa podpadnie wielkiemu za „ mieżaniu; niech Polska ma na „ nią bacność, w ten czas będzie „ ratować się mogła „, gdyby też „ naszą bacność natężyła, przecież „ ani nam Woyska, ani broni, ani „ pieniędzy, lub innych frzodków „ nie da, na odebranie awulfow; a „ gdybyśmy też one z tey strony „ odebrali, to nam wszelako na foli,

na Wisłańskim porcie schodzi. Kiedy więc skuteczniejszey rady Oyczyźnie dać nie możemy, to zostawmy tę bacność następny Politykom gabinetowym; ten niespokoiny gatunek ludzi, nie opuści żadney zreczności, do odzyskania albo nabywania, aby tylko do tego miał sposobność, choćby też z swey strony miał go kiedyś iaki Patryota Moskiewski przeklinać, albo żeby na siebie miał ściągnąć wszystkie te filozoficzne na gwałci cielow i łupieżców, przez Autora na karcie 98 i 99 zebrane złorzeczenia: te groźne deklamacye, łakomstwo i ambicye nie odstraszą, nie dopieroż ieszcze kiedy idzie o odzyskanie swego, o zemstę, i o oddanie wet za wet.

Dom Brandeburski.

106. &c.) **B**Odayby mi wprzód
 ręka zdrewniała, nimbym ją ścią-
 gnął do usprawiedliwienia drapie-
 żnych łupieżców, jednak to co się
 temu Domowi wyrzuca, każdemu
 Narodowi niemal wymówićby mo-
 żna, a my sami w początkach na-
 szey Monarchii, nie jedną podo-
 bno Prowincyęmy pod siebie pod-
 garnęli. Choć te dawnego iefzcze
 barbarzemu przykłady, oświecone
 dziś Narody nie usprawiedliwią;
 to jednak podobno nigdy nie usta-
 nie, aby mnieysze Mocarstwa, przez
 tę wrodzoną emulacyę, niecierpie-
 nia mocniejszego i wyższego, za-
 wsze choćby też i drapieżnemi spo-
 sobami, usiłować nie miały do wy-

rownywania pierwszym potęgom;
 i tę fatalną dla rodzaju ludzkiego na-
 miętność, ambicyi i łakomstwa, z
 którey wszystkie nieszczęśliwości
 i uciski, które człowieczeństwo
 trapią, jak z źródła wypływają,
 żadne filozoficzne moralizowanie
 nie wytepi, ani załtanowi; na-
 przeciw tego skuteczniejszego od-
 poru potrzeba, i ten to tylko od-
 pór, któren od większych gwałtów
 i ucisków wstrzymuje, i iakążkol-
 wiek równowagę polityczną
 między Mocarstwami, a cywilną
 między Współobywatelami stano-
 wi. Gdyby w każdym towarzy-
 stwie, a nawet w każdej famoie-
 stney osobie, te odporne siły za-
 wsze nateżone były, zaledwo-
 śmy kiedy słyszeli o politycz-
 nej oppressyi, ani też o cywil-
 nej niewoli. Kto wolności swo-
 iej nie chce, albo też nie umie

bronić, ten nie umiejąc szacować tego kleynotu, nie wiele też z zgrabą wolności straci, i owszem pozbędzie się kłopotu myślenia przy własnym zachowaniu, oraz o ocalenie swoiey Oycyzny, o którey całości tak, iak o prywatnym kierowaniu króków iego, już potym kto inſzy za niego myśleć będzie. Despotyzm Pruski, na któren nasz Autor tak często utyskuje, nie musi być jeszcze tak uciążliwy, kiedy w Roku 1785. w Heilshergu mógł panującemu Domowi, te wszystkie łupieżę i okrucieństwa z taką żwawością wyrzucać. Zdradzałbym święte prawa ludzkości, gdybym Autorowi śmiał przyganiać odważne wyobrażenie bezprawów i zbrodni, choć też to wyobrażenie nieco przesadne byłoby się zdać; jeżeli zaś w samey

rzeczy z mieszkańcami Wielkopolskimi, z takim okrucieństwem postępowano, niechayże w dzieiach ludzkości, pamięć Rządców i wykonawców tych okropności, na zawsze będzie w przekleństwie.

Państwa Cesarzkie.

III.) **Z**E cel czynnych rządów N. Cesarza Jmci, iak nasz Autor powiada, jest podatek i wojsko, a takie zamiary podobno prędkiej do pogwałcenia Sąsiadów i uciskania poddanych, iak do pocieszenia straconey ludzkości dążą; przez co też ten rozładny Monarcha nadgrode swoich trudów, bardziej na własney wielkości, iak na wielbieniu rodzaju ludzkiego za

świadczone mu dobroczynności zasada, a nawet przez wrodzoną sprawiedliwość nie powinien mieć za złe swoim poddanym, że się gorąco modlą, aby najwyższa Opatrzność, tę nieustanną bezsenną czynność tego wielkiego umysłu, spokojnością obdarzyć raczyła, żeby nieco odetchnąć i poznać się mogli z ustawami swego Monarchy, których do roku więcej wychodzi, iak Stwórca przez wszystkie wieki, natury i objawionym prawem mógł ustanowić; przecież Psalmiſta mówi: *że sprawiedliwy na dzień siedm razy upada*; cóż dopiero za cywilne grzechy nie muszą się dziać w Gallicyi, gdzie też egzekucya nawet od naysposłuszniejszych mała kiedy wychodzi. Ale iak Uwaga Autora nad tym artykułem, tak też i mój przypisek, iak żadney

nowey wiadomości, tak też i żadnego pożytku Polscze przynieść nie może, przeto poydźmy już do Woyska, gdzie Autor zwyczajnym trybem swoim zagłębia się zaraz w niezgruntowną studnią początkowych instynktów i skłonności do woionania, a potym różne skutki tey kłótlivey moralności człowieka wywodzi, z których tu tylko niektóre na przebieganiu nieco dotknę.

112.) Już się wyżej okazało, że choć mechaniczne siły Wilka są daleko mnieysze, iak siły Konia lub Wołu, jednak ten drapieżnik te potężne zwierzęta zwycięża; a według znowu powtorzoney tey ulubioney sentencyi naszego Autora " Lew nierównie słabszy od Słonia, tak temu wielko-zwierzrzu nie będzie chciał bydz po-

wolny, iak żadne małe Państwo wielkiemu Mocarstwu będzie chciało być podległe. Gdyby też to zdanie Autora było w naturze niezawodne, tobyśmy już od dawnego czasu w świecie mieli polityczną Oligarchią, jeżeliby już wcale nie przyszło było do uniwersalnej Monarchii; lecz tak moralne siły, iako też fizyczne, nie tylko w proporcji masy i szybkości, wywierają swoje siły, ale też iak w Mechanice w pomiarze ramienia waźulca, im właściwego, i tegości wewnętrznego swych części złączenia, takowe sprawują skutki. Niech kto funtową kulę, na przeciw dzieściu funtowego naboiu drobnego szrotu wystrzeli, to ten niekleiony drobiazg na wszystkie strony rozprószony zostanie; ale niech połowę tego ołowiu w

jedną masę stopionego, lub iakim tęgim klejem zlepionego, naprzeciw takiej kuli wystrzeli, to ta kula nie tylko w równym pędzie wstrzymana, ale też wstecz odpędzona będzie. Rozdzielone, a między sobą fermentujące siły iakiego małego Narodu Republikantkiego, nie łatwo od ściślo koncentrowanych sił potężnego samodziercy zwyciężone będą, jeżeli ta pierwsiastkowa towarzystw kleiowatość, która na hasło Ojczyzny, wszystkie wewnętrzne swary umarza, wszystkich kojarzy i iednoczy, za szczególny zamiar mając obronę i całość Ojczyzny.

113.) Nie naszych to wieków nastąpiło, że wszyscy wojownicy iednego Woyska, choćby ich też było krociami tysięcy, iednego Wodza rozkazów słuchać muszą, ten zwy-

czay równo z woioowaniem nastał, i sama natura takiego działania, tego pojedynczego ruchu i kierowania wyciąga; bez tego sił w ieden punkt ziednoczenia, wszystkie dorywkowe cząstek usiłowania, nigdy taki nie uczynią skutek, iak kiedy cała skupiona masa razem uderzy. Tę prawdę poznawały nawet te dzieci prostotney natury, które w pokoju żadney zwierzchności ani starzeństwa cierpieć nie mogą: dzikie Amerykanie pod czas wojny, mają swego wodza, i onemu są posłuszni.

113.) Aby dzisieysze wojny miały być bardziey morderckie, i ludzi gubiące od tych, których starożytność prowadziła, to nie tak łatwo dowodzić, iak wyrzec Autorowiby przyszło, a w dzisiejszych czasach niedowiarstwa, nikt

na gołe słowa wierzyć nie chce, ale wyciąga dowodów. W starożytności dla najmniejszych sprzeczek między niezliczonemi małemi udzielnemi Narodami, bardzo często przyszło do wojny, przez co też tych bitew daleko więcej było iak teraz, a na każdą wojnę, prawie wszyscy Obywatele co broń nosić mogli w pole wychodzili, a ich żadnemi wytwornościami i roskoszami niezwałone siły, przy impetyczney zawziętości, mężney odwadze i pogardzie życia, kiedy z sławą nie mogło być zachowane, daleko straszniejszy były iak te nasze ogniste maszyny, co pioruny na wszystkie wiatry ciskaia. Jest rzecz nie tylko w Taktyce, mechanicznym sposobem dowiedziona, ale też nawet statecznie przez doświadczanie

nie potwierdzona, że mężne, a w skorochodnym marszu, szyki utrzymujące woysko, w nacieraającym ataku, z samą ręczną bronią, zawsze równą liczbę pociskowej broni woyska, przy wszystkich armatach i machinach pobię; i że od tej ręcznej broni pochodząca rzeź, daleko musiała być bardziey zboitecka, iak te, które z naszych straszliwych huków pochodzą, z tyfiącznych przykładów tylko jedną przyłącze batalię pod Kanas, w której iak Dzieiopifowie świadczą, miało zginąć z okładem sześćdziesiąt tysięcy samych Rzymian; na szczęście ludzkości za naszych wieków, nikt mi podobnej rzezi na jednym polu nie pokaże.

114.) Pierwsze mechaniczne ustawy natury po dziś dzień się u-

trzymują, iż przy równych wazulca ramionach, większy ciężar lekkszy przeważy, a przy równym męztwie szyku, i z równym impetem nacieraniu, liczniejszy armie, woysko mnieysze pobiją, a zatym mocniejszy słabszego zwycięży, a samą sztuką żadnego bitnego do brze rządowego, a ściślo ziednoczonego Narodu iefzcze nie pobito, którą przemyślnością mogli go raz pobić, ale zapewne nie podbili go, jeżeli w liczbie, w mierze i w wadze nieprzyjacielowi wyrównywał, albo go przewyższał; a że teraz iaki samowładzca z kilkunastu tysięcy woyska wkroczy w Kraie Narodu milionowego, ale między sobą się kłócącego, zgnusniałego, gdzie szkodząca siła, która powszechnie dobro sprawuje, już zupełnie ustała, a ten początkowy kley, który ten towarzysz

stwo, iednoczył już zupełnie rozpu-
szczony, i onego sobie podbiie, albo
też nawet zebrane krociowe druży-
ny, których cnota i miłość Ojczyzny
nie iednoczy, a zatym też żaden
wspaniały umysł nie ożywia, zła-
twością rozpędzi, ztąd nie można
wnosić iak Autor mówi, że słaby
mocniejszy zwycięża, bo to jest
wina mocniejszego, że swoich sił
nie chce, albo nie umie użyć.

116.) Zgadza się na to, że
Szlachcic Obywatel nie może
bydź takim żołnierzem iakiego tu
Autor opisać, i któren obraz choć-
by się nieco przyśladnie zdawał bydź
przyćmiony, iednak te choć upo-
dlające i hańbiące plemie ludzkie
prawdy, aż nad to są jasne, żeby
ich zaprzeczyć można, ale za cóż
Szlachcic nie ma bydź dla obrony
swojej Ojczyzny takim żołnierzem,

iak

iak bywało dawne Polskie Rycer-
stwo, albo iakim i teraz jest ka-
żdy Obywatel Kantonow Szway-
carskich? Odpowie mi kto na to,
że naprzeciw regularnego Woyska
mułtrowanego, takiego Żołnierza
potrzeba wystawić, właśnie iak
żeby Obywatelowi schodziło na
czasie, na sposobności, i na zdol-
ności, w te ćwiczenia się wpra-
wiać; nie musi to bydź tak zbyt
trudny kunszt, kiedy pod czas woj-
ny, nayprostotniejszych, łepych,
niezgrabnych pastuchow i cepakow,
po kilkudniowej ledwo mułtrze,
zaraz w glidy wrażają: do tego
kilkakrotnie już razy okazałem, że
Rycerskie woysko, którego honor,
miłość Ojczyzny, i obrona wła-
snego majątku, rodziny i wolności
ożywia, zawsze ten zdradę i przy-
musęm zebrany, a bojaźnią znie-

Uwagi

L

wolony motłoch najżykowniejszego wojska, na wszystkie wiatry rozpędzi.

118.) Wydziwić się dość nie można, iak nasz Autor przy takich sentymentach ludzkości, i przy takim oświeceniu mógł formować tak szkodliwe całemu rodzajowi ludzkiemu życzenie: aby nikczemne niewolnicze Narody Azyatyckie, pod swóy barbarzyński najokropniejszy despotyzm, miały podbić owe wolne, oświecone, prawdziwey godności ludzkiej wyraz na sobie noszące Greckie Narody, którym Europa większą część swego oświecenia, swych nauk, swoje sztuki, kunszta, a nawet i rozumne, i ludziom przyzwoite prawa i rządy winna; te nawet i w swoich burzliwych niespokojnościach, cóż wspaniałego świata

wystawiające widowiska, małych a wolnych towarzystw błędy, moralne i mythologiczne o swoich bożyszczach baiania, cóż w sobie mają dowcipnego i przyjemnie mamiącego, że te dziwaczne Bogow dzieje w czytaniu podziś dzień miłe iakieś uczucie sprawiają, i tę z honorem na sobie noszące imie ludzkie, waleczne i dowcipne Narody, miały być zwyciężone od niewolniczych, zniewieściałych, niedołężnych Persow, których barbarzyńskie zbytki do zwierzęcej rozwiozłości, a okropny despotyzm do tej wiekuistej nikczemności przyprowadził, iż przy różnych odmianach panowania, lub zamordowaniu swoich tyranów, następnych rewolucyach, tym ciemnym niewolniczym Azyatyckim głowom, nawet nigdy na myśl nie

przyszło, przypomnieć sobie pierwsze ustawy towarzyskie, i nowo obranym, lub w trącającym się Monarchom swoim, nieograniczoną władzę nieco okryślić, a między Panem i Narodem iakiekolwiek zawrzeć pakta. Wielbić należy Opatrzności rządu, iż garstka Greków ten ogromny gmin barbarzyńców wstrzymała, któren według tey przemocy, którą nasz Autor za wymiar, z ustaw natury sprawiedliwych zwycięstw kładzie, by był wprędce całą Europę podbił, a przez rząd despotyczny w tey części świata, tak umyślił do powszechności zjednoczył, żebyśmy już teraz ani zakłóceń politycznych, ani swarów cywilnych, ani nawet dysput teologicznych nie słyszeli, bo uniwersalnego Monarchyby już żaden Sasiad nie napastował. Kto

tnikomby jednowładzca kazał łby pourywać; swarom szkolnymby spaleniem Xiąg, i zakazaniem nauk zapobiegł, a dysputy w Religii by same ustały, żeby Zendaweste, albo Alkoran do wierzenia podano, a wszelkie dalsze szperania zakazano, ażebyśmy także uczestnikami tey jednoczącey szczęśliwości, którą przemoc daie, zostali byli; zapewneby w Polsce, swarów i kłótni nigdy nie słyszano. Co do Rzymian to te życzenia Autora: aby się były Narody skupiły na wytępienie tych zbrojeckich łupieżców świata, jest bardzo sprawiedliwe, bo ten Bohатыrski Naród, któren szczególnie niszczącym wojennym tchnął duchem, bez żadney korzyści dla rodzaju ludzkiego, tyle milionów obcych ludzi, a na końcu i własnych Obywatelów wyrzynał,

a po trzech częściach świata okrutną tyranię i okropną niewolę rozniósł; to gdyby ta stolica rabuśków świata, była zaraz w początkach została z gruntu zburzona, zapewne plemie ludzkie niezliczonych ucisków i nieszczęśliwości by było uniknęło, gdyby na ten czas wiadome już były te prawidła równoważności Mocarstw i te sprzymierzenia Państw mniejszych, któremi od Traktatów Westfalskich rozszerzającym się Mocarstwom w Europie burmistrzającym, pewne granice oznaczają; lecz do poznawania tej prawdy polityczney, tak jak do wyluszczenia innych wiadomości ludzkich, wieków potrzeba było.

114.) Ta klęska awanturniczego Bohatyrza Karola XII. choć pułnocney Europie pokoy skojarzyła,

przecież Polszcze nie wiele korzyści przyniosła, gdyż iey przywróciła dwór nayrozwiniejszy, któren obyczaje do reszty zepsuł, a do tego tych Sąsiadów wzmocniła, którzy swoją przemoc na uciskanie Polski obracają, bo Dom Brandeburski przez to Szwecyi osłabienie, zyskał Pomeranii część, i porty nad Odrą, a zatym stał się dla Polski oraz potężniejszym. Moskwa przez to ugruntowała tę ogromną potęgę, którą wschodnim i pułnocnym Państwom burmistrzującą, którą czy nas także uciska, niech każdy Polak rozładzi, coby może nie było nastąpiło, gdyby Szwecya została była przy dostatecznych siłach, wpływania w wszystkie polityczne interesa; możeby ta Potencya nie była się na to patrzyła suchym okiem, kiedy Pol-

skę szarpano, bo oświecona polityka nie pozwala się patrzeć z obojętnością na Sąsiedzkie interesa. 120.) Ta wytworna propozycja na wojenny pojedynek poprzedzonym na pół roku wprzody obwieszczeniem wszystkich Dworów, o tę przdsięwziętę bitwę znowu nieco sofizmem traci, i chyba w Utopii, ale nie w Europie kiedy uskuteczniiona być może; na cóż zamiast tego obwieszczenia wojny, nie lepiej według systemu l'Abbé de St. Pierre, wzywać pośrednictwa, lub pomocy Sądów, aby perswazyą, lub pogroźką odmowioną satysfakcyę otrzymać? a do tego co za niegrzeczność polerowanych Dworów, nie odpisać na listy choćby też niesprawiedliwego krzywdziciela, wszak ci mu w odpisie lepiej wyłulczyć mo-

żna, niegodziwość jego postępków, iak tym pogardzającym milczeniem, które go zapewne z błędu nie wyprowadzi, ale go jeszcze bardziej zaiątrzyć może. To co daley w różnych materyach Autor napisał, jest tak rozładnie powiedziane, iż mu nie tylko przyświadczyć, ale też i użyzyć należy, aby z iak największą atencją rozważane było.

126.) Admiruję patetyczne Krasomowstwo Autora, którym świętość praw i najzbawienniejsze złąd skutki na Narody tak Republikańskich, iako też Monarchicznych rządów spływające tak przekonywającym sposobem wywodzi. Tacy naieżdnicy cudzych majątków, iakiego wyobrazenie na karcie 129 130 widzimy, mogą się znajdować i w nacyonotliwzych

towarzystwach; ale kiedy się w wolnym rządzie, którego poruszająca sprężyna jest poczciwość i cnota, tak wyrodne syny znajdują, których porodzenia godzinę skrzywdzone matki przeklinają, i którzy iak Autor na karcie 129 opisuje, gotowi Oyca, Matkę i najcnotliwszego Wuią, pokrzywdzać, a którzy pierwsze posiadają w Kraju Urzędy, już tam nie wielką otuchę o dobru publicznym, i ocaczeniu Rzeczypospolitey sobie rościć można. Rozśmieszyłbym zapewne czytających te moje Uwagi, gdybym powiedział, że takie poczwary rodzić się nie powinny; ale to podobno nie wielką będzie zdrażnością, kiedy powiem, że gdziekolwiek jeszcze cnota jest w poszanowaniu, a zbrodnie w ohydzie, tam takie monstra natury znajdo-

wać się nawet nie mogą; bo to zapewne nie jest pochlebna pochwała, ale bardziey ostra satyra, co Autor tamże mówi: iż wielu znajduie się Obywatelów, którzy swoją poczciwość prawu są winni, a lepiej żeby nie prawu, ale przyrodzonemu instynktowi, i cnotliwej edukacyi tę poczciwość byli winni.

130.) Dziwaczne pretensye mego Autora, nareszcie do niecierpliwości mnie przywiodą. Jak to kto śmie wyciągać, żeby do Świątyni praw nie wpuszczano naygłębszych Polityków, naydyfingowanych Osoby, co wszystkiemi dyfunktoryami Kraiowemi i Zagranicznymi są przyozdobione, dla tego że u postronnych Dworów mają wielkie względy, a na to mieysce wprowadzać owych prosto-

anych poczciewów, co z niebespieczeństwem życia sąsiada ratowali, Oyczyzny bronili, chętnie płacą Podatek, albo też co użytecznego wynaléżli, a którzy sami tak mało swoje zasługi znają, że ich wychwalać nawet nie umieją; żeby oni wewnętrznie przekonani byli o swoiey zdatości, toby się modnie ustroili, a Angielskimi karetami z wielkimi Dwórami przyjeżdżali, żeby się mogli w światnym zgromadzeniu pomieścić, zamiast co w starożytnego kroiu parkłach chodzą, albo telegami się włóczą. Czy możeż też WM. Pan Mości Panie Autorze, z doprawdy pretendować, aby niektórzy tak świetni Panowie, takim upartym prostakom te miejsca, które tak pięknie zdobią, ustąpili, i piękno-

mibys WM. Pan Antykami, Sale i Izby przyozdobił.

131.) Ten tu na kilku następnych kartach, malowany obraz dobrego Króla, podobno nie jest z podstonecznego świata wzięty, przynajmniej w portretach najlepszych Monarchow, których pamięć nam dzieje świata zachowały, ledwo gdzie iakie podobieństwo doyrzec można; na cóż te wykwentne nad ludzkie siły przesadności? to inżego nigdy skutku czynić nie może, tylko tak iak owych Stoików zbyt wygurowana moralność, którey gdy nikt nie mógł dopiąć, to nareszcie ta filozofia sama upaść musiała; a do tego w tym dobrego Króla obrazie, takie przeciwne są pedzłowe ciągi, że ich z sobą pogodzić nie można. Bo dobry Król nie ma uciskać lud

podatkami, a milliony ma łożyć na jego wygody, na wprowadzenie rękodzieł, na ustanowienie publicznych szpiklerzów, aby z nich w czasie nieurodzaiów, mógł się cały Naród żywić, na wyposażenie Szpitalów, i ledwo nie na utrzymanie wszystkich Mieszkańców, aby bez pracy żyć mogli. Choćby taki Król był Alchimiſtą, nie potrafiłby tyle złota narobić, aby na to wszystko dostarczał. Tym wielowładnym, lub samowładnym Monarchom, którzy mogą wiele dobrego udzielać, a przecież tego nie czynią, takie przypomnienia mogą sprawić dla strapionej ludzkości jakąś ulgę, lub podźwignienie; u Polskich zaś Królów którzy mają zarówno iak do czynienia złego, tak też do czynienia dobrego ręce związane, te ugryźli-

we przymówki, szczególnie umartwienie czulej duszy, lecz żadney korzyści sprawić nie mogą. Gdyby nasz dobry Król nieograniczoną szczodroblewością, aż do wyniszczenia swego Skarbu, tyleby nie był na wszystkie strony porozlewał dobrodziejstwa swoje, sam względ na naydroższe jego zdrowie, od którego nasze uszczęśliwienie cywilne, exystencya polityczna, i ucalenie Rzeczypospolitey zawisło, powinienby wstrzymać ostrość piora, nawet tych Moralistów, którzy w nayniewinniejszych postępках ludzkich, zawsze coś zdrożnego upatrują, i nieuchronne od natury ludzkiej omyłki z surową zawziętością śądzą. W Polsce gdzie Narod nawet do najlepszych swoich Królów zawsze jakąś urazę, coś naganne-

go, i coś go śnafzającego upatry-
wał, zamiast podżegania tey ro-
szczoney zawziętości, która za-
wzetym szkodliwza była dla Kra-
iu, im bardziey targała te święte
węzły, które Króla z Narodem tak
nierozdzielnie łączyć powinny, a
na których się cała harmonia i szczę-
śliwość Kraiu zasadza, to nale-
żałoby, aby gorliwi o dobro Oy-
czyzny Patryotowie, i Nauczyciele
rodzaju ludzkiego, zgodnemi głósy
usilowali wykarzeń, te przesadne
przygany, i roszczenie niesprawie-
dliwych pretenzyi, a przy zaspó-
koienu podeyrzliwego obawiania,
natchnęli ducha Narodowego, zati-
faną miłością wzajemną Obywa-
telką, i aby wszyscy swego Kró-
la kochali, kiedy Monarcha tak go-
dzien kochania, iak nasz Król z ta-
ką łagodną ludzkością nam panu-
iący

iący, w którym się owa sentencya
Rawnego w starożytności Filozofa,
na bankiecie siedmiu Mędrców po-
wiedziana, tak sprawiedliwie się
prawdzi, że, iak mówił ten Mę-
dziec Pitakus: tam Państwo nay-
szczęśliwze, gdzie Naród niczego
się nie obawia od Króla, szczegó-
nie się o niego boi i troska się o
iego zachowanie. Choć z wielkim
pozorem sprawiedliwości, Morali-
stowie wyciągaia: aby wszystkie U-
rzędy samemi pocziwemi Mędr-
cami, wszystkie zdolności do spra-
wowania zleconych im funkcyi ma-
iących, osadzone były, to iednak
to żądanie chyba w Rzeczypospo-
litey Platonickiey może bydź w
swoiey zupełności uskutecznione,
gdyż nawet w samowładnych rzą-
dach naszego świata, Monarchowie
w tym rozdawnictwie, muszą za-

chować jakieś względy na te iedynowładne nad polpółstwem przymioty, urodzenie i dostatki, ieżeli nie chcą przeciwko sobie, i tym nowo utworzonym kreaturom swoim oburzyć powszechną indygnacyę, cóżby dopiero w Polszcze wzięły się za hałasy, gdyby Król w szafunku Urzędów, pominął te familie które od wieków są w posfessyi pierwszych godności, a te rozdawał rolniczey Szlachcie, których imiona ieszcze w żadnym Kalendarzyku politycznym nigdy nie figurowały, i którychby w odległych zakątkach po ubogich snopkami pokrytych domkach szlakować potrzeba; albo niższych Klasz osobom, choćby też wszystkie potrzebne do sprawowania tych urzędów przymioty i zdolności miały, zwłaszcza kiedy prawa ludziom tych

na ostatku namienionych kondycyi, przystępu do tych Urzędów zabroniły. Narzekanie na niegodziwe Urzędów osadzenie, jest tak powszechne, iż w wszystkich Kraiach się go nasłuchać można, a najbardziej od tych ludzi, których bez względu na ich wielkie zasługi, tym szafunkiem skrzywdzono, albo też ich przyiaciół, lub posłusznych im dependentow ominęło. W Angielskim Parlamencie złożeni Ministrowie, i ci którzy w Ministerium wnieść pragną, statecznie składają stronę przeciwną, złączonemi głosami na Ministrow krzyczą, a z gorliwego patryptyzmu wszystkie ich złe i dobre działania zarówno ganią, za szkodliwe Państwu i zdradzające Narodową wolność wywołują, do pory aż się fami tych rządów dochrapiają, dopie-

ro im znowu tą samą monetą wy-
płacaia. Nie mający nigdy za-
dnego Urzędu ani funkcyi, ani iey
żadaiać, podchlebiać sobie, że też
z największą bezstronnością o tym
rozdawnictwie mogą sądzić, któ-
re ieżeli nie jest zawsze najszcze-
śliwsze, to podobno okoliczności
czasu, wewnętrzne i zewnętrzne
zaforfowania, i te względności,
których rozdawnicza władza na u-
kontentowanie każdego, i utrzy-
manie spokoyności wewnętrzney
zachować musi, bardziey winne,
iako iaki uprzedzony fawor, i zły
wybor. Zamiast tych iątrzących
wyrzucań, żałujemy bardziey do-
brych Monarchow, że to dobre,
które pragną, często dla sprzeci-
wiających się okoliczności uskute-
cznieć nie mogą, a natychmiast
przeciwno własney woli do wyrzą-

dzenia złego są przymuszani, choć
go sercem i rozumem nie nawidzą.
Muszę się ieszcze wrócić do wy-
żey wspomnianego wyposażenia
Szpitalów, i powiedzieć że te bo-
gate wyposażone gęste Szpitale,
nigdy iakiego pomyslnego dla Na-
rodow nie uczyniły skutku, i ie-
dynie nabożnych próżniaków roz-
mnożyły. Póki wielkie mnostwo
funduszow takiego schronienia i piel-
grzymujących gospód po gościn-
cach w Anglii się znaydowało, pó-
ty przemysł i czynność tego Na-
rodu głębokim letargiem uspiiony
zostawał; część iedna ludu w świę-
tym życiu próżniackim, w Szpi-
talach cudzą pracą się karmiła,
kiedy druga w pobożnych świę-
tych mieysc podróżach, po Kraiu
spacerowała, i żywiła się po Kła-
satorach, po gospodach funduszo-

wych i po domach, i dopiero ten świątobliwy gmin próżniacki przy-
muszony był udać się do pracy i
przemysłu, kiedy ów dziwotwór
Królów Henryk VIII. w paroxy-
zmie zapalczego szaleństwa, te
wszystkie fundusze poznosił, i na
swoje tak liczne potrzeby obrócił.
W Stolicy i przy wielkich Mia-
stach, gdzie wielkie jest zeyście
różnego ludu, nie można się obeysć
bez iakiego schronienia dla postron-
nych kalek i chorych, lubo i na to
w Hollandyi inżego nie masz schro-
nienia, tylko przy Kościołach i
Bożnicach, gdzie Duchowieństwo
każdey Religii, każdego chorego
swego wyznania przyjąć, i z skła-
dek zgromadzenia utrzymywać i
leczyć jest obowiązane. Dla wszy-
stkich zaś Kraiowych kalek i star-
ców, naylepsze schronienie jest w

własney Parafii i tych mieyscach
w których się ubogi urodził; tam
nie tylko nędzarz znajdzie przy-
zwoitszą wygodę, iak w ciżbie za-
rażonego powietrza Szpitalnego,
ale też oraz odbierze sprawiedli-
wą nadgodę dobrych lub złych u-
czynków, cnotliwego, a szczegól-
nie z zawistości losu nieszczęśli-
wego, każdy go znaiący cieszyć i
wspomagać będzie. Tym zaś roz-
puśtnym hultaikom, piiakom, i bur-
dom, i ten kawałek chleba z ludz-
kiej czułości wymuszony, gory-
czą przysolonym zostanie, kiedy
go na tym mieyscu pożywać mu-
szą, które było widowiskiem ich
zbrodni, które dla nich daleko o-
kropnieysze iak mieysce katowskiej
exekucyi, ieżeli w nim rozwiozłe
życie prowadzili, albo za czasów
rewolucyi, Kraiowe lub Zagranic

szne Zolnierstwo na złupienie Współmieszkańców naprowadzili, i tych Współobywatelów sami poniewierali i pokrzywdzali. Co dla odrążenia od podobnego życia hultajskiego, tym może być skuteczniejsze, że rodzice pokazaniem żywych przykładów, niefortunnego końca takich niecnót, niektórym do swawoli skłonny dzieciom, mogą ich od rozwiązłych zapędów wstrzymać. Sprawiedliwiebym tu wychwalał Pańskie rozrządzenie w Diecezjach rządzonych i administrowanych przez J. O. Xięcia Jmci Prymasa, którym Bractwa Miłosierdzia i Parafialne Szpitale są ustanowione, gdybym się nie musiał obawiać, iż przez to obrazić mogę modę tego Xięcia, i poddać się w podeyrzenie, że jest jaki Partyzant i podły

podchlebca; kiedy te Uwagi bez czyiego natchnienia, w oddalonym a od Stolicy nawet nieznanym piśmie zakacie. W Stolicy i w Miastach wielkich, robocze różnych rękodziel domy, gdzieby każdy mógł znaleźć przyzwoitą swoję zdolności robotę, która by go choć ubogo, ale uczciwie wyżywić mogła, jeszcze potrzebniejsza, jak Szpitale; lecz w Kraju gdzie dochody Publiczne są bardzo szczupłe, a oddzielone od szafunku Królewskiego takowych funduszów, od Kasy Królewskiej wyciągać nie można, która tak licznemi jałmużnami dla świetnego i podłego ubóstwa, aż nadto jest obciążona, aby przy innych niezliczonych wydatkach na to była dostarczająca. Na toby potrzeba składek majątniejszych Obywatelów, ale coż,

kiedy u nas do publicznych potrzeb i pożytecznego iakiego przedsięwzięcia, nie łatwo się kto zechce przyłożyć (d). To nie dziw, że naylepsi Monarchowie i Rządcy Narodów, nie mogli wszystkim dogodzić, i każdego ukontentować, ale to jest szkaradna przewrotność u-

(d) Ta chwalebna staranność, którą niektórzy Panowie pierwszej godności, i inni czei godni Obywatele, teraz usiłują wprowadzać niektóre rękodzielnie, fabrykatów pierwszej potrzeby, iak jest robienie płócien, co jest celem przedsięwzięcia tej prześwietney patryotycznej Kompanii, która za troskliwym staraniem JO. Xcia Jmci Prymasa uformowana; tudzież owa szczodrobliva Skadka wielkomyślnych i pełnych miłości bliźniego Obywatelów Woiewództwa Krakowskiego, na utrzymanie żebraków i nędzarzów, i używanie onych do przygotowania do Sukienniczych Warsztatów, Wefny Kraiowej, i innych pożytecznych robot, a zapobiegania przez to: próżniactwu, wło-

myśłów ludzkich, że dobrym Monarchom i Rządom naybardziej się sprzeciwiano, i ich czynności ganiono, a natychmiast złych Tyranów za życia wielbiono, w Niebiosie wyniesiono, a nawet po śmierci ich żałowano; tak w przedce po śmierci Nerona, tę hanbiącą

cegom, i ztąd wynikającym zbrodniom, iako też niektóre inne tey ważności korzystne dla Kraiu i ludzkości filantropiczne, i inne ustanowienia, wzniecają nadzieję, iż za temi przykładami naśladowania godnemi, pójdą i inne wielkomyślne Osoby, których dobro powszechnie, i szczególnie Kraiu interesuje, a miłość bliźniego ożywia, a przez powszechniejsze krzątanie około tak ważnego dla Oyczyzny interesu, z czasem potrafiemy próżniaków pożytecznie zatrudnić, rękodzielnie i manufaktury wkrześcić i handel orzuzwić, przez co może być kiedyś Narod uwolniony, od tego gatunku Kowtrybucyi, którym się Cudzoziemcom za różne Towary optaca.

naturę ludzką, poczwargę, niemal powfzechnie żałowano, a że powrotu tego nayokropniejszego Panowania życzyło, można widzieć z tey radości, którą okazował gmin zaślepiony, słysząc fałszywą wieść o zachowaniu tego straszidła przy życiu; daleko mnieysza liczba była tych co umieli ocenić stratę, które Państwo poniosło, przez śmierć naycnotliwszego Filozofa Cesarza Markusa Aureliusza, i co żalowali pełnego ludzkości Panowania, tego ulegającego ułomności ludzkiej Monarchy, a wskrzeszenie jego zapewneby nie wielką było sprawiło radość, a ten zawistny los prawie wszystkich rządzców, aż do grobu prześladował. Sprawiedliwy Arystides, bezładny, ubogi Phocyon, Wielki Epaminondas, patryotyczny Kamillus, waleczny Scypio, a na-

wet naszego Narodu, wieley Ludzie tego doznawali; dopiero od podley interesowności, zazdrości i przesądów oczyszczona potomość, sprawiedliwie i bezstronnie sądzić sposobna, i oddawać może zasługom przyzwoite pochwały w nadgodę.

138. 139.) Ta prawdziwa czy figurowana opowieść nędzney nie-fzczęśliwości skrzywdzonego poczciwego Rolnika, tak iak ten obraz tych millionów, krociów i Miriad ludzi w niewoli ięzających, tym bardziey czułą ludzkość rozrzewnić może, że nie zawiera nic w sobie przesadnego, i coby często niemiałoby być w tych uciskach praktykowanego, że zaś bez poprzedzonego przygotowania, razem cały stan Chłopski na zupełną wolność wypuścić rzecz jest, nad którą się mo-

że załatanować potrzeba, już wyżej namienilem, do tego zważając niedostarczającą liczbę rąk rolę uprawiającą, zdawałoby mi się zamiast zachęcenia Rolnika do kunsztów i rzemioł, aby mu ile możności łagodnemi sposobami utrudnić, opuszczenie roli, i przenoszenie się do innych stanów, tak iak tego żadnemu z Panów nie chwale, kiedy z tych pracowników gwałtem wstąną, w pokoju, w piwnicy, w kapeli &c. czyni próżniaków, gdyż nasza cała sustentacya i wszystkie nasze dostatki, iedynie na gruntowych produktach się zakładają, do rzemioł i handlu, zaś można ludzi od ciężkiej pracy odwykłych używać i Cudzoziemców zaciągać.

141.) Wydzieranie cudzego majątku iak zawsze w sobie niesprawiedliwe, tak takie pokrzywdzenie

niewinnego człowieka, szczególnie za to, że się w pewnym stanie nie urodził, do litości pobudza, iednak ścisleyśze badanie tytułów szlachećstwa w powszechności więcejby dobrego iak złego dla Rzeczyprzyniosło, zmniejszyłoby się przez to znacznie uprzywileiowanych do próżnowania liczba, a z niemającym pożytkiem dla Kraiu, tej rozszczoney Szlachcie, naznaczyłoby się miejsce w czynney klasie pracujących i obrotnych mieszkańców bez wydarcia im sprawiedliwie nabytego majątku.

142. Ze pierwśzey godności Obywoby w ubiorze swoim mało co iedyncze fabrykat Kraiowych, zażywają, to podobno nie pochodzi z uprzedzoney pogardy dla tych rzeczy domowych, ale z niedostatku przyzwoitych na przystoyną o-

dzięź materyow, wszak takich ręko-
dział, mało więcej iak nic w Kraiu
nie mamy; te błahe szpilki, które
ktoś czasem potrzebować może,
moją wiadomością nigdzie w Kra-
iu się nie fabrykuia. Co do karet
to podobno nie wszystkie te, któ-
re Autor na dziedzińcu Zamkowym
widział, były z Anglii sprowadzo-
ne, wszak równey piękności nie
tylko w fabryce P. Dangla i Krau-
za, ale też u innych rzemieślni-
kow w Warszawie się sporządza,
a do tego w Krakowie, w Końskich,
w Drzewicy, w Staszowie i w bar-
dzo wielu mieyscach takowe po-
wozy się fabrykuie.

Prawo Oszczędnicze.

145.) **R**Ozśądniysii Ekonomi-
ści odradzaia w prawdzie rządowi
nie wdzierania się w rozrządzenie
wewnętrznego Kraiowego handlu,
a to nie tak dla tego, aby i to ku-
piectwo nie było istotną częścią do-
brego rządu, i nie potrzebowało
wyższego dozoru, i roztropnego
kierowania go tam, gdzieby mo-
gło czynności Narodowe ożywiać,
i zkoiarzyć prawdziwy dla Kraiu
pożytek, lecz dla tego, że w sa-
mowładnych Państwach, te ciemne
kreatury ślepey fortuny, w rozko-
szach wychowane i do fraşzek przy-
zwyczajone, Ministrowie, którzy
wielką biegłość maia w intrygach
dwórskich, przedziwne talenta do
rozporządzenia iakiego balu ma-

szkarady lub innych rozrywek, albo z precudownym guſtem w obradach towałnianych ſą obdarzeni, w handlowych zaś wiadomościach tyle mają zności jak Zydz w ſcieńciach Matematycznych; z ſwemi deſpotycznemi ukazami, zakazami, rewizyami, taxami, i tyſiącznemi przeciwnemi ſobie dyspozycyami, handel bałamuca, i zamiast dzwignienia go, onego niſzcza, albo z ſzkodą Kraiu obracaia go do rozſzerzenia w Kraiu niſzczących zbytkow. Z takowey przyczyny ci Ekonomiſci bronia tym napełnionym otuchą o ſwoich doſkonałościach rządcom, aby ſwoim wykwinnym mędrkowaniem, kupiećtwo w ſwoim naturalnym biegu nie bałamucili, żadnego zaś wſławionego Kameraliſty nie czytałem, aby odradzał rządcom wdawa-

nie ſię w zagraniczny handel, i ten zoſtawić przypadkowemu loſowi, i ſpekulacyom kupieckim momentalnych zyskow, choćby też tym kupcom dla prędkiego zarobku podobało ſię, Kray ſamemi zbytkami zarazić, a za wprowadzone cacka i łakotki przepłenić Kralowe pieniądze. Kurs handlu tak jak bieg wody nieznaczniemi, a zwolna pochowieniami ſamami od podrywania brzegów oddalać, a na ſpędzenie ſzkodliwych haków i na okrywanie miałości obrócić można, ale nato doſwiadczoney roztropności potrzeba, aby przykreimi Jazami o kolic nie zatapiać, albo raptownym łożyska rozſzerzeniem, i zagłębieniem Rzekę wcale nie oſuſzyć.

147. 148.) Prawie żadnego Narodu o handlu traktujące, niektóre Piſma, nie traſiło mi ſię czytać, w

którychby smutni Autorowie nie dowodzili uszczerbek, które ma handel ich Kraiu z postronnemi Narodami; tak od dawnego czasu, niektórzy Francuzcy, Angielscy, Niemieccy i innych Nacyi Autorowie, oczewiście swego fasonu rachunkami okazali, zupełne wyczerpanie swych pieniędzy, a te Kraie mają po części kwitnące rolnictwo, rozszerzone wewnętrzne i zewnętrzne hande, rześiste rękodzielnie, i bogate góry; cóżby to był za cud, żeby Polska, która rzeczonych bogactw w tak małej szczupłości posiada, kiedyż zupełnie z pieniędzy oschła, a to moim zdaniem tak jest rzecz niepodobna, jak żeby zazdrośni sąsiedzi zatrzymaniem Rzek, chcieli poniżej leżące Państwa zupełnie z wody ogołocić. Pieniądze, które są cechą ceny wszystkich rze-

czy, na wzór ciekłej materii, do formowania wszędzie jakieś równi udążają, tak że te wszystkie przemądry wytworności, niektórych Monarchów i Ministrów usiłowania, ściągnięcia wszystkich obcych pieniędzy do swego Kraiu, i zatrzymanie onych, zawsze nadaremne były, i dziwno mi, że tym głębokim Kameralistom nie przyśzedł jeszcze concept, zatrzymania w swoich granicach Rzek, i przymuszenia przeto poniżej leżące Państwa, aby u nich wodę zakupowali — Może to być, że bez trosk w zbytku żyjący gnuszą się jaki Narod znacznie z pieniędzy ogołoconym zostanie, lecz sam niedostatek pozabawi go tych zbytków, a potrzeba przymusi go do pracy; ten pieniędzy niedostatek bardziey galanternika od dostawienia pięknych o-

zdob i bawideł odstręczy, iak naysurowwszy zakaz. Produkta grunto-
we dla szczupłej gotowizny spa-
dną do bezcunności, co zachęci po-
stronnych Kupcow, aby po tak ta-
nie rzeczy pierwśzey potrzeby za-
jeżdżali, przez tę zagęszczoną kon-
kurencyę zakupną, wszystko droże-
je, ta wzrastająca cena do rozmno-
żenia tych Produktow zachęca, a
przybywające pieniądze dawniey-
szą utratę onych nadgradzają, i
znowu równią stanowią. Sławny
P. Hume tę równią bardzo grunto-
wnie dowodzi, i natrząsa się nad
zaślepionym mgłym uśłowaniem,
tych politycznych i ekonomicznych
Szarletanów, którzy swóy Kray pie-
niędzmi chcą zatopić, co nie tylko
jest rzeczą nie podobną, ale też
równie szkodliwą, iak nadto wielka
oschłość i niedostatek, a tym co

koniecznie chcą zatrzymać wezbra-
ną gotowiznę, radzi aby przed roz-
płynieniem tego przybytku, nieia-
ką część tego przyzbiorku ubrali,
i z cyrkulacyi uchylili, dla zacho-
wania iey na iaki niedostatek, al-
bo gwałtowną Kraiu potrzebę. Ale
gdzieby takie skarby ukryć przed
łakomą chciwością, przed niena-
fyeonemi potrzebami trwoniącego
marnotrawstwa, albo przed bu-
rzliwą ambicyą, któraby przez ta-
kie dostatki chciała sobie uślać dro-
gę wiekopomney sławy, przez po-
gnębienie sąsiadów, i podbicie przy-
ległych Prowincyi. Podobno ieszcze
nikt tego Zamku, ani tego zakłę-
ctwa nie wynalazł, coby takie zbior-
y przed temi namiętnościami za-
bezpieczyli; August II. prędko do-
brał klucza do zamkniętych Sa-
skich skarbow, i te spleśniałe me-

tałe dla swoich rozrywek przewietrzył, a Fryderyk II. Oycowskie skarby na wojnę obrocił, i te wielkie summy, które Sulli w Francyi za swęgo sławnego Ministroftwa zebrał, zapewneby były Europę burzyły, gdyby zboiecka ręka niebyła Henrykowi IV. życie wydarła.

151.) Nie podobna ściśle przetrząsać rachunki dochodów Kraiowych naszego Autora, kiedy mi liczba mieszkańców nie wiadoma, a rozległość Kraiu nietylko w morzach, ale nawet w milach kwadratowych, ledwo do jakiegoś przybliżonego podobieństwa, może być determinowana, a w tym ieszcze ciężey doysć proporcyi, którą mają grunta urodzayne do pułtyń i odłogów, kiedy żadnych ogólnych Kraiu wymiarów nie mamy. Zaczynam też nie mogę mego Autora

śladować w wszystkich ięgo mnie-manych rachunkach produktow gruntowych, i do exportacyi zbywających od domowych potrzeb zboż różnego rodzaju, a dopiero w te domysłne dochodzenia cyrkulujących pieniędzy wielość, i ilość gotowizny, z tak przedziwnie przenikającą bystrością dochodzone, wdawać się nawet nie mogę, gdyż w tym i cieniu jakieys pozor-nej pewności doyrzeć nie mogę, bez którey żadney kalkulacyi podobieństwo w sobie mającey, matematycznym sposobem zaczynać nie można; więc zostawię ten rachowania sposób Kalkulatorom politycznym, którzy z obfzerności Kraiu, z liczby ludności, z ceny żywności, z zapłaty robocizn, i z innych znakow, masę gotowizny Kraiowej, ledwo nie aż do ukrytych i

z cyrkulacyi uchylonych pieniędzy dochodzą. Gdyby cena zboża i rzeczy pierwszej potrzeby, zawsze nie ochybnie była w proporcyi ogólnej masy pieniężnej, to z wzmagającej się co raz w Kraiu drogości, wnosiłoby należało znaczne pieniądze pomnożenie, co by powinno być nowiną bardzo pocieszną, dla tych co się zupełnego wyplenienia gotowizny obawiają, a ten ieden wniosek zbijałby dostatecznie trwożliwe rokowanie przyszlých nieszczęśliwości hypochondrycznych Proroków. Podobno te pieniądze za te wszystkie przedawane za granicę łaszy i korce, które nam Autor wykwiłdował, na pierwsze nasze konieczne potrzeby na wygodę i zbytki wcale niedostarczające by były, gdybyśmy tylko same zboża mieli z Kraiu wy-

prowadzać, którego ziarna w mniej urodzaynych latach procz iednej Pszenicy, nienaywięcej wychodzi za granicę; ale nie wiem zaco tak ściśle kalkulator jakim jest nasz Autor, opuścił inne tak liczne Kraiowe produkta, za które pewnikiem więcej pieniędzy wchodzi do Kraiu, iak za zboże, iak to: za konie, woły, wieprze, barany, skóry, wełny, łoje, woski, miody, szczeń, pierze, lny, konopie, olej, smołę, żywicę, dziegieć, belki, bale, budulec, maszty, klepki, i różny materiał okrętowy, potaż, weydasz, popioł, a nawet nieco rękodzielnych robot, iako to bruszki i oselki od Wąchocka z Sandomirskiego, a garki i inne naczyńie gliniane od Cmielow z tegoż Woiewodztwa, od przemyslnego Narodowego rzemieślnika, do portów Pruskich, a nawet aż do Rygi

Vi daley, z przedziwną odwagą Morzem wyprowadzone bywają. Dawniejszymi czasy prowadzono z okolic Olkusza, Galman, aż do Szwecyi, a Czerwiec, albo koszenilla Polska z Podola i Ukrainy, po fabrykach Europy rozwożono; nie dawnymi jeszcze czasy Podolskie i Bractawskie Woiewodztwa, dostarczały swoiey gorzałki do Multan i Wołoszczyzny, dokąd teraz jeszcze bardzo znaczna wielość dziegieciów z Polisia wyprowadzona bywa, Kijow i Kremenczuk, większą część swych potrzeb z naszej Ukrainy ciągnie, a nowy Cherson niemal wszystkie swoje żywności, gorzałki, drwa, wapno i materiały okrętowe, ma z naszych wschodnich i południowych Prowincyi, dokąd dla niedostatku młynow, zboże po większey części już młote, i na

krupy i kaszę obrobione, tak iak też cebulę i niektóre inne ogrodni-ny dostawiają.

Jeżeli Beken maier się nie omylił, to za iego czasow przypędzano do Szląska wołów na ośmdziesiąt tysięcy; wiele ich zaś teraz tam z Polki idzie, łatwo doysć można z raportow Oficjalistow po granicznych Komor. Po drapieżnym już Kraiu rozszarpaniu w Kiszynie pod Działdowem od Roku 1773. aż do Roku 1781. *inclusive* przedano Wołów 20,196. co Rok na Rok wynosi po sztuk 2,244.

Dochodzenie przyczyn, czemu przed półtora wiekami z Polki więcej wychodziło zboża, iak późniejszych czasow, wcaleby nie było na swoim miejscu, w tych krótkich Uwagach; w iednym Roku 1618. prócz przywozow lądowych, samą

Wisłą spłynęło do Gdańska łasztów 128,789. a w sto lat później, to jest 1718. tylko 17,776. łasztów sta-
nęło, choć wprawdzie ten R. 1618.
nad wszystkie poprzedzone i na-
stępne, lata był obfitszy, jednak zwy-
kły najmierniejszy spław w 17.
wieku zwyczajnie był od 50. do 60.
tyśięcy łasztów, a w 18tym wieku
od R. 1700. *inclusive*, aż do R.
1750. przez lat 51. przyftawiono,
do tego Portu, wszystkiego zboża
1,347,782. łasztów, co leden na
drugirachując, uczyni na R. 26,426
łasztów; toć już te produkta niżej
połowy się zmniejszyły, choć mię-
dzy temi niektóre bardzo były ob-
fite lata, iak to R. 1728. w któ-
rym z okładem 44. tyśięce łasztów,
a w R. 1729. gdzie 64,122. łasztów
weszło. Dla iakiegokolwiek prze-
czenia tych Kraiowych exportacji,

przyłączam tu Tabelę spławionych
do Portów Bałtyckiego Morza nie-
których produktów Kraiowych,
ile w zakątnym odległym mieszka-
niu, w szczupłym zbiorze wła-
stnych papierów, uwiadomienia zna-
leść mogłem, z opuszczeniem tego,
co Wartą do Sztetyna, lub Dzwina
i innemi Litewskimi Rzekami do
Rygi lub innych Inflantkich, Kur-
landskich lub Zmudzkich Portów
wyprowadzone bydz mogło, o-
czym u siebie nie znaleźć nie mo-
głem; iednak z tego krótkiego prze-
łożenia, widzieć można, że te sum-
my za przedane zboże, ledwo po-
łowę wyniosą, wszystkich ogółem
importowanych pieniędzy, które za
rozmaite insze rzeczy do Kraiu
wchodzą.

152.) Namieniłem już wyżej,
że żadney pewney nie mamy wia-

T A B E L L A

Niektórych Produktów Królestwa Polskiego i W. X. Litewskiego, w różnych latach wyprawdzonych do różnych Portów Morza Bałtyckiego w Roku 1788.

	Zboże różne tak w Ziarnie, iako też w Krupach wraz z Siemieniem.										Summa	Towary różne z Produktów surowych										Materiał Drewniany Okrętowy								
	Pszemica	Zyto	Jęczmień i Sida	Owies	Groch	Tatarka	Prosa Ję-gly Krupy	Siemie Kanopie Luiane i Rzepak		Zboża wżyf-kiego jednoro-cznego wywozu	Olej	Łój	Wółk	Skory	Włokno Lni: i Ko:	Przędza	Wetna	Wedafz	Potaż i Popiel	Smola i Pakowka	Mafzty	Belki	Bud-lec	Bale	Wre-gi inne	Klepi				
	Łafzty	Łafzty	Łafzty	Łafzty	Łafzty	Łafzty	Łafzty	Łafzty	Becki	Łafzty	Becki	Kamienie	Kamienie	Sztuki	Łafzty	Kopy	Kamienie	Łafzty	Szafstuty	Becki	Sztuki	Kopy	Kopy	Kopy	Kopy	Kopy				
Miejsce Gdańsk	- - 1618	Weszło do Gdańka od dnia 26. Marca, do 21. Listopada różnego Zboża -									128789	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
	- - 1718	Ditto od 30. Marca, do 30. Grudnia									17776	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
	- - 1726	Ditto Wiflą spławiono, bo nigdzie nie wchodzi co Lądem sprowadzono									40667	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-				
	- - 1727	Ditto dla Roku nieurodzajnego przyflawiono tylko									15340	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-				
	- - 1728	Prowadzono Wiflą 43574 z tych dla małej Wody tego suchego Roku									31428	do Szpichlerzów wyładowano										-	-	-	-	-	-			
	- - 1729	Na 2000. przeszło Szkutach i różnych Statkach fangło									64122	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
Elbląg	od Roku 1700	Aż do Roku 1750. inclusive fangło 1347 782 Łafzt: co rok na rok wynosi									26426	W przeszłym zaś wieku ta exportacya przeszła 50000. Łafztów corocznie wynosiła										-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Weszło 1765	169687	294277	38804	-	350	5547	3047	-	514877	-	Zeszło Szkut 1230. a w Roku 1780. tylko już 820. Statków spłynęło										-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Wyfzło 1765	17711	26885	21111	-	2404	347	881	-	471837	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
	Weszło 1781	4067	5600	-	-	-	-	-	-	9667	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
	Weszło 1758	54	438	479	618	-	-	-	-	1587	-	687	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
	Wyfzło 1758	300	1662	2058	2169	46	-	-	-	6235	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
Kocłowie	Weszło 1777	3595	1370	52	140	29	-	-	-	5186	-	530	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
	Wyfzło 1777	5003	3609	242	120	74	-	-	-	9048	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
	Weszło 1779	3677	3229	1236	325	640	-	102	-	9209	-	105	655	817	-	-	-	-	-	-	-	-	-	74	-	500				
	Wyfzło 1779	3721	2318	4291	36	126	-	-	-	66303	-	80	411	631	-	22569	10715	23989	151	8534	-	-	-	221	179	454				
	Weszło 1780	8356	4047	1513	-	409	-	216	-	145412	-	81	316	2047	-	-	32000	20003	21	17178	-	-	-	621	-	542				
	Wyfzło 1780	5693	4126	447	19	236	-	461	-	10569	-	-	-	18232	-	47039	28936	19860	31	145981	-	-	10	-	911	811				
Włocławek	- - 1750	550	5392	4920	421	446	3277	zboża na Anzylu fu: 55000 20 na faw 74372 29813 1082 999133 1082 953924 12515 1026468 4875 975334 4875 313 1615 9720 586 4118 7991 - - -	251998	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
	- - 1773	3278	7655	5644	1843	7471	-	35621	3976	82750	3976	288	2279	9479	607	5269	2225	-	248	5000	-	84	-	326	-	-				
	- - 1774	6397	8114	4698	2554	9961	-	74372	29813	1082	999133	1082	315	808	883	615	3656	9990	-	71	2595	1059	53	44	390	-				
	- - 1777	6151	6204	6111	271	435	-	77165	2973	12515	953924	12515	240	462	11088	646	4156	27767	-	95	9339	628	4	261	583	-				
	- - 1779	2391	5067	2293	315	1318	-	88110	31541	-	1026468	-	248	5590	9840	-	3483	4464	-	276	4057	-	-	-	2481	-				
	- - 1780	2565	10894	4332	258	1926	-	77000	558	44	975334	4875	313	1615	9720	586	4118	7991	-	168	9508	326	-	1	1921	-	-			
Miejsce Gdynia	Wyfzło 1777	1101	1616	166	7	281	-	-	-	281	16082	32008	16982	-	281	234	1560	7346	275	6100	-	-	25	1400	580	33	3276			

Toruński handel nie dotykając Morza, ani obcych granic, nie może też wchodzić w exportacyjne rachunki, to Kupiectwo dawniejszych czałow, w bardzo kwitającym zostawało stanie, a iak Dzieciopłowieś świadczą, to nawet Okrety aż do tego Miałta Wiflą podchodzily, w Roku 1764. na 225. Statkach ztąd spuszczono 2279. Łafztow Pżemienicy. 4187. Zyt, 52. Jęczmienia, 8. Prosa, 4. Tatarki i 11. Łafztow Grochu. Welny weszło Kamieni 29,095. które 15,484. wywieziono, lecz ten handel tak mocno podpadł, że to Miałto już ledwo famemi Piernikami kupezy. Do bardzo niedokładnych Artykułów Ziarna, można nieco dolożyć Bobu, Falsoli, Maku, Manny, Gorczycy, Jalcowu i niektóre Nafiona, famego Kminu do jednego Królewca wchodzi corocznie około 18,500. funtow, Szczeci do 7600. Kamieni, a do Elblaga teyże Szczeci wchodzi do 420. Kamieni, Pierza i Puchu około 1500. Kamieni, iako też famych Pior do pifania to Miałto za 500. Czerw: Zio: co rok kupi i daley wysyla. W Roku 1777. Niemo wyflalo za Morze 3,400. funtow Szczeci, prócz materyalow budowli Okrętowej, wychodzi iefzcze nie mala część Stalmalkiego, Kolodzieykiego i Tokarkiego Drzewa, nieco Tarcie i bardzo wiele Drew tak w klocach, iako też i w flagowych lupach; tudzież nieco naczynia, iako to Koryta, Niecki, Szufle, Łopaty, Przetaki, a nawet Mary, Lyka, Kory Garbarkie; Zywiec, Dziegiecie, i inne leśne materyaly, tak iak Grzyby, Smardze i Trufle, dawniej nawet z Stroizfami i Zerdziami do Portugalii i Hollandy handel prowadzono, z więcej importuieyich Towarow wychodzą, Miody, Słoniny, Sadla, Smalce, i nieco Sera i Bryndzy; a nawet Sierd, Rogi, Kopyta, Koście, i tym podobne rzeczy, znaydą pokup i zyki Kraiowi przynofzą, kiedy pracowity przemysł, tym się chce zatrudniać.

domości o wymierze rol ornych, zaczyn nic pewnego o różnych produktach tychże pól stanowią nie można. Ale że się dalej pokazuje, iż Autor w ewaluacyi gruntów, które Rzeczpospolita aktualnie jeszcze posiada, przez połowę się omylił, i więcej jak w dwójnasób liczbę morgów, które Królestwo w sobie zawiera, powiększył, zaczyn też można powątpiewać, aby wszystkie zbiory Kraiowe wydawały milion sto tysięcy łasztów czystych dochodów, czy w to wchodziły zbiory chłopów i mieszczan, z tego co Autor mówi zgadnąć nie można, dokłada tylko, że po odtrąceniu trzech kroć sto tysięcy łasztów na potrzeby Dziedziów, zostaje się jeszcze ośm kroć sto tysięcy łasztów na sprzedaż. Lecz w tej ogromnej wielkości potrzeba

trzeba było rozróżnić domową sprzedaż, wchodzącą w Kraiową tylko cyrkulacyą, od sprzedaży zagranicznej, która gotowiznę do Kraiu sprowadza; bardzo wątpię, aby nasza cała exportacya na wszystkie strony teraz, sto tysięcy łasztów przechodziła.

152.) Nie mało się zadziwiać potrzeba nad sprzeciwieniem zdań naszego Autora, gdzie tak często temi sprzeczkami sam z sobą się kłóci, bo prawie w całym ciągu swego szacownego pisma, dla ocalenia Kraiu, wyciąga większych daleko podatków, i te następnie potem w czwornasób nad te pomnaża, które aktualnie płaciemy, a tu utrzymuje, że terazniejszy podatek zabierając chłopu za czasem połowę zbioru, wewnętrzności nam już gryzie, i że za czasem

Uwagi

O

iuż i ten lichy podatek nie będziemy mogli płacić. Czy go w niektórych miejscach uciśnione poddaństwo nadal będzie mogło płacić, w to nie wchodzę; ale gdzie nie-
litościwi Dziedzice, nędzne chłopstwo tak obciążyli, toć ich własnego niepomiarkowania będzie winna, kiedy po wyniszczeniu rolnika, sami za niego podatki publiczne będą płacić musieli. Gdziekolwiek chłop pańszczyzną i miejscowemi daninami nie jest obciążony, tam z łatwością ten podatek kominowy zapłacić na zawsze może, wszak on z ochotą dzieśięcinę Kościołowi oddaie, a niewiem gdzie by to dymowe dzieśięcinę przewyższać miało; w tych wioskach, które dzierżałem i te które trzymam, tak wytyczna, iako też bardzo letka pieniężna dzieśięcina, nierównie

podatek publiczny przenosi. Nie wiem wprawdzie, wiele w ogólności to Podymne, dawne Poglówne przewyższa; sam zaś miałem w posesysyi takie wioski, gdzie to Poglówne znacznie przenosi Kominowe, którego starodawny podatek przezorność właścicielska, dla niezakłócenia nowym układem poddanych, rzecz w dawnym stanie zostawiła, a przez te rostopną iędnostayność, i Dworskie kominy się opłacaia, i ieszcze coś na Dwor się okrawa, a to w takiej okolicy; gdzie chłop dla rokoszy często, zładź do swego chleba mięsza; aby się i daley ieszcze mógł delektować tym pierwiastkowym pokarmem ludzkim.

152.) Ze Kray bez znacznych publicznych dochodów, ani trwałości, ani powagi, ani bezpieczeństwa.

stwa mieć nie może, to jest prawda tak w oczy biiąca, że nawet. by tego do przyłożenia się do tej powszechney składki pociągać powinna, któren nad naypierwszą nieodbyłą natury potrzebę, kilka złotych ma intraty, aby z nich choć kilku groszami kontrybuował; że zaś bardzo wielka liczba osób, co *immediate* nic nie płacą, ja sam, że Dziedzicznej nie mam Possefity, na sobie doświadczam, bo prócz co mogę do Skarbu importować za używanie cłem opłaconych rzeczy, to sam przez się nic nie płacę, a przecież używam dobroczynności Praw i protekcyi rządów, za cóż nie miałbym się także do powszechney składki, od której nikt w Kraiu nie powinien być excypowany, przyłożyć, aby się także

tylko wszyscy moi rowiennicy do tego przykładali?

153.) Te w wszystkich Państwach próżne zakazy, wywiezienia z granic pieniędzy, pokazują bardzo iawnie, że w wszystkich Ministeryach są czcze głowy, i gdyby się znalazł taki mędrzec, żeby w wszystkich Narodach przekonał administracye skarbowe o płonności tego usiłowania, zapewne rodzajowi ludzkiemu wielkąby uczynił przysługę. Bo gdyby ci wielowładni zakaziciele chcieli te swoje przezorze rozrządzenia z doprawdy co do litery mieć wykonane, potrzeba aby te drobne kursujące monety zupełnie zrzucili, a na to miejsce kazali bić pieniądze w wielkości kamieni młyńskich, gdyż taki pieniądz nie łatwo kto ukradkiem za granicę wywiezie; co

te zwykłe kursujące monety, to tak gładko przewiezione bywają, i tyle znaydują przefmyków, że tego nawet nayszczynieyszy trzęsi-kieszonkowe ostrowidze, nie dostrzegają, a na szczęście ludzkie podobno tego jeszcze nie zaraz doydą, bo to docieczenie prawieby przerwało społeczenie między Narodami. Na różnych granicach, osobliwie też na Ukrainie wydziwić się dosyć nie mogłem przemysłowi wieśniaków, którzy tak Rublami iako też miedzią na przemiany Rosyjską tameczną i Polską Komorę musieli oszukiwać, bo z tego zakąta żadnego inszego na sprzedaż swoich produktów i zakupienie niektórych potrzeb nie mają Portu, procz Miasta Kijowa, gdzie iadąc, Polska Komora broni wywożenia Rublów, a tameczna nie wpuszcza miedzi, a powracając to

na wspan, tameczna broni wyjścia Rublów, a Komora nie wpuszcza miedzi. Niechże tu kto to pogodzi z temi publicznemi oświadczeniami faworyzowania wzajemnego między zobopólnemi poddanemi handlu. Zadnym publicznym odgłosem nieoświeconemu rządowi samodzierżkiemu, tak niesprawiedliwe kroki nie wpuszczenia nazad w swoje granice swojej własney miedzi, i te trudności, któremi kupieństwo obarcza, nie wiem czy za złe mieć można; że zaś nayłagodniejszy Rząd Republikantcki, broni zarówno Rublom, aby do pierwszego wrocily gniazda, i zarówno wolność handlu zyskowego dla Kraiu trudni, to ciężko tego pojąć, iak przy takim oświeceniu głosem powszechnym całej publiczności, do takich kroków się

udać można, które na nic więcej się nie przydadzą, tylko że poddanych prowadzą do przekradania zakazanych rzeczy, i urągania się z ustaw Zwierzchności.

W teraźniejszy kalkulującym wieku, kiedy nie łatwo kogostępę, cechą, i samowładnie nadany walor powiedzie, ale w całej Europie handlujący, pieniądze nie iak idealny znak rzeczy, ale według właściwej wagi, i szacunku metalu, iak towar iaki są cenione, i bardziej w tym wewnętrznym, iak w nadanym im od stępla walorze, kursu a; nie maż skuteczniejszego sposobu do zatrzymania monety w Kraiu, iak ten, którego tak przeźornie używa Kommissya Skarbowa uwiadomiac publicznosc o wewnętrznej wartości wszystkich zagranicznych monet, i porównanie

onych z monetą Kraiową; toć przy tak pieczołowitym czuwaniu tey chwalebney Magistratury, nie powinnyby się wkładać w wielkiey mnogości w granicę fałszywe pieniądze, które nam przed dwudziestą kilku lat większą część złota i srebra za blachy i skorupy z Kraiu wyprowadziły, ani też w takim ceny porownaniu zagraniczne Mennice nie łatwo nam monetę do przekucia wyłowia, zwłaszcza kiedy tak iak teraz nasza moneta z ogranicznemi monetami do rownoważności ustanowiona; a ieszcze lepiej, aby swoia moneta choć pół procentu w walorze nad obcą monetę wyniesiona była, to i mimo zakazu nikomu nie przyidzie do głowy, aby z stratą monetę za granicę wywoził. Jak szkodliwe handlowi i przeciwnę spółkowaniu mię-

dzy Narodami te ustawiczne poniżenie w wewnętrznej wartości monety, które od kilku już wieków w Europie się praktykuje, wszyscy rozumni Politycy i Ekonomisci uznawali, i na to bezprawie narzekali; coż kiedy na nieszczęście ludzkie, nayszczęśliwszej rzetelności Narod, do tych kroków jest przymuszony, przez sąsiedzkie monet fałszowanie? gdyż iak się nie dopilnuie w trzymaniu tej równi, to swoje dobre pieniądze straci, a za to skorupy do Kraiu ściągnie. Na przeciwko takiego wylewu w niektórych mieyscach żadna tama nie pomoże, ale go często najlepiej odeprzeć można, równym w tę stronę wylewem upodlonych pieniędzy. Podczas siedmioletniej wojny Pruskiej, Miasto Gdańsk nie mogące się żadnym sposobem od zato-

pu fałszywych pieniędzy obronić, tak wielką mnogość równie niższej monety naprzeciw wystawiło, że ten zalew nie tylko został odpartym, ale też temi pieniędzmi, nawet topielielskie przyległe Prowincye zostały pozalewane. Naysamowładniejszeby nawet rządy nadaremnie się pokusiły, opierania się iakiemu impetycznemu wartowi, albo też walczyć naprzeciwko wkorzonego, a powszechnie przyjętego zdania publiczności, choćby też to zdanie na samym tylko uprzedzeniu się zafadzało. Pokazała to u nas owa powszechna Narodu ewaluacya Czer: Zł: ośmiastowa, choć wszelkiego fundamentu pozbawiona, iedynie na przesądym ocenieniu zafadzała się, przecież ani prawo, ani rządy, przełamać iey nie zdołały, a

dalekoby pożyteczniej dla Kraiu było, gdyby prawodawcze i rządzące władze, wcześnieny temu uprzedzeniu były ulegały, toby nasza piękna i szacowna moneta nie była się za granicę wyniosła.

154.) Ta nieokryślona wolność wywozu produktow Kraiowych za granicę, którey Autor każe uprzętnąć wszystkie przeszkody, ma tak swoje ograniczenie, iak wszystkie inne ludzkie działania; wszak podobno zyskowniej niektóre materiały w Kraiu wykształcić, i resztujące od domowej potrzeby towary dopiero za granicę sprzedawać; gdyż Cudzoziemiec zakupiwszy surowe skóry, wełny, lny, konopie i tym podobne produkta, iak one wykształci, to ich nam w tak wylokieny cenie może odprzedać, że mu pierwszy materiał w

zysku zostanie, a te produkta bez najmniejszego zysku, dla Kraiu szczerą darowizną za granicę wyidą; toć prosty rozum uczy, żeby wywóz takich materyałow, albo zakazać, albo cłem znacznym obciążyć, a wykształconym z nich fabrykatom dopiero wyiscie ułatwić, a podobnych towarów podatkami wniście utrudnić, aby przez to fabrykowanie Kraiowe zachęcać, i rękodzielnie rozmnożyć. Kiedy zaś tych towarów już zupełny dostatek, to można obce zupełnie zakazać; lecz te absolutne zakazy, wcale nie są w moim guście, bo ieżeli przy korzyści nad cudzemi towarami, na przykład dwudziestą od sta, to jest dzieścię na exportacyi surowych materyałow, i drugie dzieścię na importacye fabrykat nałożonych, przy

oszczędzeniu transportów i innych miejscowych awantazach, w takich miejscach, gdzie podostatek jest pierwszych materiałów, takowe rękodzielnie się nie wzmogą, albo ustanowione się nie utrzymują, to już tam musi być utajona fizyczna, albo moralna wada, któreby koniecznie dociec i znieść potrzeba, inaczej przy tak górujących korzyściach, takowe rękodzielnie słabiejące, albo upadające, i w konkurencyi utrzymywać się nie mogące, nie warte są, aby się o nie pokusić, albo na ich trzymanie w kosztą zapędzać.

Gdy na wprowadzenie rękodziół do Kraju tak wiele teraz Osob rozumy swoje smażą, a tyle projektorowskich kuźnię się otworzyło, pomimo uroczego się wyrzeczenia projektorowskiego rzemiosła,

przecię kuszony jestem parę słów nad tą materją powiedzieć, a to tym mniej się mam przyczyny obawiać to wyjawić zdanie, iż za wielkie mam zaufanie w oświeceniu Publiczności, aby te moje marzenia miały do ich przyjęcia pokusić, zwłaszcza że te Projekta nie obojętnego w sobie nie zawierają, bo ani złote góry nie otworzą, ani Golkondskie kleynotowe kamienie nie ściagną do Kraju, ani też wszystkich mieszkańców z bogactw nie obiecuja, tylko szczególnie dążą do jakiegoś skuteczniejszego fabryk w Kraju ugruntowania, nad te wszystkie chwalebne niektórych Panów i patriotycznych Obywatelów usłowania, które po części mało skutkujące, drugie nie wiekuiłą trwałość obiecuja, insze też nie wiele korzyści przyniosły, albo

wcale spełzły. Bez ścisłego badania tych wszystkich przyczyn, które tak zbawiennym dla Kraju przedsięwzięciem sprzeciwić się mogły, to te podobno najważniejsze były, że Planta gruntowna takiego stanowienia rzadko kiedy tak była do wszystkich okoliczności przystosowana, i z względem na wszystkie przypadki ułożona, iak sama potrzeba wyciąga; do tego większa część tych fabryk w Dobrach prywatnych, albo też pod prywatną tylko powagą stanowione były, a przez to pozbawione najwyżzey Praw protekcyi, musiały podpadać tym wszystkim odmianom, pochodzącym z odmiany umysłu, następstwa, i odmiany osob rządzących, a zatym wolność i majątek Enteprenerow i Rzemieślnikow, niczym nie zabezpieczone,

czone, utrzymywało ich w podeyrzliwej bojaźni, ani nic ich nie pociągało do statecznego przywiązania się do swoich nowosiedlisk, a buntowniczy duch tych rzemieślnikow, niemógł się nigdy ośwoić z rządzającym batogiem niektórych Dyspozytorów, i uporczywie od tego stronili, aby sami dla siebie, albo swego potomstwa chcieli być uczestnikami uszczęśliwiającey kondycyi poddaństwa miejscowego, a w tym uprzedzonym mniemaniu wszystkie nawet wielkie obietnice, które im Panowie i Dobr właściciele czynili, uporczywie zawsze w jakimś podeyrzeniu mieli; ztąd się pokazuje, iż w tym stanie, w którym aktualnie rzeczy zostają, nie łatwo któremu nawet z najsilniejszych i dobra publicznego pragnących Panow, gruntowne u-

Uwagi

P

stanowienie wielkich manufaktur się uda, i aby pomyślny początek miał mieć trwałość odmianom niepodpadającą, co chcąc uskuteczyć, potrzeba aby rządząca władza w to się wdawała. Na wprowadzenie tych rękodzielni, obrać po Woiewództwach z Dóbr Rzeczypospolitey, niektóre Miasta, do tego pomyślną zręczność mające, te Miasta Królewskie, czy Duchowne z wolną propinacją, z uchyleniem wszytkiey partykularney władzy, za zupełnie wolne na wszytkie czasy ogłosić, zaś dozór, pieczę, i protekcyą nad temi Miastami oddać Kommissyi Skarbowey; to nie podobna, aby przy tym ścisku zaludnienia w niektórych częściach Europy, ta ponęta nie miała zwać wielką liczbę Rzemieślników, a nawet musiałoby się do nas przy-

błąkać nie mała liczbatych Angielskiego, Francuzkiego, Niemieckiego, &c. Narodu, spekulujące głowy Kupców i Kapitalistów, którzyby takich przedsięwzięciow własnym kosztem się podieli, zwłaszcza przy tak świeżo zdarzoney rewolucyi w Hollandyi, wieleby się znalazło z partyi tych zaciętych Patryotów, w których gnębiąca przemoc własną Oyczyznę im ochydziła; te miłośniki wolności, w obieraniu sobie Oyczyzny nowey, zapewneby Republikantki Polski rząd, nad wszytkie inne rządy obierali, aby tylko dostateczne zabezpieczenie wolności i majątku znaleźli. Namienie tu w krótkości tylko niektórych gatunków rękodzielnie. W Lubelskim są bardzo liczne stada Angielskich owiec, a zatym w przednią wełnę, to Woiewództwo

obfituie, a co więcej, znayduie się w tey okolicy Margiel foluszowy, czyli Glinka mydlaśta, (*Margia fullorum, seu siccis*) zaczyma wszystkie zręczności do mieszczczenia fabryk fukiennicznych, zwłaszcza przy wielkim dostatku materyałów budowlanych, to jest drzewa, wapna, różnych kamieni i opoki, a nawet przedni piaskownik się tam znayduie, żywności są tanie, Wisła wielką podaie zręczność do przywozu i wywozu; Miasta Urzędow lub Kazimierz, nayzręczniejszyą mają pozycyą z wszystkich innych. W Sandomirskim, gdzie tak liczne są Kuźnie, które tak przednie wydaią żelazo, możnaby mieć Stalownie, Drótuciagnie, Topornie, fabrykowanie Strzelby, Broni, Kofs, wszelkiego naczynia i instrumentów; po-

nieważ tam także kopie się Miedź, Ołów, Galman, Kobald, można by tam ustanowić fabrykacye Mosiędzu, Szyferweifu, Bleywastu, i farb bardzo rozlicznych, a do tego można ieszcze warzyć Witryol, Koperwas i Hałun, iako też na wysmażenie z Kisflow, czy Pyrytów Siarki, choć nie wiele znaczącą fabryczkę założyć. W Woiewództwach Bracławskim, Podolskim, Wołyńskim i Kiiowskim, możnaby bardzo znacznie Maydany saletrzane pomnożyć, bo nie tylko że ziemia tych żyznych Kraiów, sama przez się tym gatunkiem soli napoiona, ale też te liczne mogiły, wysypowane różne szafce i wały są iakby umyślnie przygotowane do wylugowania z niej Saletry, szczególnie drew brakuie, ale naywięcej Okolic tak są obfite

w Torfy, żeby nie tylko do tey operacyi wystarczyły, aleby też na niezliczone inne potrzeby służyć mogły za opał, byleby się tylko komu chciało ich kopaniem i fuszeniem zatrudniać. Widzę że rozruchany Patryotyzm pomimo mego projektów się wyrzeczenia, ledwo do wprowadzenia Jedwabniczek, i załadzenia tey od Natury błogosławioney Prowincyi, Morwami, Winnicami, i Oliwkowemi drzewkami nie zapędził, żebym sobie na szczęście nie był przypomniał, że to są tylko moje próżne marzenia, iednak wracam się ieszcze do moich Manufaktur w wolnych Miastach ustanowionych, okazując iakie awantaże Kommissyja Skarbowa takim dziełom bez kosztu swego może skojarzyć. Nayprzód upatrzywszy iaką pewność

i bezpieczeństwo z strony Entrepreneurów. może onym przez swoją powagę ziednać w Kraiu kredyt, a potym prócz innych różnych dopomagań, to ta Patryotyczna Magistratura, zaleceniem wszystkim swoim Celnym i innym Officyalistom, aby potrzebne Materyały dla tych Manufaktur w swoich okolicach skupowali, aby z gotowych fabrykatów przy Celnym Komorach trzymali składy, i one sprzedać starali się, bardzo skutecznie takie przedsięwzięcie wspierać może, a to bez wszelkiej expensy i zbytniego zatrudnienia.

157.) Nie wiem komuby się mogło udać to przemyślenie. Komór naszych, aby na jego upewnienie Autor z iakimkolwiek pozorem prawdy mógł wnosić ową ogromną wielość wina kontrabando do

Kraiu wprowadzoną, iak w przepisaney Nocie z gatunkiem niezawodności to twierdzi, bo pisać domyślnie na samym mniemaniu, sama roztropna rozśądność nie powinna pozwalać. Mieszkając w pobliżności tego winnego Kordonu, nawet śladu tego przemycenia dostrzedz nie mogłem, tak teraz są wszystkie szlaki strzeżone, a na pochwałę naszych Celników, trzeba powiedzieć, że w przetrząsającym Rzemieśle, wszystkich Zagranicznych trzęsikielczonków przechodzą, tak się w tym kunszcie przeciwili, iako z doświadczenia upewnić mogę, iż przy moich podróżach, daleko mnie ścisley zrewidowano na Polskich Komorach, iak na Zagranicznych mytnicach, gdzie najczęściej samym parolęm uczciwego człowieka się kontentowano.

159.) Nie mając żadney zapewnioney wiadomości o exportacyi i importacyi rzeczy, które z Kraiu wychodzą lub wchodzą, i o ich wartości, nie mogę też nic decydującego nad równoważnością handlu, i w którą stronę szala tej wagi jest nachylona, powiedzieć; zaczym tej pewności pozbawiony nie mogę Autorowi zaprzeczyć, żeby nie miało coś więcej pieniędzy z Kraiu wychodzić, iak wchodzić; lecz że się naszemu Autorowi w swoich rachunkach omyłki przytrafić mogły, zaczym też nie powinien mi mieć za złe, że przyuczony do Matematycznego rozbierania rachunków, bez dołożonych dowodów niezawodność jego kalkulacyi okazujących, o tym zapewnieniu, że z Królestwa Polskiego na dziesięć millionów wię-

cey wychodzi pieniędzy, iak wchodzi, mocno powątpiwam; bo jeżeli cała masa naszej gotowizny, ledwo sto millionow dochodzi, iak sam Autor twierdzi, to oczywisty rachunek, że w przeciągu lat dziesięciu, i jednej złamaney babki w Kraiu zostać się nie powinno, a że to mniemanie na czystey chimerze jest załadzone, to już wyżej obszernie okazałem. Z tego zaspokojenia trosk o zupełne wyplenienie pieniędzy Kraiowych, wcale nie wypływa zaniedbanie zabiegów do przeszkodzenia, aby się Kray z dostatku nie wyniszczył, i owszem pieczołowite rządy powinny temu trwoniącemu marnotrawstwu Narodowego majątku, ile możliwości przeszkadzać, i wszelkimi siłami starać się pomnożyć Kraiowe bogactwa, tak przez wciąż-

gnienie pieniędzy Zagranicznych, iako też przez nayrzeźwiejszą cyrkulacją wewnętrzną, a zatym wskrziesić przemysł, wzruszyć i utrzymywać iak nayobrotniejszą w Narodzie czynność; tak ruchawę obroty przy pomiarkowanej oszczędności, i w przepychu skromności są nayskuteczniejsze frzodki do zapobieżenia ostatecznemu zubożeniu, równie nieszczęśliwe iak zbyt wielkie bogactwa zazwyczaj do dziko barbarzyńskiego zbytku prowadzące, które zgubiły Kartagińską, Rzymską, i inne Rzeczypospolite, przez które Portugalia i Hiszpania znikczemiała, a Holandya nikkczemnieje; przecie my nie jesteśmy takimi marnotrawcami, iak nam Autor wyrzuca, wszak pomimo prywatnego zadłużenia, które na szczęście dla zniszczone-

go kredytu, nie jest ieszcze tak bardzo wygurowane, w publiczności podobno od wszystkich Narodów, naymniey Narodowego długi mamy, wszak to co naybardziej teraz figurujące Państwa, iakiemi są Anglia i Francya winny, przechodzi prawie imaginacye, i ledwo iuż nie przewyższa wartość całych tych Państw, wszak przy szcuppłych dochodach wydatki nasze tak są okryślone, że nam się ieszcze przy każdych rachunkach, coś w Skarbie zостаie, toć nam nie zaraz do deklarowanego bankrotu przyiść może, prócz tego w stanie naszej słabości zbyt wielkie bogactwa, i zgromadzone Skarby, byłyby dla nas wielkim niebezpieczeństwem, bo to są zbyt łakome rzeczy, nie tylko z strony złodzieiów i rozboyników przywa-

tnych, różnemi ukrytemi zdrađami i chytrym czuwaniem na to dybiących, ale też z strony.... trzeba się reszty dorozumieć, bo niebezpieczno o tym ani mówić, ani pisać.

160.) Muszę tu znowu z okazji namienionego uwolnienia od poddaństwa, i domaganych przez Autora różnych fabrykat, osobliwie płociennych do dopełnienia moich Uwag, nad tym Artykułem iuż powiedzianych, się wrócić; osobliwie co do robienia płocien. To fabrykowanie nie może się pomyslnie pomieścić, tylko w bardzo zaludnionej okolicy, gdzie od pierwszej potrzeby rolniczych robot, zостаie dosyć rąk do obrabiania włókna, i uprzedzenia go do tkackich warsztatów. Łatwo się każdy domyśli, że do tego przedzenia nie mo-

żna użyć tych zgrubiałych od ciężkiej ziemiogrzebnej pracy rąk, ani tych, które od frogiey niewoli zupełnie już są opuszczone i zgnuśniale, gdyż z takiego przedziwa chyba na wory byłoby zdadne płótno; zaczym takowe manufaktury tylko w ludnych Miastach, lub ich pobliskości mogą być przedsięwzięte, albo też, tam gdzie wśie i rolnicze osady, tak są zaludnione, że znaczna część ludzi nie znajdzie już dofyć roboty, i żywiącego zarobku, bo natak szczupłszyński przynoszącą pracę, nie można drogich sprowadzać Cudzoziemców, chyba tylko niektórych tych robot nauczycielów, albo też maystrów do warsztatów, do blechu, magli, kolandry i inney przyprawy. Gdzie u nas tak są ludne okolice, tego nie wiem, chybaby do tego dali się u-

żyć poczciwi Zydkowie, i ich ulubione Zydowice, bo ten płodny Narod, tak się w niektórych okolicach rozmnożył, że się samemi szachrami wyżywić nie może. Nie możnaby z większą korzyścią dla Kraiu wypełnić od praw natury wymaganą sprawiedliwość, iak przy tey okazyi, każdą familię tych starozakonnych tułaczów, która swemi własnemi rękami uprawi pewną wielość włókna, i one w przepisanej cienkości uprzedzie, i na całą przyszłość uprząść przyrzecze, udarować Incolatem, i uwolnić ią od uciążliwego pogłównego, i aby już w podatkowaniu z Chrześcijańskiemu niższych klas poddanemi Rzepltey porównani byli. Możeby ci Zydkowie nawet tak iako w tym staropolskim Kraiu, któremu wykwinna polityka przy

podgarnieniu Hiszpańskie imię nadała, do roli się nawet wzięli; ale przy nadawaniu im pewnych praw i swobod, potrzebaby im potężnych wyznaczyć protektorów, gdyż ten niewierny lud nadto podeyrzliwy, aby miał zaufać Panom, właścicielom, lub rządcom Dobr, w którychby się sadowili, a przy stanowieniu Rękodzielni w Kraiu, młodź Żydowska przez preferencyą powinnyby być brana do nauczania się Rzemioł, przez to nie tylko zatrzyma się do pracy przyzwyczajone ręce przy rolnictwie, ale też te próżnujące Żydowskie ręce do pożyteczney roboty się obroci; przy takich rękodzieln wprowadzeniu, byłaby także właściwa pora, dla Panów i Dziedziców użycia wielkomyślney ludzkości, i udarowania wolnością każdą chłopską familią

milią, która pewną wielość lnu wyprodukuje, włókno uprawi, i uprzedzie w przeznaczoney cienkości, zaręczam za to, że całe gromady do razu uwolnić nie przyjdzie, za tych zaś, których się tym sposobem uwolni, upewniam, że żaden ze wsi nie poydzie, poki takowy Dziedzic panować będzie, i dopoki taki nieobyczajny Podstarośtka samodzielną swoją Jurysdykcją batogiem nie zasądzi. Za takie lub inne zasługi nadana wolność, ani żadnego zamieszania w Kraiu nie uczyni, ani liczbę włoczegów nie pomnoży, bo tylko takim udzielona będzie wolność, którzy warci być wolnemi; a ci którzy dla niedołężności, gnuśności lub rozwięzłości tej szczęśliwości nie dostąpią, nie mogą nawet na niesprawiedliwość narzekać, bo niech te wzory dobrych

rolników naśladowią, to i oni tych swobod uczestnikami zostaną; ale czy nasi Panowie zechcą się do tego przychylić? to jest inna kwestya, której rozwiązać nie mam powołania.

160.) To jest żadnemu powątpiewaniu niepodległa prawda, że każdy czynny współczłonek towarzystwa, bądź jakiegokolwiek stanu, przez swoją pożyteczność daleko powinien być szacowniejszy dla każdej Rzepltey, iak najświetniejszy próżniak; ztym wszystkim w tym stanie, w którym aktualnie rzeczy zostają, nie przyzwoicieby było wyższych stanów osoby do niektórych wzgardzonych robot pociągać, choć też te działania szczególne przez niesprawiedliwe uprzedzenie w pogardzie zostają, zaczym też nieprzystoynieby było, żeby za radą Autora, Szlachcic bez utraty Szlacheckie-

go imienia, udawał się do tych upodlonych poniekąd rzemieślni, iako to: szewstwo, kuminiarstwo &c. boć temu wszędzie dystyngwowanemu i czczonemu stanowi, potrzeba zostawić nawet przy największym ubóstwie, iakąś iskierkę powagi; i nie pozbawiać go tego honoru, któreń go od niższych stanów charakteryzuie; przy zupełnym zaś poniżeniu nie widzę wcale potrzeby, troskliwego zachowania Imienia, Herbu i zaszczytu Szlacheckiego, i zapewne kiedy skromney pocziwości wstydliwemu Szlachcicowi do tej nędzy przyjdzie, to zapewne sam się zrzecze tych zaszczytów, aby poważne iakie imie nie upodlił; wszak prócz cechowych niektórych grubych Rzemiośln, zostaje dla Szlachty służba Woytkowa, Rolnictwo, Handel

(oprocz kramarzenia, którego bym nieraddopuszczał) Scyencye wszystkie, Literackie nauki, a do tego wszystkie wolne sztuki i kunszt, a nawet niektóre poważniejszye Rzemiosła.

161.) Nie znając położenie Chorodnicy, ani te rękodzielnie, które tam mogły być wprowadzone, i potym zatraczone, nie mogę też wchodzić w roztrząsanie pa-tryotycznej proźby, za przywrócenie fabryk do Tronu zanieśionej, i która mi tym mniej potrzebna się być zdaie, im ten nasz dobry Król skłonniejszy do zafundowania, popierania i utrzymania tego wszystkiego, cokolwiek tylko Kraiowi może przynieść iakową korzyść; nieochybnieby i bez tak gorliwego żądania Autora, ten million i więcejby było na to położone, gdy-

by z wszystkich stron, Tron otaczające liczne potrzeby tego dopuścili. Niewiem czy się znajduie iaki zakat w Kraiu, gdzieby nie było śladów dobroczynney szczodroblowości Królewskiej; wyliczybym nie potrafił te wszystkie struktury, budowle, i inne dla publicznego pożytku wystawione dzieła i fundusze, które ten Król Filozof, ludzkości sprzyjający, swoim kosztem nie wystawił, albo do nich się znacznie nie przyłożył. Pod Mogiłą w Krakowskim, z znacznym kosztem tego Monarchy kopano na sol przez lat kilka, do tey także kompanii co w Chęcińskim pod Rączkami soli szuka, tak iak i do tey kompanii, która Góry Olkuskie od tylu lat zarzucone na nowo otwiera, i kruszce na pożytek Kraiowy dobywa, Kassa Królewska się

przyłożyła; w Miedzianey Górze pod Kielcami, kosztem Królewskim dobywają miedziane, ołowiane i innych metalów i półmetalów Krużce, z którey miedzi już mamy troiaki i grosze, a za czasem ta miedź może dostarczać na inne potrzeby, gdyż się także w innych miejscach tej okolicy dostatkiem znajduje; w tejże Miedzianey Górze, także warzy się Witryol. Zaraz na początku Panowania za staraniem troskliwego o pomnożenie kunsztów Króla, stanęła Kompania rękodzielna, ale że ta fabryka w Warszawie umieszczona była, to przez drogosc pierwszych potrzeb i przez znarowienie Rzemieślników, którzy najpośpolitszey swojej roboty, ceny znaleźć nie mogą, fabrykaty w konkurencyi z tańszemi towarami utrzymać się nie mogły, a

zatem ta Rękodzielnia, tak iak i fabryka faiankowa upadła; to nie jest winą Monarchy, gdyż kunszt, mistrzostwo rękodzielne i wiadomości Entrepreneurowskie wcale w polityczne nauki do rządzenia potrzebne nie wchodzą. Przez cały przeciąg swego Panowania nie przedstawiał ten dobry Pan, wszelkimi usiłowaniami przemysł wkrzeszać, i pracowitość zachęcać; napominania, pochwały, nadgrody, dyfunktorya, i wszystkie sprężyny pobudek, ten Monarcha poruszał, aby tylo obroty Narodowe orzeźwić, i iak narychawszemi uczynić. Przy początkowym solowarstwie pod Buskiem w Wislickim, widziałem z iaką interesselowaną ciekawością ten N. Pan zasiagał wiadomienia, i zainformował się o najmniejszey manipulacyi, z iaką

spuszczającą się łagodnością do nay-
podleyszego Rzemieślnika i robo-
tnika, wszystkich do cierpliwey
pracy i skutecznienia przedsięwzię-
tego dzieła zachęcał, i hojnie ob-
darzał, a chwalebna ciekawość wi-
dzenia i poznania wszystkiego, nie-
ochylnieby tego Monarchę przez
naygłębsze szczyby była wprowadzi-
ła w podziemne pieczyśka, gdyby
czuła troskliwość o cały Kray oca-
lające szacowne zdrowie dobrego
Króla, przytomnych Osob się te-
mu przedsięwzięciu, aż do upor-
czywości nie sprzeciwiała. W Pań-
stwach Dziedzicznych życie Mo-
narchy nie może być tak powsze-
chnie interesujące, gdyż nayeżę-
ściey Następca czasem już z uprzy-
krzeniem sobie na tę odmianę cze-
ka; w Elekcyjnym zaś Państwie,
gdzie prawie każde Bezkrólewie

mniey więcej okropne sprawuje sku-
tki, iakaż pobudka do troskania się
o zdrowie i życie Panującego Mo-
narchy, zwłaszcza kiedy te wszy-
tkie ma cnoty i przymioty co nasz
dobry Król?

165.) Ze wiele bardzo usiłowań
prywatnych, na wprowadzenie ia-
kich manufaktur nadaremne były,
temu nawet dziwować się niemaż
przyczyny, gdyż wielu Instytuto-
rów nie mający żadnego obeznania
z tym rodzajem działań, żadney
dokładney planty takich ustaw
formować nie umieli, a zatym często
bez zapatrywania się na obfitość,
lub niedostatek potrzebnych mate-
ryałów, na trudne czy łatwe fabry-
katów odbycie i inne okoliczności,
na ślepo takie przedsięwzięcia stano-
wili; nie którym na dostatecznym
wątku i kredycie do skutecznie-

nia tych zamiarów zbywało, zaczęły zbyt wcześnie łożone summy chcieli odebrać, i często dali to zaraz w początkach Manufakturystom poznać, że nie są sprowadzeni dla tego, aby co zarabiali, albo dla iakiey Kraiowej korzyści, lecz szczególnie aby właściciela zubożać; inni choć też z dość łagodną ludzkością z Rzemieślnikami się obchodzili, przecież następcom nie wiązali ręce, aby się nad temi nowosiedlcami pałować, i ich ucieszyć nie mogli, ale ich bez najmniejszego zabezpieczenia prawnego, na los dependujący od humoru mieyscowego samodziercy; zostawili, niewspominając innych licznych błędów, które zaraz w początku tych stanowiąc popełnione bywały. W niektórych mieyscach nayprzód turbowano się o rzemie-

ślników, a iak ich liczbę znaczną sprowadzili, nie mało się temudziwowano, kiedy się ci Manufakturzyści spytali: czym i z czego, mają co zrobić? a że nad wszelkie spodziewanie, z niczego nie nie umieli robić, dopiero po materyały, po naczynie, do stawienia gmachów i warsztatów się udawano. W tym stanie widziałem początki sukienniczey manufaktury, gdzie Sukiennicy Postrzygacz i Farbierz, ani tych wszystkich potrzeb z sobą nie przywieźli, ani też kapitały na życie dostarczające nie przynieśli; nim tym czasem wełnę skupowano, warsztaty, kołowrotki &c. sporządzono, a naybardziej to ogromne narzędzie Postrzygacza i Farbierza wystawiono, potrzeba było przez półroku rzemieślnikowi dać strawnę, któren nie miał roboty, a

by się nienudził, poszedł na gospodę, i tam grą, kuflem, i muzyką się bawił, a przez tak długi przeciąg, tak od roboty odwykł, że kiedy go do warsztatu przywołano, to ręka zamiast rzucania czołenka, przez osnowę, wszystkie poruszenia czyniła ciskania kuli do kręgli, a nogi co miały podnóżki przebierać, to formowały taneczne płąsy, a tu przy tak przykrey robocie, po próżnowaniu, lukiennikowi narobiony dług nad karkiem ciężał, i wielu do tey rozpaczey przywiodł, że wszystko porzucili i pouchodzili, a tak fabryki poustawiały, summy łożone poprzepadały, i rzemieślnika na zawsze się zgubiło, bo nayczęściey potym, na włoczęgę, i kultayskie się udał życie.

Prócz wystawionych Kuźnic i wprowadzenia tyle Fabrykantów i Rzemieślników przez sławnego Ministra, Wielkiego Kanclerza Małachowskiego, fundatora Miasta Końskich, godne wdzięczney pamięci fundacye, które Kraiowi ozdobę i korzyść, a poblížszym mieszkańcom wygodę i znaczny pożytek przynoszą, gdyż na swoje produkta zawsze tam zyskowne znayduią odbycie, to niewiadomo mi, aby ktò mógł w wyższym stopniu byđż natchniony duchem dzieł takowych, iak ten czynny Obywatel, ktòren z Wioski Przysuchy, tak przystoyne zrobił Miasto; ten za rozporządzeniem iednego fabryk-maystra, tak poprzednie wszystko przygotował, że kiedy pomimo fanatycznego wyklinania, za zarażenie Kraiu Heretykami, i któ-

rzy tylko robić, a kruszące medytacye czynić nie umieli, razem z Szląska sprowadził dwadzieścia cztery familie; każda z nich nie tylko mieszkanie, warsztat, narzędzie i materiały do roboty potrzebny, już gotowy zastała, ale też potrzebne sprzęty domowe, leguminy i inne żywności, a nawet na tarczenie grochownicy, lub inną podściółkę znalazła. Takim rozporządzeniem mogła się utrzymać ta fabryka, i fundatorowiłożone koszty sowicie nadgrodzić; iakoż po dziś dzień Rzemieślnicy w tym mieście się utrzymują. Te przykłady ukazują, iż i do podobnych ustąnowień, potrzeba coś więcej wiedzieć, iak wytworne napisanie dyspozycyi Ekonomiczney, albo Krafomowskiej perory powiadanie.

165.) Nim można przystąpić do zakazania Zagranicznych towarów, tak tych pierwszey potrzeby, iako i tych które wygoda i przyśtoyność w potrzebę obróciła; potrzeba mieć wprzody podostatkiem takich rzeczy w Kraiu, a te w równey, albo przewyższaiącej doskonałości Cudzoniemskich towarów fabrykowane, i kilku procentami taniej sprzedawane, to te cudze fabrykaty w konkurrencyi utrzymywać się nie mogą, i same przez się z Kraiu zniknąć muszą. Przesądna zaś predylekcyja do tych cudzych rzeczy, prędzey wyszydzeniem, iak temi gwałtownemi zakazami wykorzenie można. Wcale nie ma się czemu dziwować, że wchodzą do nas takie towary, których fabrykowanie sztuczne, wytworne, a dla niedostatku rąk, o-

choty i przemysłu przytrudne; ale cóż nato mówić, kiedy tak ciężkie rzeczy wprowadzamy, iak są marmury Szwedzkie, kiedy sami lepsze w naszych górach mamy; że z Gdańska zwożemy skorupiastrą lichą dachówkę, którą lepszą na miejscu możemy robić, zwłaszcza kiedy Gdańszczanom do wypalenia tych skorup drwa dostawiamy, albo że z Hamburga Pekiełfleysze z naszych własnych wołów odkupujemy, i one na Komorach cudzych opłacamy; wstrzymuję się nad tym artykułem iaki wyrok dołożyć, bo zapewneby nie był bardzo podchlebny.

166.) Ta od naszego Autora wymagana ustawa, aby Urzędy naszych Miasteczek, miały zlecenie przetrząsać Kupieckie bryki przejeżdżające, zapewneby nam
wewnę-

wewnętrzny szczupły handel, do szczeru wygubiła; nappocziwszy Kupiec, któren chętnie włożone Cło od towarów opłaca, dla uniknienia tej szkodliwej towaru mniącey i plamiącey przetrząski, często kilkadziesiąt mil obieżdża, a tak na przemiany Pruskie i Cesarfskie Kraie omiiają, aby się uchronili tych przykrych rewizyi; cóżby dopiero z przednieyszymi towarami się stało, żeby ich rolnicze ręce opuściwszy dopiero widły przetrząsały, i iakieby decyzye nad pozwolonemi, lub zakazanemi rzeczami stały od takiego lyczakowego Magistratu, zwłaszcza zaraz po posileniu się żytną kawą; czyby nieborakowi Kupcowi płótno za batyst, a plisze za akfamid nie pokonfiskowano? T go zaprzeczyć nie można, że dla pro-

Uwagi

R

pinacyi, wieleby ztąd korzyści przybyło.

Chwałę powolność naszego Autora, że się chce z kontrabando towarami łagodniey odchodzić, iak się z niemi N. Cesarz Jmć obchodzić każe, i że zamiast niszczonego spalenia, te rzeczy chce nazad za granicę odprzedać; ale nie wiem czy mu wiadomo, że niesprawiedliwość niektórych rządów, do tego stopnia doszła, że własnym fabrykatom, nawet powrot do rodowitego gniazda bronią, zaczyn zamiast zyskania połowy wartości, możnaby ieszcze coś strofu dopłacić, albo na festunku taczkowym spacerem się zabawić.

166.) Wino może być wprawdzie wszędzie zatrzymane, i nie tylko Urząd Mieyski, ale też i każdy Wójt na wsi o Kwit się za-

pytać może; lecz iak te 60. od sta mają być ustanowione, i iak wino przewozem pomęczone, ma być bez pokrzywdzenia Skarbu, lub Kupca otaxowane, tego dociec nie mogę.

167.) Te wszystkie wielkietrudności oszczędniczego prawa, tak skutecznie ułatwiwszy, przystępuje nasz Autor już do najłatwiejszego, iak mówi punktu, to jest, do ubioru Damskiego; moim zaś zdaniem tuby dopiero był sek najtwardszy; nam mężczyznom (Adonifow i towałnianych Rycerzów wyiawfzy) nie łatwiejszego iak te okazałości i piękrenia w stroiu odebrać, bo mamy w nadgrodzie tyfiączne zabawy i zatrudnienia, dostoiensstwa, urzędy, nauki, i tym podobne rozrywki, które nas dostatecznie zatrudnić, i od tego mę-

skiej płci niepotrzebnego piękrzenia, oderwać mogą; kiedy piękna płeć przy wrodzonym instynkcie podobania się, tych podchlebnych dla ambicyi rozrywek pozbawiona, naturalnie od tego natchnienia, musi być uniesiona. Z jaką łatwością jednomyślnie się bez prawodawczy ustawy na Sejmikach zgodzono, na rzucenie ozdobnych Szlif od Mundurow, a z jaką statecznością tę uchwałę wypełniamy, że nawet jeszcze do żadnej trzpiotowatej głowy nie weszło, wyszukania zarzuconego ornamentu, aby tą nowością się dystryngować, tej stateczności podobno bez pokrzywdzenia umysłu Damskiego, od tej lubey płci spodziewać się nie można; bo jeżeli Autor bez względu na trwałość, ma szczególnie w myśli momentalną rewolu-

cyę, to się chętnie z nim zgadzam, że nic łatwiejszego być nie może, iak wpędzić w entuzjazm patryotyczny niewieście umysły; czy zaś w przednieysze i nayspoważnieysze przymioty tej płci wchodzi nieodmienna stateczność? tego zaprzeczyć nie śmiem, a twierdzić także nie mogę; nawet nie mogę zapewnić, czy raz przyjęta oszczędnicza prostota w stroiu, wytrzyma naprzeciw tentacyi mod Paryzkich, i żeby ta patryotyczna nowość wzgarda, miała się rozciągać do zapatrzenia się z obojętnością na te Lalki, które nauczyciele gustu z tej stolicy piękności, z taką powagą i tak ferio peryodycznie do Anglii, Niemiec, Włoch, i aż do Moskwy, iakby naysważnieysze ekspedycye wyprawiają, żeby choć tylko mimo ią-

zdem ubiór tego posążka znaleziono, że piękny, śliczny, ładny, gustowny, i jednym słowem precudowny; podobno tey stoickiey oziębłości, nad takimi eudami nie w naszym wieku szukać potrzeba, mało kiedy słysząc z pięknych ust pochwały, zalety, admiracyi i podziwiania wyrazy, prócz nad rzeczonymi pięknościami. Bardzo żałować muszę pracy naszego Autora podjętey, w napisaniu tak pathetyczney do Dam perory, która od tych Dam, których Autor z precudnego gustu w stroiu wychwala, (e) że w tym wszystkie Na-

(e) Nie tak pięknymi zabawami, iakimi są wyborne stroje, musiały się zatrudniać Damy Amerykańskie; kiedy *Marquis de Chatellux* podczas ostatniey wojny przejeżdżał Północne Prowincye tey części świata, zastał u Pani *Beech* 2400. grubych kofzul,

rody celuie i przewyższa, czytana nie będzie, a nawet od osob wytwornego gustu czytana być nie powinna, gdyż całe to dzieło

które ta godna córka sławnego *Franklina*, wraz z zacnieyszymi Obywatelkami miasta *Philadelphii*, uszyła dla obrońców wolności prostych żołnierzy, którzy dla niedostatku ięszcze własnych rękodzielni, i przerwanego z materjami odzieży handlu, na wpuł goli, ochoczo w polu bronili swego Kraju i wolności, a przecież ten podróżnik (choć manierny Francuz) wychwala tę grubą robotę tych Dam Amerykańskich, i one do dawnych Spartanek i Rzymianek przyrównywa; toż podobno ta część naszych Dam, która się bardziey domowym gospodarstwem, edukacją dzieci, ratowaniem chorych, i tymi podobnemi czynnościami, iak strojami zatrudnia, nie bardzo się zafraśnie, że z tego powodu partycypować nie może, tey pochwały daney wybornemu gustowi w strojach, zwłaszcza jeżeli przyrodzoną pięknoscą mogą się obeysć bez tych kunsztownych piekrydeł.

naszego Autora, nie zawiera w sobie ani romanfowych awantur, ani dowcipnych powieści, ani ładnych wierszykow, ani osobliwych nowinek, zgoła niczego z tego, co przyjemnym i zabawnym nazwać można. Jakże można rościć tak dziką pretenzyę, aby tak smutne rzeczy czytane być miały; zostawmy tak nudną zabawę ponurym Anglikom, gdzie nawet kobiety niektóre tym patryotycznym entuzjazmem zachwycone, zabawy swoje na politykowaniu zakładają. Wcale nie powątpiewam o Republikantckim duchu znacznych naszych Obywatelek, i zarówno z Autorem wychwalam ich czułość nad losem Ojczyzny; ciekawy jednak byłbym wiedzieć liczbę tych Patryotek, któreby uczyniły były w tym okropnym razie, wsipa-

niałą offiarę swoich kleynotów, złota, srebra i przednieyszych swoich stroiów, na okupienie Ojczyzny tym haraczem, gdyby się do zbierania tego był znalazł poborca, i gdyby tym okupem było można chciwość naieżdników Kraiu zaspokoić.

171.) Gdyby w Francyi wszyscy właściciele nie mieli więcej nad 600. millionow liwrow dochodów, a te wszystkie na podatki obrócić musieli, zapewneby już dawno byli, albo pod czas ciężkich lat od głodu poginęli, albo z tak uciemiężającej Ojczyzny, na wszystkie krainy świata się rozbiegli. Nie potrafię wyrachować dochodów Obywatelów tego Państwa, które mieć mogą z famych gruntów; ale gdyby też cała ta ogromna summa 600. millionow liwrow

z samey tylko roli wybierana była, tedy może do 10. liwrow na jeden morg naszej miary przypadło, bo Francya do 60. millionow morgow Chelmińskich urządza nay roli mieć może, a zaś jedno na drugie rachując, po odtrąconym siewie w tym Kraiu, każdy taki morg do 30. liwrow uczynić może, w to prawda wchodzi naiem robotnika dla tego, co sam ten grunt nie obrabia, toć wszystkie grunta tego Królestwa około 1800. millionow liwrow dochodu rocznego czynią, a przecię ledwo połowa dochodow publicznych z gruntow są wzięte; bo Cła z tak ogromnego handlu, dochody z osad w różnych częściach świata, Cło exportacyi różnych fabrykat, pieniądze z sprzedaney soli, i inne niezliczone podatki, nie mały w tey summie o-

gólny czynią artykuł. Wiem ią, że niektórzy Ekonomisci, iako też nasz sam Autor, wszystkie te gatunki podatkow na końcu o grunta opierają, i te wszystkie Kontrybucye tak zważają, iakby z ziemi samey pochodziły, jednak moim zdaniem należy tu rozróżnienie uczynić między produktami, które sama powierzchnia płaszczyna ziemi wydaie, i które iedynie w te podatki wchodzi, które się na łany i morgi nakłada, i tych które z wnętrzości ziemi dobyte bywają, iak to kruszce, półkruszce, farby, kamienie, salia, bitumina, a nawet dochody w rybach, ieżeli płaszczyny wod w rachunek morgow nie wchodzi; do tego te wszystkie fabrykaty Kraiowe, które się z Kraiu wyprowadza, ieżeli iaką opłackę dają, i ci

Rzemieślnicy co takie cudze roboty robią, jeżeli z swoich domów, lub ośob co płacą, iako też te Kupy co przewozowy handel między obcemi Narodami prowadzą, a także iaki podatek dają, toć takie podatki i innych wielu, których nie podobna wyliczyć, nie zasadzają się na gruntowej płacizczyźnie.

174.) Lubo w famey rzeczy to zdanie niektórych ździerców, że podatek dobre mienie Obywatelów powiększa, jest fałszywe, iednak w pewnym okryśleniu ma też coś prawdy w sobie. Niech rządca iakiego gnuśnego i dzikimi produktami natury żyjącego Narodu, o-nego do podatku przymusi, a te dochody na poprawienie gospodarstwa, i zachęcenia do roboty obróci, to ten ubogi Naród wpręt-

te się z bogaci. Utwórzmy sobie iaką osadę, żadnych podatków nie płacącą; z dwóch tych okoliczności iedna się ziści: albo mieszkańcy są gnuśni, i w tym przypadku zostawiają bogactwa ziemi, w tym początkowym łożysku, gdzie ich natura ukryła, i tyle tylko produktów wyprowadzą, ile na niedoleżne potrzeba życie, a w tym przypadku i bez tey podatkowej uciążliwości, ten Naród się nie z bogaci, takimi są niektóre dzikie Ordy; albo te mieszkańcy są przemyślni i pracowite, a przy tych przymiotach bardzo wiele produktów nad pierwszą potrzebę wyprowadzą, a te zamianą dadzą, za inne rzeczy wygody lub przepychu, i tym sposobem utworzą sobie nowe potrzeby, ci choć tym sposobem się z bogacą, przecież nie

nadto mieć nie będą, gdyż i zbytek stanie się potrzebą, ponieważ na szczęście dla rodzaju ludzkiego, mała zawsze będzie liczba tych łaskomych skąpców, co martwe skarby zgromadzaia, szczególnie dla tego, aby onych stróżami byli. Dobrze rozmiarkowane lekkie podatki łożone na poprawy Ekonomiczne, i na utworzenie nowych bogactw, przez żwawą cyrkulacyą, orzeźwią wszystkie czynności Narodowe, czynne ręce do pracy zachęca, tak iak wymuszony podatek leniuchow do pracy przyniewoli; z tych powłzechnych kładek Miasta, Porty, Kanały, drogi, rękodzielnie, flotty i tyśiączne wspaniałe pożyteczne dzieła wystawione bydz mogą, czego prywatne dostatki uskutecznić w osobności niezdolaią. Kiedy ieszcze

wyższa Burgundya (*Franche Comté*) do Imperyum należała, obywateli mało płacili, a byli gnuśni i ubodzy, iak zaś Ludwik XIV. ten Kray zawoiował, i tyrańskim zdo- bycielów zwyczajem podatkami obarczał, przymuszani byli mieszkancy wyisć z swego letargu, i do pracy się rzucić, zaczym potym większe podatki z większą łatwością wypłacali, iak mnieysze, i ponieważ lepiej się mieli. Bogdayby jednak ta maxyma nigdy nie była użyta, bo w rękach chciwego lub marnotrawnego despoty, zarówno uciemieźliwą będzie!

Wielką prawdę powiedział JJ. Rousseau, że nie idzie o to, wiele poddany płaci, tylko o to chodzi, czy ma na to dostarczaiące dochody, i czy ten podatek nazad się do niego wraca. Uważałem w wielu

mieyscach, że chłopci nie wielkie pańszczyzny robią, i nic nie płacą, a przecie lud jest nędzny; to ztąd pochodzi, że niema czym co począć, bo przez ubóstwo, ani bydła dostatek, (zatem brak nawozów) ani potrzebnych sprzętów, a często nawet zasiewów potrzebnych niemaż za co kupić; tych ubogich Wieśniaków, w bydło, w owce, w pszczoły, w sprzęty i zasiewy zapomogliży, i w iaki kapitalik w proporcji przemysłu i zabiegów na uprawienie i dobywanie roli, i na iaki wieśniacki handel opatrzywszy, i dalekoby więcej płacić mogli, i lepiejby się mieli. Wyżey namieniony Autor rozsądnie powiedział: że łatwiej, millionem drugi million, iak z niczym pierwszy talar zarobić, a do tego bardzo dobrze, żeby pracowitym rolni-

ni-

nikom nastreczyć zarobki, żeby i pod czas próżniącey w rolnictwie pory, mogli z wyróbków co zyskać. W Francyi za Ministrowstwa Kolberta, iedna Prowincya przekładała ostatnią swoię nędzę, i że nie była w stanie zapłacenia podatków z dopraszaniem się o ulgę w tey uciążliwości, ten naybiegleyszy w wiadomościach skarbowych Kame-ralista, wcale nie był skłonny do opuszczenia tey okolicy podatków, ale natychmiast posłał kilkakroćsto-tysięcy liwrów, za które w tey Krainie kazał kopać kanał do spławu, a rozrzeźwiona przezto cyrkulacya, znacznieyza konsumpcya, a przezto zyskowny produktów odbył, i zarobki mieszkańców około tego dzieła, tak te okolice zapomogły, że i podatek z łatwością

Uwagi

S

zapłacono, i majątek Kraiowy się powiększył.

177.) Wszystko to co tu Autor w materji podatowania przekłada, jest tak rozsądnie napisane, że oprócz należytey pochwały, prawie niemaż co dołożyć; według mego zdania iednak nie podobno nigdy, aby w powszechności iednakowy podatek z sprawiedliwym wydziałem, mógł być ułożony; w Tartaryi tylko gdzie wszyscy zarówny z rolnictwa i bydłochowu żyją, takowe iednostayne podatowanie ma w sobie w proporcji równości stanów coś sprawiedliwego, w swoim wydziale; wszyscy mieszkańcy z zbiorów przychowków, zarówny Chanowi rocznie dzieścinę oddawiają, tak chłop iako też Murdzowie, z tą różnością: że chłop oddaie podwoyną dzieś-

cinę, to jest iedną Kraiowemu, a drugą gruntowemu Panu, to jest Szlachcic Tatarski z swoich własnych i swych Rolników zbiorów przybytków, tę daninę Monarsze daie, a dla siebie od tychże w iego gruntach osiadłych rolników; drugą dzieścinę bierze; iuż potym każdy od zdzierstw dalszych wolny. W cywilizowanych zaś Narodach, gdzie tak wielka różność stanów i kondycyi ludzi, i taka różnaitość dochodów z różnych funduszów, działań i obrótów, sama potrzeba wyciąga, aby też i podatki stosownie rozgatunkowane były. Tak rolnik iezeli tylko z samy skiby żyie, oddaie w robociznie, lub w gotowiznie część pewną swojego zbioru; iezeli ten wieśniak ma pszczoły, bydłochów, owczarnie &c. aż do przedaynego

odbytu, albo nawet iaki iefzcze prowadzi handel, może coś z tego proporcjonalnie opłacać. Rzemieślnik nie mający gruntu, jeżeli swoją konsumpcyę, akcyzami nie opłaca, powinien iaką część dać swego zarobku; toż samo najemnik i służący powinien z swojej osoby coś do publiczney składki się przyłożyć, a taby powinna być zawsze zachowana proporcya, że ten co więcej posiada, więcej używa, i więcej partycypuje z majątku Narodowego wspólnego, powinien też więcej dawać, iak ten co mniej. Już wyżej okazałem, że nie wszystkie podatki na końcu na grunt spadają, a choć też niektóre z tych opłat na końcu o rolnicze dochody się opierają, nie ochybnieby rolnika zniszczyły, gdyby bez wszelkie-

go okrażenia prosto od niego wybierane były. Na przykład, Żyd, w swoich arędownych spekulacyach, każdą wieśniacką rodzinę, pod zdziwskie samokupstwo mu zaprzędaną, według większych lub mniejszych dóbratkwów miejscowych, do pewney kwoty czystego zarobku, na troynaśob nad wartość podróżnych trunków taxuje, niech ten zysk, którego iedna osada czy familia tym sposobem mu uczyni, wyniesie do Zł: 15. niechże ktotę ukrytą daninę przemieni w prosty podatek, a za to chłopom trunki przedaie według samey wewnętrzney wartości, to co w browarze kosztować mogą, i niech zamiast Zł: 15. tylko Zł: 19. od każdego Gospodarza wymaga, to ten pobór nie tylko wznieci utyskujące narzekanie, ale też gromadę w prędcę zni-

ſzczy, bo iuż nie ieſt dobrowolny, ale wymuſzony; zaczyn też opłaćki na konſumpcyę nałożone, mogą być tym łatwiey wybierane, że ſą dobrowolne, zwłaszcza ieżeli uciążliwie, nie przyciskają tylko ſame artykuły przepychu, zbytku, albo tych, bez których ſię można obyć, i takimi ſą u nas owe rozumne podatki na karty, na tabaki i tytonie nałożone, a w Anglii w rozkoſzach żyjące bogacze, karety, konie, psy, liberye i inne zbytki ſowiec opłacają, i ten ſpoſób pożytkowania dla dobra publicznego z dumney prożności, albo z rozwiozłej roſkoſzy, ieſt naylepiej, bo w rządowym towarzystwie, niepowinien nikt pretendować, aby za darmo mógł być głupim, ale żeby ſwoy chlubny przepych dobrze opłacił, a przez te jego zna-

cznieyſzą przykłądkę, można uboższym Klaſſom mieſzkańców w podatkowaniu w rzeczy pierwſzey i drugiey potrzeby znaczną ulgę uczynić. Gdyby zaś wſyſtkie podatki proſto na gruntach ſię zaſadzały, wielka liczba mieſzkańców wcaleby nic nie dawała, a bez tych opłacek na rzeczy włożonych, Ku piec któren naywiększe zazwyczaj ciągnie zyki, wcaleby nic nie płacił, i w prędceby handlowna Klaſſa opanowała wſyſtkie bogactwa, i cały towarzystwa wſpolny majątek, pod ſiebieby podgarnęła.

178.) Nie wielki nasz Autor czyni honor odwadze N. Cezarza Jmości, iż go w tym tak wielce admiruie, iż śmiał nadtrącić tey przeſądow Arki, którey dotknięcie kiedyś śmiercią miało grozić, bo nie wiem czy wielkiego mę-

ztwa potrzeba, żeby w tym wieku, gdzie wszystkie węzły, które pierwiastkowe towarzystwa wiedno ciało jednoczyły, tak zupełnie są potargane, że nawet śladu tego początkowego kleju, który towarzystwa łąpał, dostrzedz nie można; gdzie każdy samowolny poddany, żadnego wyobrażenia nie ma o wspólnym Narodu interesie, z oziębłą obojętnością nad losem Współ-Obywatelów, bez zaufania w wspólną od niego pomoc, nie zna żadnego powszechnego dobra, tylko to, które się jego osoby dotyczy; przy asystencyi trzechkroćstoty tysięcy zbrojnych szepaczów, z których każdy gotów na skinienie Monarchy nie tylko Współobywatelowi, ale rodzonemu oycu życie wydrzeć, zwłaszcza że żelazne Berła Monarchów, taką boiaźń

w zniewieściale umysły wpoły, że i w niedostatku płatnego executora Monarchicznych rozkazów, samimi Obywatele na wzajem do wypełnienia tych rozkazów z ostatnią frogością siebie na przemiany niewolili, toć w tych okolicznościach nie łatwiejszego jak uskutecznić daleko uciążliwszych ustaw, jak te są urbaryusze, w których Monarcha łaskawie kontentując się 40. od sta; toć mu mieszkańcy jak najwyższą winni wdzięczność, że im z dochodów gruntowych jeszcze 60. procentów tak dobrotliwie zostawił, choćby dla wydatków gruntowych Cel, i niektórych innych opłacek, te dochody, do dwudziestu od sta czystej intraty zredukowane zostały, toć i to dobroczynność, że i te reszty nie wyciągają Rządy. Ze w tych rozrzą-

dzeniach szczęśliwość ludu; iest iedynym celem, iak nasz Autor powiada, o tym, tym mniej wątpić można, im dawnieysze o tym iest Monarchow zapewnienie, i od początku Monarchiow, aż do naszego czasu wszystkie Prawa, Statuta, dyspozycye, ukazy, regulamentai rozrządzenia, tak Tytułów iako i Neronów, iednostaynie nas o tym upewniają, że te wszystkie rozrządzenia, innego zamiaru nie mają iak publiczne dobro i szczęśliwość poddanych, toć to musi bydź prawda, kiedy to iednostaynie wszystkich czasów Monarchowie nam to tak uroczyście twierdzą.

179.) Ta maxyma naszego Autora, że rządy wszystko winne współczesnym, a nie potomności, tak powszechnie teraz przeniknęła rządzących Politykow, że tey po-

tomności i nawet *anticipative*, chlebiadaia, zaciągając na iey konto tysiącami millionów długu, iak w Anglii i w Francyi widzimy; czy zaś ta potomność z tego posagu, który owa dziwacznie się zdawaiająca *Quantitas negativa* Algebraistów, tak oczywiście realizuje, będzie bardzo kontenta, to przyszłe wieki pokażą. Kiedy prywatny marnotrawca swoje włości długami nad wartość obciąży, zostaje przynajmniej sukcesorowi dobroczynność prawa, odstąpienie tych Dobr wierzycielom, ale czy następcom to *beneficium Legis & inventarii* zarowno służy, ieszcze nie wiadomo, bo tego przypadku ieszcze nie było, a zaiste ciekawa będzie rzecz w dzieiach Królestw, ieżeli któren Narod kiedy będzie przymuszony swoją Obyczną Kredytorom odstąpić, i od

nich subarendować swoje Kraie, albo z gołemi rękami z Państwa wychodzić. Większa moim zdaniem ta polityczna maxyma, żeby dla momentalney korzyści nie pokrzywdzać całe wieki następne, a jeżeli nam miło, żeśmy Miasta publiczne, gmachy, mieszkalne domy, dobyte pola, i zasadzone owocowe drzewa, od poprzedników naszych odebrali, z których oni często dla krótkości życia, nie korzystali, za cóż nie mamy także podobnym sposobem potomności się zaślugać?

186. Na pograniczu nowey Galicyi mieszkając, nie zdarzyło mi się postrzedz tego wywędrowania naszych chłopów, o którym Autor powiada; częściej widziałem z Cesarfskich Kraiów wychodzących ludzi do Polki; zwiedzając zaś w Roku 1781. nad Dnieprowe puste

kraie, widziałem z niemalym poruszeniem, że z naszej Ukrainy całe gromady do Sieczy na nowo siedliny, które Moskiewscy Panowie tam zakładają, przychodzili; gdym się ich pilnie wypytywał o przyczynę tych wędrowek, żaden mi się na uciemnienie z strony Panów swoich nie uskarżał, i szczególnie żalili się na żołnierzy, na lukach stojących

188.) Wcale nie żyjemy teraz w tym wieku, żeby na gołe słowo nawet naysowniejszego Autora zaraz dano wiarę, zwłaszcza w materyach rachunkowych, gdzie potrzeba pokazać wprzód fundamenta, na których ten kalkul zasadzony, a nadto jeszcze potrzeba okazać go dowodami. Jakimi sposobami Autor dochodził liczby morgow, które Rzeczpospo-

lita posiada, i którą od 180. do 200. millionow domyslną liczbą kładzie, nigdzie nam nie powiada; zaczym godzi się ten rachunek nieco roztrząsnąć. Geografowie i polityczni Rachmistrze, którzy wszystko pod swoją kalkulacją podciągają, całą obfzerność Królestwa Polskiego z wszystkimi attynencyami, przed rozszarpaniem na 15,875. mil kwadratowych wyrachowali; niewchodząc w ściśle nicowanie dokładności tego rachunku, ani też w tę wielość, która nam z tej płaszczyny ubyla, tyle dość pozornie powiedzieć można, że cała powierzchna płaszczyzna, naszego bardzo iefzcze obfzernego i pierwszym w Europie w wielkości Monarchiom się równające Królestwo, zawiera w sobie około 9250. mil kwadratowych, ale dla okragley-

fzey liczby przyjmuję z Autorem 10,000. mil \square , długość tych mil wielkich Polskich i Niemieckich, których 15. idzie na gradus większego ziemi okręgu, według ewaluacyi z wymiarow matematycznych w różnych czafach od rozmaitych Geometrow, w różnych Kraiach świata od Pana Pikard, aż do P. Maupertuis, X. Liskaniego, a nawet aż do tego wymiaru, któren w Roku 1783. w Anglii przez Generała Wilhelma Rey był uczyniony, wyciągniony, wynosi na naszą miarę 12,500. łokci Krolewskich, stop 25,000. albo prętow 1666 $\frac{2}{3}$. Morg Chelmiński ma długości łokci 225. a szerokości łokci 75, albo 300. prętow kwadratowych, pół osma łokciowych, kwadruiąc iedną milę, to jest prę-

tow $1666\frac{2}{3} \times 1666\frac{2}{3} = \frac{2777777\frac{7}{9}}{300}$
 $= 9259\frac{2}{3}$ morgow, które jedna
 mila kwadratowa w sobie zawiera,
 tę liczbę miltiplikuiąc przez tę li-
 czbę mil \square które Królestwo w so-
 bie zawiera, to jest $9259\frac{2}{3} \times 10000$
 $= 92592529$. któren wygurowany
 rachunek pokazuje, że cała obszer-
 ność płaszczyzny, którą Rzecz-
 polita posiada, nie docho-
 dzi 93. millionow morgów, a
 w te, wszystkie pustynie, lasy, ba-
 gna, rzeki, wody, góry, drogi, i
 cokolwiek tylko używaney, czy
 opuszczoney ziemi, wody, lub tę
 płaszczyznę zabierające, orne i
 nie tykane grunta wchodzą, z kąd
 dowodnie się ukazuje, że Autor li-
 czbę morgow w dwóynaśob powię-
 kzył. Wcale nie jest moją myślą,
 abym zaprzeczył Autorowi, żeby
 wszystkie do kupy zebrane grunta,

nie

nie mogły tyle podatku bez nisz-
 czącego uciemnienia płacic, ile na
 ocalenie Kraiu wyciąga; ale na o-
 kazanie, że trzeba na pewniey-
 szych osadzać takie rozmiarkowania
 fundamentach, i z większą dowo-
 dnością ich kalkulować, Morg jeden
 naylepszey sprawney roli po odtrą-
 conym zasiewie w roku urodzay-
 nym, wydaie do dziesięciu korcy
 Pszenicy, którą po dziesięć zło-
 tych tylko rachuiąc, to taki ka-
 wał ziemi uczyni złotych sto; bar-
 dzo podły grunt, owsem zasiany,
 na rok mniej urodzayny, wyda
 korcy dwa, ten owies tylko czte-
 ry złote rachuiąc, do tego przy-
 dawszy morg na ugór, wypada do-
 chod roczny jednego morgu Zł: 34 $\frac{1}{2}$.
 nie rachowawszy nic za robotę.
 Ale na cóż się przydadzą te wszy-
 stkie wykwinne szperania, uczy-

Uwagi

T

nić tylko ogólny wymiar z iakąkol-
wiek pozornością prawdę docho-
dzącą, i bez braku na wszystkie
grunta, po pół złotego nałożyć, te
dobragdzie wiele jest pustek od wszy-
stkich innych uwolnić podatkow, a
które są ludnieysze i urodzayniey-
sze, te ieszcze czopowe, lub niektò-
re inne podatki płacić mogą, pu-
stynom ieszcze nadać wiekwiasty przy-
wiley, że iakby się zaludniły i nay-
obfitzemiby się stały okolicami.
iż nigdy nie mogą bydź większym
podatkiem obciążone.; ale naprzy-
kład podczas inwazyi nieprzyjaciel-
skiej? O! w niebezpieczeństwo Oy-
czyzny, nikt nie może bydź ochro-
niony i każdy Obywatel co sam nie
chce iść na wyparcie najeźdźnika,
w tym razie powinien ostatni sze-
lag, któren mieć tylko może, od-
dać na ratunek Kraiu. Ten ni-

kczemny podatek, któren od □ mi-
li 4630. złotych tylko wynosi, po
niektórych ieszcze odtrąceniach u-
czyniłby Rzppltey do czterdziestu
millionow dochodu, któren goto-
wem ieszcze do połowy spuścić,
żeby się na mnie nie dałano, bo
wiem, co to jest u nas za przykry
wyraz; Podatek.

190.) Nie wątpię aby Autor nie
mógł dostać wiele rzetelnych in-
wentarzow i rachunkow, ale w tych
zapewne o chłopkich zbiorach
wzmianki nie było, a iednak w tey
ogólney summie morgow, mieszczą
się oraz wszystkich poddanych grun-
ta, co w proporcyi do pól Dwor-
skich, to jest tey roli co na wła-
ścicielow zasiewaia, nie małą część
pewnikiem czyni, lubo w tym nie
pewnego stanowić nie można, gdyż
ten rozdział na każdej wsi jest od-

mienny. Orzeczonych chłopkich zbiorach, gdzieby iaką wiadomość cożkolwiek pewną zafiagnąć można, wcale niewiem, chyba u iednych XX. Plebanow, tam gdzie iest dzieięcina wytyczna.

Polska.

203.) W różnych wyobrażeniach które nam Autor na widowisko wystawia, wszędzie się dostrzedz daie, owa oryginalna śmiałość, z którą obiektu swoje maluje, co mu zaś naywięcey zalety daie, iest to iż zawsze cnotę z należytą powabnością, a zbrodnie z ohydną szkaradnością tak mocnemi ciągami maluje, tak że go nateżony Patryotyzm często w zachwycenie porywa; dowodem tego, to tu Poe-

tyckie malowanie poranku, które pomimo swoiey przesadności, wcale w tym dziele nie iest na właściwym miejscu umieszczone; w żadnym mającym obrazie podobno tak łatwo przesadne zmyślenie dostrzedz nie można, iak w tym wyprowadzeniu ptaszkow na scenę, które znając brzydkość despotyzmu, i szacunek wolności w granicach samowładztwa nie śmia dziobki swoje otwierać, a dopiero wesoło na Republikantzkim gruncie świerczą i śpiewają, co podobno wcale przeciwnie działać się powinno, gdyż te niewinne stworzenia nigdzie tyle nie mają prześladowania, iak w naszym Kraiu, gdzie niewolą rozfrożone pospólstwo, niszczącą ręką wszystko, co tylko dopadnie, aż do pisłkąt w gniazdach niebacznie wytepia;

gdzie heroiczna chęć wołowania z zwierzęty w żadnym czasie nawet nie szkodzącym mieszkańcom leśnym nie przepuści, a zwierzę w żadney porze nie mając iakiego czasu przymierza, tak na refście zniknie, że nasi następcy przed upłynieniem wieku, chyba w obrazach i kopersztynchach wyobrażenie farny, lub ielenia będą sobie mogli wystawiać, nie zaś takiego zwierza w naturze, którego podobno już w niektórych nawet leśnych okolicach existencyl nie będzie.

210.) Autor dziwi, się że te rzległe lasy, i okropne pułtynie w których tylko dziki zwierz i czołgający gad mięszka, gdzie mu się podobało zwadzić potężnego Boreasa z ogromnym Dębem, gdzie ten wiatr pułnocny porwawszy się

w zapasy z tym niebotycznym drzewem, i z okrutnym łoskotem, do góry go korzeniem przekoziółkuie, i rozliczne okropne sceny tey natury widowisku wystawione dzieią się, których piękne opisanie dalekoby przystoyniey figurowały w Dramach, i heroiczych Rymopismach, iak w patryotycznych uwagach, że te puszcz nie są w urodzayne role, i w ludne osady do tych czas przemienione, ia zaś bynaymniey się temu nie dziwuię, bo pomimo częstych rewolucyi Kraiowych, i tych niebepieczestw, które Rzeczpospolitą od przeszło dwóch wiekow w polityczney niepewności utrzymuią, nawet pomimo prywatnego despotyzmu, któren zamiast zaniedbania, albo niszczących skutków, powinienby dla własnego pożytku wszyftkie

partykularne majątności, i iż tak rzekę te wioskowe Monarchie do kwitnącego stanu wydzwignąć, gdyby każdy właściciel był w stanie poznawania własnego interesu, i osobistego pożytku, są liczne okoliczności, które tak zbawiennym przedsięwzięciom nie bardzo sprzyjają; nayprzód szczupła ludność, która ledwo na obróbianie gruntów, w rolniczym już stanie będących wystarcza, niedopuszcza z opuszczeniem gotowej roli dobywaniem nowych pól się zatrudnić, wzywać zaś obcych Kolonistów, temu nayprzód, Obywatelów wiążące ustawy w zagranicznych samowładnych Państwach się sprzeciwiają, gdzie pospolicie mieszkańców iak w oborach zamykają, a na żadną stronę nie wypuszczają, a gdyby też obcy Koloni-

sta odważył się rządów politycznych niewolę, przemienić w niewolą prywatną, to zapewne nie z iakimi dostatkami, ale z gołemi rękami do nas przyidzie, a tak tego obcego iako też Kraiowego nowosiedlca, w bydło, w sprzęty rolnicze i domową, w zasiewy, a nawet w całoroczne żywności, potrzeba opatrzyć, mieszkania i pobudynki gospodarskie im wystawić, a na to wszystko potrzeba wielkich nakładów, na które wielu z właścicieli dostarczające nie mają kapitały, inni przez wrodzone przywiązanie do swoich kochanych grodzów, nie mogą się odważyć na doczesne się rozstanie z temi ulubionemi skarbami, drudzy przez złe zrozumianą oszczędność, nie śmiają na własną i Kraiową korzyść, iak na niepewną grę te swoje go-

towizny wystawić; naymoźniejszy zaś Obywatele, choć mają bardzo wielkie dochody, przecież dzięki obyczajnemu wiekowi, i te na przystoynne życie, ledwo są dostarczające, a zatył o tak kosztownych przedsięwzięciach, choćby też cały Kray uszczęśliwić miały, nawet pomyśleć nie można; z tey przyczyny nawet daleko ważniejszy, i ludzkość ieszcze bliżej dotykające działania, wykonywać nie można, boć nie mało iest takich dusz czułych, które sami nad nędzą i opresyją swoich poddanych ubolewają, ale iak im ulżyć uciążliwości? przez zapomogę, albo opuszczenie dain, majątku, lub dochodów ubędzie; przez zmniejszenie robocizny, albo do uprawienia roli naymować potrzeba, albo też tyle pszenicy na sprzedaż nie będzie,

a zacoż potym nieodbycie potrzebne stroje, meble, kuchenne i piwniczne wygody kupić? Potrzeba bardzo ponurego moralisty dziwaństwa, aby wyciągał, żeby te potrzeby powciągać, licznych pokojowych stojakow orszaki, koni, psów, i całej Pańskiey okazałości się pozbywano, a iakże bez takich rzeczy przystoynie żyć można? Gdyby wszyscy ludzie byli sprawiedliwi, i skromni, i nie potrzebowali nic więcej nad pierwsze potrzeby natury, i te własnymi rękami z ziemi wyprowadzać chcieli, ani by tey moralney exhorty, ani oszczędniczego prawa, nawet ledwo związku towarzyskiego by potrzeba było, i teraz dla tey szczupley liczby skromnych Filozosow, ustawy prawodawczey władzy, które każdemu iego własność zabespie-

czają, najszybciej od napaści mocniejszego bronią, wcale nie są potrzebne, gdyż im samo prawo natury, zdrowy rozum, i miłość bliźniego za prawo służy. Gdybym był tak porywczy do prawodawczych projektów, jak inși Ichmość, co więcej. zaufania w swoim świetle i powadze mają, prędkiby znalazł sposób na zaludnienie tych rozległych pustyń; przepisałbym właścicielom konieczną alternatywę, albo osadzenia takowych puszcz, albo onych sprzedania; ażeby zaś przez namiętność zazdrości, kupującym tego nabycia nie trudnił, postanowiłbym taxę tych wcale nie importujących odlogów, w proporcji wyżej wzmiankowanego podatku po groszy 15. od morgu, raka niwka nie powinna kosztować nad złoty dziesięć, niech tam

będzie coś więcej, niechby wrzecie Dziedzicowi nad tym jaki grosz wiekuiętego czynszu został, to tym gruntom wszystkie prawa własności i wiekuięte, od napaści i podwyższenia podatków zabezpieczenie nadawszy, znajdzie się wielka liczba ludzi, co się do dobywania tych pól rzucą, a gdyby się do tego prawa jeszcze przyłączyło jakaś część przywilejów i prerogatyw Szlacheństwa, tą połączoną wielką liczbą cudzoziemskich kapitalistów, którzy nabycia tak drogich praw i wiekuiętych swobód, jak najszacowniejszy klejnot ludzkości pragną, do nas gromadnie się przywabi. Coś odległe puszczę Ameryki tak prętko zaludniło, gdzie prócz Zamorskiej przeprawy, potrzeba było z dziką naturą, z zaraźliwym powietrzem i srogiemi

Ordami walczyć, jeżeli nie ta powabna pojęta własności, wolności i swobody? Co za zuchwała śmiałość partykularnego Człowieka, tykać tak rzecz świętą, iaka jest czyja własność, i chcieć szafować cudzym dziedzictwem i Narodowemi prerogatywami! trzeba surowo... Stoycie straszliwej surowości przepotężni Sędziowie, wfakci zaraz z góry powiedziałem, że bez wszelkiej prawodawczej pretenfyi, ale szczególnie dla osobliwości tak dziwnego zdania, to tu przekładam. Gdybym się chciał bardzo pozornemi racjami usprawiedliwić, przytoczyłbym wielkie axyoma badaczów pierwszych praw natury, że tylko robota, uprawienie, zasiewanie lub zafadzenie iakieś, prawo własności samoisnym Osobom do gruntu daje, inaczej ta ziemia

wspólnie do całego rodzaju ludzkiego należy; że niedopuszczać nikogo do używania tej rzeczy, z której posiadacz żadnego dla siebie nie ciągnie pożytku, jest to nie piękna zazdrość, która kościogryzom, ale nierozumnym i wspaniałym przystoi stworzeniom, i tym podobnych przyczyn dość wiele, ale wolę jednym słowem powiedzieć, że nie tylko nikomu nie myślę narzucić moich przepisów, ale nawet radzącym sposobem tego nie podaję, bo pewien jestem, że z tego nic nie będzie.

214.) Czyli kiedy nastąpi ta od Filozofów żądana szczęśliwa Epoka, że się wszystkie towarzystwa w jedną związkową Rzeczpospolitą połączą, o tym prędzej powątpiewać, iak to sobie obiecywać można; ale gdyby też przez iakieś

cudowne zrządzenie, Mocarstwa Europy zrzekły się polityczney independencyi, i poddały się pod moc i wolą generalną, to jednak przytym zewnętrznym bezpieczeństwie politycznym, niechciałbym zaręczyć mieszkańcom cywilną szczęśliwość, bo w tym stanie, w jakim rzeczy zostają, bardzo wątpię, że natenczas, iak Autor mówi, będzie naypierwszym zamiarem towarzysztw, starać się o iak naywiększą szczęśliwość swych mieszkańców, bo podobno ta powieść, którą Rousseau napisał, wszędzie się prawdzi, że pospolstwo zawsze pragnie dobrego, ale go nie zna, a przednieysfi i możnieysfi, znają dobro powszechne, ale go nie chcą. Wojny w prawdzie między największe klęski i nieszczęśliwości, które ludzkie plemie trapią, policzć

czyć potrzeba; jednak z drugiey strony polityczne wojny nigdy tyle złego nie zrobiły, iak bitwy domowe, despotyzm, Anarchia, rozwiązły zbytek, uciemienia polityczne i prywatne. Postronne zaś wojny często wskrzesiły prawdziwy patryotyzm, rozszerzały niektóre wiadomości ludzkie, i przez heroiczne czyny, cnoty Obywatelskie nad naturę ludzką wywyższały, a boiaźń podpadnięcia pod postronne iarzmo, wzniecała w umysły nateżone zawsze bohaterstwo, przerywała domowe kłótnie, broniła od gnuśney niedołężności, i przeszkadzała wzmaganiu się rozpusty i zbytkow, do których zapewnione bezpieczeństwo, i przez pokoy pomnożone bogactwa koniecznie prowadzić muszą. Musieli tą prawdą byđż przeniknione owe wzory głę-

Uwagi

U

bokiey polityki, Senatory Rzym-
skie, którzy tak dobrze znać mu-
sili skłonność do korupcyi, nieze-
go się nieobawiających ludzi, kie-
dy swoiey Rzeczypltey zburzenie
Kartaginy odradzali, i jest wielkie
podobieństwo, że gdyby te łupie-
żne świata niszczycciele, byli zosta-
wili iakiś poboczny bodziec, któ-
renby ich był w ustawicznych obro-
tach postronnych i w iakieys boia-
żni utrzymywał, żeby była ta
Rzeplta iaki wiek dłużej potrw-
ła. Polszcze daleko szkodliwszy
był roskofzny pokoy przez całe
Panowanie Augusta III. trwający,
iak wszystkie te okropne niaizdy,
które za Jana Kazimierza na ie-
zgubę się oburzyły. Ta reflexya wy-
cisłka mi serdeczne westchnienie do
Opatrzności, za kochaną Oyczy-
zną, aby nad utrzymaniem Króle-

stwa czuwające naywyższe zrz-
dzenie, natchnęło wspaniały Na-
rod nieustanną boiażnią o zgubę
swego Kraiu, wolności, a nawet
Polskiego imienia; i żeby nigdy z
beztroskliwą spokojnością nie po-
legał na iakim pozornym bezpie-
czeństwie, a nawet nie zaufał tym
gładkim oświadczeniom, którym
teraz niektórzy drapieżni sąsiedzi
grzecznie przyrzekają, że iuż wię-
cey tego Kraiu nie chcą urywać;
(f) przy podaney zrzeczności nay-
mnieyszy pretext, którenby im flu-

(f) Podobno ten Filozof czy Krafo-
mowca nie zaraz się ieszcze urodzi;
którenby zdołał niekonczonności
żądź ludzkich, w pomnożeniu potrze-
bnych i niepotrzebnych rzeczy, bo-
gaćtw, dóstatków, powagi, władzy i
śławy, granice założyć, albo żeby
potrafił Monarchom i Rządzcóm Na-
rodów okazać tę próżność, a nawet
ludzkim siłom nieznośny ciężar, któ-

żył za pozor usprawiedliwienia się przed światem i potomnym następcom, z tak napastniczych naia-

ren zbyt rozszerzone Prowincye na rządy ściągają, albo przekonać ich o tym uszkodzeniu, które wynika dla Kraiu i Mieszkańców, gdy dla zbytney liczby i rozległości dokładnie urządzone bydź nie mogą; kiedy skrajności odległych Prowincyi tak są oddalone, że ich centralne promienie frzodrządney władzy, zaledwo dosięgnąć zdołają; kiedy ta nie pomiarkowana pożądlwość jest wrodzoną naturze ludzkiej mamiętnością, a nawet w prywatności mało jeszcze znajduie rozumnego poskromienia, gdyż umiarkowane żądź określenie, jest darem nader rzadkim małej liczby filozoficznie myślących osób, i nigdy podobno nie będzie przymiotem powszechnym rzeszy w powłzechności, tak motłochowego iak też prześwieznego gminu, a nawet tego najwyższego pospolstwa, co najsławniejsze rozkazy wydaie, które tych granic nigdy znać nie będzie, ale nie tylko wszystko pod siebie podgarnąć usiłuię, ale też nawetby chciało wszystko pociągnąć do powłzechności swe-

go rządu, może zniszczyć te ceremonialne komplementa. A gdyby komu nasze Prowincye coś nie zrę-

go rządu, sposobu życia i myślenia. Pomiiam tu ów fanatyczny 'prozelityzm, któren wszystkich mieszkańców świata do iedney wiary nawrócić usiłuię, a namienię tylko owego rekrutującego ducha, któren nawet Żołnierzy i Mnichow ożywia, aby swoje zaciągi pomnożyli, choć też ich stan prawdziwie jest niewolniczym, a nie wiele podobno się znajduje takich niewolniczych poddanych, którzyby nie życzyli swemu despoty, zdobycie więcej Kraiew, i pomnożenie liczby współniewolników, choć to rozszerzenie granic, nie tylko im żadney nie przyniesie ulgi, ale im jeszcze pomnoży nowego uciemieżenia różne rodzaje, kiedy już z taką pieczołowitością od swego Monarchy nie będą mogły bydź rządzone. Wielką w tey materyi prawdę napisał sławny filozof l'Abbé Mably (iak mi się zdaie) o swoich rodakach, mówiąc, że Francuz nigdy przy zawarciu pokoiu nie jest kontent, iak kiedy jego Król przez nabycie nowych Prowincyi, jest przy-

cznie przyległe były, toby niemi
może nadgradzał, innemu zabrane
Kraie, które sztykowniey mu przy-

wiedziony do tey konieczności, aby
nim gorzej rządził. Od tego pochło-
nienia wszytkiego, zapewne wol-
nych Narodów żadne Theologiczne,
Filozoficzne, ani Polityczne morali-
zowanie nie zabezpieczy, lecz potrze-
ba się naprzeciw tego uzbroić w do-
stateczne siły, odparcia wszelkich na-
jazdów, któreby chyba w ten czas do-
piero ustały, iakby się Stworcy podo-
bało przeistoczyć naturę ludzką. Do-
wodem tey prawdy, jest owe smutne
żałowanie całych Narodów utraty
jakiego choć oddalonego Kraiu, choć-
by też przez tę utratę pozbyło się
jakiego kosztownego ciężaru, a za-
tym rządy do więkšzey dzielności
przywiedzione były. Nie dawno by-
ła taka powszechna żałość w Anglii,
z straty Północney Ameryki, a tro-
chę dawniey Hiszpania sakryfikowa-
ła wiele rzeczywistych korzyści, i
wielkie summy na odzyskanie Wysp
Filipińskich, choć te osady są pra-
wdziwym ciężarem bardzo kosztow-
nym dla tey Korony, a zapewneby
się każdy Patryota Rosyjski niezmier-

padały do obkrażenia swego Pań-
stwa. W tak maniernym wieku, nie
grzecznieby było, żeby nam w przy-

nie zafrasował, gdyby kto temu Mo-
carstwu Kamſzatkę, albo Irkutsk wy-
darł, choć te Kraie tak tey Monar-
chii są potrzebne, iak Austrii Nider-
land, albo Brandeburyi Newſzatel w
Szwajcarach. Państwa Rosyjskie tak
obszerney są ogromności, iż niemal
dziesiątą część ziemi mieszkalney w
sobie zawierają, i jeszcze przed na-
byciem Krymu i Kubanu, do 300,000
mil □ wynosiły, a rozrzuciwszy w o-
gólności całą ludność na tę rozle-
głość, to mało co więcej iak po sto
ludzi na milę □ przypadnie, a taki
kawał ziemi tyliacem duſz, ieszcze
nie jest dostatecznie zaludniony, prze-
cięż ta Monarchia mniej się zdaie
bydź troskliwą o pomnożenie mie-
szkańców, iak o rozszerzenie granic,
co też rzecz bardzo naturalna, bo
kwitnący stan rolnictwa i wewnętrzna
Kraiu szczęśliwość, jest rzeczą ledwo
pod oczy podpadającą, gdyż te li-
czne role ziemiogrzebných prostaków
od Dzieciopisów, Rytmotwórców, Pa-
nagierystów i Oratorów, doſtrzeżone
nawet bydź nie mogą, a tak niecze-

jących rozmowach przy komplementowych oświadczeniach, z tak grubą prostotą powiedziano, iak ów

mne działania bardzo lichy w pismach i mowachby figurowały; zwycięzkie zaś wojny, poboy millionów ludzi, zdobyte Prowincye, podbite Narody założone Porty, liczne uzbroione okręty, ogromny handel z drogiemi cackami, to są tak wspaniałe czyny, warte podziwienia, i podawania ich w dzieiach i latopismach nayoddalenszey potomności. Zeby zaś rządy naszych mocarstw miały niedbać o zaludnienie, to trochę potwarzają trąci; wszak wszędzie wzywają Kolonistów, aby z pieniędzmi, z dobytками, z talentami, z przemysłem, i pracowitemi rękami na puste nowosiedliny przybywali, a bogactwa ziemi przez kopalnie i urodzaje dobywali, i z odwiecznych odłogów na rzecz swoją wymusili, z których zbiorów przy dawaniu z pomiędzy siebie nie-iałą liczbę Rekrutow na rzecz wojenną, sprzętów i koni pod Artyleryą, Żołnierzom i Gońcom, nieco celnych opłacek od domowych i przywożnych rzeczy; zaledwo rządy połowę produktów w daninie wymagają,

dziwotworny poetycki olbrzym Poliphemus powiedział do Uliissesa, gdy go ten do tey okropney ia-

a już osadnik od dalszey napaści zupełnie zabezpieczony, i chyba tylko przypadkowej od Urzędników, od Komendantów, od Żołnierzy, i od przeieżdżających Kuryerów, ponieważ podpadać może, toć te małe przykrości przy tak wielkich korzyściach niekogoby niepowinny odstęczyć. Teraźniejsza wojna, tak z strony zaczepionej, iako też zaczepiającej; zapewne inzego nie ma celu, tylko zdobycze Kraiów! to pewni-kiem dla wydarcia mieszkańców z pod Barbarzyńskiego Panowania, i okropnego despotyzmu dla udarowania ich wolnością, a gdy to w znikczemniałych długą niewolą Narodach, mieysce mieć nie może, dla ustanowienia im samodzielných rządów przyzwolitych, albo dla oświecenia grubey niewiedomości tych Barbarzyńców, i uszczęśliwienia onych pod nowym rządem; tak dziwaczne zamiary w polityce Europejskiej, mieysca nawet mieć nie mogą, do-tyć że się tym niewolnikom przemieni niedbały rząd Barbarzyński w tro-

skini zabłąkany Król Itaki, rozwe-
lajającym winem poit: Jam ciebie
polubił, i ciebie też dopiero na o-

skliwe nieustanne niemi zarządzenie,
że już wielkością iedno płatnego ha-
raczu, razem uciemiężeni nie będą,
kiedy im się ta roczna danina, w co-
dzienną a prawie co godziną opła-
ckę, od rzeczy, od działań, i wszel-
kich obrotów, po kilka grolzy prze-
mieni; to te maleńkie, a mieszkań-
ców bawiące daninki, dzieścię razy
tyle uczynią, iak ten Barbarzyński ha-
racz, a razem nieuciemiężają. Co
zaś do oświecenia tych z barbary-
zmu wydartych poddanych, to za
codziennie publikowanemi uniwersa-
łami, mandatami, rozkazami, reskry-
ptami i dyspozycjami, samo nastąpić
musi, a exekutorowie tych zarzą-
dzeń Monarchy, iak to Urzędnicy,
Zolnierze, Poborcy, i Rewizorowie:
są to tacy Professorowie, którzy da-
leko pręczy nauczają rozumu, iak
szkolne pedagogi, i te wszystkie pu-
bliczność oświecające pisma Auto-
row, którzy już niemal do tey wy-
kwintności przychodzą, że żądają
od rządów politycznych, aby dla
uścześnieńliwienia Narodów, obyczay-

statku ziem, iak już poziadam two-
ich towarzyszków, i innego pokar-
mumi nie stanie, bądź w sołey my-

nością się zatrudniali, wpaiając w
ferca Obywatelkie cnoty, aby po-
skromili zbytki, wykorzenili luxum,
zapobiegali rozwiozłości: a wszy-
stkich mieszkańców przywiedli do
rozumney skromności, co się w brew
sprzeciwia głębokiey polityce, bo
przez takie zarządzenie, Obywatele
żyjąc w dostatkach zaczynaliby szpe-
rać w prawach przyrodzonych, wzglę-
dem wolności człowieka, a możeby
często zamiast ślepego posulzeństwa
roztrząsali dyspozycye rządów, a nie
potrzebując tyle pięknych rzeczy;
delikatnych pokarmów i napoiów, u-
stałaby w nich ta boiaźń, aby im te
tak miłe cacka i łakotki nie odebra-
no, zaczymby pręczy bryknęli; a
skarbbby znaczną część swoich docho-
dów stracił, przez upadnienie tych
ogromnych summ, które z cel, któ-
remi te śliczne bawidełka opłacone
bywają, ciągnie. Niekórzy ponu-
rzy moralistowie, pokazali przez to
swoją grubą niewiedomość w polity-
ce, iż proponowali wielkim Monar-
chiom, które dla ztykającej się przy-

śli, bo widzisz iak ciebie kocham.
415.) Już się namieniło że i
przy najmocniejszym politycznym

ległości, zawsze między sobą mają
jakieś zwady do rozpierania, i usta-
wicznymi wojnami na wzajem się ni-
szczą, aby z pomiędzy ległych Pro-
wincyi, iakie wąskie pasmo Kraiu za
wolny ogłosiły, przez co wszystkie
nieuchronne swary pograniczne po-
lubownieby zakończone były, gdyż
ten słabszy Republikantski rząd, mu-
siałby czasem nie co ulegać, a nigdy-
by satysfakcyi należącey upoczywie
nie mógł odmawiać, a wspólnymby
było interessem obustronnych Mo-
carstw, czuwania nad konserwacją
tych wolnych Kraiów, aby od niko-
go nie były podbite; takie ułoże-
nie oszczędziłoby tym Monarchiom
owe niezmierne koshy na pograni-
czne fortece, na krociowe woyska
&c. Tę dziwną radę nasi statysto-
wie, ledwo kacerstwem nie nazwali,
bo na zawsze zarzuciliby tamę do
rozszerzenia granic, co oczywiście
sprzeciwia się polityce, gdyż tey
głębokiy fcyencyi *simbolum* iest *nun-
quam satis*; iey przykazania i reguły
nad tym się zafadzaia, aby wszystkie

bespieczeństwie zewnętrznym, wszy-
scy mieszkańcy, albo też niektóre
stany i klasy Obywatelów iedne-

ustawienia do tego dążyły, żeby wszy-
tko podbić i pod siebie podgarnąć,
a dla dopięcia tego, wszystkie siły
mieć w ieden punkt zkoncentrowane,
zaczyn najmniejszy Obywatelów
sprzeciwienie, iest szkaradnym buu-
townictwem, a nawet każdy postron-
ny, ktoby im w tym dodał iakięyo-
choty, iest bezecnym zdraycą, któ-
rego za tak brzydki występki przed ca-
łym światem można ochydzic. W Pań-
stwach zaś nienawistnych, albo prze-
ciwnych, to nie iest żadną zbrodnią,
owszem wspieranie Rebellizantów,
to iest natenczas chwalebny uczynek,
gdyby też nawet przyszło iakiemu
zbuntowanemu Wielkorządczy udzieli-
ność, a nawet Koronę przyznawać,
siły zaś postronne (tu precudowna
nauka) iak naybardziej rozrywać i
dzielić radzi, zaczyn też ile możno-
ści sąsiadów między sobą kłócić, i
przez wzniecone między niemi woj-
ny, one osłabić, aby ich tym łatwiey
pokonać można, a naybardziej zaś
starać się należy, aby ile możności,
wszystkie skarby i bogactwa w swój

go Kraju, wszelako mogą być nie-
szczęśliwemi, jeżeli edukacya, we-
wnętrzne rzady, i moralne obyczai-

Kray wciągnąć, a cudzy handel i
przemysł uciskać, choćby też reszta
ziemi przez takie postępowanie mia-
ła być wyludniona, bo według tych
maxym polityki, którym się Europa
rządzi lepiej nad dzikimi stepami
panować, iak patrzeć się na rażącą
polityczne oczy szczęśliwość licznych
wolnych Narodów. Zaden widok po-
dobno nie jest przykrzejszy Mini-
strowskiemu wzrokowi w Kopenha-
dze, iak luday i bogaty Hamburg,
albo rządowi Turyńskiemu Genewa.
Niech każdy sądzi, jeżeliby exorta-
mi, modłami lub proteſtowaniem,
wyznawców takiego katechizmu od-
stręczyć można, aby cały Narod lu-
dzki pod swoje ſłodkie iarzmo, gwał-
tem nie podgarnęli, kiedy do Pano-
wania nad światem, tak potężne ma-
ią powołanie; i przekonani w sobie,
że tylko ich bystry rozum do rzą-
dzenia rodem ludzkim, w ogólności
i każdym człowiekiem w szczegól-
ności, jest zdolny, toć zapewne nikt
racyami nie przełamie, tak wielko-
myślne zdania, naprzeciw którego

ie, nie są do pewnego kresu wydo-
ſkonalone, a sprawiedliwość zaro-
wno dla wszystkich zachowana,
gdyż to polityczne towarzystwa
beſpieczeńſtwo, nie obroni ſłabsze-
go od uciskow z ſtrony mocniej-
szego w cywilnym pożytku, ani
potłumi przepychy i zbytki mo-
żniejszy, tak iak nie wydzwi-
gnie z miżeryi nędzarzów; a bez
iakięto określenia i warunku z na-
szym Autorem powiedzieć: że przy

uſiłowania, ſzczególnie mężny i nie
przełamany odpor wyſtawiony, iedy-
nie tylko zabezpieczyć może; gdyż
bardzoby się kto zawiodł, gdyby
chciał polegać na ſwiętości przy-
mierza i traktatów na wieczne czasy
zawartych; polityczna bowiem wie-
kuistość, nie ma wſpolnego z
wiecznością Theologiczną i Metafi-
zyczną, i tylko dopóty trwa, aż się
iaka korzyſtna zrzeczność nawinie,
gdyż ta polityczna wieczna trwałość
częſto nad lat kilka w ſobie nie za-
wiera.

tym politycznym bezpieczeństwie, i chłop w poddaństwie, i Szlachcie w wolności, i żyd w pogardzie, i zgoła wszyscy szczęśliwemi będą, to z równym wnoszeniem mogłby kto dołożyć: że też winny i niewinny więzień, winny i niewinny na śmierć skazany, w swoim stanie iako więzień, i wisielca, szczęśliwym być powinien. W urągającym sposobie mówienia mógł to powiedzieć ów Xiądz temu garbatemu co mu na kazaniu wychwaloną doskonałość, i stośowną piękność wszystkich dzieł, co z rąk Stwórcy wyszły, szpecącym go garbem chciał zbijać: że jest na garbatego bardzo kształtnie uformowany; lecz ten sposób mówienia nie może się zgodzić z powagą i gruntownością moralney filozofii.

115.) Trzykroć sto tysięcy wojska! ta liczba nie tylko co do naszego zaludnienia i zdolności utrzymania, ale też do potrzeby, aż nad to przesadzona, ledwo która z samodzielnich największych potencji, które nie tylko własną obronę, ale też nowe zdobycie, gnębienie sąsiadów, a może w skrytości uniwersalną Monarchję wzamiarze mają, tyle próżnujących trzyma szermierzy. Jeżeli Autor w tę liczbę mieści Stan Rycerski, na wzór starożytnych Obywatelów do broni wprawionych, i na każde zawołanie do obrony granic gotowych, aby w pole wychodzili, żołnierstwo łanowe i inną Milicyą z uzbroionych i peryodycznie musztrowanych, z Mieszczan i Chłopów złożonych, to wielka zgoda, a w tym razie moglibyśmy mieć nawet

ieszcze więcej, gdyby tak iak w niektórych Kantonach Szwajcarskich, każdy do broni zdolny człowiek, był do tego zaciągnięty; lecz woysko regularne, tak ogromne, uciążliwsze byłoby dla Kraiu nad inne uciski, a dla wolności Obywatelskiej nic straszliwszego być nie może, bo Kommenda nad woyskiem, nie powinna być rozdzielona, a w iednym ręku zjednoczone takie siły, mogą takiego Wodza zawsze uczynić despotą swego Kraiu, iak się to widzieć dało, w tych Rzeczachpospolitych, które wojennym duchem natchnięte, dla obrony lub podbicia Saszów, zbyt wielkie woyska utrzymywały, które często swoich Wodzów stały się niewolnikami. Utrzymywać tak straszne woysko, w zupełnym próżnowaniu, to jest

tak niszczące marnotrawstwo, że się z rozumną ekonomiką polityczną wcale zgodzić nie może, a Rządyby musiały być wcale nieczynne, gdyby tak wielogłównie poczwarte w gnuśności spoczywały; chyba niedołężna polityka by ich nie używała, do powołnego odbierania awulsów; iakby się udało sprawiedliwie odebrać świado utracenie Prowincye, toć kiedyś do nas należały całe Prussy, Pomerania, Szląsk, Inflanty, wszytkie przed-Dnieprskie i za-Dnieprskie Krainy i Ukrainy, Multany i Wołoszczyzna, a przy zniszczeniu Kraiu, ale szczęśliwym woyną prowadzeniu, łatwo nawet za morze po Neapolitańskie summy popłynąć, do Czech, do Węgier, do Szwecyi &c. na tey przyczynie urosnąć pretensye można, że

wspólnie z nami pod iednym ber-
 tem kiedyś zostawały ; wszak przy
 zręczności i przemocy tak sprawie-
 dliwość zachowującym politykom,
 iakimi są nasi Europeyscy, gdzie
 ukryte dotknięcie Chorągwi, (o
 czym Autor na karcie 107 wzmian-
 kuie) niewątpliwe prawo daie do
 wielkiej Prowincyi, gdzie zabłą-
 kany do nieiakieys nieznaioamey
 wyspy okręt bez zapytania się od
 kogo ta ziemia może być posia-
 dana, imieniem swego Monarchy
 bierze intromissyą, i taki akt w
 Prawie publicznym bez względu na
 miezkańcow dzikich, czy Cywili-
 zowanych, bardzo iest wielkiej wa-
 gi; nawet i tyle pozorów do uro-
 szczenia sobie iakiey pretenzyi nie
 potrzeba, a przy trzech kroć sto
 tysięcy wojska, musi być bardzo
 natężoną polityka, inaczey takie

go straszydła utrzymać nie można,
 które kiedy postronnym połowem
 nie iest zatrudnione, to swoje wła-
 sne wnętrzności gryzie, iak tego
 doznawały Prowincye Rzymskie na
 końcu Rzeczypospolitey za Cesa-
 rzów, a iak go dziś doznawiają Tu-
 reckie i Perskie Państwa, gdzie
 zarówno niewolniczy poddany, iak
 i samowładny Despota zostawał
 i ieszcze zostaje łupem i męcen-
 nikiem żołnierstwa. Nacóż te zbyt
 wygurowane zakrawania, które
 gdyby też nie szkodliwe były,
 przecież i przy największym na-
 szych sił natężeniu, nie mogą być
 nawet przez połowę dopełnione;
 choćby temu armowaniu żadne po-
 stronne opory się nie sprzeciwiły,
 zwłaszcza że wyciąganiem niepo-
 dobnych rzeczy, bardziej się inte-
 resa psunie, iak naprawia, bo na-

wet każdy ochoczy do wsparcia Oyczyzny Patryota, opuści ręce, kiedy widzi że nie może dopiąć zbyt nateżonego zamiaru. Gdybyśmy tym czasem do czwartey części tego od Autora wymaganego woyska przyić mogli, a te 75 tysięcy regularnego i dobrze ćwiczonego woyska w dostatnią Artylleryą, w Rynsztunki, i w wfszystkie inne woyskowe potrzeby należycie opatrzyć mogli, to przy iakiey liczbie rycerskiego ochotnika, przy nieco łanowey i inney milicyi, nie mielibyśmy już przyczyny lękania się iakiey napaści; skoiarzone też nowe Allianse i obronne, ale nie zaczepne sprzymierzenia z Mocarstwami, które pozycya, i interes z nami naturalnie łączyć powinien, do reszty naszej polityczną existencyę z nie-

iakąs przecię pewnością moralną zabezpieczyć powinny. Takowe związki w prawdzie spokojną Rzeczpospolitę w zakłócenie postronne, niekiedy zawikłać mogą, kiedy *casus fœderis* (którego dla utrzymania rzetelności i kredytu świątobliwie wypełnić należy) wyciągać może dawania posilków zaczepionemu sprzymierzeńcu; na szczęście że takie przypadki są rzadkie, niekiedy więcej dobrego, iak złego udzielać mogą, ponieważ woyny napaśnicze, połączeniem sił obronnych, co raz bardziej są trudnione, a to wciągnięcie w cudze sprawy, może nieco wykorzenić tę obojętną famoiftność, która spokojne Narody odciąga od wdawania się w postronne interessa, choćby też cały Narod ludzki dotykać, i iakie wpły-

wanie w przyszłe bezpieczeństwo polityczne niektórych towarzystw mieć mogły. Tego oziębłego zanie dbania interesów sąsiedzkich, wiele dawnych Narodów zguba swoją i niewolą przypłaciły, gdyby bowiem były wcześniej przeciw wzmagającym owych tak nazwanych uniwersalnych Monarchii, Aftryjskiej, Perskiej, Greckiej, a naybardziej Rzymskiej się w jaką powszechną ligę zprzymierzyły, to te mocarstwa poczwary, znalazłszy nie zwyciężony z wszystkich stron odpor, nie byłyby świat łupić, i tyle Narodów w niewolą nie wprawiły. Gdyby od jakiego wieku Polska była przekonana o tej prawdzie, a zawsze wdawała się była w medyację i godzenie sąsiedzkich kłótni, a nawet do zbrojnego bronięcia niewinnie naież-

dżanych Mocarstw się udawała, to zapewneby przy naszym obarczeniu i rozrywaniu, znaleźlibyśmy byli więcej względów, politowania, a może też skutecznej pomocy jakieśmy doznawali w tym okropnym czasie, kiedy nas tak nieprawnie fzarpano. Już my przypłacili tej obojętności, wglądania w postronne interesa, a Porta która w tej została dumie, że wszystkie Narody jej winny jakiś znak podległości, przez trzymanie ustawicznych Posłów, a sama wszystkie Mocarstwa z dziką wyniosłością tak pogardza, że wzajemność miałaby za poniżenie, kiedykolwiek tego przypłaci. Z tego posilkow dawania zaczepionemu Aliantowi, nie zawsze dla posilkującego wynika wojna, bo naieżnik woli ten pomierny sukurs mieć

przeciwno sobie, iak całe siły drugiego nieprzyjaciela na siebie ścigać, a choćby też na reszcie i wojna dla Rzeczypospolitey wyniknąć miała, to czasem lepsza nawet nieszczęśliwa wojna, iak niedołączny pokoy, ieżeli w nim wszystko ma gnuścić, albo do rozwiozłego przyść zbytku, bo wojna umyśli natęża, i iak na nowo orzeźwi, nawet znikczemniałe subiekta.

219.) Ledwo nie złorzeczę tey wodzie, która wstrzymała dalsze postępowanie kochanego Autora, odrywając przez to iego ciekawość w inną stronę, na przypatrzenie się tym precudownym widowiskom, które mu z wszystkich stron upiękrzona wystawiła natura, przez co ciąg najpiękniejszych patryotycznych, ku ufzczeńliwieniu Oy-

czyżny dążących myśli, przerwanym został, bo gdyby był tak kontynuował wydoskonalenie rządów i czynności Kraiowych, to ile z tego miarkować można, co tu na kilku kartach pomieścić, a co ciężko żeby w całych wiekach uskutecznione byź mogło, mielibyśmy wystawione wyobrażenie naydoskonalszych rządów, i naywyższej szczęśliwości towarzyskiey, którey iezcze w żadnym wieku, i w żadnym Kraiu nie widziano, i którą nawet wielki dowcip Platona doskonałe malowaćby nie potrafił. Uiszczenie takich zarządzeń, i dopełnienie ztąd wypływających pomyslnych skutkow, wszyscy Filozofowie, wszyscy gorliwi przyiaciele ludzkości, serdecznie życzą, i letkowierni cudow ufaczę tego oczekują, tak iak prawdzi-

wie ufzcześliwienia ludzkiego pragnącym lubym, i pocziwym umysłom, bez badania w naturze podobieństwa, lub niepodobieństwa, zawsze się o tym marzy: ci zaś gruntowni fizycznego i moralnego przyrodzenia badacze, którzy znają powszechną równowagę wśw. iśk. rzeczy w naturze, a przekonani są, że tak iak światło nie przemoże ciemności, i zupełnie nocy z natury nie wyruguje, tak też rozum i raśtropność nigdy zupełnie nie przesili głupstwa i niekczemności, i owšem mądrość dla mało w szali uciążaiącey wagi, gdyż tylko z Duchowney złożona niematerialności, bardzo fzcześliwa, kiedy może utrzymać równią na przeciw głupstwa, które całym ciężarem swey grubey materialności, a co więcey nie rō-

wnie większą ogromnością, szale na dół tłoczy; ci mówię kalkulatorowie różnych skutkow przesławiania, i równoważności mocno powatpiwają, aby choć część takowych ufzcześliwiaiących zarządzeń, między ludźmi, kiedy mogła mieć miejsce.

221.) Nie dziwno że tak mierzące myśli, na końcu zmyśły zmożyły, i przy szemrzącym strumyku naszego Autora uspiły; ten cnotliwy człowiek, ma dość otwartości serca, że nam nawet swój sen na dwa akty podzielony opowiada: w pierwszym tak naturalne znaydują się widowiska, że bez naruszenia prawideł podobieństwa, było można te marzenia na iawie widzieć, i za takie ie udać prawdy; drugi akt snu, iuż daleko znaczniey powikłany, ale że nie

zwykłem nigdy własne sensu mą-
żenia roztrząsać, ani mi się też
drzymać nie chce; zaczym nie mo-
gę rozbierać te widowiska; szcze-
gólnie przy snu smacznego życze-
nia, radziłbym kochanemu Auto-
rowi, aby tę zdolność wystawie-
nia sobie przez ten widowisk, za-
miał przeszłości, według staroży-
tnego snu przeznaczenia, ku przy-
szłości obrócił, a nie powiadał nam
takie senne widoki, które mi po-
większej części dawno na jawie
widzieli.

Sposób ratowania Polski.

230.) **J**Uż wyżej przekładałem
niektóre Uwagi, które iakis wstręt,
wzniesiają do oddawania Tron w

dziedzictwo, gdyby tu szło o mo-
ie osobiste zezwolenie, bez które-
go Rzeczpospolita obeyść się może,
chętnieby na to przystał, gdy-
by nowy Król dziedziczny dał iak
nayuroczytsze zapewnienie, że jego
plemie nigdy się nie wyrodzi, zepsu-
ciu niepodpadnie, i że wszyscy na-
stępcy z jego familii zarówno będą
rozumnymi, skromnymi, ludzkimi,
cnotliwymi, i iednym słowem ludź-
mi wielkimi; ale że to iest rzecz
niepodobna, przynajmniey z mego
miejscu wyciągnąłbym, ażeby te do
panowania i rządzenia wielkim Na-
rodem urodzone dzieci, nie w pie-
szczotach koronowanej Matuli, nie
w roskoszach Dworskich, ale pod
oczami całego Narodu, i pod cen-
zurą publiczną sposobem Lacede-
mońskim wychowane były, a co
większa, żeby nie koniecznie pier-

worodność dawała prawa do Korony, ale cnoty, talenta i zasługi, coby wzniecało i utrzymywało między temi małenkiemi ziemiakami Bożkami, chwalebną emulacją, pobudkę do wydoskonalenia się i nabycia tych przymiotów, które do rządzenia rozumnie ludźmi koniecznie są potrzebne. Te trzy warunki od Autora Królowi dziedzicznemu przepisane, tak mało samowładztwo krępują, i tak łatwo mogą być pozornemi wykrętami tłumaczone i niszczone, że tak umiarkowane rządy od nieograniczonego despotyzmu, nie wieleby się różniły. Pomijam artykuł pierwszy, o którego zgwałcenie najmniej obawiać się potrzeba, drugi zapewniający Obywatelowi bezpieczeństwo osoby, aby nie mógł być przed przekonaniem,

haniem o jaki występek więziony, przy zkoncentrowanych wszystkich władz zarządzających w iednym ręku, tak jest śliski i niepewny, że zapewne i najniewinnieyszego nie zabezpieczy, jeżeliby był Dworowi nienawistny, albo też tylko był w jakim podejrzeniu. Nie tylkośmy widzieli liczne ofiary obojstey zawziętości w absołutnych Państwach, iak Marzałek Francuzki Marilak okropny między innemi wystawia przykład, że o jego niewinności mściwy iego nieprzyjaciel instygator i Autor zguby Kardynał Richelieu musiał sam być przekonany, że po iego straceniu sztydzącym sposobem powiedział: iż Pan Bóg osobliwszym przenikającym światłem Sędziów obdarzył, że nawet tam kryminałów dostrzedz mogą, gdzie

żaden inny człowiek upatrzeć ich nie potrafi, ale nawet w wolnych Republikańskich rządach, kiedy pierwsi Wodzowie w rozszerzeniu swojej władzy, nie dosyć okolnego oporu znaleźli; tak w przeszłym wieku w Hollandyi cały kryminalny występki pocziwego sławnego Barnewelda był, że się sprzeciwiał despotycznemu Stathuderowi, a że go wyrok stracenia nawet nie wiele kosztował, pokazuje się z tych pochwał, które jeden zastępca niewinności jednemu z sędziów dał, mówiąc mu: powiadają, po policie, żeś niewiadomy, ale że to jest nieprawdą, oczywiście ztąd się pokazuje, żeś przenikającym sposobem wyszperał głównego występkę w tym człowieku, w którym nikt wady nie upatrywał; powtórę mówią żeś niesprawiedliwy, ale

że to jest potwarzą, ztąd wnosić można, żeś śmiercią ukarał, szczególnie za grzech pierworodny człowieka, którego miano na świecie za niewinnego; przyłącza kalumnia powszechna, żeś chciwy i łakomy, ale i to jest fałsz, boś ferował Dekret za małą sumkę kilka tysięcy złotych, którego by ani ja, ani żaden pocziwy człowiek, za wszystkie bogactwa tego świata by nie chciał podpisać. W podeyrzliwym i mściwym despotyzmie, innych sędziów nikt sobie obiecywać nie może. Trzeci punkt, że Król bez zarejestrowania w Radzie żadnego prawa nowego ogłosić nie może, przecie coś więcej jak nic nie znaczy, gdyż za trzecią reimonstracyą, Król sam przyśzedłszy do Rady, te swoje wyroki zapisze, choćby też z uciemię-

żeniem Narodu, cały Kray zniszczyć miały, to już na upór żadnego lekarstwa nie maż. Czy ta Rada z takową odwagą iak Parlamentu Francuzkie będzie bronić praw Narodowych, i majątków ubogich poddanych, tego nikt przed czasem nie zgadnie; ale biada temu, co się odważy usta otworzyć! widzimy to co się teraz w Francyi dzieie, gdzie pierwszemu Xiążęciu krwi Królewskiej, takiego buntownictwa nieprzepuszczaia, a Konfiliarzow protestujących za taką zuchwałość zbroynym żołnierzem w nocy z łóżek porywano, i do więzienia iak złoczyńców wtrącono, toć się to wszędzie stać może; łagodność dobrego Króla, nie zawfze od takich gwałtow ubezpieczy, bo dobrego Króla nayprędzey frantowki Mi-

nister opanuje, a z przewrotną wymownością wszystkie bezprawia, pozorem dobra powszechnego, i utrzymania sforności pokryje. Jak już do tego kresu wrodzoną dobroć Monarchy omami, dopiero zaczyna się Epoka tyrańskiego panowania, gdzie już nie same tylko uczynki i słowa, ale nawet myśli, despotycznego Wezyra frogą zemstę, albo podeyrzenie na siebie pociągnąć mogą; wszak wszystkie Dzieie i Latopisma Narodow, pełne są okronych przykładow, które się działy pod panowaniem pełnych ludzkości Monarchów. Coby był nauczył administracyą Szwedzką, ow bót, czy z palonej skory sztybel, którego Karol XII. z Tureczczyzny chciał posłać do tak walecznego Narodu, aby nim rządził, tego nie wiem, ale

to wiem, że gdyby za Ludwika XV. Madame de *Pompadour*, albo du *Barry*, były posłały do tayney rady rządzącey 24. millionami ludzi, i trzafiającey kilkudziesięcią stronniemi Narodami, któren z swoich pantofli, żadenby z tych przepotężnych rządcow, nieśmiał bez głębokiego respektu spoglądać na tak poważne kapcie. W Królestwach bardzo bliskich absolutyizmu, i w samowładnych Niemieckich Xięztwach, przecież panujący Rządca nowych Podatkow, bez zezwolenia stanow nałożyć nie może, a mybyśmy przy dobrowolnym podaniu się komu, nie mieli ten tak ważny punkt, w Pałkach sobie nie ostrzegać, albo dziedzicznemu Monarcho, niektóre insze artykuły nie przepisać; byłaby to taka porywczą nieostro-

strożność, z któreybyśmy się przed potomnością wymówić nie potrafili. (g) Są wprowadzić w Prawodawctwie tak Politycznym, Cywil-

(g) Choć po ostatniej tej rewolucyi, którą Autor wspomina, w Szwecyi władza Królewiska znacznie rozszerzoną została, jednak cała prawodawcza władza przy Stanach została, a Król uroczyście przyrzekł, że jak Praw nowych stanowić nie będzie, tak też podatkow nowych nie nałoży, ani żadney rzeczy nie odmieni, bez poprzedzonego zezwolenia Stanow. Tak skromnie umoderowane panowanie Monarchiczne, nawet naytroskliwzego o swoją wolność, gorliwego Republikanta, zastraszcyby nie powinno, bo jeżeli z iedney strony władza Monarchy w rządzącey i wykonywającej mocy, niczym nie jest ograniczona, z drugiej strony wszystkie Stany Narodu z władzą prawodawczą dostatecznie mogą utrzymać szale przemocy Monarchicznej, nie zaś z taką bezwładną nieczynnością, jakaby miała być ta Rada, którą Autor proponuje, której cała dzielność na remonstracy-

nym, iako też Kameralnym i Skarbowym, czy Ekonomicznym niektóre rozrządzenia, które daleko lepsze w iednym ręku, iak w rę-

ach, i proźbach zasadzona, na wzór Parlamentow Francuzkich, naprzeciw tyranii i uporu, żadnego skutecznego oporu wystawić nie mogą, a nad tą iedyną Radą, którą Autor stanowi, te Trybunały mają to przewyższenie, że ich jest wiele, w których wszystkie powszechne ustawy powinny byż zarejestrowane, to choć ieden Parlament Edykta Królewskie zapisze, to drugie temu przyięciu ieszcze się mogą sprzeciwić, zwłaszcza że te wszystkie Magistratury, postrzegłszy że Rząd wielkimi krokami do okropnego despotyzmu dąży, tak się z sobą porozumiewać i łączyć zaczynają, że ziednoczonemi siłami uciążliwym rozkazom opierać się zaczynają, i do tey już przyszły wielkomyślny odwagi, że nayprzykrzeysze samowładztwu prawdy, bez ogródki Tronowi przekładaia; tak dalece, że już zaprzeczyły Królowi moc stanowienia nowych podatkow, z heroicznym pa-

kach wszystkich sprawują skutki. Jak nie jest moia rzecz tak głęboko się w takie roztrząsanie zapędzać, takby też takie wyłuszcze-

tryotyzmem utrzymuiąc, że tey władzy nikt nie ma, tylko sam Naród, i że na to koniecznie potrzeba zezwolenia generalnych Stanów; iednak przy tak wspaniałym zastępstwie praw ludzkości, Lud aż do ostatniey nędzy Podatkami uciśniony ztąd oczywiście się pokazuje, że Szweoya nie służy za przykład tey mienioney szczęśliwości niewolniczey, iedni tylko nikczemni Duńczykowie w przeszłym wieku, związanemi rękami i nogami, pod nieograniczone samowładztwo się poddali. Na Pastryarchalnym rządzie zasadzone Monarchiczne panowanie z wszystkich form rządów jest naydoskonalsze, nayczynnieysze, a sukcesyonalne następstwo wszystkim rozruchom i intrygom nayskuteczniej zapobiega, gdyby tylko w rodzie ludzkim znaydowały się mądre, wspaniałe, skromne, ludzkie, i wielkomyślne umysły, od natury przeciw korupcyi i zepsucia uprzywileiowane, i tacy Fi-

nie wcaleby tu nie było na swoim miejscu. W podatkowaniu nałożenie cła, na wszystkie wchodzące w Kraj rzeczy zbytku, iako też na wewnętrzne artykuły przepychu, niechby przy Królu było; podatek zaś gruntowy, osobisty, lub od rzeczy pierwszej potrzeby, tenby koniecznie zawsze powinien być przy Narodzie, bo on sam tylko wiedzieć może, iak wielką jego dostatki i dochody, i wiele bez zniszczenia samego siebie dać może, oprócz przypadku inwazyi w Kraj, niezaczeptonego.

lozofowie iak Markus Aureliusz, to naygorliwszy Republikant nie powinienby się wzdrigać nie ograniczone samowładztwo; ale prozę mi powiedzieć w których Domach panujących, te znajdziemy Aureliusza, a jeżeliby się go znalazło, iakie nam da zapewnienie, że jego następca nie będzie Kommodem?

nieprzyjaciela, na ten czas powinno być wolno Królowi, domaganie się u Obywatelów ostatniego halerza, i ruszenia z domów wszelkiej godności i kondycyi mieszkańców na pospolite Ruszenie, na Czerniawę, czy na formowanie regularney milicyi, aby najeźdźnika z Kraju wypędzić. Ale iak też tej naszej gorliwej rady nikt słuchać nie zechce, i te wszystkie przez nas obydwuch podane frzódki, które się nam tak zbawienne być zdają, przyjęte nie będą, do czego coś więcej jest iak podobieństwo, cóż tedy czynić przyjdzie kochany Autorze, na ratowanie, czy ocalenie kochanej Ojczyzny? przyznam się po prostu, że tego nie wiem, bo nie jestem z liczby tych mędrców, co na wszystko odpowiedzieć umieją.

Jużbym tu mógł z honorem mo-
ie Uwagi nad Uwagami z Szkol-
nym *dixi* zakończyć; gdyż pochwa-
ła iednego z nayślawnieyszych Mi-
nistrow, i naycenotliwszych Oby-
watelow, iako Oratorskie dzieło,
bardziey pod literackie sądy iakiey
Akademii, lub krytyczne rozbie-
ranie Zurnalistow, iak pod rozwa-
żenie polityczne podpadać powin-
no, ale że ten Panegiryk, prócz
Krasomowskich wyrazow, wiele w
sobie zawiera fizycznych, moral-
nych, historycznych, a naybardziey
politycznych Uwag, z których dru-
gie aż nadto są ważne, ażeby ich
milczeniem opuścić można, zwła-
szcza tam, gdzie naszych rządow,
a zatym idącego powodzenia Na-
rodowego dotykaia, należy ich u-
ważnie do prawdziwego wewnę-
trznego waloru zredukować, a z

resztą dalszemu rozważeniu publi-
cznemu porzucić.

141.) Zostawiaę w swoiey zu-
pełney wartości, to odwieczne przy-
ślowie: że głos Ludu, iest głos
Boski; uznawam przy tym tego
nieskończonego przewyższenia, i
doskonałości, które niemal zawżde
zwykły miewać decyzye, i różne
wybory, czy elekcye publiczne,
nad samoistnym zdaniem i wybo-
rem; iednak iak żadney reguły nie
masz bez excepcyi, tak też i w tym,
iak w wszytkich inszych ludzkich
działaniach, nie z pewnością sta-
nowić nie można; bo że i w po-
wszechnych decyzyach całe Naro-
dy błądzić mogą, pokazuią tak li-
czne wyroki śmierci, wygnania, i
hańbienia nayniewinnieyszych i nay-
pożytecznieyszych swoim Kraiom,
wielkich ludzi, cobym mógł Gra-

cenieniem cnotliwego Sokratesa, ludzkiego Phocyona, wygnaniem sprawiedliwego Arystydasa, wspaniałego Scypiona, i tyfiącznych pierwszey wielkości osob, którzy swoich własnych cnot i zaślug stali się niewinną ofiarą zaślepionego gminu, dowodnie okazać, gdybym nu-dzić chciał Czytelnika; a że też i wybor osob do rządu, nie zawsze się udał, choć powszechnym okrzykiem całego ludu był potwierdzony, mógłbym także licznemi z dzie-iow cudzych okazać przykładami, (h) lecz tylko jeden domowy przy-

(h) Kiedy się nie uda Elekcyja iakiego Cudzoziemca, którego interes i ca-łość Kraiu, lub inne iakie ważne przyczyny polityczne obierać każały, to wcale nie ma się czemu dziwo-wać, gdyż Elekt mało komu z oso-by mógł być znany: czym zaś tak grubą omyłkę Elektorowie w wybo-

racząc przykład. Zaden podobno Monarcha, nigdy nie był bez po-przedzonych intryg, bez zakupie-nia głosow, i bez korupcyi iakiey-kolwiek, tak jednostaynemi zgo-dnemi głosy, i prawie cudownym sposobem obrany, iak nasz Król Michał; czy zaś tego Monarchę w liczbie pomierno obojętnych, czy też w poczet niedołącznych i złych Królów policzyć należy? zo-stawiamę Dzieiopisom i Politykom do rozważenia; w liczbie zaś do-brych Monarchów, zapewne się

rze znanego Rodaka, popełnioną by mogli pokryć, tego nie zgadnę- zwłaszcza że się to stało w takim cza-sie, gdzie po takich burzliwych re-wolucyach, Naród obfitował w wiel-ką liczbę pierwszey wielkości ludzi, których zupełny niedostatek szcze-gólnie taką Elekcyę mógłby ponie-kąd usprawiedliwić.

nikt nie odważy go pomieścić (i)
W tych Rzeczachpospolitych, któ-
rych cała rozległość na szczupłej
okolicy załadzona, w iednym mie-
ście

(i) Z tego co sie tu powiedziało, po-
kazuje się dość iawnie, że na prze-
ciwko zdania Autora któren na kar-
cie 241. mówi; że w podobnym wy-
biorze tylko cały lud błędzić nie
umie, że i ten cały lud omylić się
może. W Rzeczypospolitey Rzymkiej
Lud obierając Konsulów i innych
Rządców i Urzędników, iednak dość
często w swoim wyborze się omy-
lił; do naywyższej i samowładney
Magistratury, ieden tylko Konsul no-
minował, a przez kilka wieków to
samotne mianowanie Dyktatora, na
samyh wielkich i tey despotycznej
władzy godnych spadała. Nie pra-
wdziwszego, iak to wielkie axioma
Zamoykiego, które Autor na teyże
karcie 241. i 242. przytoczył. „Se-
„nat iest Urzędem, Stan Rycerski
„iest Narodem, wszyscy równi Szla-
„chta iesteśmy, wszyscy tylko iedno
„ciało czyniemy, a wszystkich wole
„osobiste, składają wole powszeshną,
„której stróżem iest Król; więc Kró-

ście mogła bydź zgromadzona, tam
przy pierwszey prostocie, nim się
obyczaje zepsuły, stanowienia po-
lityczne i cywilne, których tak

„Ia obierać każdy Szlachcie ma pra-
„wo... To wielkie zdanie zabespie-
czając Stanowi Rycerskiemu prawo
do obierania sobie Pana, wiekniłą
wdzięczność tego stanu, temuż O-
bywatelowi zapewnić powinno. Czy-
by zaś nasze Elekcyę nie były się
odprawiały, z większą prędkością,
spokojniey, i czyby nawet w małej
liczbie wielkich dowcipow, doyrza-
łych rozumow, i zdań rozładnych
nie było więcej przenikającej poli-
tyki, doskonałe poznawanie wewnę-
trzney wartości Kandydatow, a za-
tym też i doskonalszy wybor subie-
ktu zdątnego do panowania, gdyby
Elekcyja była przy samym zostawała
Senacie, do którego gdyby też by-
ła iaka liczba Osob Stan Rycerski
reprezentująca wchodziła iak w tym
ogromnym zgromadzeniu, i wielkim
konkursie wszelkiego gatunku umy-
słow? to zapytanie niech każdy, iak
mu się zdaie, rozwiąże.

Uwagi

Y *

mało potrzeby ograniczone wyciągały, mogły podpadać decyzji publicznej, gdyż żadnego nie było Obywatela, aby nie miał jakieś wyobrażenie, o szczupłych interesech, postronnych i domowych, a obieranie na Magistratury i Urzędy, z tym większym zaufaniem podrzucać było można pod okrzyki zgromadzonego gminu, że w małym Narodzie, każdy Kandydat od każdego mieszkańca był dobrze znany; w rozległych zaś Państwach nie każdy Obywatel dostatecznie znać może wszystkie odległe okolice, i ich potrzeby, ani też ten nieprzejrany rejestr interesów wewnętrznych i postronnych wielkiego Narodu, do czego wielkiej biegłości, nauk i doświadczenia potrzeba, i w tym razie polpolicność powinna polegać na wydoskonalo-

nej przezorności małej liczby oświeconych Wodzów, którzy przez doświadczoną poczciwość i cnotę, zaśluzili sobie na nieograniczone zaufanie, a to nie uchyla wcale tego troskliwego czuwania publiczności, nad czynnościami tych swoich faworytów, których pochwałami spraw dobrych, do jeszcze większej pracy zachęcać, a poprawieniem ludzkich omyłek, i zganieniem zdrożności, zawżę na wodzy utrzymywać, i głosem publicznym ich czyny oświecać należy. Od niezliczonego tłoku zgromadzonych ludzi, w Elekcyach rozsądnego wyboru nawet wyciągać nie można, a to nie tylko dla niewiadomości w tej mierze większej części, ale też, że Kandydaci żadnym sposobem od wszystkich zna- ni być nie mogą; z jakiego po-

wodu zaś kto nieznałomemu Kandydatowi może dać swoją kreskę, albo uporczywie tych przekrzywić usiłuje, co znanego chcą obierać, z tego niech każdy sam z siebie da sprawę; na naszych Elekcyach nie zbywało na bardzo dziwacznych okrzykach. Przy obieraniu Augusta II. wielka liczba Szlachty wołała: już i my pozwalamy na Kontego, aby był Saelem a nie Francuzem.

248.) Ten naywspanialszy ludzkości postępek W. Zamoyckiego, pokazując prawdziwie wielką duszę tego naycnotliwzego Męża, bo ścigał nieprzyjaciół Ojczyzny, ale własną urazę i krzywdę wielkomyślnie darował, to postępowanie z swemi nieprzyjaciółmi, warte wdzięcznego wspomnienia w dziejach ludzkości, ale ta karność zdray-

ców Ojczyzny, niepowinnaby nigdy być wspomniona. w depozycie Patryotyzmu. Wolno było czułem Zamoyickiemu własną krzywdę darować, i to jest akt heroicznej ludzkości, ale nie miał prawa darować zdradę Kraju, a i jeżeli ją jako powikłaną z swoim ofiarym pokrzywdzeniem, w swojej partykularności darował, sądownicza władza tego żadnym sposobem nie powinna była przepuścić. W wolnych Narodach zdrada Ojczyzny, jest tak szkaradną zbrodnią, która pod żadną pokrywką, ani wymówką nikomu bez excepcyi od Naywyższego do nayniższego, w żadnym czasie lub okoliczności, nie powinna być darowana; z wszystkimi inżemi występami, można czasem z łagodnością postąpić, a nawet bez u-

szkodzenia, wielkie zbrodnie przepuścić, oprócz iedney zdrady Kraiu, bo to jest grzech, któren bez wszelkiej litości powinien być karany. Pierwszy Konsul Junius Brutus, ten występki w własnych synach śmiercią ukarał, a ta surowość była przyczyną, że w pierwszych wiekach Rzepltey Rzymskiej, żadnego nie znano zdraycy, a u nas to nayobrzydliwsze szkaradzeństwo, raz płazem przepuszczone, ośmieliło następnych zdrayców liczne zgraie, że potem tyle razy bezwstydnie Oyczyznę zdradzali, a nawet niczego się nie obawiali.

249.) Ktobykolwiek się zadziwił nad tym, iż cnota zaśluga, i wielkie talenta, mogą mieć nieprzyjaciół, pokazałby przez to, iż jest nowicyuszem w świecie, i o dzie-

iach Narodu ludzkiego, iako też o namiętnościach, żadney niema wiadomości; podła nicozemność tylko nie znajdzie nieprzyjaciół, zazdrośników, ani przeciwników, bo ją wzgarda od tego zaślania, miałkie zaś subiekta i podłe umysły, których liczba w każdym Narodzie przewyższa zawsze wielkie umysły, bez wszelkiej inney urazy, wielkim dowcipom, wysokim talentom, i licznyim zaślugom, tego upakarzającego ich przewyższenia nigdy darrować nie mogą, i tak zawsze od początku świata, tak wygurowane cnoty i przymioty, w wszystkich Narodach przez wszystkie czasy zawziętych prześladowców znalazły i na przyszłe wieki znajdą.

257.) Ta wspaniała mowa do Tronu, iak Krasomowstwu, tak Patryotyzmu, i odwadze wielkiego

Senatora, zarówno honor czyni, tylko tu kwestya zachodzi, czy iuż wprzód Król prywatnie był o tych swoich zdrożnościach przestrzeżony, co ieżeli nie było, krzywdę mu uczyniono, że z taką ostrością iego omyłki i popełnione bezprawia, cenzurze publiczney wystawiono, i wcale niema się czemu dziwować, że go tak przykre sfowowanie oburzyło, podobnoby się nikiżemny niedołężnik obruszył, gdyby mu kto iego błędy publicznie wyrzucał, i kilkakrotnie powtarzał mu te słowa; popraw się, czego roztropne uleganie każdego własney miłości, nigdy prędzey czynić nie dozwala, aż wszystkie inne przestrogi, poprawić go nie zdolają. W Anglii każdemu zgromadzeniu i samotnemu Obywatelowi, obwarowana wolność ostrzeżenia

Ministryum, a nawet i samego Króla, o tym wszystkim, co się komu uwagi godnym bydz zdaje, choć przez konieczne przyięcia tych adressów, cierpliwość Ministrow, aż do nudności czytaniem wielu głupich baśni wycięczona, ale też za to o woli powszechney uwiadomione rządy, o wszystkich swoich omyłkach ostrzeżone, i często w zapędach bezprawnych wstrzymane, a to prawo interessowania się do administracyi wznieca w każdego Obywatela chwalebna chęć, przyłożenia się swoją częstką do publicznego dobra. Zeby i u nas tym publicznym głosem rządy zawsze były ostrzeżone, o iakich omyłkach popełnionych, możeby przez względność na wolę powszechną wcześniej się spostrzegły, a przez to uniknęły iątrzących tylko wyrzu-

cań na publicznych Obradach. Dziwować prawdziwie się nad tym można, że Zygmunt III. znając przezorną politykę, mądrość, i poczciwość Zamoyskiego, a będąc mu za tyle zasług i utrzymanie go na Tronie obowiązany, nie używał rady tego enotliwego Ministra. Działania tego Monarchy nie bardzo usprawiedliwiały iego z Kandydatów wybor, i te preferencye, które mu tak zgodnemi głosy nad innemi konkurentami do Korony dano, jeżeli tego prócz statecznego Polaków do krwi Jagiellońskiej przywiązania, nie wyciągała iaką maksyma statystyczna i polityczna konieczność; Zamoyskiego zaś w utrzymaniu tej Elekcji podjęte trudy i narażenia się na niebezpieczeństwa, tak temu walecznemu Wodzowi, iak też i Kraiowi nie nay-

większa korzyść z tego Panowania urosła; poprzedzona Elekcya sławnego Stefana, daleko lepiej się udała,

275.) Prawdziwie w wszystkie potomne wieki wielbić należy łagodność i czułą ludzkość Polaków, że przy takim Religii i zdań różnieniu, w ciemnym i fanatycznym 16. i 17. wieku, kiedy prawie wszystkie Europeyskie Narody w Imie Boskie morderckim dzikim sposobem się zabijali, w Polsce na samych tylko wrzaskach i swarach się wszystko zakończyło, bez zmazania Ołtarzów krwią ludzką, i czynienia tak zbroieckich ofiar nayıłosiernieyszemu Bogu, choć nie zbywało i u nas na tych obrońcach praw Wszechmocnego Stworcy, którzy potęgę ludzką na obronę Rządcy Panującego wszy-

śkich światów, od niebezpiecznego dla jego Wszechmocności Heretyków ataku, usiłowali używać, i te fanatyczne podżegacze, w Świętej swoiey zapalczywości, wszędzie na gwałt trąbili, i ludzi do zabójstwa wzbudzali, rozwijając werbowne Chorągwie na wojnę świętą, iednak w oświeconym umyśle ludzkich Polaków, z wielkim swoim żalem więcej znaleźli miłości braterskiej i bliźniego, iak tey świętey zapalczywości, która miłosierdnemu Bogu z okrucieństwem pragnie się przyślugać; z tego bardzo dowodnie się okazuje, że na ten czas Polska na całą Europę nawięcej oświecenia miała, i że obyczajem tak już ułagodzone były, żeśmy w tych wiekach zdrowym rozumem i polorem wszystkie Narody przewyższali, bo te wszystkie

okropne obrazy, które nasz Autor tak żywemi farbami, i krzepkim pędzlem maluje, które za równo jego wymowności i ludzkości sentymentom honor czynią, nie mają nic przesadnego w sobie, gdy rozpuszczony fanatyzm niezliczenie więcej wystawiał morderstw, iak w tym obrazie zmieścić się mogło; ta rozfrożona wściekłość do tego stopnia doszła, że nawet nayniewinnieyszy wiek życia ludzkiego zaraziła. W owej Paryzkiej nocy, piekielney pamięci w Święto Świętego Bartłomieja, widziano małe dzieci o Religii ieszczce i wyobrażenia nie mające które swoje rowienniki, nożami i widelcami kłóły, i na sznurkach do Sekwany na utopienie wlekły. Wielbuję cię nawięźszej Opatrzności zrządzenie, żeś zachowała nasz Narod od tak

dzikiey zapaleczywości szaleństwa;
i że ta przedwieczna dobroczyn-
ność zachowała w nas zawsze i-
fkiertę tey świętey ludzkości i
braterskiey miłości, którą sam
Stwórca w ferce człowieka razem
tchnął z duchem ożywiającym.

280. 284.) Na to zapytanie,
kilka razy powtarzane od Autora,
czy to jest jeszcze ten sam Naród,
któren był przed dwiema wiekami,
i czy dzisieysy Polacy są prawdzi-
wemi Synami owych wstawionych
walecznych Mężów zeszlętych wie-
ków? śmiało odpowiedzieć mogę:
że ten sam jeszcze trwa Naród,
tylko okoliczności odmieniły się;
szukać zaś w Narodzie w pokoiu
żyjącym bohaterów, jest to samo,
jak chcieć znaleźć w wnętrzo-
ściach ziemi litych metalow, któ-
rych przody z kruszców w ognisk

trybować potrzeba. Zręczna oka-
zyna, zapewneby nam i dziś iesz-
cze pokazała niewyrodných po-
tomków owych wielkich ludzi, ale
nie trzeba od nikogo wyciągać nie
podobnych rzeczy, aby kto sam
ieden wystawiał się na ofiarę prze-
mocy, kiedy jest upewniony, że go
nikt wspierać nie będzie. Ow wy-
chwalony Patryotyzm starożytno-
ści zawsze tylko napełniał bardzo
małą liczbę dobrych Obywatelów;
bo wyjąwszy same początki Spar-
tańskiej i Rzymskiej Rzeczypo-
spolitey, i niektórych małych to-
warzystw, to rzeczony patryotyzm
nie bardzo był kiedy powszechnym
przymiotem, a w Polsce nawet
nie wiem jeżeli był kiedy powsze-
chnie w modzie; Miłośnicy daw-
nych wieków w pochwałach dany ch

miłośnikom Ojczyzny, zawsze nam wprawdzie wystawiają wielkie wzory, tylko to szkoda, że tonie gdy na cały Naród się nie rozciąga. Wielbię zarówno z Autorem wiekopomney chwały godne imiona Karnkowskich, Tarnowskich, Firleiw, Zamoyskich, Żółkiewskich, Chodkiewiczów, i innych sławnych Mężów, ale wszak w ten czas Zborowscy i inni tego stępla Obywatele żyli, toć te pojedyncze wzory, cnoty, niemożna wzięść za ogólny obraz tego wieku, inaczejby go Autor na karcie 243. i na wielu innych miejscach, iako to 309. 334. 335. 357. niesprawiedliwie skrzywdził, gdyż nam wszędzie wystawia zdradę, łakomstwo, dumę, swarę, i obojętność na najsześcielsze okoliczności, w których się Kray na ten czas znajdował,

dował, jednym słowem ledwo nie gorzkie sceny, iak te co za naszych czasów widzieć się dały; na szczęście Narodu złączone siły kilkunasztu lub kilkudziesiąt tysięcy, na ten czas dostarczały na ratowanie Ojczyzny, i na odparcie iakiego postronnego najazdu, a że zaw sze się przecię znalazła taka liczba pocziwego i walecznego ochotnika, ztąd nie można konkludować na powszechność, bo ta kupka cnotliwych ludzi nie był cały Naród, i w tym samym czasie, kiedy ta garstka Bohatyrow z gorliwością biegła na ratunek Ojczyzny, daleko większa część Obywatelów, nie tylko suchym okiem patrzyła się na rzeź braci swoich, ale też ieszcze najmnieyszych pieniędzy składek czynić nie chciało, Seymy rwało, i wewnętrzną spokoj-

ność burzono. Ze za czasów Jana Zamoyskiego, nie wielkie mia-
no względy na Posłów Brandebur-
skich, wcale się nie ma czemu dzi-
wować, ten Elektorat już z Pru-
sami złączony na początku 17. wie-
ku, nie miał nad ośm tysięcy goto-
wego wojska, które siły zaczyn
nie były tej natury, aby mogły
zastraszyć tak wielki Narod,
a poskromienie hardości Posła ta-
kiej potencji, której iedne Mia-
sto Hamburg nie bardzo się lęka,
choć tak blisko przyległe Danii,
nie wielki honor może uczynić tak
bitnemu Narodowi, któren zwykł
wstrzymywać całą potęgę Rusinów
i Ottomanów. Ale niech kto z ie-
den przykład pokaże, że na nay-
większe niebezpieczeństwo Państwa,
w gwałtowney potrzebie iednostay-
nemi głosy podatek uchwalono, po-

wszechną składkę czyniono, albo
virtutem iak mawiano bezopornie
cały Narod w pole ruszał, to tej
epoce dopiero i w ogólności patry-
otyzmu powszechnego zaprzeczyć-
by nie można. Ze w ogólności
zebrawszy, Polak nigdy nie był
nader gorliwym Patryotą, tego mu
nawet za złe mieć nie można, gdyż
prócz wrodzoney choty i wielko-
myślności (nader rzadki dar natu-
ry, zachowany szczególnie dla ma-
łej liczby dusz uprzywileiowa-
nych) bardzo mało do tego zna-
lazł pobudek w pierwszych grun-
towych ustawach swego towarzy-
stwa; ten początkowy węzeł tak
słabo był ściągiony, a szrodcią-
gła moc iednocząca wszystkie sa-
motne siły do iednego centrum,
tak była nieczynnością rozwolnio-
na, że te wszystkie samotne siły,

bardziej były rozpierzchające w wszystkie okolne strony, iak frzodzące, do iednego punktu się zchodzące, tak, że w późniejszych czasach już prawie tego pierwiastkowego lepu, któren wszystko skleiać powinien, nigdzie nie było dostrzedz można, gdyż żadnego już interessu nie było, którenby umyśly kojarzył: kiedy już *Liberum veto*, czy *liberum rumpo* swoją dzielność rozszerzyło, cóż mogły bydź za przyczyny, któreby miały Obywatelów choć na partye połączyć, kiedy i w naywiększym skupieniu samotnemu przeciwnikowi oprzeć się nie mogły? wszystkich zaś do siebie przeciągnąć, i wszystkie zdania ziednoczyć, iest tak czysta chimera, iak ta, która iednakowe wierzenie w całym rodzaju ludzkim wyciąga, więc do ustanowie-

nia czego, wszystkie te ziednoczenia nadaremne były; potrzeba zaś komu było co zniszczyć, a na cóż mu było potrzeba przyiaćciół zbierać, albo ligi formować, (k) kiedy on to sam wszystko iednym wyzionionym słowem: nie pozwalam; mógł obalić. W tych wolnych rządach, gdzie większość głosów decyduje, każdy Współczłonek towarzystwa, sam przez

(k) Pod tym wyrazem przyjaźni i związku, wcale się nie rozumi. Kollegacki związek pokrewności, ani tych szczególnych ziednoczeń niektórych osób przez szereg przyjaźni, żadnego Politycznego zamiaru nie mających, na których nigdzie zbywać nie może, lecz szczególnie polityczne Ligi, które się w wolnych Narodach między Obywatelami kojarzą, końcem pomnożenia powszechnego lub prywatnego dobra, tak przez bezprawio wzięcie, iako też rządów poprawienie, lub inną iaką prawo-

się nieskończenie mało waży, za-
czym czy jaką ustawę popierać,
czy też zniszczyć pragnie, to na
dokazanie tego, musi formować
partye; te Ligi w dobrej czy złej
intencji zkojarzone, rodzą przy-
iaźń i ziednoczenie; ta potrzeba
cudzey pomocy, te różne prywa-
tne związki za sobą ciągnie, a te
często przeciwne sobie Ligi, łatwiej
w potrzebie pogodzić, jeżeli mi-
łość Ojczyzny ieszcze zupełnie

dawczą czynność, o którą podobno
i naysilniejsza Liga, lub koalicja
różnych Partyi pokusić się nawet nie
mogła, kiedy samostna Osoba wszy-
stko psuć i niszczyć mogła; te zaś
związki, które się formują na utrzy-
manie kogoś na Funkcyi, lub Urzę-
dzie, albo na przeszkodzenie komu,
iako partykularne łączenia, w poli-
tycznym prawodawstwie wcale w
konfideracye nie wchodzą, i choć
też ich wpływanie w Rządy, bardzo
jest znaczne.

nie wygaśla, i prawa wigoru nie
utraciły, iak wszystkie samotne u-
myśły, do zupełney iedności przy-
wieść. Zamiast wyrzucenia naszym
Rodakom zdradę, nienawiść wła-
sney Ojczyzny, wyrodność od
swoich poprzedników, i Bóg wie
iakiie inne zbrodnie, które im po-
sępni moralistowie wymawiają, to
należy wielbić ducha Narodowego
że przy tak gruntowych wadach,
któreby w przeciągu iednego wie-
ku każde inne towarzystwo po-
winny zgubić, tak długo trwałość,
tego Królestwa przeciągnął. Wpro-
wadźmy w nayrządniejszy, i nay-
potężniejszy Narod Rząd Polski
w całej swoiey rozciągłości, iak-
im był aż do śmierci Augusta III.
naprzykład do Anglii, to choć za-
dnego wieszcze nie mam du-
cha, przecięż Geomotrycznym spo-

fobem okaże, że tego Królestwa Polityczna existencya, całego wieku dotrwaćby nie mogła. Na cóż się srożyć na ulomności nieoddzielne od natury człowieka, kiedy tu wszystka wina na formę Rządu spadać powinna; tam zawsze mało cnotliwych będzie, gdzie nie maż żadnego pożytku z cnoty, a tam się nawet i cnotliwi zepsują, gdzie nie maż żadney władzy do dobrego nakłający, albo od występku wstrzymujący. W Polfcze gdzie w późniejszych wiekach ani talenta, ani cnota, ani żadne inne przymioty, nikomu dostojęstwa, Urzędy i honory nie zapewniały, bo do tych osiągnięcia potrzeba było koniecznie mieć urodzenie (które tylko przypadek daje) i bogactwa; na coś było się komu z trudnością o nabycie tych

przymiotów starać, kiedy mu to żadnego honoru, ani pożytku przynieść nie mogło, zwłaszcza jeżeli rozdawnictwo łask i honorów zostawało w słabych rękach takiego niedołężnego rządcy; bo miłkie subiekta nie tylko wielkich zasług poznawać nie zdołają, ale jeszcze i to mają do siebie, że goruiące do wciipy aż do niecierpienia nienawidzą: bo zazdrość i preumpcyja wszystkich nizezemników najistotniejszy przymiot. Odpowie mi tu kto: że i pod nie bardzo gornomyślnemi rządami, czasem przez same zasługi ludzie z niżkości do nayıpierszych dostojęstw się wydźwignęli, na to można odpowiedzieć: że to po więkfzey części stało się, albo przez okrażające drogi, że fobie ktoś wprzody w Palestrze, lub innemi działaniami

fortunę zebrał, albo też przez promocyę iakiego potężnego protektora, i tym podobnemi frzodkami dostąpił honorów; albo też to się stało w owych wielkich rewolucyach, gdzie cały Kray był w niebezpieczeństwie, co jest iedyną porą, w której wielkie umysły gwałtem są w górę wyniesione, bo w tym razie strach przymusza rzeczowne miążkie umysły, że pomimo swojej zazdrości, koniecznie do wielkich ludzi się udać, i sami-wyszukiwać ich muszą. Dożywotnia trwałość Urzędów, także przyczyną była, że nie bardzo ten się w nowe zasługi sposabiał, kto raz doszedł celu swoich żądań, a tak powoli emulacya, i zawody w ubieganiu się do cnoty, i zasług ustać musiały. Gdyby Starostwa Sądowe, tylko docześnie rozdawane

były, a to pod ostrzeżeniem, że za naymnieyszą opieśzałością, odebrane będą, tobyśmy z tych Starostów, na których Autor tak utyskliwie narzeka, nawet bez nowego Prawa, naypilnieyszych, i nayprzykładnieyszych byli mieli Sędziów, toż samo o innych Urzędach mówić można. Z tych namięnionych przyczyn widzieć się daie, że pobudki do zasług bardzo były słabe, a zaś dla literackich zasług, oświecenia publiczności, nad powszechnym interessem, tak Politycznym, iako też i Cywilnym, nie tylko żadney zachęcaiącey nie było nadgrody, lecz to było ieszcze bardzo niebezpieczna praca, za którą każdy Autor pewne znalazł przesładowanie, byle mu się tylko iaka przykra prawda z pióra wysliznęła, to iak oszczerca za tak zachwałą śmiałość został ohydzone;

zkaźde tedy było się można spodziewać lubych błędów oświecenie tym światłem prawdy, przed którym oczy mrużono, i ufzy zatykano, a na tych nienawistnych prawdomowców, kamieniami ciskano. Gdziekolwiek wprowadzony błąd, za nieomylną prawdę w powszechności przyjęty, takowy już bez cudu, samym domowym światłem, nie może być wykorzeniony, na to już koniecznien potrzebny w tej materii nieuprzedzonego oświecenia potrzeba, i to jest co spótkowanie między Narodami, na które nasz Autor tak mocno narzeka, czyni tak potrzebnym i pożytecznym. Jak ma zacięty Turczyn poprawić fizyczne, moralne, i cywilne niezliczone przywary swego okropnego barbarzyńskiego rządu, kiedy w tym jest przesądzie,

że jego Duchowne i Swieckie prawa, są dziełem przedwieczney mądrości, że nic w tej mierze doskonalszego być nie może; niechże się tam kto o tym powątpiwać odważy, jeżeli ma wolę zostać męczennikiem prawdy: taki rząd tylko przez zgubę, i zupełne obalenie może być poprawiony. Między sprężynami poruszającemi różney formy rządów, rozsądny Montesquieu wyznacza dla despotyzmu boiaźń, dla Monarchii punkt honoru, a dla Republikantkiego Rządu cnotę; żeby zaś ta Patriotyczna cnota, obok z przepychami i zbytkiem utrzymać się mogła, tego podobno nikt zapewnić się nie ośmieli, bo zarażająca chłuba, wyrównania drugim w powabnych wygodach, i poniekąd niezłask konieczność figurowania we-

dług przyzwoitości swego stanu, bez względu na własne dostatki, wznieca gwałtowne potrzeby, a konieczną potrzeba, potrafi przymusić nawet umysł mierney poczciwości, do zaprzędania interesów miłej Ojczyzny. Wszak ci to nie z łakomstwa, ale z ostatecznej czytni potrzeby, do tego jeżeli to powszechne mniemanie jest prawdą: że przysłowia charakteryzują Narody, to nasze przysłowie: *głupi daie, a mądry bierze*, jeżeliby było prawdziwe, nie bardzo musiało Zagranicznym korruptorom trudnić zakupieństwo dla siebie partyzantów, a zdrajców swego własnego Kraju, bo podobno ta uwaga znalezienia samych tylko Fabryczków, Zamoyskich, i tym podobnych niedowiarków tego przysłowia, nie bardzo ich kiedy zastra-

fzyła. Nadaremnieby tu kto zarzucił tę naygruntownieyszą, i od nikogo niezaprzeczoną prawdę: że dobro powszechne jest oraz dobrem samoistnym każdego Obywatela; choć tą prawdą wszystkie wspaniałe, skromną pomiernością się kontentujące umysły, są przyniknione, jednak te niewolniki grubych zmysłów, którzy tylko momentalnych pragną rokoszy, a na używaniu doczesnym, całą swoją zakładają szczęśliwość, w tej nauce nie do swego smaku nie znajdując, zaczym też więcej na nich skutkować nie mogą, iak owe święte prawdy, przez gorliwych Kaznodzieiów rozwiozłym grzesznikom pod pogrożeniem kary wieczney opowiadane, po których wysłuchaniu, prosto do swoich nałogów wracają, swoją boiaźnią zaś

tych przyszłości, to powątpiwa-
niem o niezawodności, to oddalo-
nym jeszcze czasem, tego strasli-
wego momentu, i różnemi inne-
mi racjami iak mogą tłumiać, i
wzruszone sumnienie uspokajaia;
na utrzymanie takich temperamen-
tow, potrzeba coś skutecznieysze-
go, nad nayguntownieysze mora-
lizowanie. (1)

Wszystcy

(1) Między przyczynami upadku Kra-
iu zapomniałem włożyć rozdawni-
ctwa Dóbr Królewskich. Ten chleb
zaśluzonych z czasem wymuszony był
z szafunku Królewskiego od zakre-
dytowanych natrętników, którzy za-
dnego innego prawa do tego nie
mieli, tylko świetność urodzenia, i
znaczące dostatki, z któremi sobie li-
gi pokoiarzyli, że nawet niebezpie-
czno było im co odmówić, inaczej-
by byli przeciw Dworowi liczne za-
ciagi swoich rękodajników oburzyli,
a i wemi narzekaniami na przewro-

Wszystcy Statystowie i Politycy
iż od dawnego czasu, bardzo ia-
śnie okazali trudność, i prawie mo-

tność rządów że im za ich niezliczo-
ne zasługi, które im samym tylko
wiadome były, tyle nie dano Sta-
rostw, ile bez naruszenia wrodzoney
modestyby pretendować mogli, a
że do każdego wakanfu takich Pre-
tendentow było sto, a Król nie miał
tylko ieden do rozdania, więc też
cała reszta urażona, została nie na-
wiśna Dworowi, i wszystkie usiłowa-
nia obracała na podburzenie Obywa-
telow, i pomnożenie Królowi nieprzy-
iacioli; z tego też to powodu podobno
wypływało: że nawet naylepszych
Królów nienawidziano, co też zawsze
między Narodem i iego Królami
wzniewało szkodliwe poróżnienie, a
nawet między Familiami tych Kom-
petytorow. Te iabika niezgody wpro-
wadzały, owe zawzięte nieprzyjaźnie,
które potym na fakcye się podzieliły,
scyfllye koiarzyły, a nawet cały Na-
ród na różne partye rozrywały; któ-
rzy zaś Królowie ulegając dla własne-
go pokoiu, natrętnictwu przepotę-
żnych pretendentow, a wielką liczbę
inratnieyszych Starostw, do znacz-

ralne niepodobieństwo, utrzymania się zupełnie wolnego Rządu Republikańskiego, w bardzo obszer-

nym już majątku małej liczby Osob podobawali, to z tego ustawicznego Dóbr przybytku, urosły owe ogromne fortuny, które zaledwo nieformowały *Statum in Statu*, i Właścicielow tak rozległych majątków do tej samowładney independencyi przywiodło, że na bezpiecznie z praw Kraiowych uragać się mogły, a zaś same przypomnienie o ulżanowaniu Maieństwa, i posłuszeństwie prawom, byłby to szkaradny występki obrażoney Pańskiej godności. Tym wyniesieniem szczególnych Dynastów, owa Republikańska równość, która Rząd wolny charakteryzuje, niemal do szczytu zniszczoną została, a w Arystokracji, czyli Oligarchii, która ztąd wyniknęła, ta nayszacowniejsza równość, na której się cały fundament Rządu wolnego zasadza, już tylko w mniemaniu i w czezych słowach, ale nie w samej istocie pozostała, gdyż pospolitsza Szlachta, od namięnioney górney ziążącej Szlachty, zaledwo nie z motłochowym pospolstwem zmieszano, i niemal z równą wżgardą iak ten ni-

nym Kraiu, gdzie ani cały Naród do obrad publicznych zgromadzić

kezemny gmin od tych Oligarchow traktowaną bywała, ztąd ziedney strony owa wyniosła dumność, a z drugiey płażczące upodlenie, które do nikczemności wiedzy, koniecznie wynikać musiało. Gdyby w tym Rzeczpospolita się była wczesnie spostrzegła, a te Dobra na Skarb publiczny odebrać rozkazała, albo one prawem emphiteutycznym pozadzierżawiła, toby tyle dochodów poprzybywało, żeby było można i Woysko pomnożyć, i granice innemi potrzebami od niażdżow zabespieczyc, a to źródło wszystkich niezgod, kłótni i korupcyi, zostałoby było zatkane, i widowiłoby brzydkiego spustoszenia po Miastach i Zamkach Królewskich, nie obrażałoby było oczy, i nie podawałoby te rozmyślnie narobione rudera Cudzoziemcom na pośmiewisko: lecz iakim sposobem takie zarządzenie stanąć mogło, żeby z strony tych wielowładnych posesorow Królewsczyzn, w samej propozycyi zaraz przytłumione nie było; potrzebaby było cudu, aby taka Konstytucya stanęła, a cudow nikt wyciągać nie powinien,

niepodobno, ani też wszystkie samostne ustrówania, do iednego punktu, lub wyrzchtowania, zkoncentrować nie można, zgola tak rozpierschnionemu rządowi, zawsze musi zchodzić na ziednoczoney frzoddzielney czynności, bez którey ciała polityczne, w swoich kragobrotach, ani ziednoczonego działania, ani zamierzonego celu w swoim biegu mieć nie mogą; dla tego w starożytnych i późniejszych wiekach, skojarzono owe związkowe Rzeczypospolite, w którey każdy samodzielnny Naród, formował samorządne towarzystwa, a dopiero generalna Liga, te wszystkie iestestwa, w iedno ciało polityczne łączyła. Wszystkie Narody Greekie, w naydawniejszey starożytności, miały między sobą taki polityczny związek, a ich

Amphiktyony, musieli coś wspólnego i poważnego reprezentować, kiedy Filip Król Macedoński Oyciec Alexandra W. natarczywie się domagał, aby w tym związkowym Senacie był pomieszczony; później za staraniem Aratufa, skojarzona była w Peloponezie Liga Achayczykow, a zaś w nayciemniejszym barbarzyńskim 12. czy 13. wieku, stanął związek Anzeatycki, w którym kilkadziesiąt Miast wchodziło, którey Ligi dyrektorjum było w Lubeku, którego działania, opisy, w tego Miasta Archiwum, jeszcze po dziś dzień się znaydują. Kantony Szwaycarskie, nie w prawdzie wspólnego nie mają z sobą, prócz sprzymierzenia obronnego; Hollenderka zaś Rzeczypospolita, w Stanach Prowincjonalnych, każda prowincya ma swo-

ie własne prawodawstwo, i rząd oddzielny, ale w Stanach generalnych, ma reprezentujący całą Rzeczpospolitą Senat. Coś podobnego w swoim nowo ustanowionym rządzie, ma nowa Rzeczpospolita, Prowincyi Amerykańskich, a w Imperyum Rzeszy Niemieckiej, widzimy związkową samych Monarchow, udzielnych Xiążąt, Gra-fow, liczby dość znaczney osób Stanu Rycerskiego, i niektórych Miast wolnych, Rzeczpospolitą, którey głową jest Cesarz. Ta forma Rządu związkowego, dołatwości zmniejszonego wewnętrznego zarządzenia, łączy mocne zabezpieczenie polityczne, od postronnej napaści, gdyż zebrane siły ogromnego związku, mogą być zdolne do odparcia potężnych najeżdżow. Kiedy wielość interesów

i potrzeb rozlicznych Kraiow, i ob-szernych Prowincyi. Rzeczypospo-litey naszej, niedozwalały aby mo-gły być dostatecznie roztrząsane i ułatwione na generalnych obra-dach Seymowych, niewiem, czemu przy takiej nieczynności prawo-dawczych zarządzeń, Prowincye, Woiewództwa, Ziemie, lub Powia-ty, nie udzieliły swoim partyku-larnym Seymikowym obradom, tę dzielność wglądania, w wszystkie domowe potrzeby i rozrządzenia interesów partykularnych swojej Krainy, które generalnego inte-resu całego Królestwa w ogolno-ści się nie dotyczą? naprzykład, załudnienie, poprawienie Rolnictwa, wprowadzenie Rękodziel, Rzemioł, i Kunstow, do wyrobienia i wy-kształcenia własnych produktów, osuszenia błot, poprawienie dróg,

wyftawienie mostow, chędożenie rzek, i sposobienie ich do spławu, lub połączenie onych kanałami, a przez to orzeźwienie handlu, w tych szczególnie częściach dotyczących swoją własną Krainę; bo co do regulowania ogólnego Narodowego handlu, to do powszechnych obrad Narodowych należy: dobywanie Kruszców, zapobieżenie wyludnieniu przez choroby i zarazy, lub umorzenie noworodnych dzieci, i inne klęski, przez wprowadzenie Lekarzy, Chirurgów, Apteek i dozorców, nad zdrowiem mieszkańców, zapobieżenie drożyzny, i nędzy pośpółstwa, która ieszcze bardziej Kray wyludnia, jak morowe powietrze, i tym podobne millionowe miejscowe potrzeby, które dla różności pozycyi i różnych okoliczności, bardzo

są od siebie odmienne, a zatem też w ogólności, na Zieździe Narodowym od wszystkich, ani dostatecznie poznawane, ani też przyzwójcie regulowane być nie mogą. Jakby z dostatecznym poznaniem rzeczy mógł się wdawać w regulowanie handlu z Włoknem

Siemieniem Litewskich Woiewództw. Pofeł z oddalonego iakiego Woiewództwa Prowincyi Małopolskiej, gdyby potrzeba iakich przepisow wyciągała, albo coby mógł doradzać w materyi Manufaktur Sukienniczych w Wielkiej Polsce, z Ukrainskich okolic Pofeł, gdzie takie fabrykowanie tak rzadką jest rzeczą, a wzajemnie cóż Wielkopolanin do iakich prawideł dla Ukrainy przydać może, iezeli mu te różniące się od wszystkich innych Kraiow okolice, nie są wia-

dome? Między wielu partykularnościami, powszechnemu prawodawstwu mniej właściwemi (bo ta naywyższa i cały Maiestat Rzeczypospolitey reprezentująca władza, nie powinna się zatrudniać, tylko wałnemi, cały Kray, i wszystko Narod interesującemi ogólnemi sprawami) czytam w Konstytucyi pozwolenie dane Staroście Nowomieyskiemu rozbieranie Zamku Pułtewskiego w Nowym Korczynie; wiem że wielka część tych Posłów, co na to zezwolenie swoje dali, ani tego Zamku, ani tej Okolicy, w której stoi, nie widzieli; te materye zaś na Sejmiku traktując, każdy wotujący z poznaniem rzeczy mógłby o tym sądzić. Jak postrzegam, to mnie kochany Autor swoim gorliwym Patriotyzmem zaraził, od którego

i ja aż do zachwycenia porwany, ledwom już nie stanawiał Stany Prowincjonalne, i onym do uszczęśliwienia każdego z osobna Woiewództwa, władze, Prawa, i regulament przepisał, gdybym sobie na szczęście nie był przypomniał, że to ja nie Projekta, ale tylko Uwagi piszę.

282.) Pozwoli Autor sobie przypomnieć, że na karcie 68. nam powiedział, iż sam wiek nie jest rozumem, i przez to nie na wiek, ale na talenta wzgląd mieć kazał; a tu z taką admiracją wychwala nam publiczną obradę, iż niewiadać tam było żadnych osmastoletnich młokołów; toć ten wiek od dojrzałej mądrości w owym czasie musiał być wyłączony: idąc zaś za swemi prawidłami nie potrzeba było tego pochwalić, bo

to jest sprzeciwienieśtwo oczywiste, w które kochany Autor dość często wpada, a w tym tłoku zgromadzoney materyi, bez rozróżnionego ułożenia, podobno i ja w te ślady wstępuję, i czasem sam sobie się sprzeciwiam, bo te niezliczone Uwagi, rodzą także nieskończone mnostwo reflexyi, a w takiej wielości potknąć się czasem, jest rzecz ludzka.

285.) Jak przedziwnie rozsądne są rozumowania polityczne i moralne naszego Autora, tak prawie są zawsze omyłne, ile razy się zapędza w Metafizyczne badania początkowego przyrodzenia, w tym mieyscu wywodzi ztąd wrodzoną dobroć człowieka, że sobie co złego uczynić, nawet chcieć nie może; ja choć nigdy o tym nayistotniejszy przymiecie duszy nie

powątpiwałem, i w tych Uwagach starałem się to moim sposobem dowodzić, lecz z tego wstretu uczyńnienia sobie co złego, okazować wrodzoną dobroć, to tym sposobem konkluduiąc, mógłby kto dowodzić dobroć Wilka i Tygrysa, bo i z tych drapieżców, żaden sam sobie nic złego nie uczyni, a w naszym zmądrzałym wieku, ta prawda już prawie wszystkich ludzi przeniknęła, że każdy sobie iak naywięcej dobrego uczynić usiłuje, ieżeli zaś to bez pokrzywdzenia bliźniego bydzć nie może, a przecież nayczęściey ludzie kosztem bliźniego co dobrego sobie uczynić usiłuią, a podobno to bardzo rzadko jest skutkiem niewiedomości, iak Autor mieni, ale to w kalkuluiącym naszym wieku, jest skutkiem ściślego rachunku, bo

jak kto z tych pospolitych, a nawet wyobrażenia o wielkomyślności; do głowy nie przypuszczających subiektów, wykalkuluie, wiele sobie będzie mógł w honorach, w wygodach, i w rokoszach dobrego uczynić, jak komu sumkę, kawalek ziemi, lub inny majątek wydrze, to zapewne ani pretextu, ani zręczności nie opuści, jeżeli mu się w tym Prawa niesprzeciwia, albo też zaczepiona strona równą mocą nie odeprze takiej napaści; tym podobno sposobem i ci kalkuluia, co swoją Ojczyznę przedaią, bo to podobno nigdy się nie dzieie z tey niewiadomości, związkow człowieka z człowiekiem; bo podobno nikt tych związkow lepiej znać nie może, jak za zwyczaj tak oświecone Osoby, zaczym też nie sama tylko niewia-

domość jest przyczyną, złości człowieka, jak Autor mieni.

289.) Choć też nader szczupłą mam wiadomość o prawach i prawnościach, przecięż ta różność między sprawą sprawiedliwą, a sprawą prawną, nie tak mi się dziką zdaie, jak Autorowi, nawet przeciwiego zdaniu prawda może być dwoiaka, bo iedna może być iawna i pod oczy podpadaiąca, a druga przed ludzkim wzrokiem ukryta. Gdyby iakie przenikające serca ludzkie i wszystkie inne skrytości, iestestwo, sprawy ludzkie sądziło, zapewneby tey dystrynkcyi między sprawą prawną, a sprawiedliwą być nawet nie mogło, ale człowiek inaczej sądzić nie może, jak z świadectw, z dokumentow i wywodow, a do tego mało przecię jest na szczęście, tak absolu-

tnych Sędziów, aby arbitralnie według swego upodobania sądzić samowładnie mogli, ale mają prawa i przepisane formalności; niechże kto przyjdzie do takiego Sądu z naysprawiedliwszą do kogo pretenzyą, a bez świadków i dokumentów, zapewne nie nie wskura, tak iak nawet ten coby pewne prawem przepisane formalności opuścił. bez których Sędziemu zakazane jest w roztrząsanie sprawy wchodzić, toć i takiej natury sprawa choć i sprawiedliwa, wielkim podpada trudnościom, zaprzeczyć zaś nie można, aby się w tey materyi nie miały często dziać wielkie bezprawia, bo to jest los nieszczęśliwy więkzey części działań ludzkich, że na bezprawiach się kończą.

293.) Ze lud oryginalnie był, i powinien byź swoim prawodawcą, o tey prawdzieby nawet naysdumniejszy samodzierzec powątpiwać niepowinien; czy zaś ten lud tak głęboko przenika rzeczy, że tylko mądre a do iego własnego uszczęśliwienia, iako też do uszczęśliwienia całego ludzkiego plemienia zamierzające prawa stanawia, to znowu jest insza kwestya; tak mądre przeyrzenie i przezorne publicznego z prywatnym dobrem na przytomny i przyszły czas pogodzenie, tego zbawiennego celu, rzadko podobno w pospolitych głowach gminu się znajdzie, iednomysłność zaś nie tylko według zdania Autora jest rzadko czynna, ale też w naturalney różności zdań i umysłów, i w tym pomieszaniu przeciwnych między

fobą interesów różnych Stanów i ośob, nayczęściej jest próżną marną, którą gdyby kto chciał wprowadzić, nie tylkoby musiał wszystko te tak przeciwne interesa pogodzić, aleby nawet potrzeba rozróżnione głów organizacye na jedną formę przestworzyć.

298.) Choć nader chwalebne usiłowanie Zamoyckiego, że, jak Autor mówi, Królom dobroczynność zostawił, byż zaś szkodliwemi zabronił, aleć też nie potrzeba było z Króla malowany obraz zrobić, bo odebrawszy mu prawie całą resztę mocy wykonywającej, potrzeba było dla tej władzy (bez której ani prawa wykonane, ani żaden polityczny i prywatny rząd utrzymać się nie może) iakież inny skład obmyślić, gdzieby ta czuwająca nad prawami, obyczajami,

i całością Kraiu władza rezydowała; bo kiedy dla przeciwności i nieprzelamanego uporu niektórych ośob, nie było można wprowadzić w Radę Królewską Konfiliarzów z Stanu Rycerskiego, a rezydencya Senatorów, była nie pewna, i tak nie dostatecznie na zawsze uregulowana, zwłaszcza że ci Senatorowie bardziey iak Stróża dla czuwania nad postępami Królewskimi, iak do exekwowania praw do jego boku przydani byli, toć lepiej było zostawić rzeczy w dawnym stanie, iak ich tak nieskutecznemi środkami poprawić, jeżeli jeszcze przewidzieć było można, że i te nowe poprawy zupełną, i wykonane nie będą. Niechby się był lepiej Naród na dobro wolnie obranego Króla dąsał, a własney uchwały prawa pełnił, niech-

by lepiej żył w iakiey niespokoyney podeyrzliwości o swoje swobody, a był czynnym, iak żeby się aż do niedbałej gnuśności o powszechne dobro opuścił, i zostawał w Anarchiczney independencyi; z takiego zwaśnienia więcej zawżse przykrości, iak uszkodzenia wynika. Rządcy wolnych Narodow na wszystkie te utyskiwania, narzekania, łajania i hałasy, powinni być zahartowani, i najmniejzey rzeczy temi przeciwnościami nie dać się zastraszyć, do odstąpienia przedsięwziętych zamiarow, które do uszczęśliwienia Kraiu dążą. Wcale nie sztuka być wielkim Wezyrem w Stambule, ale utrzymać swoje przedsięwzięcie w Londynie, w Hadze, w Warszawie, na to potrzeba być głębokiey polityki wyzwolencem, a

jeszcze bardziej być uzbroionym cierpliwością, na wytrzymanie zarzutow sprzeciwieństwa, nawet łajanie i urąganie, a niezsatygowaną pracą, wszystkie sprzeciwiające się wstecz zdania, i interesa pogodzić, i do iednego celu ziednoczyć.

299.) Na początku tey karty, Autor sam przyznaje potrzebę, czuwania władzy nad władzą, a daley znowu wraca się do ulubionego władz połączenia, utrzymując, że moc wykonywająca, powinna być iedna nierozdzielna, i od prawodawczej władzy nie odłączona; nie chcę tu na nowo wojować z tym zdaniem, ponieważ już wyżej wystawiłem przyczyny na przeciw przyczyn; zaprzeczyc zaś nie można temu co Autor daley mówi: że ten co Prawa stanowi, nayle-

piey ich też zna, i one tłumaczyć może, o czym nawet wątpić nie należy, tylko to naygorzsa, że żaden statysta nie radzi pozwalając Praw tłumaczenie, a to dla przymuszenia Prawodawców do jasnego i prostego wyłuszczenia myśli Prawa, żeby żadnego tłumaczenia nie potrzebowało, bo dla uczynienia się na zawsze potrzebnemi, możeby na końcu prawodawcy tak ciemnego i zawikłanego stylu używali, żeby go iak dawne Egipskie hieroglifiki i oryentalne zagadki, żaden nie przypuszczony do tajemnic, ani zgadnąć, ani decyfrować nie potrafił. Nie rzadko się przytrafić może, że nowo uchwalone Prawo przeciwne bydź może przypadkowemu interessowi osobistemu którego z Prawodawców, w tym zaś przypadku zоста-

wić przy nim tłumaczenie, iest to samo iak Pana Woyta w swej sprawie uczynić Sędzią. Tam iest rząd dobry, gdzie wykonywająca władza, każdego Prawodawcę do wypełnienia tego prawa przymusza, którego dopiero podpisał, choćby mu też ieszcze piro nie oschło, a iezeliby w czym przekroczył tych ustaw, Sądownicza władza na nim exekwuje zaraz te kary, które mu się podobało temu naznaczyć występki. Takie konfyderacye powinny pociągać każdego praw stanowiciela, do przezornej ostrożności, do używania jasnych a wcale nieoboiętnych, lub obu stronnych wyrazów, żeby to prawo nie mogło bydź kiedy tłumaczone na iego własne uszkodzenie.

306.) Na naywiększe nieszczęście i na hańbę rodzaju ludzkiego,

do tego stopnia przyszły rzeczy, przez zepłute obyczaje i wprowadzone zbytki, że bez sądów kryminalnych, ani się obeyść, ani mieszkańców zabezpieczyć nie można; większąby ten daleko przyśleż uczynił ludzkości, ktoby wynalazł sposob niezawodny zapobiegania popełnienia występku i zbrodni (m) (a że na toby się mogło znaleźć nie zawodne sposoby, na parol upewnić mogę) iak ten

(m) Hańbienie uczciwego człowieka, przez fromotne publiczne kary za niebaczenie popełnione Polityczne występkę, daleko więcej w towarzystwie złego iak dobrego sprawu, bo nayuczciwszy umysł wprawi w te okropną konieczność własnego samobójstwa, jeżeli bez honoru żyć nie może, albo wyrzuc się z wstydu, i dopełnić wszystkie zbrodnie, kiedy mu droga cnoty już na zawsze zagrożona; Wszechmocne samowładztwo, które bez badania się natury,

co nayrządniejszy i nayprzykładniejszy w czynieniu sprawiedliwości sąd kryminalny ustanowi; na samo to okropne wspomnienie na-

instynktu, wyobrażenia o honorze i przyrodzonych człowiekowi sentymentow estymacyi, lub pogardy, załadza rządu szczególnie na swoich rozkazach, i iak nad ciałami, tak zarówno nad umysłami, a nawet myślami panować uśliwie, pospolicie zapobiega temu, aby hańbiąca zelżywość nie rozciągała się nad czas kary i fromocie wyznaczony, i zapewne do tego przydzie, że o tym oczyszczonym winowaycy, nawet złe pomyśleć, albo sobie tego zhańbienie przypomnieć zakażą, czy zaś iego tkliwy umysł nad tym zabezpieczyć się może, to podobno nie łatwo się kto odważy utrzymywać, kiedy niegodziwy przesąd często nawet exekwowanego kryminalisty na całą niewinną iego familią rozciąga, która niesprawiedliwa zelżywość przymusiła często nayuczciwszych ludzi, że nawet wławnego imienia wyrzuc się musieli, aby uniknęli tey hańbiącej fromoty.

tura się wzdryga. Choć też kryminalne procesa prawie nigdzie jeszcze nie są do pewnego stopnia doskonałości doprowadzone, w Literaturze zaś ta materya temi czasy aż do nudności jest przetrząsana, gdzie wszyscy Autorowie niemal nie Geometrycznie wymierzone kary każdego rodzaju występkom, w proporcji wielkości zbrodni, bez względu na stan i kondycyę osob wyznaczają, a między aktualnemi ustawami, mamy świeży zbiór praw kryminalnych N. Cesarza Jmci, w którym wszystkie grzechy, zbrodnie, przywary, występki i błędy ludzkie, które kiedy mogły być popełnione, i niepopołnione, albo na potym mogą być popełnione, są wyregeflowane, na które każde wykroczenie z przedziwną akuratnością liczba batogow,

bykowcow, mietetek, iako też czas więzienia w dybach, kaydanych, pętach, i łańcuchach, oraz robót publicznych i wystawienie u pręgierza są wyznaczone, tak że Sędziemu nie zostaje tylko odliczenia każdemu winowaycy przynależytey porcyi, bez względu na stan i kondycyę ludzi, a to nie tylko w kryminalnych, ale też i w politycznych wykroczeniach, te same kary zarówno są wyznaczone, z proporcjonalnym jednak umniejszeniem, przeciągą trwałości, iako też liczby plag; i to przedziwne dzieło *Iustitiae distributiva* może służyć za prawidło tym wszystkim, którzy drewnianym berłem rządzić, i cnotę batogami wskrzesić, lub wpaiać usiłują, tak iak ci, którzy w Theoryi tej materyi chcą się dostatecznie zainformować, mo-

gą się udać do mądrego dzieła, przez P. Becaria o występkach i karach napisanego. Z codziennego doświadczenia, wynika że większa część zbrodni, przez marnotrawców, leniuchów, włóczęgów, próżniaków, i wszystkich w rozwolonym życiu żyjących popełnione bywają, zaczyn najskuteczniejszy sposób zapobieżenia zbrodniom, aby liczbę tak szkodliwych współczłonków towarzystwa, ile możliwości zmniejszyć, a dla wstrzymania skłonnych do hultajskiego życia, w każdym zgromadzeniu obmyślić dozór, którenby nikogo z opieki nie wypuścił, aż każdy da dowody, że sam sobą umie rządzić, i pokaże te sposoby, które mieć może do zarobienia sobie pożywienia, bez naprzykrzenia się współmieszkańcom, a te mieysco-

wych obyczajów przełożenia, powinny być w odpowiedzi za każdy kryminal popełniony w ich obrębie, (n) iako też nawet za ten, którenby mógł gdzie indziej zbroić, wypuszczony niedołęznik. Ta dzika pretensya, choć już aż nadto dziwaczna, i do wprowadzenia nie

(n) W niektórych Wschodnich Kraiach od naydawniejszey starożytności ustanowione było prawo skazujące na znaczne grzywny całą Krainę, lub Okolicę, w której iakie zabójstwo popełnione było, to na pozor niesprawiedliwe prawo karzące niewinnych na grzywny, od wielu Autorów iak niegodziwie było ohydzone, a nie postrzegli w tym te badacze starożytności, że tylko tą surowością karano oziębłą niedbałość Obywatelów, o publiczne bezpieczeństwo; a taką ustawą chciano każdego przymuszać do czuwania nad bezpieczeństwem współmieszkańców i poddanych; podobno też zabójstwo w tych Kraiach musiała być rzecz ledwo kiedy praktykowana.

podobna, to to, co o wydziale sprawiedliwości i wymierze kar, nie do wielkości zbrodni, ale do pożyteczności lub szkodliwości Klas ludzi, przystosowanych, powiem, daleko dziwniej, zdrowemu rozumowi, i wszystkim dotąd o równym wymierze sprawiedliwości dla wszystkich, mniemanym i okazanym prawdom, przeciwniej się zdawać będzie, a dosyć mam zaślepionego uporu, mego się trzymać zdania. Klasyfikacyę, którą w tej mierze w towarzystwie na istnienia pierwszey i drugiey potrzeby, na osoby obojętne, to jest te, z których Rzeczpospolita ani pożytku, ani szkody nie ma, i na Klasyfikacyę szkodliwą z próżniaków, publiczności się naprzykrzających, albo z oszukaństwa i łupieztw żyjących czynię. W pożyteczną Klasyfikacyę

się, nie tylko się mieści pracujący Rolnik, Rzemieślnik i Robotnik, ale też Stan rządzący i radzący, tak rządy publiczne, iako domowe sprawujący, tak iako też stan nauczający, duchowny, literacki i szkolny, wraz z stanem broniącym czy wojskowym, iako też Klasa Kupców i Artystów zarówno użytecznych i potrzebnych w każdym towarzystwie. Gdyby się więc zdarzyło, że z tych pożytecznych swoim majątkiem czy wyrobkiem żyjących ludzi, któren zabijał iakiego hultaja, włoczęgę, draba, kuglarza, oszuła, próżniaka, lub napaśnego łotra, to według powszechnych ustaw, tak potrzebny człowiek powinien być śmiercią karany; za tę zaś wprowadzić nie-ludzką dobroczynność, że publiczność pozbyła się próżnego, albo

bez momentalney przykrości i bez czyiegoś uszkodzenia wprowadzone, wszakci nie mówiłem, że by zaboystwo bez wszelkiej kary było przepuszczone, znam całą przebrzydłość tak szkaradney zbrodni, szczególnie przez szacunek pożytecznego Obywatelskiego życia, nie chciałbym żadnego potrzebnego człowieka utracić, a do tego z góry powiedziałem, że to są dziwaczney imaginacyi marzenia, które w urządzeniach mieysca mieć nie mogą, choć też moim partykularnym sposobem myślenia, wynikające ztąd dobre skutki, z matematyczną pewnością są wykalkulowane.

516.) Kiedy iakieś zawiśne zrządzenie, tak przeciwnie sporządziło moją organizacyą, od tey która ożywia tak lubego Autora, że

się nieustannie z nim swarzyć muszę, to pomiiam już te metafizyczne poprzedzone wyszperanie Stworzycielskich wyrokow do stworzenia powiedzianych, abym się w tak ciemney materyi nadaremnie nie kłócił, i zupełnie się zgadzam z iego zdaniem, że edukacya w nikim dowcipu nie stworzy, ani z kaźdey głowy, Newtona nie potrafi zrobić, luboby się można spodziewać było po troskliwości Autora o honor i sławę swego Narodu, że w tym przykładzie na wystawienie naybystrzeyszego dowcipu, mógł taki wzór wziąć z własnych Rodaków, zwłaszcza jeżeli w samey rzeczy te Uwagi pisał w Heilsbergu, powinna mu cała okolica przypomnieć nieśmiertelnego Kopernika pamięć, którego przez to samo wart przeniesienia

nad filozofa Angielskiego, że jest naszym ziomkiem, i że przeszło wieku tamtego poprzedzał, a za tym był mu nauczycielem, ale też pisał ieszcze w ciężkich okolicach fanatyzmu i uprzedzenia, na ten czas, kiedy światło nauk ledwo zaświtać zaczynało; bo gdyby mu było wolno z taką śmiałością rezonować, iak to mógł czynić iego następnik, zapewneby i temu godnemu swemu dyscypułowi w materji Kosmograficznej, nie wiele był zostawił do mówienia; iednak z tego opuszczenia, czy imion zamiany, nie myślę Autorowi żadnego zadawać występkę, naprzeciwno zaś upewniającego twierdzenia, że edukacya z każdego człowieka potrafi zrobić Tytusa, albo Nerona, imieniem rozumu i doświadczenia, a naybar-

dziej imieniem godności człowieka, i dobroci serca ludzkiego, muszą się zaprotestować. To przewrotna edukacya z tak czulego, dobroczynną ludzkością napełnionego serca, iakie było Tytusowe, miałyby zrobić tak szalony diwotwor i poczwarnego okrutnika, iakim był Nero? któren podobno lepszą miał edukacyą iak Tytus, choć też iego nauczyciel Seneka miał więcej sofistycznego blasku, iak gruntowney filozofii, przecież tak frogich, dzikich i szalonych sentymentow, nie mógł w niego wpaść; że zaś wychowanie nie było temu winne, pokazuje chwalebność początkowego iego panowania (o)

(o) Z tego zmyślonego ubolewania nad stratą człowieka, które Nero na początku swego panowania obłudnie udawał, iż nauki pisania przeklinał, że go ta niewoliła do podpisania

a zaś przyczynę tej jego poczwarny oryginalności, szczególnie w przyrodzeniu własnym, coś z tem-

nia wyroku śmierci, wnosić można, iż nie trudno by było przywieść tego dziwolężnego okrutnika, do udawania zmyślonej dobroci, żeby go był mógł kto łatwo namknąć, aby jak Tytus żałował nieszczersze dzień stracony, w którym nikogo nieszczęśliwił, i nie zostawił jakie znaki dobroczynności; żeby zaś ślaskawego Tytusa szczególnie ludzkością i miłością bliźniego tchnącego mógł kto nakłonić do wyznomienia tego nayo-krutniejszej frogości życzenia, aby wszystkie ludzkie głowy na jednym karku złączone były, żeby jednym zamachem cały rodzaj ludzki mógł wytępić, jak ten krwią ludzką nie-nasycony okrutnik Nero z tym się dał słyżeć, temu nigdy niedam wiary; do tego nie tylko czule serce nigdy naklonione byź nie może, ale też nawet do wynurzenia tak okropnego żądania nie polpolitey dzikości umysłu potrzeba, zaczęmy też w nayprzewrotniejszej edukacyi nawet nie każdy frogi umysł na Nero-naby się udał.

peramentow Tygrysa, dzika i mały złożonego, szukać potrzeba; po-chlebstwo, podszczuwanie, a naybar-dziej nieograniczony despotyzm, mogły coś przydać do zupełnego zepsucia, ale naygorfsza i nayprzewrotniejsza edukacya, może nie-kończenie zepsuć człowieka, może nawet Tytusowemu podobne serce, do czasu rozfrożyć, ale przy wrodzonej czułości, na zawsze nigdy nie zrobi tyrańskiego Nerona. Piotra Wielkiego Imperatora, naygrubsza i nayprzewrotniejsza była edukacya, która mu na całe życie wpoila pewne wady, jednak nie mogła w nim przytłumić wielkiego umysłu, i ten zdrowy rozum, która tak sławne jego panowanie charakteryzuje. W ciemne zaś głowy, i przewrotne serca, można coś machinalney wtłoczyć cnoty, i po-

wierzchny blask obłudney dobroci, ale Tytusów z nich zrobić nie podobno. Podobno ten Cezarz którego pamięć na zawsze powinna być wdzięczna, kiedy nie po chlebcy ale potomni Filozofowie nazywali go rokoszą rodu ludzkiego, nie najlepszą miał edukacją, a wątpić nie można, aby brat jego Domicyan już w purpurze wychowany, nie równie miał lepszą; a iaką różnicę między tym łagodnym Monarchą, a tym dzikim okrutnikiem? Choć dziś ci wszyscy co swój rozum szczególnie winni Guwernorom i Metrom, edukacji wszechmocną z własnego uczucia przypisują dzielność, jednak nie słyszałem jeszcze, żeby tę aż do formowania według własnego upodobania Tytusów i Neronów rozciągali. Niech taka o-

belga tak miłe całej ludzkości popioły, tego miłośnika człowieczeństwa nie dotyka, niech dla honoru ludzkości tak przebrzydłe mniemanie nigdy nie znajdzie kredytu, żeby z dobrotliwego serca można Nerona zrobić; niech szkaradna pamięć tego przebrzydłego monstrum zawsze będzie w obrzydliwej ohydzie, tak jak dobroczynność Tytusa po wszystkie wieki powinna być błogosławiona; niech wiedzą rządzące Narodem ludzkim Tytusy i Nerony, co ich u potomności czeka!

344.) Znam Oratorską wolność, że w swoich wyrazach nie jest określona, wystawić rzeczy w rzeczywistej postaci, ani rachować liczbę nieprzyjaciół od swego Bohatyrą razem zwyciężonych, lecz zbyt wygurowana przesadność, na-

wet Poetom niepozwolona; a jeżeli ci swoim Bohatyrom przecho-
dzące ludzkie siły, przywłaszczają
czyny, przynajmniej im zaraz
niewidome Bogi na pomoc sprowa-
dzą. Sława naywaleczniejszego
Hetmana Zamoyckiego, i mężna-
bitność Rycerstwa i Woyśka Pol-
skiego, tak dobrze na prawdzie i
rzeczywistych czynach ugrunto-
wana, że bez tych wszystkich prze-
sadnych amplifikacyi, powszechnie
jest uznana, gdyby też przed ma-
łą kwotą mężnego Woyśka, nie-
zliczone Turkow i Tatarow woy-
śka nie były broń złożyły, z poko-
rą o pokoy prosiły, a potem te
niezmierne tłumy Bisurmanow, po-
rusznie przeznaczoną im drogą po-
wracały. Wszystkie przesadne wy-
obrażenia więcej sławie szkodzą,
jak przyczyniają, bo najmniej-

szcze niepodobieństwo, albo okaza-
ne zmyślenie, naypewniejszy na-
wet czyny w wątpliwość podaje;
czyż można dać temu wiarę, aby
ogromne woysko z naybitniejsze-
go na ów czas w Europie żołnie-
rza złożone, w czasie naywiększej
woienney sławy tego zuchwałego
ludu, bez spotykania się, z żadnych
stron nie będąc ani opasany od
przeciwne go woyska, ani z któ-
rey strony w reysteradzie przecię-
te, miało przed małą garstką Ry-
cerstwa broń złożyć? nie wiem iak-
by się z takiego postępuku Pafza,
czy Seraskier przed Dywanem u-
sprawiedliwił? Daleko większe jest
podobieństwo, że podczas trwają-
cego z Polską przymierza, ten Kom-
mandant Turecki nie miał żadnego
rozkazu otwartym boiem zaczepić
Polakow, choć Muzulmańska

drapieżna polityka, pozwalała zawsze z nienawiści ku Chrześcianom, swemu woysku, w Kraie sprzymierzone, rabuslowe zboieckie czynić wycieczki, a te łupieztwa w frzód pokoju czynione, pokrywano zawsze tym: że niepodobno swawolę Woyskową utrzymać; zaczęły też i w tym razie, gdyby się było ochotnikowi Tureckiemu udało urwać co Chrześciańskiego woyska, toby za to nigdy satysfakcyi nie było, ale Seraskier z Buńczukami by nie był wyszedł w pole, bo na tym zawisł był pokoy z Portą, że chętnie dopuszczali zrabowanie całych Kraiów, i zniesienie nawet woyska Sąsiedzkiego, aby tylko w takich akcyach, Wezyr, albo Seraskier z Chorągwią i z Buńczukami się nie znajdował przytomny, to nawet nie mieli za

żadne Traktatow złamanie, ale żeby był ktoreń Pasza na ow czas broń złożył, byłby to głową przypłacił. Zeby był Pasza słyszał że jego Janczary i Spahowie Chrześcian bią, to zapewneby się był uczynił w Namiocie śpiącym, żeby nie był wiedział o tym zgwałceniu przymierza; ale iak spostrzegłszy że jego ludzi wszędzie bito, zapewne dał im hasło do cofnienia się, a sam posłał do Hetmana z próżnemi wymówkami i exkuzami, względem tey swawoli żołnierskiej, i tak się nayczęściej podobne sceny kończyły: dosyć honoru dla nieśmiertelney pamięci Wodza, i dla naszego woyska, że tak wielkie woyska nie śmiały go z doprawdy zaczepiać, i że je wstrzymali od rabowania Wołoszczyzny. Te przesadności wcale niewiem na

co się przydać mogą; często używane chlubne wyrazy, że przed szablą Polską, wszystkie drżą Narody, więcej nam uszkodzenia iak chwały i pożytku przyniosły. Nie wspominam tu o niepowetowanej poniesionej stracie pod Cecorą, która może także była poniekąd skutkiem zbytniego zaufania w swojej własnej sile i waleczności; ale tylko tę dołożę uwagę: że często kiedy na iednej skrajności Królestwa wtargnął, i Prowincye pustoszył nieprzyjaciół, na drugiej skrajności Obywatele w tym mniemaniu, że nieprzyjaciół na samo wspomnienie już strachem przenikniony, wcale nie kwapili się na ratunek Współobywatelów; nieprzyjaciół zaś tym cząsem drżał, a Kraje Rzeczypospolitey pustoszył, i często trzeba było z stratą iakie-

go kawałka ziemi, nadgrodzić mu ten mniemany postrach. Niech te Narody swoje miałkie czyny kształcą, i przesadnie wynoszą, które w swych dziejach i latopismach, nie mogą na widok wystawiać światu wielkie działania; Polakom ta wytworna chluba, wcale nie potrzebna, gdyż mają do wyłożenia przed światem tyle heroiczych czynów, że żaden z nawnaleczniejszych Narodów, ani odważniejszych, ani waleczniejszych, ani też większej liczby wspaniałych Bohaterskich działań nie pokaże, których dowodność tak iawna, że ich i nawnazdrośniejszy Cudzoziemiec, zaprzeczyć się nie ośmiele. Imię Zamoyckiego zawsze będzie wielkie i sławne, choćby też przed samym postrachem tego Imienia bitne i waleczne Szwedy

nie byli uciekali, boć podobno musieli się nieco opierać, kiedy ta woyna, z tym pułocnym Narodem lat kilka się przeciągnęła. Wszyscy ci wielcy ludzie, których nasz Narod na scenę świata wystawił, i jeżeli w heroicznej waleczności nie przenoszą Bohatyrow postronnych, nieskończenie ich przewyższają ludzkością, cnotą Obywatelską i skromnością, gdyż w tym licznym gronie Bohatyrow nie mieliśmy, ani podstępnych Pizistratow, ani obłudnych tyrańskich Dyonizyuszow, ani frogich Syllow, ani wyniosłych Cezarów, ani też chytrych Oktawiuszow, których cała sztuka i waleczność iedyne dążyła do opanowania swojej Oyczyzny, i podbijania w okropną niewolę Ws społobywatelów: wszystkie usiłowania pierwszey wiel-

wielkości Narodowych świetnych ludzi zawsze dążyły do ocalenia i uszczęśliwienia kochaney Oyczyzny, że nawet przy tych różnych zdarzonych zręcznościach, dostrzedz nie można najmniejszego kufzenia, aby swemu Narodowi niewolnicze miały kuć pęta, bo podobno przy tych gęstych rewolucyach, nie zbywało na okazyi przyszarpienia do siebie tyrańskiej władzy, gdyby między temi tak wielkiey powagi Obywatelami, był się znalazł iaki obłudny Kromwel, ale prędzeyby był między niemi znalazł skromnych Patryotow, którzyby na wzór wielkomyślnego Andrzeia Dorya (p)

(p) Andrzej Dorya sławny Admirał najprzod w służbie Franciszka I. Króla Francuzkiego, a potem Karola V. Cesarza kilkokrotnie wszczęte w Genui Oyczyźnie swojej iey rozruchy

Uwagi

Dd

ofiarowaną dobrowolnie najwyższą władzę odmówili, iak tak podstępного tyrana; a jeżeliśmy także mieli swoich Katylinow, to przynajmniej nigdy nie byli z oświeconey Kłassy wielkich dowcipow, i heroiczności, ale tylko z ciemney Kłassy nikczemników i próżney dumy niedołęzców, którzy nigdy przed oczami nie mieli sławę wiekopomną, ale momental-

własnym swoim woyskiem uspokoił, a choć przez to miał tę Rzeczpospolitą w swojej mocy, przecie najmniej sobie władzy ani powagi nie przywłaszczył, a gdy ta skromność, iako też wielkie cnoty tego Wodza skłoniły wszystkie umysły, iż mu dobrowolnie najwyższą władzę na całe życie ofiarowali; ten poczcwy Obywatel, tego nawet przyiacie niechciał, gdyż to było na przeciwko gruntowych ustaw tej Rzeczpltey, według których tylko Dożę na dwa lata z bardzo ograniczoną władzą obierać należy.

ny blask podłego podchlebstwa, i nienasyconą chęć rokoszy i wygod.

Gdy kto z tych przestrog nad Uwagami Autora, i niektórych podchwytani popędliwie sądził, że w tej dyspacie nie wiele propozycyi tego ocalało, a zatym całe tego dzieło, nie wiele przydatne; tenby się wielce omylił, gdyż to całe dzieło, tyle w sobie zawiera gruntownego uwiadomienia, zbawiennej rady, i głębokich zamiarów, że nie może być nic szacowniejszego, i tak godne zalety, iak ta praca Autora, która tchnie szczególnie patriotyzmem, miłością rodu ludzkiego, i publicznego dobra, i nie chwalebniejszego być nie może, iak taka praca, któraby w wolnym a samem o sobie radzącym Narodzie, po-

winna być jedynym celem powszechnego usiłowania, aby każdy do tego przykładał swoje zdanie, radę i objaśnienie. Kiedy zaś takie Uwagi są tak potrzebne i rozsądne, na cóż ich tak potężnie naieżdżać, zbijać, i niektóre maxymy z gruntu zniszczyć? dla tego, że zdania ludzkie bardzo są rozróżnione, i podległe różnym tłumaczeniom, dla wyciśnienia z nich iak naydowodniejszych prawd, te sprzeczki są istotnie potrzebne, przez to się rozumy poleruią, treść rzeczy się wyłuszcza, a wiadomości nad publicznym interessem, co raz bardziej się rozprzestrzeniają. W ciągu tego pisania może się często przytrafiło, żem błędy Autora, memi błędami inney natury zbijał, nie przepuszczając żadney omyłki; wymawiałem mu

może i takie, które sam popełniłem, wyrzucałem mu nawet Polskie solecyzmy, a sam w trakcie pisania, tak w moiej Polszczyźnie oślechł, że mi wcale wyrazów na wyłuszczenie moich myśli braknęło, bądź że ten język tak ielzcie w słowa nie obfity, bądź też że tylko mnie iako wcale w Polskiej literaturze niewiadomemu wyrazów nie stało, tak że nie tylko do zarzuconych makaronizmów często udawać się potrzeba było, ale ielzcie częściej wiele myśli wcale opuścić musiałem. Wcale nie przywłaszczam tym moim Uwagom tę wartość, aby text oryginalny przyćmić miały, owszem tamtemu zostaje zawsze szacunek pierwzey oryginalności, bo nic łatwiejszego, iak nad gotowemi myślami Uwagi pisać, a jeżeli coś

Kolwiek mogłem powiedzieć nowego i pożytecznego, to te Uwagi do tego były powodem, bez których zapewneby mi nigdy nawet do głowy nie przyszło, abym miał się ośmielić wkroczenia w tak śliski Departament, iakim jest polityczny, z którego u nas żadnych nadgród, zysków, ani nawet sławy spodziewać się nie można, ale ięszcze nienawiści i prześladowania obawiać się potrzeba, do tego bez osnowy rozrzucone materye textu, uwolniły i mnie od porządnego ułożenia, bo gdyby było przyszło część nadtkniętych materyi gruntownie wywodzić i methodycznie traktować, ledwoby za tyle lat to skończyć można, ile mi tygodni w pisaniu zeszło, gdyż dopiero na końcu Roku 1787. o tych Uwagach nad Zyciem Zamoyckiego sły-

szalem, i przypadkowo mi się potym dostały. Zamiast odstręczenia od podobney pracy Autora, potrzebaby go zachęcać i imieniem Oyczyzny zobowiązać, aby kontynuował oświecać publiczność nad iego prawdziwym interessem, tak iak każdego dobrego Obywatela jest powinnością do tego się przykladać. Ja z mey strony na co się przy tey okazji na prędcę zdobydź mogłem, to publiczności ofiaruję, zostawiając iey wolność sądzenia do własnego upodobania, w czym nikogo niechcę uprzedzić, bo nie mam tey zuchwałości, abym groźbą i pogardzeniem, chciał przyganom zapobiedz, ani też tey podłości, żebym approbaty czyiey zebrał, dla tego nawet ani zawiłość stylu, ani pospolitość wyrazow niechcę exkuzować, bo w ta-

kich materyach idzie bardziey o pożyteczne prawdy, iak o piękność stylu, i wybór słów dobranych; te wytworne piekrzydła, do dzieł Poetyckich, i do zabawnych pism należą.

Nayistotnieysze prawo Republikańskiego rządu, iest nie tylko Cywilna wolność, ale też oraz wolność każdego Obywatela wyjawienia zdania swego, nad ustawami, rządem, i interessellem swego Kraiu, a z ziednoczonego zbioru tych zdań samotnych, wynika owe światło, które tak przewyższającym sposobem, nad samowładnemi rządami, objaśnia wszystkie polityczne i cywilne materye. Tey nayszacowniejszey istoty wolności umysłów, nie powinnyby nawet naydumniejszy samodzierncy zakazami krępować, gdyby despotyzm mógł się iednoczyć z zdrowym rozu-

mem, a nie był prezumpcyą zaślepiony. Ale ta wolność wyśzczenia z otwartością swego zdania, nie daie nikomu z osobna tego prawa, aby mógł komu swoje partykularne ustawy narzucać, i Współobywatelow do przyięcia iego projektów przymuszać choćby i nayzbawiennieysze były; zaczym rozumiem, że nikt naszemu Autorowi nie będzie miał złe, że różnostronne projekta podaie, a nie konkludującego w materyi ocalenia Oyczyzny, i uszczęśliwienia Kraiu nie stanowi, co iest bardziey własnością chwalebney skromności, iak wahająca wielostronna niegruntowna obojętność, gdyżby to było niejaką zuchwałością, żeby i nayoświecenszy Obywatel, w swoiey partykularności decydującym sposobem względem odmia-

ny praw i zwyczajów coż stanowił, i tych wyroków przyjęcie ukazać się domagał. Te ustaw przestoczenia, i generalne reformy od woli powszechny całego, albo większej części Narodu zawisły, albo też do wybranych do panowania i rządzenia Osob należą, kiedy do tego mają prawne powołanie. Tą prawdą przenikniony całe moje usiłowanie na tym szczególnie zasadałem, abym ten promyk błahego światła, którym polityczne materye przez Autora traktowane moim sposobem objaśniam, przyłączył do światła powszechnego, nie zaś żebym w mojej partykularności, miał sobie rościć pretensye formowania zwyczajów, lub obyczajów Narodowych, a przy zupełnym przeświadczeniu o tym najistotniejszym prawie, które ka-

żdego wolnego człowieka autorzyzie wyjawienia swego zdania, i mówienia z otwartością tych prawd, któremi jest przenikniony; moja troskliwa ostrożność nie urażenia nikogo, tak w powszechności, iako też w osobności, niemal bojaźliwej lekliwości doszła, tak że dla nieobrażenia delikatnych uszów, wiele bardzo ważnych prawd opuścić musiałem, kiedy bez przykrych wyrazów, i bez sprzeciwienia się w brew publicznym mniemaniom, one wyluszczyć nie mogłem; rozumiem że za tę oziębłą trwożliwą obojętność, nikt mnie łajać nie będzie, że nie śmiem się dotykać bolącego sedna, gdyż są niektóre moralne wrzodzenie, których najmnieysze dotknięcie, bez wszelkiej ulgi dla choroby rozjątrzy, i zaraźliwą materyę tym

bardziej rozszerza, trzeba to czasowi zostawić, którego wszystko do dojrzałości doprowadzi, i wszystkie wady tak fizyczne, iako też moralne uleczy. Nim zaś rzeczy dojdą do tego stopnia (bo daleko więcej czasu potrzeba, do dojrzałości moralnej, iak do fizycznej) niechże tym czasem wolno będzie smutnym hypochondrykom płakać z swoim Patriarchą Heraklitem, nad niedolą ludzką z zaślepioną niedołężności i przewrotności umysłu ludzkiego pochodzącej, tak iak wesołym przedrwiwaczom, niech zostanie wolność, naśmiewania się z Demokrytem, nad wartościowstwem i dziwactwem współżyciowych; ten ostatni sposób daleko skuteczniejszy do przyspieszenia tej szczęśliwej pory, większego moralnego oświecenia, iak te wszy-

skie żałośnie narzekania, i okropne przyszłości wystawienia, bo w popolitości daleko mniej się znajdzie dufz czułych, na takie lamentacye, iak tych tkliwych o własną chlubę umysłów, którzy dla wstydu nayulubieńsze nałogi odstąpią, gdyż dla ich chluby szderstwo daleko jest nieznosniejszy, iak wszystkie łajania naysurowszego moralisty, a jest rzeczą bardzo obojętną, iakiemi środkami dopiąć można zamierzonego celu, byleby tylko co przyczynić można do powszechnej szczęśliwości, to w wyborze nayprędzzy i nayskuteczniejszy sposób zawsze jest naylepszy.

PRZYDATEK

DO

UWAG nad UWAGAMI

Po napisaniu tych Uwag, które zaraz na początku zeszłego Roku 1788. dokończone były, a dla oddalenia od Prasy drukarskich nie mogły być prędzej, aż w bieżącym Roku wydrukowane, tak w przeciągu tego czasu stan rzeczy się odmienił, iż gdyby się miało pisać stosownie do wszystkich teraźniejszych okoliczności, toby przyszło wszystko na nowo przeistoczyć, do czego ani czasu, ani sposobności nie mam, gdyż poprzednie nawet wieszczemu Duchowi, zaledwoby można było przewidzieć, że

)(448)(

wszystkie odmiany, które niemal do szczytu całe Systema Polityczne naszej Europy przeistoczyły, i sprowadziły dla Polski tę najszcześniejszą Porę do dźwignienia się z swego upadku, i figurowania na nowo w swojej kolei między najpierwszemi Mocarstwami tej świata części. Niedotykać tych przyczyn, które z Rządów Opatrzności, takowe przemiany w związkach politycznych ściągnęły, iednak co do wewnętrzne go wskrzeszenia Patriotyzmu, i tej szczęśliwej fermentacyi, która wszystkie umysły z długiego letargu ocuciła, i do jednego celu publicznego dobra iednoczy, to po części, można przypisać tym Uwagom nad Życiem Jana Zamoyskiego, co patriotycznej duszy zamego Autora nie małą powinno

bydź satysfakcją i nadgodą, za podjętą pracę. Jak mocno Publiczność interesowało to Pismo, iawnie się pokazuje z tych licznych Komentarzów i reflexyi, które nad tym Dziełem powychodziły te, które moje roztrząśnienia zupełnie niepotrzebnemiby uczynić mogły, gdyby to było podobieństwem, aby się różne zdania iednoczyć i do iednego punktu zeyść mogły, a że to bydź nie może, przeto też te Uwagi w swojej Oryginalności bez najmniejszey poprawy tak iak w oddalonym zakącie napisane były, pod sąd Publiczności podaie, choć wprawdzie to nie wielki honor czyni moiemu przeniknieniu, że tak często śmiałem powątpiewać w ogolności o powszechnym Patryotyzmie Narodowym, za co słusznie powinienbym całą Publiczność przeprosić,

prosić, ale że na szczęście lepiej znałem Patryotyczne Sentymenta wielkomyslnego Narodu, iak mój Autor, kiedym na przeciw Jego zdania utrzymywał, iż to ieszcze ci sami wspaniałomyślni są Polacy, którzy byli za Zygmunów i Stefanów, tylko że się okoliczności odmieniły. A że też pomimo tych wszystkich nayokazalszych początkow, Dzieło uszczęśliwienia Ojczyzny ieszcze nie iest dokonane, ani iego trwałość ugruntowana, zaczym też aż do tey żądanej Epoki można się z tym przepraszeniem zatrzymać, i wcale nie wątpię, abym tak krótkiey zwłoki nie miał otrzymać, kiedy nam obiecuia, iż to wprędce ma nastąpić. Lecz niewiem iak się usprawiedliwić potrafię przed płcią piękną, o której Patryotyzmie śmia-

łem także powątpiewać, kiedy teraz na moje pohańbienie widzę w subskrypcyach tyle pięknych rączek podpisy, tych przeznaczonych Dam, które z szczodrobliwą wspa-
niałością kleynoty i inne hojne dary na ofiarę dla Ojczyzny nie-
są; przecię na iakieżkolwiek gry-
zącego sumnienia ukojenie, widzę,
że liczba tych podpisów ieszcze nie
jest tak znaczna, aby imie powsze-
chności nosić mogła, a ja też za-
wsze tylko o powszechności mó-
wiłem, zaczym też dopiero z nay-
rzewliwszą skruchą, te przeznacne
Damy przeproszę, iak w tym Re-
gestrze ich wszystkie świetne i czi-
godne Imiona zobaczę.

Skutki wiekuistych prawideł tey
równoważności, które w świecie
fizycznym i moralnym od stwo-
rzenia się utrzymują, i z zniszcze-

nia iednych ciał składała inne, a
z nieszczęśliwości iednych iestestw
ufszczęśliwiaią drugie, i teraz w
tym żałośnym dla ludzkości cza-
sie czuć się daią, bo w tey samey
Epoce, kiedy na iednym brzegu
Europy wojenna zaiadłość krociami
niewinnych ofiar z dobrych, poży-
tecznych i spokojnych ludzi na-
rzeż prowadzi, w pośrodku tey
świata części formuje się potężna
Liga, za cel mająca zapobiegania,
a przynajmniej utrudnienia na po-
tym takowych politycznych za-
bójstw; a ieżeli zamiary tego wiel-
kiego sprzymierzenia są tak szcze-
re, iak ie nam ci zastępcy Praw
przyrodzonych, powszechney wol-
ności, udzielnosci i niepodległości
Narodow, iako też nienaruszoney
własności każdego z osobna wysta-
wuią, to wielbić należy nasz wiek

oświecony, który tak święte ko-
 iarzy związki, tak, że nawet te
 ogromne Potencye, których ta Li-
 ga w swoich granicach określać u-
 siłuie, pomimo teraz poniesionej
 przykrości z tego ograniczenia, aby
 się aż do nieskończoności nie roz-
 szerzały, i w sąsiedzkie rządy się
 nie wdawały, będą kiedyś bło-
 gosławić tę konieczność, któ-
 ra ich do politycznej spokojno-
 ści przymusiła, zwracając wszyst-
 kie ich czynności do prawdziwego
 ich celu, to jest do wewnętrznego
 ich Kraiów interessu, aby w nich
 przez wsparte rolnictwo, zagęszczo-
 ne rękodzielnie, i rozkrzewiony
 handel, własne Kraje wewnątrznie
 wzmocnić i poddanych dobrym rzą-
 dem uszczęśliwić, a to nawet nay-
 ogromniejszy Mocarstwo, którego
 rozległość do czterech Morza prze-

gów się rozciąga, zapewne swoje
 okropne pustynie zaludni, kiedy
 już zewnętrznemi zatargami mniej
 zakłócone obróci czynną swoją tro-
 skliwość do wewnętrznego się przez
 ludność, rolnictwo, rękodzielnie i
 handel zmocnienie, gdyż tey Po-
 tencyi te wszystkie zwycięzkie Lau-
 ry, które z wszystkich stron swia-
 ta odnosi, bardziey są szkodliwe iak
 korzysne, bo choćby też nayzna-
 komitsze zwycięztwo, i zdobycz
 iakiego Królestwa, utratą jednego
 człowieka nabyte było, to strata ie-
 dnego Pracownika zdanego do wy-
 robienia pustyni iakiej i pomnożenia
 plemienia swego dla zasilenia ludno-
 ści, jest nader szkodliwa dla takiej
 administracyi, która krociami mil
 kwadratowych ma pustyń, (q) cóż

(q) Jeżeli mamy dać wiarę powieściom
 Biografów Imperatora Piotra I. to

dopiero kiedy te próżne zwycięstwa, i nowe zdobyte stepy krwią kilku tysięcy szacownych pracowni-

ten Wielki Monarcha miał w przedsięwzięciu skoncentrowanie swojej Monarchii, i dla tego zamyślał Mieszkańców z oddalonych Prowincyow Azyatyckich, i nawet od Europejskiej Tartaryi, w śródek Państwa ścigać, i szczególnie tyle tylko Kraiu pośladzać, ileby mu na dostateczne zaludnienie Mieszkańców dostawało, a z strony Kamszarki, Kaspijskiego i Czarnego Morza rozległe zostawić puszcze, któreby niezdolnym nieprzyjaciółom dla trudnego przebycia przystępu do mieszkalnych Prowincyi broniły; to według zdania niektórych Polityków było bardzo mądre ułożenie, bo przez to byłoby się zapobiegło Sąsiedzkim napadom, i uchroniło się niszczącey konieczności trzymania w gotowości licznego wojska, z wielkim zawsze uszczerbkiem dla Rolnictwa, w propocyi zaś iakby się była ludność pomnożyła, było można się osadnikami na wszystkie strony rozszerzać, i te pustyńie wyrabiać; czemu zaś następcy tego Monarchy tej Planty się nie trzymali, z tego niech się sami przed Trybunałem ludzkości, i przed potomnością usprawiedliwią.

kow okupić potrzeba. Co za szkoda dla tych pustyń, a naybardziej dla przyszłej ludności, kiedy ten użyteczny gatunek ludzi w kwiecie lat swoich razem z całym plemieniem ginie, i iak tylko temu niespokojnemu Ministerium zagrodzone będą drogi do kłócenia Szwecyi, Chin, Tartaryi, Perfyi, Czerkasow, Wołochow, Grekow, Egipcyan, a naybardziej Polkę, przez którą na Turkow, na Prusakow i na Francuzow, iako przez otwarty Kray Wojska prowadzone, to te obrotne rządy obróciwszy całą swoją staranność na wydarcie tych okropnych pustyń z pod panowania dzikich zwierząt, to te rozległe stepy i posępne lasy przedko zaludnione uyrzemy, iak tylko rządy pogranicznymi swarami roztargnione nie będą. Przez ta-

kie rozrządzenie, to Mocarstwo w swoim czasie doysć może do nypierwszey potęgi stopnia, którego nawet Monarchia Rzymska w kwitnącym stanie nie miała, bo pomimo swoiey poczwarney ogromności, przecież ani rozległością, ani regularnością zakrążenia nie wyrównała dzisieyszey Rossyi. Takowe udziałanie ściągnie na Rządy wdzięczne błogosławieństwo własnych poddanych, a u potomności daleko trwalszą sławę ziedna, iak tę która rozlewem krwi ludzkiej w Latopismach iest zapisana. Tak chwalebne dzieło prawdziwie iest godne tey wielkiej Monarchini, która z taką sławą ten Tron posiada, i bardzo stołowne do tych naydobrotliwszych sentymentow ludzkości, które iey naywspanialsze serce ożywiaią, aby tylko wszystkie

okazye Sąsiedzkiego zakłócenia dworskim intrygantom umknięte były. Na szczęście w Południowej Europie niewypowiedzianej wielkości długi, które Francją i Anglią obarczaią, wprawiają te dwa niespokoyne Mocarstwa w tę szczęśliwą niemoc, że się na wzajem już prawie więcej niszczyć nie mogą. Zeby ieszcze Polityka potrafiła w okolicach Bałtyckiego, Czarnego i Adryatyckiego morza utworzyć przeszkodę tym woennym zaboystwom, toć kiedyś możemy mieć pokoy trwalszy. Podchlebna Maro! czyż można temu zaufać, aby niespokoyność, ambicya i chciwość ludzka do tego kresu skromności doysć miała, ażeby uczucie własney przemocy nie miało przywiesć kiedyś mocniejszego do pognębienia słabszego, od

czego go szczególnie nieprzełamany odpór uzbroionej gotowości odwieść zdoła. Dążące do takiego celu uzbroienie naszego Narodu, i inne tej natury chwalebne i ledwo spodziewane zarządzenia, troskliwego o Dobro Publiczne Króla, i Patriotycznym Duchem pałających wielkomysłnych Mężów, których ocucony duch Narodowego Patriotyzmu do Prawodawstwa wybrał, wznieca w sercach Obywatelskich tę podchlebną nadzieję, iż Rząd wewnętrzny, samowładna niepodległość, i trwałe bezpieczeństwo wewnętrzne i zewnętrzne Rzeczypospolitej, czynnościami teraźniejszego Prawodawstwa ugruntowane zostaną, a tak chwalebne działania zapewnią teraźniejszemu Seymowi nie wygaśną wdzięczność całego Narodu, miłe wspo-

mnienie szczęśliwej Potomności, i wiekopomną sławę w Latopismach Narodowych, i dziejach świata.

Przy tym szczęśliwym Patriotyzmu poruszeniu, kiedy cały Narod w powszechności tak jest ochoczy do podatkowania, a w szczególności wielka liczba przeznaczonych Obywatelów z majątków swoich tak hojnie dla Rzeczypospolitej czynią Ofiary, wątpić nie można aby po tej sławnej 20. Października, prawie cudowną jednomyślnością stanowiącej Konstytucyi, która tej Epoce i Narodowi Polskiemu na wszystkie wieki honor przyniesie, aby na to nadspodziewanie uchwalone Stotyśieczne Wojsko, nie miał się znaleźć dostateczny fundusz na jego erylowanie i utrzymanie, iako też na opatrzenie go w wszystkie potrzeby.

Naywiększa szczególnie będzie trudność, zkąd przy tak szczupłej ludności zaciągnąć tak liczne-go Rekruta, bez uszkodzenia Rolnictwu i warsztatom, zwłaszcza kiedy Konstytucya oddalająca Cudzoziemców od wszystkich awansów, zamyka nam wrota do Zagranicznych zaciągów; jest bowiem nawet w niższych Klasyach ludzi, w wszystkich Narodach wielka liczba awanturników; ci choć od zrzędzenia na dozgonne flint nożenie są przeznaczeni, przecież w zapalonych głowach zawsze o wysokich honorach i wielkiej fortunie się coś roi, choć się z nią nigdy nie zeydą, iednak to iedynie ludzkie uszczęśliwienie, iaką jest nadzieia, znaczną iaką liczbę tych ludzi do naszego Woyska ściągnąć może, co nawet podwyższona płą-

ca, nie tak łatwo uskutecznić potrafi, iak ta łudząca nadzieia, która wszystkie trudy i przykrości wojskowe osładza. (r) Choć wąt-

(r) Kiedy do tego czasu przy tak szczupłym woysku, przecież rekrutowanie tak uciążliwe dla Kraiu było, gdyż prawie żadnego gatunku nie masz excessów, którzyby się Rekrutarze nie dopuszczali, kiedy po nocy domy najeżdżali i z naruszeniem bezpieczeństwa domowego z tych spokojnych siedliśk użytecznych pracowników, z popełnieniem różnych bezprawio w porywali, na Jarmarkach i publicznych gościńcach, gwałtowne zabory czynili, zkąd często w pośród pokoju domowa wojna i zabójstwa wyniknęły, czegoż dopiero się nie potrzeba spodziewać, iak stotyśięczne woyska erygować i rekrutowaniem zacząć przyjdzie, jeżeli rekrutowanie w rękach wojskowych zostanie, zwłaszcza że ta kalkulacya, która się na samych luźnych ludziach załadała, nie wiele ma w sobie pewności, i podobno te tyśięczne liczby tych próżniaków, do setków zredukowane zostaną, do tego w iakie zamknięcie takich zbiegów osadzić, żeby z Mundurami i z Bronią nie pouciekali, kiedy fortec nie mamy. Jest też z doświadczenia zatwierdzona prawda, że

pić nie należy, aby do tey stoty-
siężney Armii, nie miała się zna-
leść między własnemi Rodakami
dostateczna liczba Officerow w
własnym Woysku, w Korpusie Ka-
detow, i w Zagranicznej służbie
w wszystkich ćwiczeniach wydo-
skonalonych, z tym wszystkim kto
zna skłonność ludzką do opiesz-
łości i do korrupcyi, kiedy żadna
emulacya, i oboczny bodziec dzia-
łania, i obroty nie porusza, i w
natężeniu utrzymuje, ten zape-
wne żądać będzie składania Woy-
ska z różnych Narodow, które prócz
rzeczoney emulacyi ieszcze ścia-

na Zolnierza potrzeba człowieka dobre-
go i poczciwego, aby wypełniał wszy-
skie swoje obowiązki co zapewne od
zbieranego łotrowsztwa oczekiwać nie
można, w tym zarządzeniu potrzeba
jak naywiękzey dołożyć przezorności,
żeby lekarstwo na zewnętrzne niebe-
spieczeństwo nie było gorzkie od samey
choroby.

ga do Kraiu wynalazki wszystkich
Narodow, a przez skupienie po-
wszechnego wszystkich Narodow
światła, coraz Nauki i wiadomości
się wydoskonalaia, tak iak uprze-
dzenia i przesady się powoli wyte-
piaia; lecz wczasie powszechnego
przeciw Cudzoziemcom uprzedze-
nia wcale ieszcze teraz nie jest po-
ra o tym mowienia, potrzeba zo-
stać eżasowi, aby to przypro-
wadził do dojrzałości. Choć przy
naszey Republikantckiey spokoj-
ności, i tey chwalebney skromno-
ści Narodowey nietargania się ni-
gdy na cudzą ziemię, przy wspar-
ciu potężnych sprzymierzeńcow,
stotyściężne woysko aż nadto do-
stateczne bydz się zdać na zabe-
spieczenie granic Rzeczypospoli-
tey od wszelkich postronnych na-
jazdow, z tym wszystkim, komu

z Dzieiow wiadomo, że przy nie-
szczęśliwym woyny prowadzeniu,
taka Armia, przez iaką znaczną
porażkę w przeciągu iakiego Mie-
ściąca do szczeru może być zni-
szczona (s) ten zapewne bę-
dzie

(s) Z niezliczonych przykładów, któremi-
by dowodzić można, że nayogromniey-
sze woyska po iedney klęsce mogą być
do szczeru zniszczone, tylko ieden przy-
toczę przypadek, z siedmioletney wo-
yny, w której półtora krociowe Woysko
Austryackie po odniesionym pod Koli-
nem i Pragą nad Królem Pruskim zwy-
cięztwie, po zbitiu Xcia de Bevern pod
Wrocławiem, i opanowaniu tey Szląskiej
Stolicy na początku Grudnia Roku 1757.
przez iedyną porażkę pod Leuthen, tak
zostało zniszczone, że liczba do Czech
schronionego Żołnierza 20000. niedoch-
dziła, a ieszcze dwa faworyzujące przy-
padki tę Armiją salwowali, iedna nadecho-
dząca ciemna noc, która przerwę rzeczy
uczyniła, a druga pora Zimowa, która
uciekających ścigać nie pozwalala, ina-
czej nie wieleby ušlo z tak ogromnego
woyska, które pod czas akcji do 60000.
wynosić miało, utraciwszy na tey bata-

dzie żądał, aby przynajmniej nad
każdego Sąsiada granicą ziedną
fortecę wystawiono, żeby podczas
woyny, tam mieć złożenie am-
municyi i żywności, i żeby małe
woysko mogło się do czasu oprzeć
wielkiej Armii, i onę od dalsze-
go wtargnienia wstrzymać, oraz
aby w pośrodku Kraiu umieszczo-
ny był Magazyn wszystkich po-
trzeb woiennych, i żeby ten skład
generalny dobrze był ufortyfiko-
wany; do tego moim zdaniem nie
widzę zręczniejszego mieysca, iak
nad prawym brzegiem Wisły w Wo-
iewodztwie Lubelskim, na tych nie-
dostępnych i od natury przepaści.

Ili w zabitych i niewolnikach do 24000.
a w Wrocławiu 17000. Garnizonu, prócz
tych co w rozsypek pójść mogli, i ni-
gdy do Regimentów nie powrócili. Ta-
kie przykłady uczą, iaką można pokła-
dać ufność w Woyskach.

Uwagi

F f

śtemi parowami ufortyfikowanych gorach, które się w przeciągu blisko mil trzech od Wiosek Wilkowa i Podgórza, po nad Miastem Kazi-
mierzem, i Wioską Bochońską, aż do Puław ciągną; lecz nad wszystkimi korzyściami tego tak zdatnego położenia, gdzie bardzo małym kosztem to przedsięwzięcie-
by uskutecznić można, niechcę się rozszerzać. Z wszystkich zaś sposobów najsukuteczniejszy i najsolidniejszy środek trwałego zabezpieczenia całości Kraju, udzieleności i niepodległości Narodowej, iako też wolności Obywatelskiej, jest ten, aby przy gotowym bitnym wojsku, oraz cały Naród (choć nie pod bronią) ale zawsze był gotowy do dania sobie samemu ratunku, i był przysposobionym do wszystkich wojennych ćwiczeń, i

determinowanym na każdą potrzebę tak w powszechności, iako też w szczególności każdego odeprzeć nieprzyjaciela, bądź postronnego, bądź wewnętrznego na udzielność Narodową, czy Obywatelską wolność następującego; zacznym potrzeba aby Stan Rycerski nie dla samej tytularnej okazałości Imię Rycerskie na sobie nosił, lecz żeby go w samej istocie uiszczał; zacznym żeby też sam bez excepcyi czynił swoje Popisy, i w wszelkich wojennych sztukach i musztrach się ćwiczył, ale żeby też każdy z osobna Obywatel, swoich sług i poddanych do broni przyzwyczajał, aby w gwałtownej potrzebie cały Naród mógł stanąć pod bronią. Musiałby bowiem z rozumu bywać obrany iaki chciwy zdobyć, aby się porwał na taki Naród,

w którym wszyscy Mieszkańcy są rodowitemi żołnierzami. W Gabinetach bowiem chciwych zdobycia Kraiów, i podbicia sąsiadów, głęboka Polityka poprzednie przed zaczepką kalkuluje na wiadomy odpór gotowego wojska, które utarione być nie może, i proporcycyonalnie swoje naiezdne siły, aby dostarczającemi były na przełamanie tego odporu. Lecz żeby się miało porywać z krociowym Wojskiem na millionowe Narody, które są pod bronią, i w gotowości odparcia wszelkich najezdów, gdzie i po zniesieniu gotowego wojska tey Hydrze na nowo ucinane głowy odrastaia, to nigdy nie podobna, aby gdzie tak wartogłownego Ministra znaleźć, aby to chciwemu samodziercy doradzał. Ta obronna gotowość Szwaycarów tak

zabezpiecza, że się nikt nawet na nich nie porywa, a Polskę ta cząstkowa Narodu gotowość kilkakrotnie już salwowała, osobliwie pod Janem Kazimierzem, i w Roku 1772. nieochybnieby nas była ocaliła, gdyby z samego Stanu Rycerskiego, choć dzieśiąty był się znalazł zastępnik całości Kraiu i niepodległości, któryby się był na wyparcie najezdników rzucił; coby było tak szczupłej liczbie obrońców własności na siłę schodziło, toby medyacye, perswazye i wdawanie się Przyjacielskich i Neutralnych Monarchów dokonały. Jest to wprowadzie smutna konieczność być zawsze pod bronią, lecz jeżeli inaczej Ojczyzny i własnych swobód ocalić nie można, to lepiej tę ponosić przykrość, iak z ostentną hańbą zgubić Ojczyznę, i iść

w niewolę, w czym tu powtarzam dawniey namienioną gruntowną Republikantką maxymę: „ Kto wol-
„ ności bronić nie umie, czy nie-
„ chce, nie wart też aby był
„ wolnym; „ gdyż ta wolność,
która tylko przez płatnych Proku-
ratorów, i zbroynych Pełnomocni-
ków jest utrzymana, nie bardzo też
wiele może mieć niezawodnego
zapewnienia; najlepiej się tam dzie-
je, gdzie każdy w swej sprawie,
sam od siebie stawa.

Miedzy licznemi nakładami, któ-
re się na różne dochody, zyski i za-
robki stanowią zwykły, w Repu-
blikant skim Rządzie najlepszy, nay-
niezawodniejszy, a nawet do wy-
boru nayłatwiejszy Podatku gatun-
ek jest ten, który na grunta jest
nałożony, który zarówno wszyt-
kich z produktow gruntowych ży-

jących Mieszkańcow dotyka, i do
proporcyonalnego do swych docho-
dow procentu, przykładania się do
publiczney potrzeby obowiązuie,
nie wchodząc w inne potoczne Po-
datki, które na rzeczy, na zarob-
ki, na osoby, a nawet na dobyt-
ki nałożone bydź mogą, bo tych
pobór zawsze jest trudny i kosztow-
ny, a do tego Summy ztąd wy-
nikające, zawsze są nie pewne, i
odmianom podpadające, ani też nie
roztrząsając bardzo rozsądny Pro-
jekt procentowego Podatku, któ-
ry choć nayprzyzwoitszy, i nay-
sprawiedliwszy, pociągając każde-
go do proporcyonalney przykład-
ki, ale te za sobą inkonwenieney
ciągnie; że nayprzód potrzeba z
naruszeniem wolności Obywatel-
skiej, inkwizycyjne badania aż do
domowych tajemnic wprowadzać, i

przetrząsać partykularne. Pisma i Regestra, co się wbrew sprzeciwia temu bezpieczeństwu, które każdy wolny Obywatel w domu swoim mieć powinien; powtore, daie pochop do utaienia wielu intrat, a zatem do wykrętów i krzywoprzysięstwa prowadzi; potrzebie, nigdy równo nie rozdziela nakładów, bo pocziwy i patryotycznie myślący Obywatel, który skłamać nie umie, daleko więcej płaci jak wykrętny samoisćiec, który tylko swoje, ale nie publiczne zna Dobro, a swoje Dochody zataić potrafi. Morgowy zaś Podatek, choć także dla różności gruntów i uprawności, nie może być równodzielny; lecz bądź że to Morgowe w ogólności na wszystkie grunta bądź uprawne, bądź odłogowe, bądź zupełnie puste i nie-

używane bez excepcyi nałożone, albo też z wyfzczególnieniem gatunków roli (jednak żadne pusty nie nie powinny być zupełnie excypowane, gdyż wolno każdemu właścicielowi one używać, i za to samo tej podatkowej kary godzien, że takich gruntów nie wyrabia) w proporcji ich Produktów stanowiące, to taki Podatek niósł na sobie ściepel publiczney otwartości, tym też łatwiej może być wybrany, im powszechniej wiadomy, i tym jest w stałości nie zawodny, że żadnym odmianom nie podpada, gdy liczba Morgów nigdy przybywać ani ubywać może, tak jak się dzieje w nałożonych na osoby, na rzeczy, na domytek, a nawet i na kominy podatkach. Co zaś najbardziej iefzcze ten gatunek podatkowania

zaletić może, jest owa szacowna łatwość dla Prawodawczej Władzy pomnożenia, lub zmniejszenia Podatków, a to jedynym pióra pociągnięciem bez kosztownych nowych Lustracyi, i bez przykrego badania w tajemnicach domowych. Niech bowiem będzie wszystkich gruntów Rzeczypospolitey 80. millionow Morgów, a niechby przy terażniejszych nadzwyczajnych potrzebach na każdy Morg był piętnasto - groszowy podatek nałożony, to za zafyceniem tych potrzeb, zaciągnięcia nowego Woyfka, z kupowaniem Artylleryi broni &c. &c. to zaraz na pierwszym Seymie do połowy może być zmniejszony, a zaś w gwałtownej potrzebie Kraju podwoiłszy ten oryginalny Podatek, to do Skarbu publicznego wniydzie 80. mil-

lionów Złotych, i ten jedyny Podatek jest tego gatunku, że najfamowładniejszy Monarchowie Europejscy jeszcze się go nieśmieli dotykać bez dolożenia się Stanów, tam gdzie się ich iaki cień jeszcze pozostał, kiedy przez wymyślenie millionowych inszych opłacek od rzeczy i działań już wszystkie inne Elementa, Ogień, Wodę i Wiatry opłacać kazaly, przecię Ziemi nakładami obarczać się wzdrygaia i w tey materyi, choć ceremonialnego zezwolenia się domagaia, toć wielkim każdego wolnego Narodu interessem ten gruntuwy Podatek iak najmocniej obwarować, aby i przy iakiej Rządu odmianie, nikt bez konsensu Stanów nie mógł się wzierać w ten gatunek nakładów, bo przy wszystkich innych wymędrkowanych pe-

datkach, które chciwość i zmyśl-
na Polityka na wszystkie rzeczy
nakładać zwykła, rozumny i skro-
mny Obywatel, który się własnymi
Produktami kontentuje, może się u-
chronić tych podatkow, kiedy sobie
używanie tych drogo opłaconych
rzeczy odmówi. Naywiększa tru-
dność która tu zachodzi, jest ta: że
do ustanowienia tych Morgowych
nakładow żadney ieszcze stałej ba-
zy nie mamy, gdyż wymiarow o-
gólnych Kraiu nigdy ieszcze nie
czyniono, te zaś niezmierne, są
trudne, kosztowne, i wiele czasu
potrzebujące; jednak te wszyst-
kie trudności nie wystawiają nam
takie przeszkody, aby ich prze-
zwyciężyć nie można, bo niech-
by tylko do każdego Powiatu z ie-
den był wysłany Indzinier, Geo-
metra czy Miernik, któryby ogół-

ny uczynił wymiar, a właściciele
Włości niechby obowiązani byli,
według podaney informacyi tego
Miernika, aby każdy swoją mają-
tność iak nayprostszy sposobem
wymierzyć kazał, i temuż Geo-
metrze podał, choćby też do pier-
wszego razu ten wymiar nie był
z Geometryczną ścisłością uskutecz-
niony, gdyby też w nim nie by-
ła wyszczególniona klasyfikacya
gatunkow ziemi, i różność uży-
wanych czy nieużywanych grun-
tow, bo według mego partykular-
nego zdania, Prawodawca w te dro-
bne wyszczególnienie wchodzić nie
może, gdyż iego obiektem same
tylko ogólne są interesa, boć ro-
zumiem, że kto ma cokolwiek ie-
szcze miłości bliźniego, i uważa
spokoynosc Obywatelską, ten za-
pewne wykwinetnego Urbaryusz-

wania nie doradzi, które w Gallii kilkuletnim ciągiem, i kilkakrotnym przerzuceniem Obywatelów znaczney części majątkow i spokojności pozbawiło, i które chyba w przyszłym dopiero wieku dokonane będzie, choć rzecz sprawiedliwa, aby żyzne grunta i bogate okolice, które zyskowniejszy na swoje Produkta mają odbyt, wyższe Morgowe płacili iak płonne role i wydmuchowe piaski, to tę różność na całe Powiaty lub Okolice ustanowić można, nie wchodząc w to kto ma więcej orney roli czy odłogów, boby przyszło przez to pracowitość i przemysł opłacać, (t) ten co swoich

(t) W tym ogólnym całego Kraiu wymiarze, w którym wszystkie grunta bez wyłączenia wchodzić powinny, gdyż ten nie tylko dla dokładnego Mappy tak generalney, iak też dla

poddanych rozpędził, albo puszcze swoje nieofadził, niech za tę niesprawiedliwość, lub gnusność, tę podatkową odnosi karę. Niechby tym czasem nawet największe majątności w ogólny weszły wymiar, te Dobra gdyby kiedy podziałami rozrywane były, to wtedy będzie interessem od dzielnych Possessorów rozmiarkowania się między so-

szczególnych Plant miejscowych, ale też dla zupełnego uwiadomienia tak Rządów, iak też całej Publiczności istotnie jest potrzebny, przez co wcale wnosić nie należy, aby zarówno Morgowe na wszystkie role bez excepcyi nałożyć można, różney natury Prawa, według którego Dobra te są posiadane, w tym też znaczną różność stanowią, tak bowiem Dobra Stołowe, Starostwa i Królewszczyzny, Dobra Duchowne, Dobra Ziemskie Dziedziczne, co do natury prawności, bardzo między sobą są rozróżnione. Wyłączenie zaś Gradacyi tej różności i ustanowienie na

ba, wiele na której Wiosce podatku zostanie, co ich pociągnię do uczynienia między sobą rozmiaru, a opuszczenie tych drobniejszych partykularności nader ułatwi tę robotę i czas skróci, tak że to całe dzieło w przeciągu dwóch lat nayedaleby mogło być zakończone, przez które Rządy odbierają dokładne

każdy gatunek Possefsyi proporcjonalnego Podatku, to do Prawodawczey należy władzy; to się tu tylko dokłada, że gdyby Podatek tego Morgowego miał kiedy nastąpić na którychkolwiek rodzaj Dóbr, to już w tych Włościach Podatek Kominowy powinien być zniesiony. Czy zaś poddani zarówno z Dworskimi swoje role opłacać będą, w to także nie wchodzi, w niektórych Okolicach mi wiadomych, to od Morgu roli Chłopskiej poddani na Dymowe płacą od 20. do 24 groszy, toć poddaństwo tam Morgowym, wcale nie będzie obciążone.

dne uwiadomienie o wielkości i rozciągłości całego Kraiu, ziemi własności aktualnych Produktów i wszelkich innych uwiadomień do spekulacyi w zarządzeniach tak mocno potrzebnych, a Publiczność zyska dokładną Mapę, której do tych czas jeszcze niema, a dopiero potem można ustanowić Podatek, zarówno wszystkich dotykający, a przez to poprawić zdrożności, któreby się w Protunkowe lub inne podatkiowania wśliznąć mogły. W tych wszystkich rozsądnych Proiektach, które różnostronnemi sposobami Starostwa i Królewsczyny chcą mieć w przyszłości administrowane, w Emfiteutyczną Dzierżawę puszczone, albo też Dziedzictwem odprzedane, ta sprawiedliwa uwaga widzieć się daje, aby główniejsze Miasta przy dawnych Prawach,

Uwagi

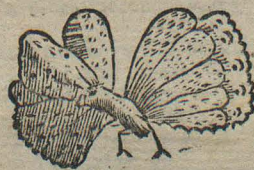
G g

wolnościach i bezfrzednie pod Rządem Rzeczypospolitey zostawione były, co też jest nayzbawienieyszą radą, która w tey materiy dawana bydz może; w tych bowiem wolnych Miastach nayłatwiej się kiedyś wprowadzać mogą pożyteczne dla Kraiu Rękodzielnie, albo znakomitszy domowy lub Zagraniczny handel, gdyż dobrze zabezpieczone swobody, i szczególna podległość, od iakiey Magistratury od Rzeczypospolitey ustanowionej, są to takie ponęty, któreby wielu Entrepreneurow, Kupcow i Rzemieślnikow do takich Miast przywabić powinny, którym gdy Skarb publiczny wsparcie, lub inne iakie korzyści udzieli, pewnikiem się w prędcie handel i przemysł w Kraiu dzwignie. Jabym w moiey partykularności ieszcze

żądał w wszystkich Państwa Okolicach, wszelkiego gatunku gruntu zatrzymać, po iakiey Wiosce pod administracyą Kommissyow Skarbowych oboyg Narodow, aby w nich kosztem publicznym iaką nadzwyczajną kulturę tych roślin, które ieszcze nasze rolnictwo nie produkuje wprowadzić, i takby można stosownie do rodzaju ziemi i klimatu, zasadzeniem Winnic, Morwowych i innych fruktowych drzewek, zasiewaniem krzewney bawełny, zasadzeniem przednich Tytuniow, Wirgińskiego i Tureckiego gatunku, iako też różnych farbierskich i innych do Manufaktur potrzebnych ziół i korzonkow, a w bezleśnych Okolicach by można próbę uczynić zasianiem różnego rodzaju Amerykańskich Drzew, które w niektórych Sąsiedzkich Kra-

iach tak roskosznie, i tak prędko porastają, zgola prócz spodziewanej z tego poprawionego rolnictwa, korzyści miałby jeszcze Naród to w zysku. żeby te nowe Plantacye służyły Prywatnym Rolnikom za wzór do naśladowania, a z wszystkich popraw sposobów, nayskuteczniejszy są podoczne przykłady, gdzie nawet nayupartszy iasnym doświadczeniem może bydź przekonany. Z tych Wiosek możnaby niektóre oddać pod Rząd Kommissyi Edukacyney, aby w nich Szkoły Ekonomiezne założyć, w którychby rolnictwo, sadownictwo, leśnictwo, Weterynaryą czy Konowalstwo z bydłochownictwem, pasiecznictwem i temi wszystkimi gospodarskimi wiadomościami uczono, które każdemu gospodarzowi tak mocno są po-

trzebne. Gdyby jeszcze która z tych dla Szkół destynowanych włości przypadła w gorzystą Okolicę, gdzieby można góry otworzyć, toby można wszystkie Nauki górnicze tam zaraz otworzyć, iako to Mineralogie, Metallurgie, i tym podobne wiadomości i sztuki, i te pożyteczne Nauki rozszerzyć, bez których gospodarstwo nigdy z swojej niedoleżności nie wyidzie.

OMYŁKI DRUKU.

Karta Wiersz

- 125 5 przeświadczyć *czytaj* przyświadczyć
 128 9 dowodów *czytaj* powodów
 130 4 Kontrabandziorów *czytaj* Kontraban-
 134 22 na skutecznienie *czytaj* na usku-
 169 9 użyzyć *czytaj* życzyć
 214 14 tameczna *czytaj* (Tamożna *tak się*
 - 21 tameczna - (Komory *czy My-*
 215 1 tameczna - (tnice *Raffyjskie*
 (nazywają. Ter-
 (min *mniey zna-*
 (iomy.
 222 15 trzymanie *czytaj* utrzymanie
 248 8 opuszczone *dolożyć* w Miedzianey
 301 16 nayszasowiejszy *czytaj* nayszaco-
 312 *Nota* 22 Rzecz *czytaj* Rzeż
 315 3 wfoley *czytaj* wesoley
 334 1 sensu *czytaj* snów
 335 14 wyciągnąłbym *czytaj* wyciągałbym
 346 *Nota* 4 niegraniczone *czytaj* nieograniczo-
 356 22 karność *czytaj* bezkarność
 435 4 Gdy kto *czytaj* Gdyby kto
 441 11 miał złe *czytaj* miał za złe
 442 19 formowania *czytaj* reformowania
 264 *Nota* 17 rzeczy *czytaj* rzezi
 471 2 do *czytaj* od
 475 20 wzierać *czytaj* wdzierać

1. 1st of Jan. 1870
 2. 2nd of Jan. 1870
 3. 3rd of Jan. 1870
 4. 4th of Jan. 1870
 5. 5th of Jan. 1870
 6. 6th of Jan. 1870
 7. 7th of Jan. 1870
 8. 8th of Jan. 1870
 9. 9th of Jan. 1870
 10. 10th of Jan. 1870
 11. 11th of Jan. 1870
 12. 12th of Jan. 1870
 13. 13th of Jan. 1870
 14. 14th of Jan. 1870
 15. 15th of Jan. 1870
 16. 16th of Jan. 1870
 17. 17th of Jan. 1870
 18. 18th of Jan. 1870
 19. 19th of Jan. 1870
 20. 20th of Jan. 1870
 21. 21st of Jan. 1870
 22. 22nd of Jan. 1870
 23. 23rd of Jan. 1870
 24. 24th of Jan. 1870
 25. 25th of Jan. 1870
 26. 26th of Jan. 1870
 27. 27th of Jan. 1870
 28. 28th of Jan. 1870
 29. 29th of Jan. 1870
 30. 30th of Jan. 1870
 31. 31st of Jan. 1870

1870

